

เอกสารประกอบการประชุม

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิด แบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน

(Capacity Building on Integrated Offender Management in ASEAN)

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ
สิงหาคม 2559

คำนำ

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้บริบทของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันในการรับมือกับความท้าทายและอาชญากรรมรูปแบบใหม่ กรมคุมประพฤติ ในฐานะหน่วยงานในระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อรับมือกับผลกระทบที่อาจเกิดจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ จึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน” ขึ้น เพื่อที่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะได้รับองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่ต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศอาเซียน และสามารถรับมือกับความท้าทายรูปแบบใหม่และบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้บริบทของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินโครงการครั้งนี้ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนการทำงานเป็นอย่างดีจากผู้บริหารกรมคุมประพฤติ ผู้อำนวยการสำนักและกองส่วนกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้ให้ความกรุณาอบหมายผู้เชี่ยวชาญเป็นวิทยากรให้ความรู้และอนุเคราะห์สถานที่ในการศึกษาดูงาน รวมทั้ง หน่วยงานในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซึ่งเอื้อให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นวิทยากรให้ความรู้กับผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งนับเป็นเครือข่ายระหว่างประเทศที่ดีและเหนียวแน่นของกรมคุมประพฤติ ประเทศไทย ได้แก่ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐฝรั่งเศส จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ข้อมูลในเอกสารฉบับนี้ประกอบด้วยองค์ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในต่างประเทศที่น่าสนใจซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับบุคลากรตลอดจนหน่วยงานในการนำมาปรับประยุกต์ในการปฏิบัติงานและประกอบการกำหนดนโยบายในระดับสูงต่อไป

กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา
สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ
สิงหาคม 2559

สารบัญ

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศ	
อาเซียน	1
Offender Rehabilitation System in France.....	7
Key Figures.....	23
Offender Rehabilitation System in the Philippines	39
Offenders Rehabilitation System in Japan.....	83
ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัว.....	123
สาธารณรัฐสิงคโปร์	125
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์.....	143
ประเทศมาเลเซีย.....	153
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย.....	167
ประเทศญี่ปุ่น	177

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน (Capacity Building on Integrated Offender Management in ASEAN)

หลักการและเหตุผล :

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาชญากรรมที่มีความซับซ้อนในการป้องกันและปราบปราม และผู้กระทำผิดหลากหลายประเภทและกลุ่มชาติพันธุ์เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่องานด้านการแก้ไขผู้กระทำผิดในประเทศสมาชิกโดยตรง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศจึงต้องเตรียมรับความท้าทายดังกล่าว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าทันสถานการณ์

ระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในหลายประเทศมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลัก 3 หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งมีภารกิจในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดตามคำพิพากษาของศาล การควบคุมดูแลผู้กระทำผิดโดยใช้มาตรการแบบควบคุมตัวในเรือนจำหรือสถานพินิจ และมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวโดยใช้เงื่อนไขการคุมความประพฤติหรือมาตรการทางเลือกแทนการจำคุกอื่นๆ โดยรับผิดชอบดูแลผู้กระทำผิดที่มีความแตกต่างในหลายมิติ ได้แก่ ความรุนแรงของการกระทำผิด อายุ เพศ และกำหนดโทษ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูที่ใช้จึงมีความหลากหลายแตกต่างกันตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน และเนื่องจากมีเป้าหมายเดียวกัน คือ การคืนคนดีสู่สังคมและไม่กระทำผิดซ้ำ ทั้ง 3 หน่วยงาน จึงมีอาจทำงานแยกส่วนกันได้ การทำงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานจึงมีความจำเป็นเพื่อใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุดและไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน

การบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการ (Integrated Offender Management) เป็นแนวทางการทำงานแบบพหุภาคีระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่คล้ายคลึงกัน โดยมีเป้าหมายที่ตัวผู้กระทำผิดเป็นหลัก การใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และการจำแนกลักษณะผู้กระทำผิดเพื่อให้การปฏิบัติที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการเฉพาะของผู้กระทำผิด สำหรับประเทศไทยนั้น แม้มีความพยายามที่จะดำเนินการพัฒนาพินิจผู้กระทำผิดในรูปแบบนี้ แต่ยังคงขาดแนวทางที่ชัดเจน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและวิธีดำเนินการ จึงอาจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงภารกิจของหน่วยงานตนเองเป็นหลัก

กรมคุมประพฤติ ในฐานะหน่วยงานในระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด จึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อรับมือกับผลกระทบที่อาจเกิดจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน” เพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทายรูปแบบใหม่และทำงานร่วมกับหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้บริบทของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของโครงการ :

1. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้บริบทของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันในการรับมือกับความท้าทายและอาชญากรรมรูปแบบใหม่

กลุ่มเป้าหมายของโครงการ : จำนวน 150 คน ประกอบด้วย

1. บุคลากรกรมคุมประพฤติ	จำนวน 114 คน
2. บุคลากรกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	จำนวน 4 คน
3. ผู้สังเกตการณ์จากหน่วยงานสังกัดกรมคุมประพฤติส่วนกลาง	จำนวน 12 คน
4. วิทยากรจากประเทศไทย กลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐฝรั่งเศส	จำนวน 12 คน
5. เจ้าหน้าที่โครงการ	จำนวน 8 คน

วิธีดำเนินการ : ฝึกอบรมบุคลากร รวม 5 วัน กิจกรรมการฝึกอบรม ประกอบด้วย

1. การปาฐกถาพิเศษ	จำนวน 1 ชั่วโมง 30 นาที
2. การบรรยายและอภิปรายโดยผู้เชี่ยวชาญจากประเทศไทย กลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐฝรั่งเศส	จำนวน 18 ชั่วโมง
3. กิจกรรมกลุ่มและการนำเสนอกลุ่ม	จำนวน 13 ชั่วโมง 30 นาที
4. การศึกษาดูงาน (แบ่ง 2 กลุ่ม)	จำนวน 2 ชั่วโมง/กลุ่ม

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินโครงการ :

ระหว่างวันที่ 15 – 19 สิงหาคม 2559 ณ โรงแรม Best Western Plus Wanda Grand
ถนนแจ้งวัฒนะ จังหวัดนนทบุรี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ :

1. บุคลากรมีวิธีการที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้บริบทของการรวมตัวเป็น
ประชาคมอาเซียน
2. ผู้กระทำผิดได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และไม่กระทำผิดซ้ำ

การติดตามประเมินผล:

แบบประเมินก่อน-หลังการฝึกอบรม

ชื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ :

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ และกองบริหารทัพยากรบุคคล กรมคุมประพฤติ

กำหนดการ

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน
(Capacity Building on Integrated Offender Management in ASEAN)

ระหว่างวันที่ 15 – 19 สิงหาคม 2559

ณ โรงแรม Best Western Plus Wanda ถนนแจ้งวัฒนะ จังหวัดนนทบุรี

วันและเวลา	วิชา/กิจกรรม	หมายเหตุ
15 สิงหาคม 2559		
08.00 นาฬิกา	- ลงทะเบียน/รับเอกสาร	
08.30 – 08.50 นาฬิกา	- พิธีเปิด	
08.50 – 10.20 นาฬิกา	- ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “นโยบายการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการ” โดย อธิบดีกรมคุมประพฤติ	
10.20 – 10.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
10.30 – 12.00 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “Offender Rehabilitation System in France” โดย วิทยากรจาก Prison Administration Directorate สาธารณรัฐฝรั่งเศส	
12.00 – 13.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารกลางวัน	
13.30 – 15.00 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “ผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกับปัญหาผู้กระทำผิดต่างชาติในประเทศไทย” โดย วิทยากรจากกระทรวงการต่างประเทศ	
15.00 – 15.10 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
15.10 – 16.40 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “สถานการณ์ผู้กระทำผิดต่างชาติในความรับผิดชอบของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง” โดย วิทยากรจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	
16.40 – 17.00 นาฬิกา	- พักตามอัธยาศัย	
17.00 – 18.30 นาฬิกา	- กิจกรรมกลุ่ม	
18.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารเย็น	
16 สิงหาคม 2559		
08.00 นาฬิกา	- ลงทะเบียน/รับเอกสาร	
08.50 – 10.20 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “Offender Rehabilitation System in Singapore” โดย วิทยากรจาก Probation Services Branch สาธารณรัฐสิงคโปร์	
10.20 – 10.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
10.30 – 12.00 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “Offender Rehabilitation System in the Philippines” โดย วิทยากรจาก Parole and Probation Administration สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	

วันและเวลา	วิชา/กิจกรรม	หมายเหตุ
<p>16 สิงหาคม 2559 (ต่อ)</p> <p>12.00 – 13.30 นาฬิกา</p> <p>13.30 – 15.00 นาฬิกา</p> <p>15.00 – 15.10 นาฬิกา</p> <p>15.10 – 16.40 นาฬิกา</p> <p>16.40 – 17.00 นาฬิกา</p> <p>17.00 – 18.30 นาฬิกา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รับประทานอาหารกลางวัน - การบรรยายวิชา “Offender Rehabilitation System in Malaysia” โดย วิทยากรจาก Malaysia Prison Department ประเทศมาเลเซีย - รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม - การบรรยาย “Offender Rehabilitation System in Indonesia” โดย วิทยากรจาก Directorate General of Corrections สาธารณรัฐอินโดนีเซีย - พักตามอัธยาศัย - การอภิปราย “แนวทางความร่วมมือด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดแบบบูรณาการในกลุ่มประเทศอาเซียน” โดย วิทยากรจากกลุ่มประเทศอาเซียน วิทยากรจากสาธารณรัฐฝรั่งเศส และวิทยากรภายในประเทศ - รับประทานอาหารเย็น 	
<p>17 สิงหาคม 2559</p> <p>08.00 นาฬิกา</p> <p>08.50 – 10.20 นาฬิกา</p> <p>10.20 – 10.30 นาฬิกา</p> <p>10.30 – 12.00 นาฬิกา</p> <p>12.00 – 13.00 นาฬิกา</p> <p>13.00 นาฬิกา</p> <p>14.00 – 15.00 นาฬิกา</p> <p>15.00 – 15.10 นาฬิกา</p> <p>15.10 – 16.10 นาฬิกา</p> <p>16.10 นาฬิกา</p> <p>17.00 – 18.30 นาฬิกา</p> <p>18.30 นาฬิกา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ลงทะเบียน/รับเอกสาร - การบรรยายวิชา “Offender Rehabilitation System in Japan” โดย วิทยากรจากสถาบัน UNAFEI ประเทศญี่ปุ่น - รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม - การบรรยายวิชา “การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชาวต่างชาติในระบบเรือนจำ” โดย วิทยากรจากกรมราชทัณฑ์ - รับประทานอาหารกลางวัน - เดินทางไปสถานที่ศึกษาดูงาน - ศึกษาดูงาน ณ สถานกักตัวคนต่างด้าว สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรุงเทพมหานคร/ เรือนจำกลางคลองเปรม กรุงเทพมหานคร - รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม - ศึกษาดูงาน ณ สถานกักตัวคนต่างด้าว สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรุงเทพมหานคร / เรือนจำกลางคลองเปรม กรุงเทพมหานคร (ต่อ) - เดินทางกลับจากสถานที่ศึกษาดูงาน - กิจกรรมกลุ่ม - รับประทานอาหารเย็น 	

วันและเวลา	วิชา/กิจกรรม	หมายเหตุ
18 สิงหาคม 2559		
08.00 นาฬิกา	- ลงทะเบียน/รับเอกสาร	
08.50 – 10.20 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “การพิพากษาคดีผู้กระทำผิดต่างชาติ” โดยวิทยากรจากศาลยุติธรรม	
10.20 – 10.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
10.30 – 12.00 นาฬิกา	- การบรรยายวิชา “บทบาทของอัยการในการดำเนินคดี ผู้กระทำผิดต่างชาติ” โดย วิทยากรจากสำนักงานอัยการสูงสุด	
12.00 – 13.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารกลางวัน	
13.30 – 15.00 นาฬิกา	- กิจกรรมกลุ่ม	
15.00 – 15.10 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
15.10 – 16.40 นาฬิกา	- กิจกรรมกลุ่ม (ต่อ)	
16.40 – 17.00 นาฬิกา	- พักตามอัธยาศัย	
17.00 – 18.30 นาฬิกา	- กิจกรรมกลุ่ม (ต่อ)	
18.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารเย็น	
19 สิงหาคม 2559		
08.00 นาฬิกา	- ลงทะเบียน/รับเอกสาร	
08.50 – 10.20 นาฬิกา	- การนำเสนอแต่ละกลุ่ม	
10.20 – 10.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
10.30 – 12.00 นาฬิกา	- การนำเสนอแต่ละกลุ่ม (ต่อ)	
12.00 – 13.30 นาฬิกา	- รับประทานอาหารกลางวัน	
13.30 – 15.00 นาฬิกา	- การนำเสนอแต่ละกลุ่ม (ต่อ)	
15.00 – 15.10 นาฬิกา	- รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม	
15.10 – 16.40 นาฬิกา	- การนำเสนอแต่ละกลุ่ม (ต่อ)	
16.40 นาฬิกา	- พิธีปิด	

หมายเหตุ กำหนดการนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

France

MINISTÈRE *de la* JUSTICE

— RÉPUBLIQUE FRANÇAISE —

Service Pénitentiaire d'Insertion et de Probation (SPIP)

Living in Detention

Handbook for New Inmates

7th edition

Receiving training or education

Before embarking on an educational or training programme, you will be called to a meeting to determine your needs.

This information will also be provided during your reception phase.

The head of education and the head of vocational training will offer you a review and/or assessment of your skills level. Depending on the outcome, you will be allowed to sign up:

➔ at the educational centre, for a class in accordance with your abilities and prepare for examinations;

➔ or in a vocational training programme offered by the establishment.

Certain training programmes entitle you to compensation.

You may also ask to take part in correspondence courses with Auxilia, CNED or other higher education institutions.

You may also benefit from training support with associations present inside the establishment (GENEPI, CLIP...).

If you are a minor, education or training is an integral part of your schedule.

Your requests will be studied during the Central Multi-disciplinary Commission* (CPU).

You must

- make the request, either in writing, or directly to the person responsible for education, professional training or the SPIP or a representative of the establishment (personnel in charge of the new arrivals sector or responsible for your accommodation unit);
- follow an activity of an educational nature if you are a minor (training, sporting and socio-cultural activities).

Working

An inmate may work for a production workshop (concession or for the prison's jobs department) or in the general service. In the latter case, the inmate will help with the maintenance of the establishment (inside and outside). The inmate may also take part in preparing meals, in the canteen service*, library management...

Your request for work will be examined by the Central Multi-disciplinary Commission*; the request must be related to your skills and professional project.

■ You may

- request upon arrival in the new arrivals unit, or during your detention, the local senior officer responsible for work and activities or the manager of your accommodation unit, to inform you of the possibilities of work, the profiles of the jobs and the procedures for applying.

■ You must

- if you are a remand prisoner, secure authorisation to work in the general service, from the magistrate in charge of your case;
- seek permission, in writing, to work from the prison officer in charge of the building or a member of the supervisory staff.

Working

Before an inmate can be deemed fit for work, the factors taken into account include: criminal status, behaviour, work aptitude, professional qualifications, amount payable to victims, resources, family status and available positions.

The establishment's rules and regulations set out the general working conditions (hours, compensation method, hygiene and safety rules, discipline, etc.).

Net pay for your work shall be paid to the account opened in your name (divided into 3 parts, see p. 19), once the prison administration has deducted the relevant social contributions (health, maternity and old-age insurance). Inmates must pass a medical examination before they may work in the kitchen

Inmates benefit from social protection immediately upon incarceration. They are affiliated to the health and maternity cover of the general social security regime and old-age insurance. They are guaranteed against accidents at work and job-related illnesses.

1) Immediately upon incarceration, you are registered for the general social security scheme (health and maternity insurance), even if you have illegal alien status. Thanks to this, all of the care you need is covered while you are in prison. The only expenses that remain your responsibility are any which may exceed costs and in particular for prostheses and devices (dental, optical or hearing). To cover these expenses, you may benefit from supplementary health insurance. If you have inadequate resources, this supplementary health insurance may be free via the supplementary universal medical coverage (CMUC) or its amount may be partially covered via the Additional Health Aid System (ACS). In both cases, you must file a request for service with the Primary Sickness Insurance Fund (CPAM). You can obtain information from the SPIP or directly from the CPAM if it operates inside the penal institution. Your family is entitled to benefits in kind from social security (reimbursements on healthcare and laboratory examinations), unless you are an illegal alien.

You remain covered by Social Security for **one year** after your release, unless you are an illegal alien. In this case, you must make a request for State Medical Aid (AME) with the CPAM, ahead of your release. You can obtain information from the SPIP or directly from the CPAM if it operates inside the penal institution.

2) If you were under care for a long-term illness (affection longue durée, ALD) prior to entering detention, it shall be maintained. You must specify it to the doctor of the Medical Unit* (MU) in order for him to ensure that this cover continues. Depending your health, an ALD request may be made by the MU doctor.

3) If you were receiving the Adult Disability Subsidy (allocation adulte handicapé, AAH) prior to entering detention, this will be maintained for the first 60 days of the detention, then reduced to 30% for the remainder of the detention; unless your spouse or civil union partner is unable to hold salaried employment or if you have a dependent child or elderly person. You will recover the whole of the benefit on the day of your release.

4) If you were receiving earned income supplement (RSA) prior to incarceration, it will be continued for two months. You must notify the CAF (Family Allowances Fund) of your incarceration, by sending a certificate of presence, which you may request from the prison registrar*.

RSA is suspended after the two months but may once again be paid, from the first day of the month of your release. You will need to present your discharge note to the CAF.

5) If you are registered as a job seeker, your entry into detention means that you are no longer immediately available to take up a job.

For an incarceration of 15 days and longer, you must therefore cancel your registration from the first day of your incarceration. Unemployment benefit is not paid while you are incarcerated, as you are no longer considered to be a job seeker

If you are over 65 and you fulfil the conditions regarding resources, you can benefit from the Solidarity Allowance for the Elderly (ASPA).

If you are disabled, receive an old-age pension or disability pension and you have not yet reached the legal age for retirement to be able to benefit from the ASPA, you can benefit from the Supplementary Disability Benefit (ASI).

■ You must

- review your situation with the assistance of the SPIP; for both access to social services and for access to accommodation and housing on your release;
- report your incarceration to the organisation paying the RSA, in order for your benefits to be suspended. Should you fail to do so, you would have to reimburse all undue benefits upon release;
- report your incarceration to the organisation paying your unemployment benefits (**Pôle emploi**), by sending a letter to your **Pôle emploi** branch stating your surname, first name, ID number or your date of birth and by stating the date of the start of your incarceration.

Should you fail to do so, you would have to reimburse all undue benefits upon release.

■ You may

- while in prison, seek assurances that your dependents' situation is appropriately reviewed by the social benefits services in charge of the RSA;
- continue to receive family benefits if you reside in France and have one or more children residing in France;
- continue to receive housing benefits for one year if you were living alone and the rent continues to be paid;
- if you are homeless, have yourself housed by the establishment in order to facilitate your access to social benefits, voting rights and the issuance of ID papers
- if you know your release date, prepare the application forms to receive social benefits upon your release.

Upon release, you will be able to benefit from the Temporary Waiting Allowance (ATA) for 1 year if you have been detained at least 2 months and you are included on the list of job seekers.

Voting

For each national ballot, information is provided in the establishment on the procedures to follow in order that you may vote.

■ In order to be able to vote you must

- ensure that you are registered to vote prior to 31 December during the year preceding the ballot, at the place where you wish to exercise your voting rights. Either:
  - at your actual place of residence,
  - with the municipality where your penitentiary facility is located, if you have been in the facility for at least 6 months on the closing date of the voter registration lists, or if your official address is that of the facility;

■ Once registered, you must

- fill out a form giving proxy to someone registered in the same voting district as you. The proxy will exercise your voting right in your stead, on the day of the vote. The proxy will be collected by the registrar* of the establishment by a judiciary police officer.
- or if you have been convicted and meet the requirements, you may seek permission from the sentence enforcement judge* to leave the facility on each election day, in order to exercise your voting rights yourself.

Direction de l'administration pénitentiaire

Le savez-vous ?

Information à l'attention des personnes détenues

Élections régionales 2015 : Inscription sur les listes électorales !

Le législateur a ré-ouvert de manière exceptionnelle le délai d'inscription sur les listes électorales applicables aux élections régionales des 6 et 13 décembre 2015. Vous voulez participer à ces élections? Vous devez remplir les conditions pour exercer votre droit de vote et vous inscrire sur une liste électorale.

Access to legal services

■ You may

- make use of free legal information or advisory services (access points to legal services) put in place by departmental councils for access to law in most facilities, for requests for legal information about your personal situation (housing rights, family rights, right to work, right of foreigners, etc.), unrelated to the case for which you have been incarcerated, the execution of your sentence, or a case on which a solicitor has already been called upon.

Associations also organise services to provide any information required.

If there is no access to legal services in the establishment, your request must be made with the penitentiary integration and probation service.

Sentence reduction

Each convict benefits from a sentence reduction credit determined on the basis of the length of the sentence: 3 months for the first year, 2 months for each year thereafter or 7 days per month.

Note - for any part of your sentence spent before 1st January 2015 and if you have been convicted for a repeat offence, the sentence reduction credit is reduced: 2 months for the 1st year, 1 month for each year thereafter or 5 days per month.

■ You must

- show good behaviour while in detention. In the event of misconduct, the sentence enforcement judge (JAP)* may revoke your sentence reduction credit, upon proposal from the governor or at the request of the public prosecutor;
- following release, avoid any further conviction carrying a prison sentence.

In the event of a new conviction entailing confinement, even if the said sentence is suspended, for acts committed during the period of time concurrent with your reduced sentence, the ruling court may revoke your sentence reduction credit.

In order to receive an **additional sentence reduction**, of 3 months per year and 7 days per month (or, for any part of a sentence served before 1st January 2015 and in case of a repeat offence, of 2 months per year and 4 days per month), **you must** demonstrate serious efforts to readapt socially, such as:

- passing a school or vocational exam;
- proving real progress as part of an educational or training programme, by making an attempt to learn to read, write and learn maths, or by taking part in cultural activities and in particular reading;
- by voluntarily paying compensation to your victims;
- or embarking on therapy intended to limit the risks of repeat offence.

Sentence reduction

The JAP* may order that a convict who has benefited from sentence reduction or additional sentence reductions be required, following release, to refrain from certain acts or accept certain responsibilities. If these are not observed, the judge may revoke the sentence reduction, in full or in part, and order reincarceration. Over the same period, the convict may also benefit from support measures.

An **exceptional sentence reduction**, up to one third of the full sentence, may be granted to convicts whose statements to the administrative or judiciary authority, before or after the sentencing, have contributed to hindering or preventing an offence listed in Articles 706-73 and 706-74 of the Criminal Proceedings Code (narcotics trafficking, prostitution, terrorism, etc.)..

Preparing your release and return to society

The Penitentiary Integration and Probation Department (SPIP) is responsible for helping you during your sentence. Your situation will be assessed to put in place suitable follow-up arrangements. You will benefit from individual supervision (meetings) or collective supervision (programmes to prevent repeat offending). Your individual situation will be examined in the Central Multi-disciplinary Commission* to offer you a review of your efforts carried out in detention to prepare your release in the best way possible.

The integration and probation staff will help you in particular:

1) In the establishment:

➡ to access the activities organised inside the establishment.

Where minors are concerned, the educators from the judiciary youth protection department can provide this assistance.

➡ to remain in contact with your family;

➡ to access the integration systems offered by:

- Pôle emploi, that can help you in your professional reintegration.

To benefit from this assistance you must make your request to the Penitentiary Integration and Probation Department (SPIP) that will assess your criminal and administrative status.

A Pôle emploi advisor specialised in legal matters will be able to receive you in the establishment, when they are on duty, and help you with your project.

- Local missions:

Local missions are aimed at young people aged 16 to 25. They provide answers to employment and training questions, but also on housing or health. Each young person may benefit from support and customised follow-up in connection with its initiatives.

A local mission legal advisor will be able to advise you at a meeting in the establishment.

Preparing your release and return to society

To benefit from this support, you must make your request to the Penitentiary Integration and Probation Department (SPIP) that will assess your criminal and administrative situation.

2) The SPIP personnel also help you, to prepare your release, (via a sentence adjustment or a release on licence measure):

- ➔ to prepare a sentence adjustment or your release from prison;
- ➔ to access integration systems (Pôle emploi, local missions, CAF, Town Hall, vocational training, external associations ...).

■ **You may** contact the SPIP

- for integration projects (temporary release, external placement, conditional release, request for day release, placing under electronic surveillance, etc.);
- for family and social questions.

You may receive the assistance of the SPIP of your place of residence for six months following the date of your release.

■ **You may**

- if you are a foreign national, contact your country's consulate.

Sentence adjustment

Once convicted,

■ You may

- meet with a staff member from the Penitentiary Integration and Probation Department (SPIP) in order to prepare a sentence adjustment plan in order to be able to benefit from semi- custodial arrangements, outside placement, placement under electronic surveillance or parole. The SPIP can also help you for a request for the suspension of your sentence or a staggered sentence;
- if you have been convicted to one or more custodial sentences for a total duration of more than 5 years and if you have served at least two thirds of this sentence, the JAP* must examine whether you are entitled to benefit from parole;
- request, subject to certain conditions, temporary release.

Sentence adjustment requests are granted by the JAP or sentence enforcement court, or the children's court judge, if the latter is in charge of your case.

Release on licence (LSC)

If you are in the following situation:

- you are incarcerated to serve one or more sentence with a total duration not exceeding 5 years;

and:

- you have already served at least two thirds of your sentence(s);

■ You may

- benefit from release on licence.

Release on licence is a measure that allows a gradual return to freedom. The examination by the JAP* of the possibility of granting you LSC is automatic, you do not need to request it. You will however be asked if you agree to being released on licence.

Key Figures *prison administration*

as at 1 January

2015

General Organisation and Structures

PRISON ADMINISTRATION

9 inter-regional directorates (Bordeaux, Centre-Est-Dijon, Est-Strasbourg, Lille, Lyon, Marseille, Paris, Rennes, Toulouse), 1 overseas correctional services task group (MOM), 188 establishments, 103 SIIPs, 1 office with national scope (SEP) and an administrative public establishment (National School of Penitentiary Administration).

General Organisation and Structures

Decentralised Agencies as at 1 January 2015

Figures as at 1.1.2014 in parentheses and italics

188 establishments

- **91 (96) remand prisons (MA)** and 42 (40) MA zones (located inside prison centres).
- **88 (88) detention centres** or:
  - 46 (44) prisons centres (CP) consisting of at least 2 zones for different detention regimes
  - 25 (27) detention centres (CD) and 36 (36) zones (QCD)
  - 6 (6) security prisons (MC) and 6 (6) zones (QMC)
  - 11 (11) day-leave centres (CSL) and 12 (10) zones (QSL), and 9 (8) zones for adjusted-sentence inmates (QPA).

In addition, a national review centre (CNE) at three sites: Fresnes (capacity: 57), Southern Ile-de-France (capacity: 231) and Lille-Annœullin (capacity: 30).

- 6 correctional facilities for minors (EPM).
- 1 Fresnes National Public Healthcare Institution (EPSNF).

- **54 (54) establishments under delegated management** out of a total 188 establishments.

- **57,841 (57,516, +0.6%) "operational" capacity** (capacity available for inmates in correctional facilities):

- 33 692 (33 853) in MAs and QMAs
- 19 613 (19 418) in CDs and QCDs
- 2 165 (2 165) in MCs and QMCs
- 609 (513) in adjusted-sentence zones (QPA)
- 1 007 (896) in day-leave centres and zones
- 353 (353) in EPMs
- 318 (318) in CNEs
- 84 at the EPSNF

103 reintegration and probation centres

- 103 head offices
- 169 local units

New Establishments in 2014-2015

• In 2014:

- the security prison in Vendin le Vieil opened (capacity: 238)
- the Orléans Saran CP opened (capacity: 768)
- the Majicavo MA was extended (Phase I)
- the Noumea CP was restructured (capacity: 123)
- the Toulon-La Valette QSL was opened (capacity: 41)
- the Longuenesse QPA was opened (capacity: 90)
- the inmate release preparation zone (QPS) was opened at Noumea CP (capacity: 80)

• In 2015:

- was Bois d'Arcy QSL opened (capacity: 60)
- was Majicavo MA extended (Phase II, total capacity: 161)
- the Beauvais CP was opened (capacity: 594)
- the Valence CP was opened (capacity: 456)

As the Ministry of Justice's primary builder **Agence publique pour l'immobilier de la Justice (APIJ)** was mandated by the Prison Administration to serve as project leader for real estate programme "13200" as well as for the new real estate programme. APIJ will thus direct the construction projects for the new correctional facilities, as well as for the large-scale renovations planned (see www.apij.justice.fr).

Care Structures

217 healthcare or hospital units

- **175** healthcare units in the correctional environment are operated by the local hospital unit implemented at each establishment (except day-leave centres).

- **8** inter-regional high-security hospital units (UHSA) implemented in the CHUs to accommodate planned hospital care exceeding 48 hours: Nancy (2004), Lille (2004), Lyon (2005), Bordeaux, Toulouse and Marseille (2006), Paris Pitié-Salpêtrière (2008), and Rennes (2012). Total UHSA capacity available amounts to 181.

- **1** national public healthcare institution in Fresnes.

Reminder: since the January 1994 Act, the provision of healthcare and organisation of treatment in the correctional environment are the responsibility of the Ministry of Health. All inmates are registered for public health insurance and assigned a beneficiary number accordingly.

- **26 SMPR** (regional psycho-medical care units), implemented in 26 correctional facilities.

- **7** specially-outfitted hospital units (UHSA) implemented in hospital environments to accommodate patients requiring hospitalisation for psychiatric care (with or without consent): Lyon (May 2010), Nancy (March 2012), Toulouse (January 2012), Orléans (March 2013), Paris (April 2013), Lille (June 2013) and Rennes (September 2013). 2 UHSAs are currently under construction: Bordeaux and Marseille.

Persons in the prison system

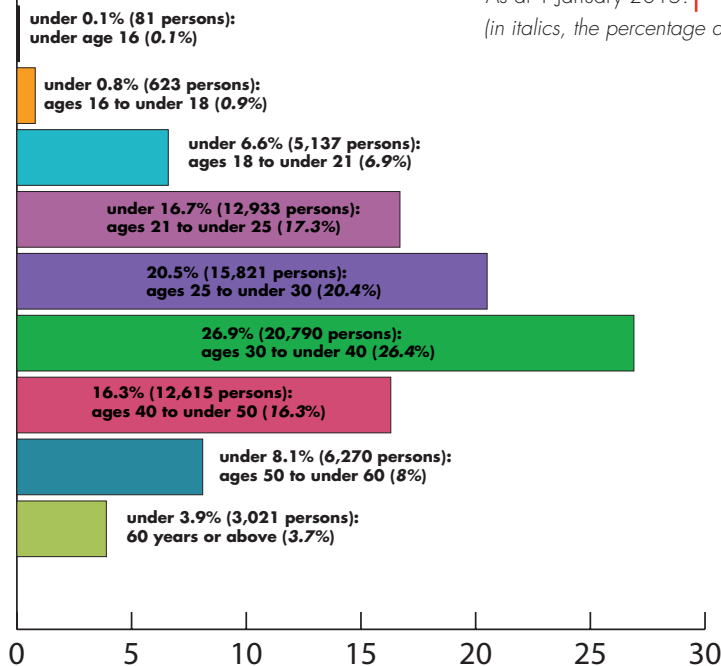
As at 1 January 2015: **249,298** persons received care from the AP, 172,007 in open custody and 77,291 in secure custody. As at 1 January 2014, 251,991 persons received care, 174,108 in open custody and 77,883 in secure custody.

Secure custody

- **77,291** persons in secure custody as at 1 January 2015 (-0.8% in 1 year):
  - **66,270** persons detained in secure custody (-1.2% in one year) including:
    - 2,073 women (-4.1% in one year). They account for 3.1% of persons in custody (3.2% one year earlier)
    - 704 minors (-3.7% in one year). They account for 1.1% of persons in custody, as was the case one year earlier.
  - **11,021** persons in non-resident custody (+2% in 1 year)
  - **10.4 months:** the average time spent in custody in 2014 (as compared to 9.9 months in 2013).
- In 2014:
- **2%** served 5 years or more (as was the case in 2013)
  - **78%** served less than one year (as compared to 79% in 2013)
  - **31%** served 3 months or less (as compared to 32% in 2013)
- average age of persons in custody as at 1 January 2015: **34.6 years** (34.4 years, one year earlier).
  - **Detainment rate** as at 1 January 2015: 99.9 persons incarcerated per 100,000 inhabitants (as compared to 101.6 per 100,000 as at 1 January 2014)
  - **Custody rate:** 116.5 persons in custody per 100,000 inhabitants (as compared to 117.9 per 100,000 as at 1 January 2014)

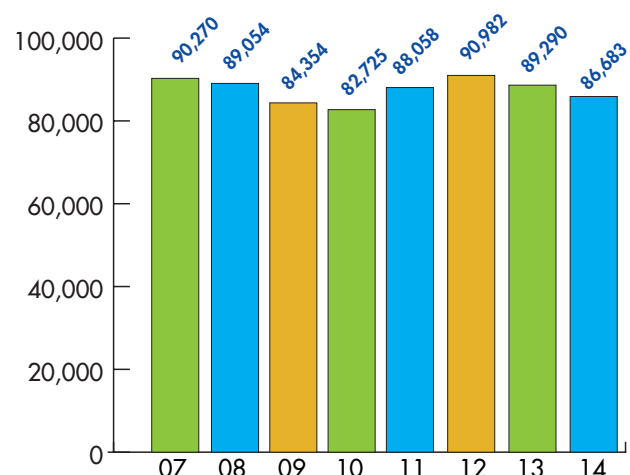
Breakdown by age of persons detained

As at 1 January 2015:
(in italics, the percentage as at 1.1.2014)

Trend in number of persons incarcerated between 2007 and 2014

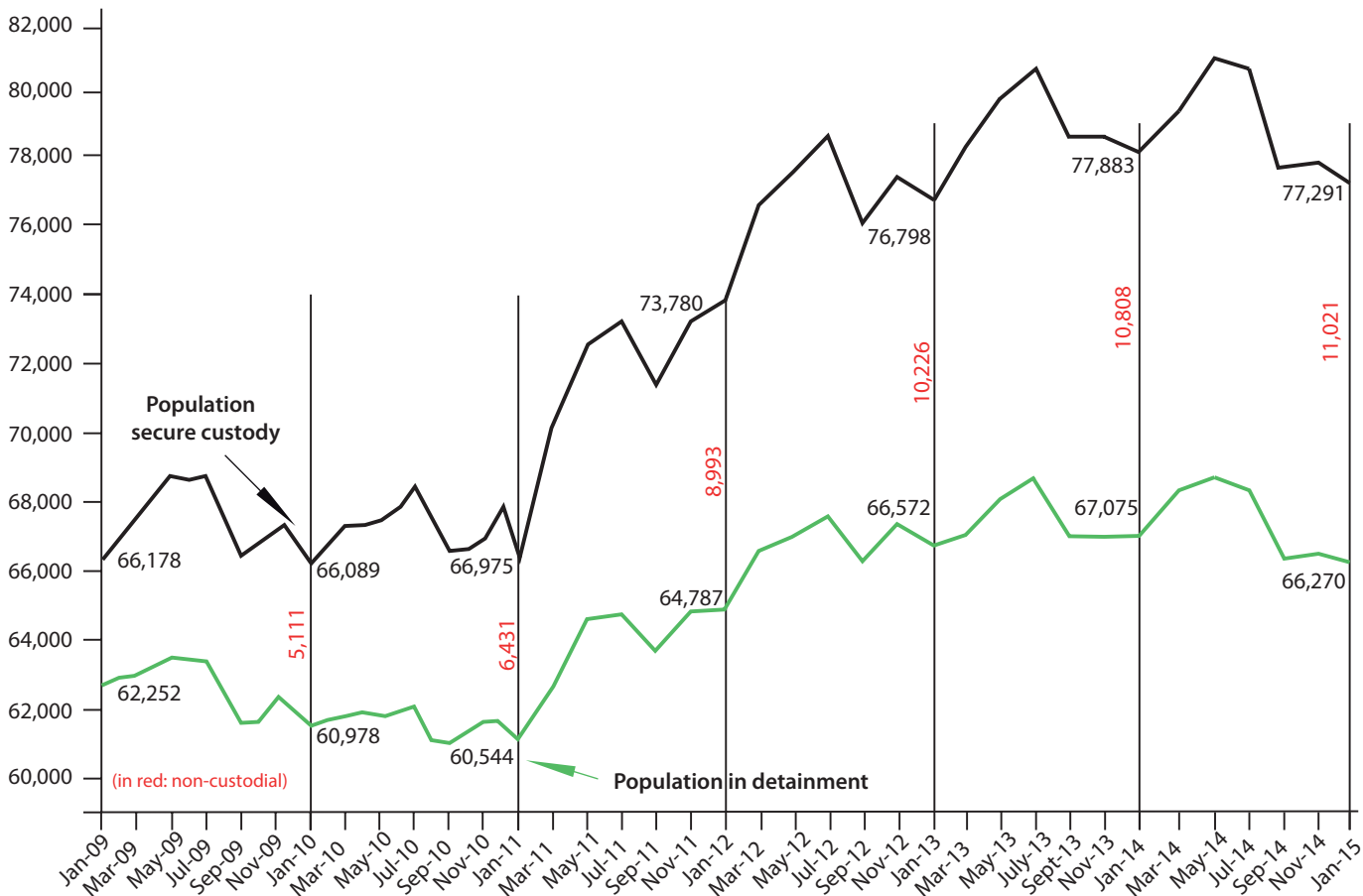
Total incoming per year

Persons in the prison system

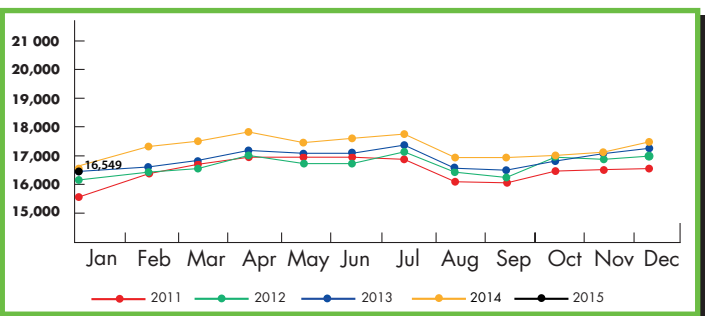
Secure custody

Trend in population in secure custody since 2009

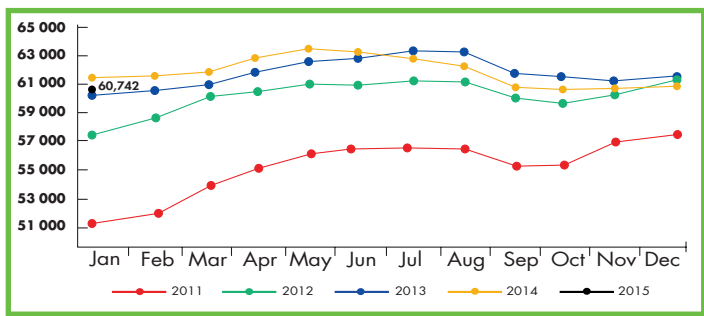

Trend by month between 2011 and 2014

persons accused

persons convicted (including non-resident)

Persons in the prison system

Accused

As at 1 January 2015:

16,549 persons accused, or 25% of persons detained (as compared to 16,622 as at 1 January 2014, or 24.8%).

- 24.7% of men detained were accused (+ 0.2 point)
- 32.8% of women detained were accused (+ 0.1 point)
- 63.8% of minors detained were accused (+ 2.5 points)

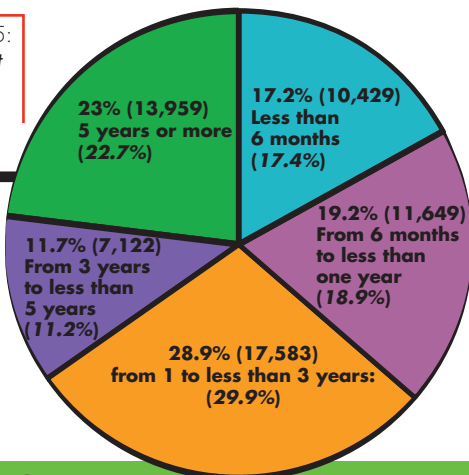
Convicted

As at 1 January 2015:

- 60,742 of those in custody were convicts, or 78.6% of the total number in custody (78.7% as of 1.1.2014) including:
  - 86.8% further to correctional sentences (86.7%)
  - 13.2% further to criminal sentences (13.3%)

Breakdown of convict population by sentence

As at 1 January 2015:
(in italics, data as at 1.1.2014)

8,025 of which ranged

persons sentenced to imprisonment or criminal detention (8,123)

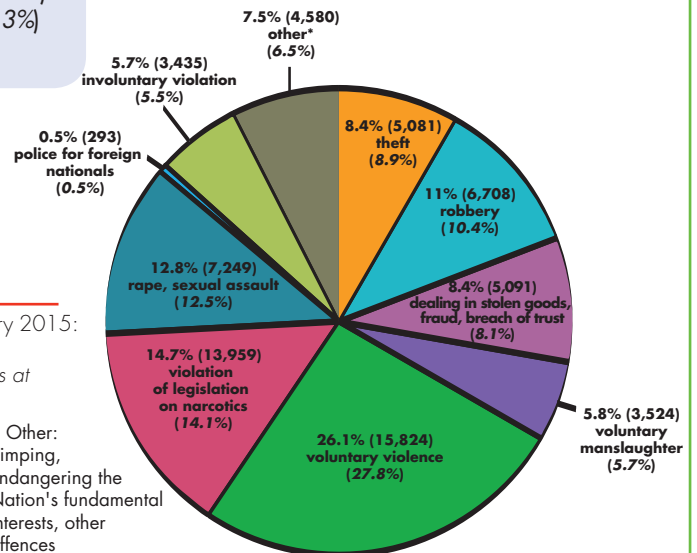
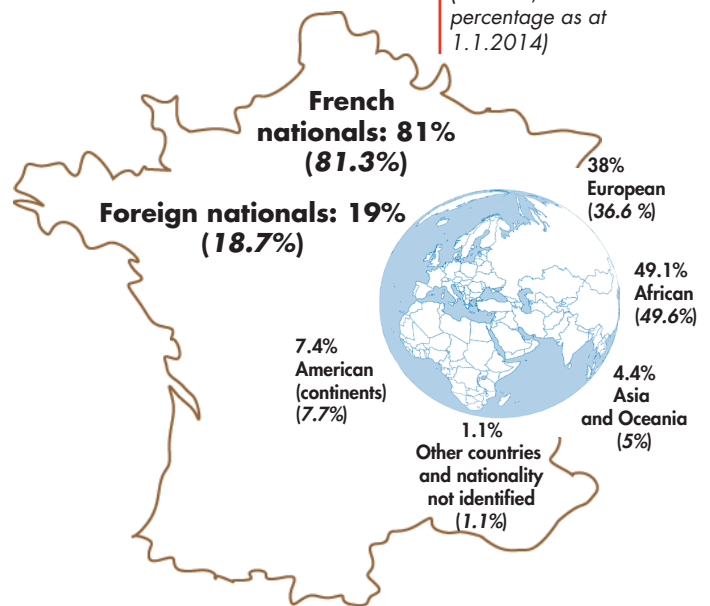
from 5 to less than 10 years: 3.1% (3.2%)
 from 10 to less than 20 years: 66.8% (66.5%)
 from 20 to less than 30 years: 24.2% (24.3%)
 Life: 5.9% (475) (5.9% - 482)

Breakdown of convict population by offence

As at 1 January 2015:
(in italics, the percentage as at 1.1.2014)

Nationality of persons placed in custody

As at 1 January 2015:
(in italics, the percentage as at 1.1.2014)

* Other: pimping, endangering the Nation's fundamental interests, other offences

Persons in the prison system

Adjusted-sentence

- **20.9%** of those convicted and in custody were granted sentence adjustment (*as compared to 20.2% as at 1 January 2014*)
- **12,689** of all persons were granted sentence adjustment while in custody as at 1 January 2015 (+2.5% in 1 year):
  - 10,030 were placed under electronic surveillance (PSE), or +4.6% as compared to 1 January 2014
  - 1,689 were placed in day-leave (SL), or - 4.3%
  - 970 were placed in non-resident custody (PE), or - 5.1%
- **48,481 granted day parole** in 2014, or -12.3% in one year
- **7,949 granted parole (LC)** in 2014, or -0.6% in one year
- **36,295** sentence adjustment measures granted in 2014 (see graph here), as compared to 37,973 in 2013, or -4.4% in 1 year.

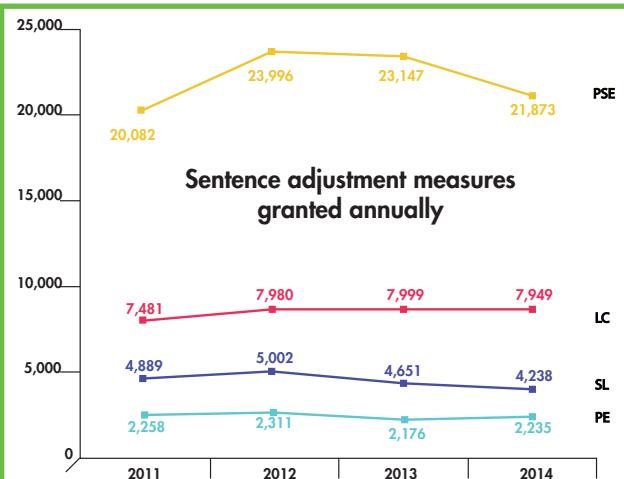
Electronic surveillance

- Population under electronic surveillance **10,767** (*as compared to 10,439 one year ago, or + 3%*)
- a) Convicted in custody, placed under electronic surveillance: **10,419** (*10,161, or +2%*)
- PSE adjusted-sentence **10,030** (*9,591, or 5%*)
  - PSE end of sentence (SEFIP)*: **389** (*570, or - 32%*)
- b) Persons not in custody under electronic surveillance **348** (*278, or 25%*)
- House arrest, under electronic surveillance (ARSE): **284** (*230, or 23%*)
  - House arrest, under electronic surveillance (ARSE): **4** (*as compared to 5, as at 1.1.2014, 31 since creation*)
  - Convicted, placed under mobile electronic surveillance (PSEM): **60** (*as compared to 43, as at 1.1.2014, 199 since creation*)

(*): Act 2014-896 ratified on 15 August 2014 establishing the necessarily individual nature of sentences and heightening the effectiveness of criminal sanctions replaced the SEFIP, as of 1 January 2015 (sentences being served as of that date continue nonetheless as originally issued)

Outgoing

- **87,275** were released from the prison system in 2014, as compared to 88,203 in 2013, or -1.1%

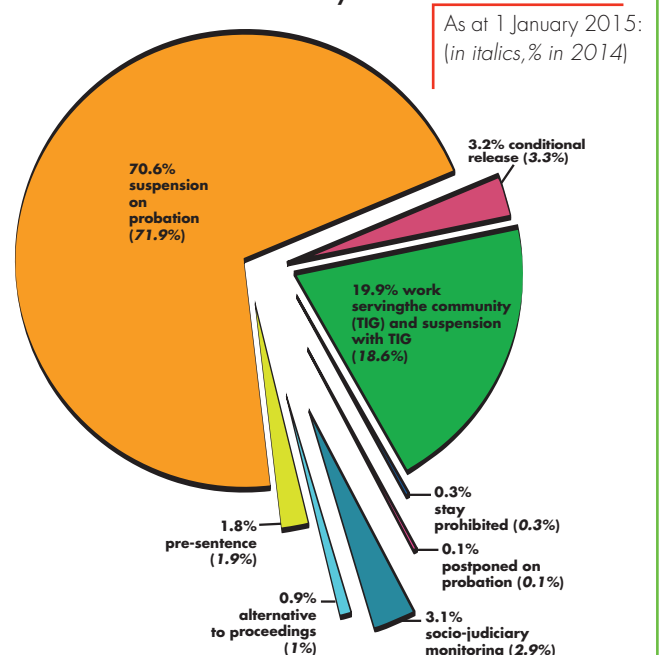
Open Custody

Breakdown of monitored community-based measures

As at 1 January 2015:

- **172,007** of those in placed in open custody by the Prison Offices for Integration and Probation (SPIP) under at least one community-based measure, either prior to sentencing, or once a sentence adjustment has been pronounced (*as compared to 174,108 as at 1 January 2014*).
- **193,739** community-based measures* were monitored by the SPIPs in open custody (*as compared to 196,207 as at 1 January 2014*).
- As at 1 January 2015, **215 persons** were being monitored for at least one coercive criminal justice measure.
- **6.3%** of those monitored serving community-based measures are women.
- **35 years**: average age of persons monitored serving community-based measures.

* not included in the above are judiciary surveillance, good citizen internships, sentence suspensions on medical grounds, ARSE and ARSEM, security-related surveillance

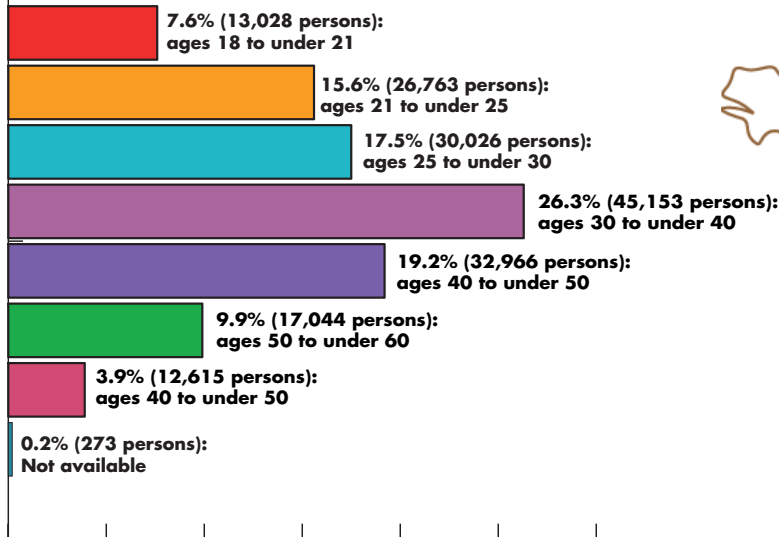

Persons in the prison system

Open Custody

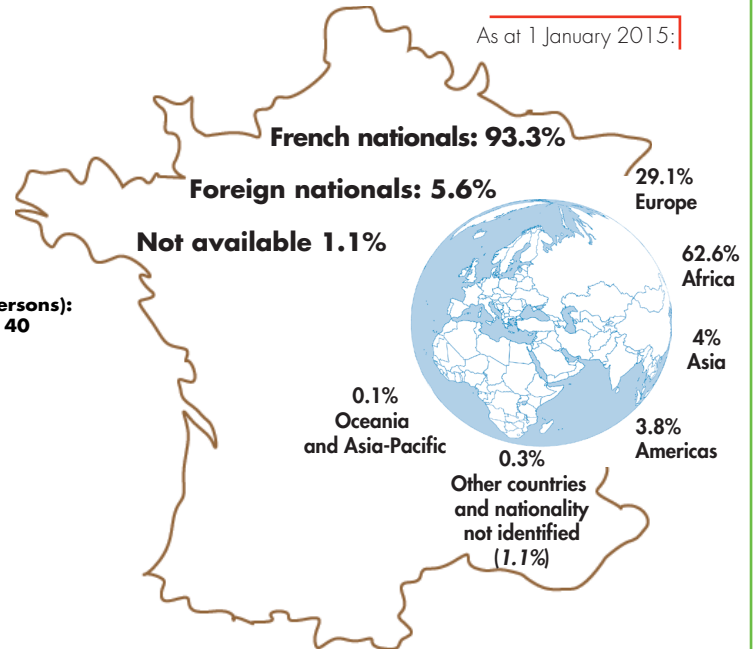
Breakdown of monitored population in open custody

As at 1 January 2015:

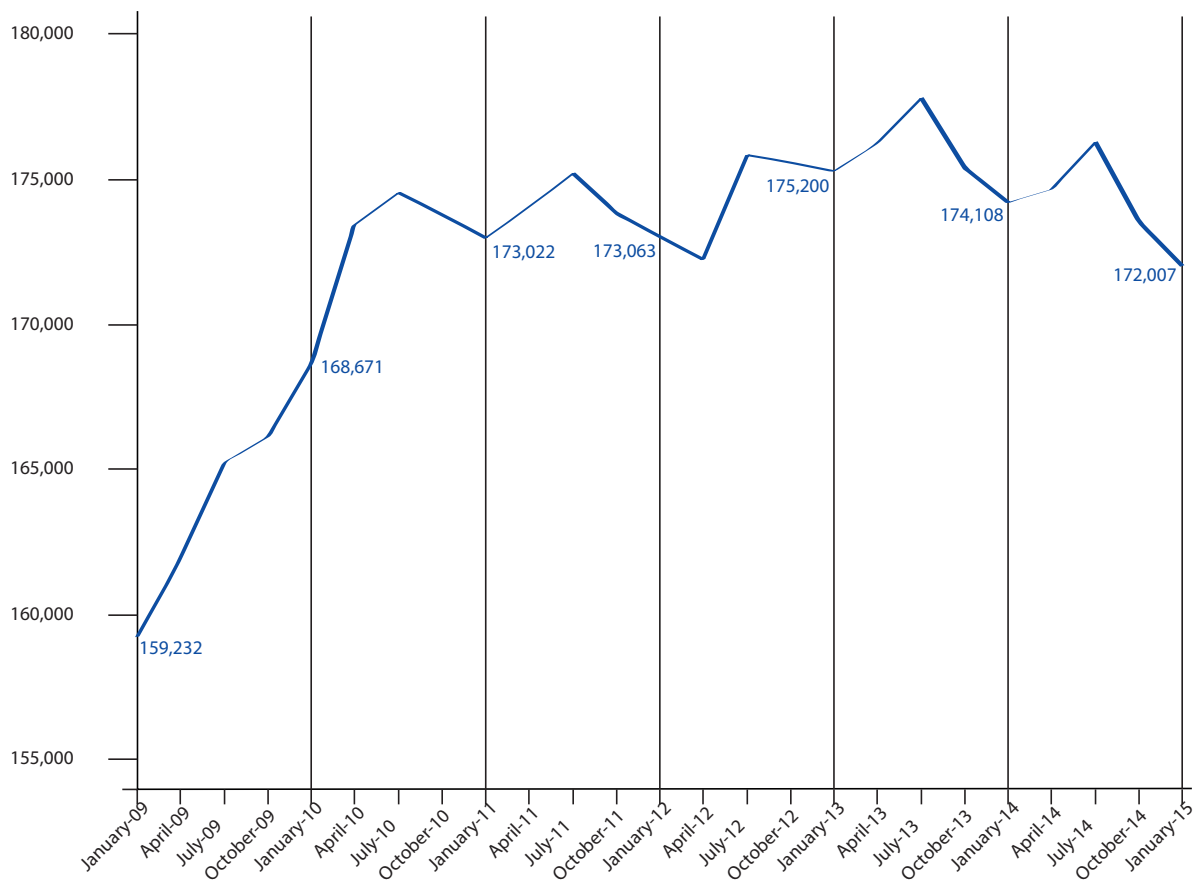

Monitored population in open custody by nationality

As at 1 January 2015:

Trend in monitored population placed in open custody, since January 2009

Persons in the prison system

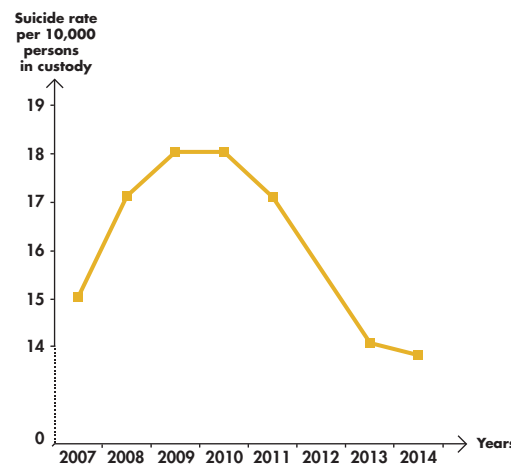
Incidents

In 2014, the prison administration recorded:

- **25** escapes (18 in 2013)
- **12** hostage-takings (7 in 2013)
- **679** collective movements (1,111 in 2013) 44 requiring intervention on the part of ERIS (29 in 2013)
- **4,122** instances of physical assault on personnel, 149 of which resulted in an ITT (4,192 in 2013, including 144 with ITT)
- **8,061** instances of physical assault detained persons (8,560 in 2013)
- **1** homicide (1 in 2013)

Suicide prevention

- **94** suicides + **16** non-resident (PSE...) as compared to 97 + 14 in 2013 and 106 + 17 in 2012
- The suicide rate amounted to **13.9/10,000** in 2014 (as compared to 14.1/10,000 in 2013 and 16/10,000 in 2012)
- **1,033** suicide attempts in 2014, as compared to 1,391 in 2013, 1,671 in 2012 and 1,932 in 2011
- In 2014, **1,552** students received initial training in suicide prevention at ENAP.
- As at 1 January 2015, nearly **87%** of the staff had received "Terra" training on suicide prevention.
- As at 1 January 2015, **137** emergency protection units (CproU) were operational at **96** establishments.
- Since the 1st CproU [emergency protection cell] was validated (March 2010), approximately 1,300 such placements have been recorded.

Supervision - Mediation

- 154 establishments offered a legal advice desk (unchanged since 2014).
- 581 outside figures, including 74 Parliamentarians, visited prison system establishments since 2014.
- 12 establishments and structures visited by the Controller-General responsible for places of deprivation of liberty in 2014 (33 in 2013).
- 16 administrative enquiries run by the Inspectorate of Prison System Establishments (28 in 2013, which also carried out 169 internal audits and task group follow-ups (171 in 2013) and produced 12 responses to the Controller General responsible for places of deprivation of liberty.
- As at 1 January 2015, **164** correctional facilities had received the Quality Label granted by Bureau Veritas, certifying that their prison admission processes are in line with the Quality Guidelines on Professional Practices in the Penitentiary. This label has been in existence since 2008, and will extend, in 2015, to care for released inmates and inmates placed in disciplinary or isolation zones.

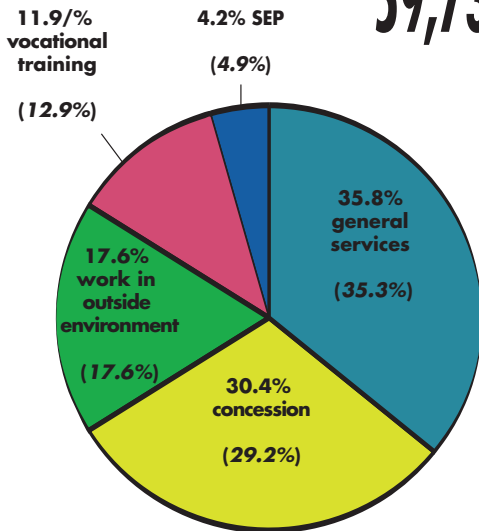
Reintegration Action

Work and paid vocational training

23,423 incarcerated persons, as a monthly average, were in paid work in 2014, or 758 fewer than in 2013.

59,735,540€

Total gross remuneration paid in Year 2014 for work (concession, CEP, general services), as compared to 59,892,105 euros in 2013, 3,894,885 days worked compared to 3,948,438 in 2013.

- **Percentage engaged in paid activity in 2014: 34;6%** (-3.24% compared to 2013).

The percentage varies by establishment: 31.5% in remand prisons (as compared to 33.2% in 2013) and 51% in prisons (as compared to 50.1% in 2013).

- **Average net monthly remuneration (full-time equivalent):**

- 532 euros for service at a prison establishment (SEP) (555 euros in 2013)
- 408 euros in concession work (403 euros in 2013)
- 254 euros in general services (250 euros in 2013)
- 2,26 euros net/h in vocational training (unchanged as compared to 2013).

Breakdown of paid activity executed by incarcerated persons in 2014
(in italics, breakdown in 2013)

Vocational training action

3,040,440

hours of internship time, 81% was paid training, followed by

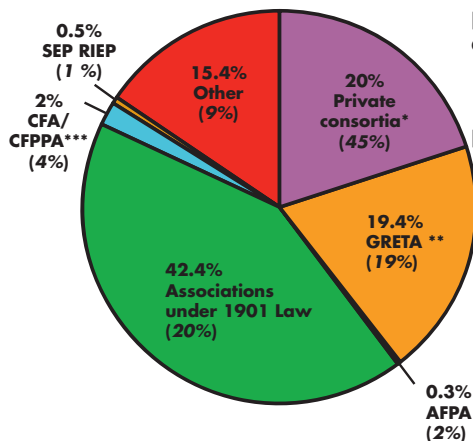
22,514 incarcerated persons enrolled in training

(In 2013: 3,244,704 internship hours, 66% of which were connected with paid training programmes involving 26,661 persons)

* This percentage includes programmes outsourced by private service providers to public training organisations

** GRETA: establishment consortia

*** CFA: Apprentice Training Centre
CFPPA: Centre for Vocational Training and Promotion of Agriculture

In conjunction with the Ministry of Labour, Employment, Vocational Training and Social Dialogue, as well as with the Regions:

- **6,033** incarcerated persons received the benefit of a qualification programme (5,589 in 2013)
- **9,895** incarcerated persons received the benefit of a pre-qualification initiative (work-study project, adaptation to employment programme, etc.) (10,873 in 2013)
- **2,375** incarcerated persons took part in basic training or skills-building programmes (literacy, French as a second language, distance learning, etc.) (4,125 in 2013)
- **4,211** incarcerated persons took part in a preparation for release programme (6,074 in 2013).

Degrees and certification granted further to vocational training programmes

- CFG: 415 tested; 329 passed (288/267 in 2013)
- Level V (CAP, BEP...): 1,961 tested; 1,276 passed (1,749/ 1,189)
- Level IV (Vocational Baccalaureate...): 85 tested; 66 passed (73/46)
- Higher education: 7 tested; 3 passed (11/9)
- Skills Booklets issued certifying the know-how gained: 3,533 (4,433).

Bodies providing vocational training to incarcerated persons in 2014 *(in italics, % levels in 2013)*

Teaching

• Educational level in criminal population

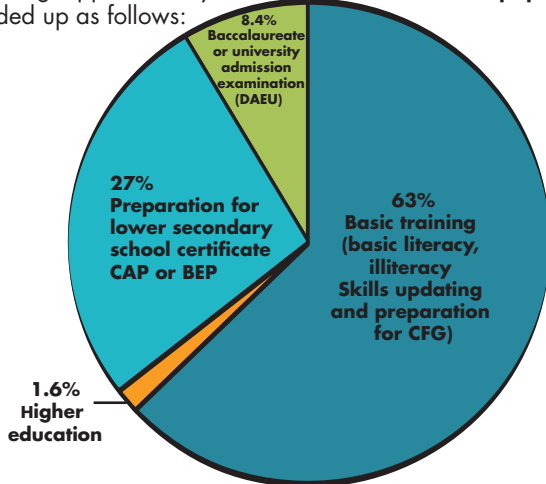
Standard screening for illiteracy, instituted in 1995, was conducted in 2013 in all correctional facilities and information was taken on **51,019** persons:

- 1.6% have never been schooled;
- 4.8% do not speak French and 5.1% have only a basic grasp of the language;
- 43.4% have no degree;
- 76.2% have not been educated beyond the vocational certification (CAP) level;
- 28.5% have completed short-cycle education or dropped out of the traditional school system (primary, specialised education, lower secondary school up to age, ...);
- 22% of those received were unable to complete the reading test put before them (10% can be considered illiterate based on the test, and a further 12% failed due to lesser difficulties).

• As at the start of the September 2014 school year: **405 instructors** qualified for primary education (*404 as at 1.9.2013*), most of whom were specialised **78 teachers** qualified for full-time secondary education (*77 as at 1.9.2013*), alongside whom there are positions as psychological guidance counsellors (COPsy) and one position as coordinator of the school drop-out prevention task group (MLDS).

In addition to the **482 positions** (*481 as at 1.9.2013*) came **4,673 additional hours/year** (*stable over a 1-year period*) provided so that substitute primary and secondary school teachers can be employed, along with 17 supervisory positions for inter-regional education (leadership and deputy management positions at regional educational units).

• **General adult education** for school year 2013-2014: involving approximately **25% of the incarcerated population** divided up as follows:

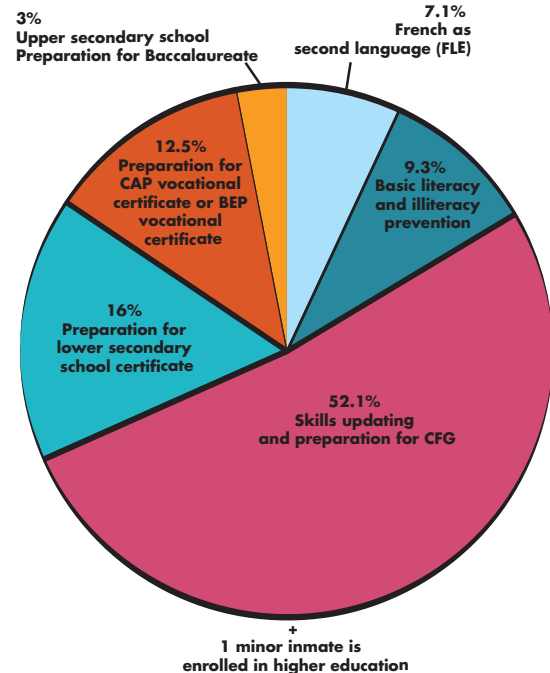

Distance Learning

Over the course of the last school year, **3,697 inmates (the majority of whom were of age)** took part in distance learning, with the association Auxilia (64.5%), the National Centre for Distance Learning (16.5%) and other organisations, in particular, the university-level distance learning centre (19%).

General education for minors

• Over school year 2013-2014, **97.5% of minors in custody received schooling** (+ minors in custody for less than three weeks, given placement tests, skills review and appropriate courses).

• **Achievement by incarcerated persons enrolled in schooling on National Education examinations for school year 2013-2014:**

• **5,325 incarcerated persons** attempted a National Education examination (*4,748 in 2012-2013*)

• **4,166 (78.2%) earned passing marks** (*75.1% the previous session*):

- **3,123** tested for the CFG (General Training Certificate) (*2,810 in 2012-2013*)
- **454** tested for the CAP or BEP vocational training certificates (*256*)
- **358** tested for the national lower-secondary level examination (*344*)
- **174** tested for the Baccalaureate or DAEU (Diploma allowing Access to University Education) (*150*)
- **57** tested for a higher-education degree (*35*)

• **Achievement on other degrees or certifications for School Year 2013-2014:**

- B2i (computer and internet skills certificate): **2,132**
- ASSR (school certification on road safety): **623**
- Highway Code: **370**
- DILF (First French Language Degree): **1,458**
- DELF (French Language Studies Degree): **1,357**

The above two degrees are awarded by the Ministry of National Education to foreigners engaged in learning spoken and written French.

Reintegration

Prevention of Repeat Offences

- **138 repeat offence prevention programmes (PPR)*** set up in 2014 (*153 in 2013*).

- **56** correctional centres for integration and probation (SPIP) mobilised (*57 in 2013*).

* data based on information reported by the 7 inter-regional prison directorates

Themes most frequently addressed by PPRs in 2014:

- **34:** offences of a sexual nature (*36 in 2013*)
- **27:** intra-familial and marital violence (*36 in 2013*)
- **34:** other violences (*21 in 2013*)
- **16:** road-related offences

Culture

- **3** memorandums of understanding signed between the Ministry of Justice and the Ministry of Culture and Communication (1986, 1990 and 2009), 2 enforcement circulars (library in 1992 and cultural initiatives in 2012) and 25 agreements between inter-regional directorates for prison service with the regional directorates for cultural affairs, including 11 three-way agreements including inter-regional directorates for the legal protection of young people

- **12** regional task group leaders for culture/justice **65** territorial cultural coordinators

- Partnership agreements between most correctional facilities, SPIPs and cultural establishments (to organise workshops, host performances, exhibitions)

- **67%** of correctional facilities run their libraries under partnerships with municipal public libraries, **39%** with the territorial public library. Prison libraries are open 21 hours per week, on average. **85%** are declared to be direct-access and, while **30%** are declared to be direct- and open-access; **12%** of correctional facilities benefit from the services of professional librarians; **252** inmate library assistants manage the prison libraries daily; **60%** of correctional facilities organise activities around books (according to the latest overview report on libraries, produced in 2010)

- **45** correctional facilities are equipped with their own internal video channel

- Participation in events suggested by the Ministry of Culture: Fête de la Musique, Documentary Film Month, the Shortest Day of the Year, Heritage Days, Poets' Springtime, Tell Me Ten Words, Nature Day, etc.

Sports

- **14** federations were partners to the Directorate for Prison Administrations

- **Almost 300** sports monitors-instructors

- **1 agreement dedicated** to developing physical and sporting activity, in favour of ageing and/or dependent incarcerated persons was signed in September 2014 with the Directorate for Sports and 4 federations: EPGV, Sports pour tous, UNS Léo Lagrange and Sport adapté.

3 major sporting events in 2014:

- The Eco-Trail on 29-30 March 2014
- The Basketball Tournament at Pierre de Coubertin Stadium on 9 May 2014
- The 2014 Correctional Games at the Boulouris CREPS Site (Var) from 22-26 September.

3 major sporting events in 2013:

- The Eco-Trail on 16-17 March 2013
- The Basketball Tournament at Palais Omnisports de Bercy on 3 May 2013
- "Dans les roues du tour" in September 2013 during 3 stages of Tour de France

Places of Worship

The chaplaincy personnel may be either chaplains, who may be paid or volunteer, and volunteer chaplaincy assistants. As at 1 January 2015, there were **1,628** chaplaincy personnel, including **453** paid chaplains, **972** volunteer chaplains and **203** volunteer chaplain assistants.

The breakdown by type of service is as follows: 10 chaplains for the Buddhist service, 760 for the Catholic service, 75 for the Israelite service, 193 for the Muslim service, 52 for the Orthodox service, 377 for the Protestant service, 111 for the Jehovah's Witness service and 50 for other services.

For comparison purposes, as at 1 January 2014, there were, **1,403** chaplaincy workers, including **413** paid workers, **794** volunteer workers and **196** assistant chaplaincy workers.

The breakdown by type of service was as follows: 716 chaplains for the Catholic service, 77 for the Israelite service, 170 for the Muslim service, 21 for the Orthodox service, 362 for the Protestant service, and 57 for other services.

Association Community - Partners

The prison administration serves its responsibilities in partnership with many associations, at the local and national levels.

• Accredited nation-wide partner associations:

- **ANVP** (national association of prison visitors): 1,161 volunteers visit incarcerated persons.

- **AUXILIA** "Training and Friendship, a New Chance": a network of 1,020 volunteers teaching approximately 2,700 incarcerated persons via distance learning.

- **Cimade**: 120 volunteers work with persons of foreign nationality at 75 establishments

- **CLIP** (prison computer club): 255 volunteers trainers work with incarcerated persons at 47 establishments

- **Le Courier de Bovet**: 1,088 members correspond with nearly 1,100 incarcerated persons.

- **French Red Cross**: social support and talk helpline (CRED) and network of correctional environment workers.

- **David and Jonathan**: the association works with and provides psychological assistance to homosexual inmates and develops initiatives to fight homophobia through information and training.

- **FARAPEJ** (federation of discussion-action associations focused on prisons and justice): 65 member associations served by 3,000 volunteers and 300 employees.

- **FNARS** (national federation of information and social reintegration associations): over 850 associations and public bodies that manage nearly 2,700 establishments and services, the majority of which are housing and social reintegration centres.

- **FREP** (federation of child-parent halfway houses): 600 volunteers supervised by over 50 professionals present in almost half of the system's establishments.

- **GENEPI** (national student consortium dedicated to teaching incarcerated persons): more than 1,200 volunteer students work with incarcerated persons in 79 correctional facilities.

- **Sidaction**: programmes dedicated to fighting AIDS and hepatitis in incarcerated populations.

- **Petits frères des Pauvres**: an association dedicated to fighting isolation in elderly populations, working with the severely-ill or those nearing the end of their lives. It also offers support to those just coming out of prison.

- **UFRAMA** (union of regional association federations of family centres for families and friends of incarcerated persons): 9 federations, 130 member or partner associations and support for the 159 associations of welcome centres for the families of incarcerated persons, 1,500 volunteers.

• Other nation-wide partner associations include:

- **AIDES**: initiatives developed around HIV/AIDS, hepatitis and STDs in correctional facilities, monitoring in the outside environment and support action to families.

- **Le Secours catholique**: grants to low-income individuals, the families of incarcerated persons and persons recently-released from prison.

- **La Licra**: 29 September 2010 Agreement - develops initiatives using sport as a vehicle for social integration.

In 2014, at the national level alone, **550,000 euros** (*521,755 euros in 2013*) were paid by the prison administration (excluding decentralised agencies) to the association community players.

Employment

• **145** Employment Office counsellors worked with the prison system in 2013, or 62.5 full-time equivalents

• **18,709** incarcerated persons came in for interviews and follow-up with a counsellor, **5,044** (27%) of whom were offered an employment integration opportunity upon coming out of incarceration, or as part of a sentence adjustment measure.

• As part of their final release, **954** were able to enter employment (open-term or fixed-term contract, IAE "integration through economic activity" contract). **732** were able to enter vocational training, and **1,160** benefited from an Employment Office service.

• As part of a reduced sentence, 2,087 professional integration solutions (328 on probation, 734 in electronic surveillance placement, 797 in open custody, 228 non-resident) were successfully implemented.

Maintaining Family Ties

• As at 1.1.2015, the Prison Administration provided inmates with:

- **162** structures open to families waiting to enter the visiting room
- **22** night accommodation structures for families travelling from afar
- **65** spaces outfitted for children in the visiting rooms

73 structures providing child-care, **22** providing support to children during visits. **159** associations coordinate both services.

• **100%** of the establishments are equipped with phone booths to enable detained persons to exercise their right to call their relatives.

• **85 family living units (UVF)** were in operation at 26 establishments, as at 1 January 2015 (as compared to 71 UVFs in 21 establishments as at 1 January 2014). They consist of apartments (1-2 bedroom) where detained persons (whether accused or convicted) may accommodate their families for a maximum duration of 72 hours.

• **45 family visiting rooms** were in operation at 12 correctional facilities as at 1 January 2015 (as compared to 36 PFs in 9 correctional facilities as at 1 January 2014). They are small lounges that enable confidentiality and privacy, varying in surface area from 12 to 15m². Detained persons (whether accused or convicted) may see their families there for a maximum duration of 6 hours.

Personnel

Headcount as at 1.1.2015 (in italics as at 1.1.2014)

- **36,535** civil servants as at 1 January 2015 (35,863), including:
  - 502 management personnel (511)
  - 26,734 surveillance personnel (26,578)
  - 4,538 SPIP personnel (4,190)
  - 2,915 administrative personnel (2,853)
  - 618 technical personnel (609)
  - 1,228 other (contractual, chaplains, etc.) (1,122)
- **ENAP headcount:** 223 civil servants as at 1 January 2015 (225).

ENAP Training

• Initial training

2,310 students trained in 2014 (2,037 in 2013) **1,259** of whom completed their training in 2014:

- **11 prison services directors** (42th graduating class, "Germaine Tillion")
- **26 prison services directors in charge of adaptation training** "Guillaume Gilet"
- **26 prison services directors in charge of integration and probation** (6th graduating class, "Alexis de Tocqueville")
- **11 prison services directors in charge of integration, probation, training and adaptation** "Arnould Bonneville de Marsangy"
- **125 prison counsellors in charge of integration and probation** (17th graduating class, "Jean Moulin")
- **632 wardens:** 370 (Graduating Class 185 "Pierre Cannat"); 262 (Graduating Class 186 "Georges Fully")
- **206 first wardens** (22th graduating class "Yves Davenne")
- **48 lieutenants** (18th graduating class "Jean-Louis Séveri")
- **6 programme heads and 17 instructors** (39th graduating class "Henri Guichard")
- **8 technical directors**
- **12 technicians**
- **34 technical assistants**
- **16 attachés**
- **81 administrative assistants**

In 2014, the following drop-outs were recorded: 2 DPIP students, 6 lieutenant students, 25 warden students and 4 CPIP students.

• Vocational Training

241 sessions in 2014 (223 in 2013):

3,244 persons (3,585 in 2013) including:

- **12** fire instructors
- **18** shooting instructors
- **13** escort agents
- **38** ERIS
- **12** first aid instructors
- **18** technical intervention instructors
- **29** sports instructors

21,329 days of training (idf)

6th graduating class integrated preparatory course (CPI): 11 auditors. CPI success rate: 40% during year of preparation.

• 2014 Budget

• Initial training:

- **270,573** training days (190,214 in 2013)
- **6.26** million euros in training budget (excluding payroll and travel expenses) (6.118 million euros in 2013)

• Vocational Training:

- **21,329** training days (27,055 in 2013)
- **390,430** million euros in operating budget (excluding payroll and travel expenses) (873,430 in 2013)
- **293,000** euros in vocational training purchases

Personnel

ÉRIS (regional intervention and security teams)

- **313** civil servants had, as at 31 December 2014, completed 12,264 missions since it was first created in 2003, including **1,558** in 2014 (*1,671 in 2013*).
- In 2014, 111 missions were carried out further to unscheduled interventions in the custodial environment (*103 in 2013*). The missions completed by the 9 inter-regional teams were primarily dedicated to providing security for administrative transfers (341, as compared to 407 in 2013), training in intervention techniques and the use of weapons (265, as compared to 278 in 2013), providing security for works in establishments (144, as compared to 80 in 2013), and carrying out digs in specific zones (114, as compared to 199 in 2013).

Remuneration as at 1.1.2015, in euros including minimum-level IR or IFO

IR: accountability compensation; IFO: functions and objectives compensation

Management personnel Monthly net	Tier 1	Highest tier
Student Director	1,586	
Director of Prison Offices	2,117	4,531
Inter-Regional and Functional Director	4,352	6,218

Integration and probation staff Monthly net including bonuses	Tier 1	Highest tier
Student prison advisor for integration and probational affairs	1,630	
Prison advisor for integration and probational affairs	1,658	2,869
Head of Integration and Probation Services	2,064	2,936
Prison Director in charge of Integration and Probational Affairs	1,826	3,778
Functional Director of Prison Services in charge of Integration and Probational Affairs	1,940	4,631
<i>Pay grid for prison counsellors in charge of integration and probational affairs adjusted as at 1.1.2015</i>		

Technical Personnel Monthly net including bonuses	Tier 1	Highest tier
Technical Assistant	1,476	
Technician	1,646	2,510
Technical Director	1,857	3,790

Administrative Personnel Net monthly salary, including bonuses	Tier 1	Highest tier
Deputy Administrative Officer	1,595	1,854
Head Administrative Assistant	1,623	2,239
Administrative Secretary	1,748	2,780
Administrative Attaché	2,041	3,317
Head Administrative Attaché	2,356	3,920
Unclassified Attaché	3,353	4,864
Administrative Advisor	3,297	4,841
<i>Based on the PFR figures granted at the 1st functional tier for attachés and at the 5th tier for CAMJs (Administrative Advisor to the Ministry of Justice). Category C and SACN (Administrative Secretary, Normal Classification) pay grid adjusted as at 1.1.2015.</i>		

Surveillance personnel Monthly net	Tier 1	Highest tier
Student Warden	1,445	
Warden	1,543	2,165
Brigadier Warden	1,740	2,215
Head Warden	1,955	2,366
Major	2,215	2,503
Correctional Lieutenant	1,705	2,662
Correctional Captain	2,217	2,927
Correctional Commander	2,839	3,502
<i>* Remuneration including standard compensation at base rates, excluding compensation for night duty, work on Sundays or holidays and overtime. Management pay grid adjusted and enforced as at 1.1.2015</i>		

Republic of the Philippines

**Parole and Probation Administration
Department of Justice**

Republic of the Philippines
Department of Justice
PAROLE AND PROBATION ADMINISTRATION
DOJ Agencies Bldg., NIA Road, Diliman
Quezon City
Tel. No.: 02-927-68-30 <http://probation.gov.ph>

Probation System and Offenders Rehabilitation in the Philippines

By

**DR. MANUEL G. CO, CESO I
ADMINISTRATOR & EX-OFFICIO
Member Board of Pardons and Parole
Philippines**

Introduction:

Basically Community-based Correction in the Philippines involved two-major processes, either as a “Front-End “intervention, through the application of an alternative to imprisonment or sentence, or as a re-entry option as a “Back-End “intervention after offender served portion of prison sentence and for all these interventions the offenders is declared guilty by a competent Court of Law.

Historically, these two basic processes or concepts in the treatment of offenders emerges from a positivist school of thought in Criminal Law fundamentally anchored on correction ideals or rectificatory justice with the ultimate objective of humanizing the effect of punitive or retributive justice as carried out by our penal laws.

Generally, these two (2) interventions of criminal offenders are presently administered by the Parole and Probation Administration of the Department of Justice through the application of Post-Sentence Probation, Parole, Presidential Pardon with parole conditions special cases of first-time minor drug offender under suspended sentence and community service as an alternative to prison term.

The central goal of the PPA is to enhance the safety of the state and its inhabitants by preventing reoffending of its offenders-clientele. Its basic rehabilitation program focuses on helping these offenders to live a productive life and be a law-abiding members of the society. By its mandate, the Agency administers the probation and parole systems with the following goals.

1. Promote the correction and rehabilitation of offenders by providing them with individualized treatment in a community-based setting and reduced the incidence of recidivism;
2. Provide a cheaper alternative to the institutional confinement of offender who are likely to respond to individualized community-based treatment; and
3. Prevent further commission of crime by promoting their development utilizing innovative interventions and techniques with the end goal of transforming them into productive, law abiding and self-respecting individuals.

*40 years of engineering **P**erformance, **P**rofessionalism and **A**ccountability*

What We Do

The ORGANIZATION... its task

“The task of correction is more and more addressed to the reintegration of the offender into community life. Family ties must be restored, education and employment must be provided, solid ties must be rebuilt between the offender and the community” (President Ferdinand E. Marcos, July 24, 1976)

Establishment and Development:

This agency is a line-bureau of the Department of Justice established by virtue of Presidential Decree No. 968, The Probation Law of 1976. Subsequently, by the passage of Executive Order No. 292, the Administrative Code of 1987, then Probation Administration was renamed as Parole and Probation Administration and as a consequence of its renaming, the Agency was given an added mandate of administering the parole system and assists the Board of Pardons and Parole in the performance of its functions and responsibilities.

Through a Memorandum of Agreement (MOA) between the Parole and Probation Administration, and the Dangerous Drug Board, the Agency is given the tasks of conducting investigation and supervision of first-time minor drug offender, pursuant to Republic Act No. 9165, the Dangerous Drugs Act of 2002, particularly Section 66 and 68 of that law.

With the passage of the 2006 BPP, Revised Manual, the General Guidelines of the Board of Pardons and Parole relative to its working policies, rules and procedures on parole and of changing trend in the treatment of prisoners and reinforcing the Parole and Probation Administration Methods and Procedures specifically granting authority to parolees who have no pending criminal case in any court may apply overseas work or travel abroad. In the case of probationers, the courts of law approved the grant of authority to work or travel abroad upon the recommendation of the Chief Probation and Parole Officer.

Significantly, another Memorandum of Agreement (MOA) was formalized between the Agency and the Dangerous Drugs Board (DDB) through an interagency collaboration particularly the Regional, Provincial and City Offices of the Administration. These said Offices will assist the Board in processing application for Voluntary Confinement of drug dependents in a drug treatment center to be approved by the Courts of Law. Some selected officers of the Agency are designated as DDB Representatives to assist willing drug dependents to be placed in a treatment center.

In 2012, Republic Act. No. 10389 was passed into law. The passage of said law institutionalizes Release on Recognizance (ROR) as a mode of conditional release of detention prisoners unable to post bail due to abject poverty. The intent of this Legislator measure is to promote social justice in all phases of national development, including the promotion of restorative justice as a means to address the problems confronting the justice system such as protracted trials, prolonged resolution of cases, lack of legal representation, lack of judges, congestion in jails and lack of opportunity to reform and rehabilitate offenders. In consonance with the principle of presumption of innocence, the Philippine Constitution strictly recognizes and guarantees the right to bail or be release on recognizance while accused criminal case is ongoing trial, awaiting resolution, or on appeal awaiting final Judgment. The Agency, through its City and Provincial Field Offices is given the added responsibility of monitoring and evaluating the activities of released detention prisoners on

recognizance to determine whether or not the conditions for their release are being complied with and that the private offended parties and their witnesses, and all the community in general are protected.

To carry out its responsibility, the DOJ-PPA is currently organized into sixteen (16) Regional Offices which supervise and provide administrative and support services to the two-hundred twenty-two (222) city and provincial field offices that directly undertake the investigation (selection), supervision (surveillance) and rehabilitation of clients-offenders released on probation, parole, pardon with parole conditions, and minor offenders under suspended sentence. At present, the Agency has seven (7) central office divisions, among these divisions, three (3) of which, particularly the Administrative, Financial Management and Legal perform staff functions that attend to the internal affairs of the Administration. On the other hand, four (4) divisions such as Case Management and Records, Planning, Community Service, and the Technical Services provide specialized and technical assistance to field operations.

Vision:

A model component of the Philippine Correctional System that shall enhance the quality of life of its clients through multi-disciplinary programs and resources, an efficient organization, and a highly professional and committed workforce in order to promote social justice and development.

Mission:

To rehabilitate probationers, parolees, and pardonees and promote their development as integral persons by utilizing innovative interventions and techniques which respect the dignity of man and recognize his divine destiny.

Mandate:

PPA is mandated to conserve and/or redeem convicted offenders and prisoners who are under the probation, parole, pardon, or suspended sentence, and those monitor activities of released detention prisoners on Recognizance.

Responsibilities:

To administer the Individualized Community-Based Treatment in the Philippines.
To exercise supervision over probationers, parolees, and pardonees, first-time minor drug offenders and persons on release on recognizance; and
To promote the connection and rehabilitation of criminal offenders.

PPA Logical Framework

Societal Goal

Peace and Order

Sectoral Goal

Rule of Law

Organizational Outcomes

Rehabilitation of Offenders in a Community-Based Setting and Reduction of Crime Incidence

Major Final Outputs

Investigation Supervision and Rehabilitation Services for the Probation and Parole Systems

**Programs/
Activities/
Projects**

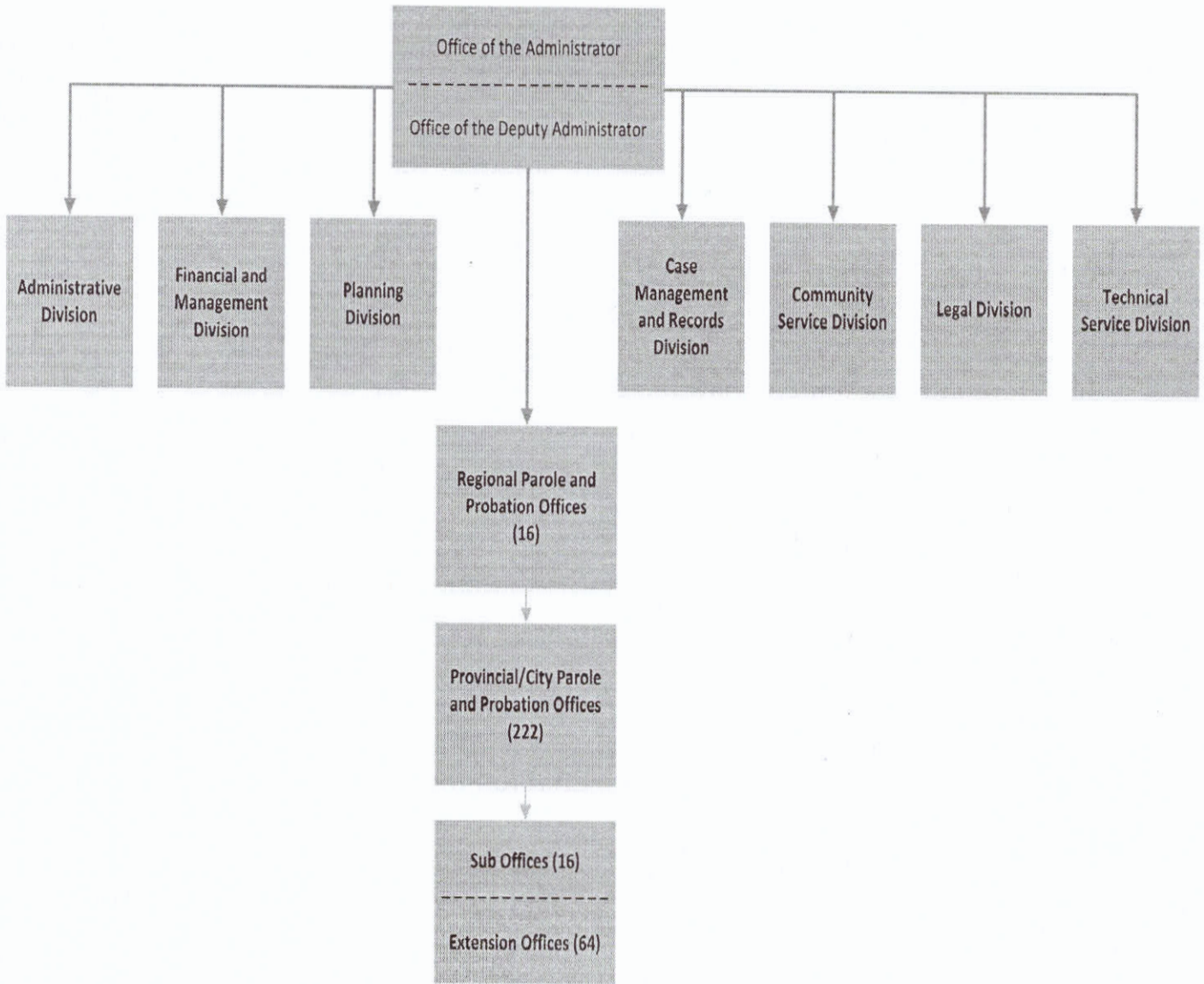
Investigation Services

Supervision Services

Rehabilitation

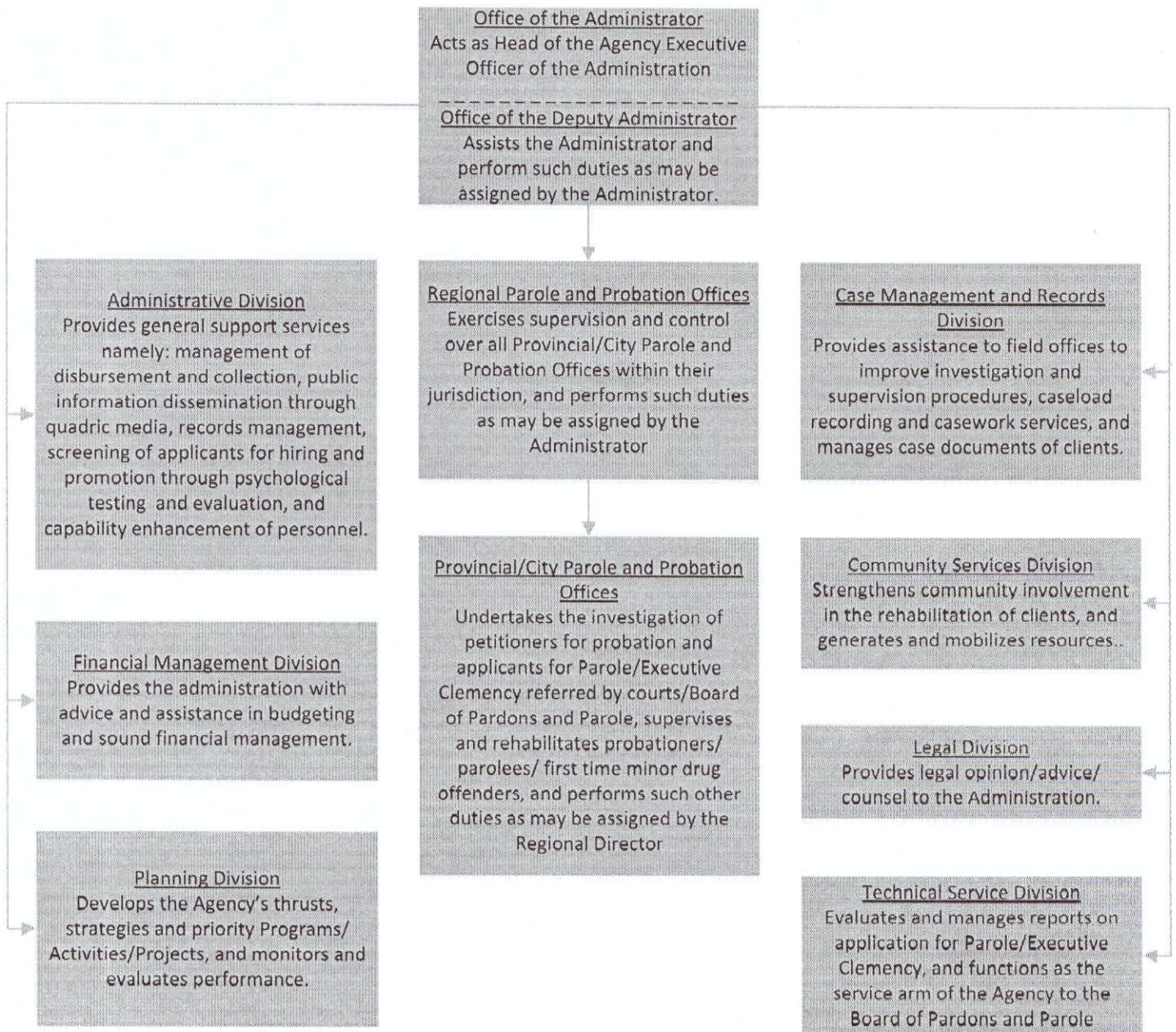
Who We Are

PPA ORGANIZATIONAL CHART

The Agency has a total of 1,000 filled-up positions classified as third, second and first levels. As a vital community support, the Administrator appointed 10,436 volunteer probation assistants (VPAs) for 2015 to support the organic probation and parole officers (PPOs) in the supervision of released offenders.

PPA Functional Chart

Revised Code of Ethics for Probation and Parole Employees

PREAMBLE

We, the employees of the Parole and Probation Administration, in order to establish a just and humane correctional system, implore the aid of Almighty God, to effectively foster the rehabilitation and reformation programs of the Agency and uphold its mission-vision to provide excellent performance, exude professionalism and accountability towards the achievement of defined goals, do hereby decree this Code of Ethics.

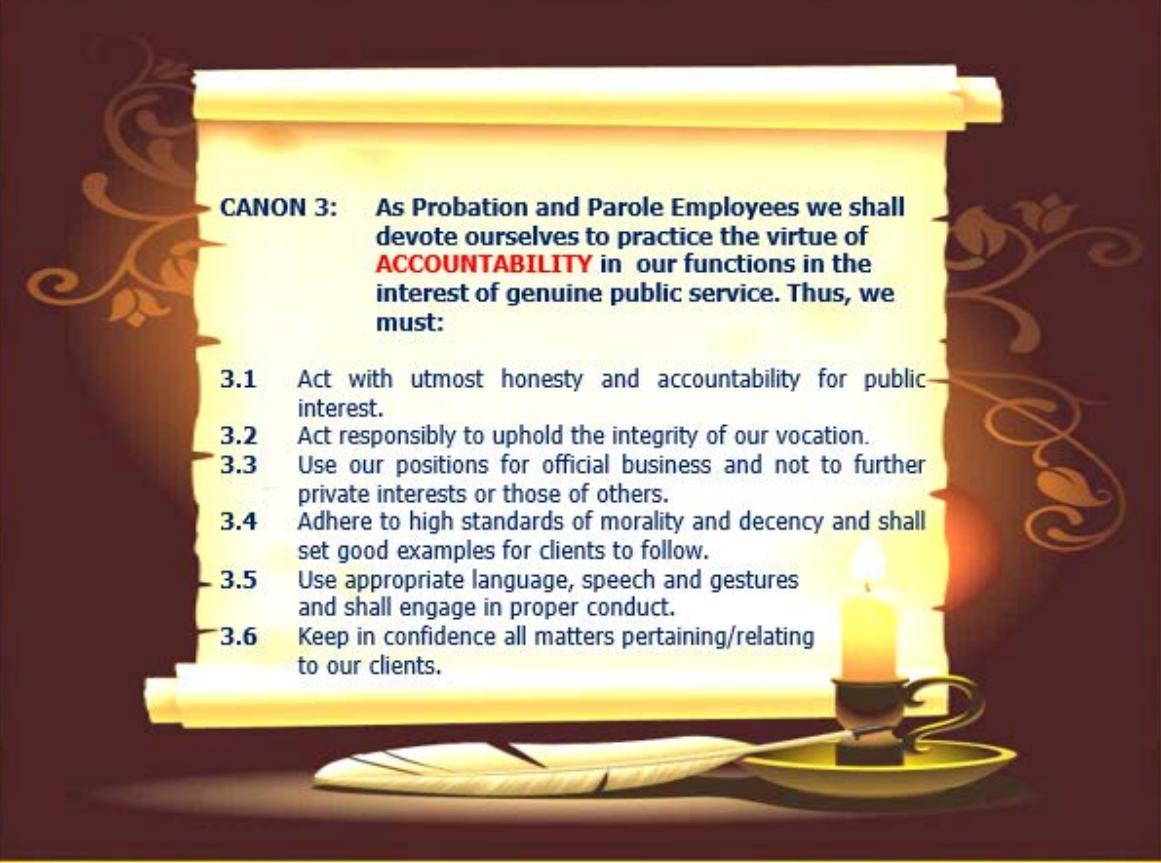
CANON 1: As Probation and Parole Employees we shall commit ourselves to provide excellent **PERFORMANCE. In this regard, we must:**

- 1.1** Commit ourselves to work willingly with due diligence and prudence.
- 1.2** Possess the competencies that shall contribute to the achievement of the Agency's mandate, core values and delivery of excellent service.
- 1.3** Responsibly perform our duties with dignity and propriety.
- 1.4** Strive to be physically and mentally fit for us to be able to efficiently carry-out the functions of our office.

CANON 2: As Probation and Parole Employees we shall be epitomes of **PROFESSIONALISM in public service; hence, we must:**

- 2.1 Act with highest respect for others and shall strictly observe the necessary protocol at all times.
- 2.2 Always be mindful of the public aspect of social media, so as not to run afoul of a Probation and Parole Employee's ethical obligations.
- 2.3 Practice the virtues of humility and modesty.

CANON 3: As Probation and Parole Employees we shall devote ourselves to practice the virtue of **ACCOUNTABILITY in our functions in the interest of genuine public service. Thus, we must:**

- 3.1 Act with utmost honesty and accountability for public interest.
- 3.2 Act responsibly to uphold the integrity of our vocation.
- 3.3 Use our positions for official business and not to further private interests or those of others.
- 3.4 Adhere to high standards of morality and decency and shall set good examples for clients to follow.
- 3.5 Use appropriate language, speech and gestures and shall engage in proper conduct.
- 3.6 Keep in confidence all matters pertaining/relating to our clients.

BENEFITS OF COMMUNITY-BASED CORRECTIONS

Protects the Society

- From the excessive costs of detention.
- From the high rate of recidivism of detained offenders.

Protects the Victim

- It provides restitution.
- It preserves justice.

Protects the Family

- It does not deprive the wife and children if husband and father.
- It maintains the unity of the home.

Assists the Government

- It reduces the population of prisons and jails.
- It lessens the clogging of courts.
- It lightens the load of prosecutors.
- It sustains law enforcement.

Helps the Offender

- It maintains his earning power.
- It provides rehabilitation in the community.
- It restores his dignity.

Justifies the Philosophy of Men

- That life is sacred.
- That all men deserve a second time.
- That an individual can change.
- That society has a moral obligation to lift the fallen.

Services

The SERVICES... its fulfillment

“The attainment of the purposes and the effectiveness of community correction”.

A. Investigation Services

Community-Based Investigation, whether in probation, parole, executive clemency or suspended sentence essentially involved a process of screening, selection, and placement of offenders who have satisfied social and legal requirements established by law of regulations for its purpose.

Highly Selective Screening is a significant pre-requisite in the placement and treatment of offenders in community-based corrections. Thus, it is in this phase where highly selected offenders are assessed and thoroughly evaluated by Probation and Parole Officers to guide the deciding authorities in the judicious determination of offender’s application for a community-based treatment.

a.1 Post-Sentence Investigation

Objective:

To provide the courts with relevant information and judicious recommendations for the selection of offenders to be placed on probation.

Scope and Beneficiaries:

All offenders except those entitled to the benefits under the provisions of Presidential Decree No. 603 and other laws.

The post-sentence investigation of court referrals is a substantive area in the workload of the Department of Justice-Parole and Probation Administration (DOJ-PPA). The investigation of an applicant or petitioner for probation involves a thorough study of his criminal record, family history, educational background, married life, occupational record, interpersonal relationships and such other aspects of his/her life which may have a bearing in the assessment of his/her suitability for probation.

In this connection, the probation and parole officers conduct a records-check on the petitioner in the local police files, courts, prosecution, National Bureau of Investigation (NBI), etc. Other sources of information such as relatives of offender and victim, their neighboring local leaders and other responsible members of the community are also consulted. In certain instances, the petitioner may also be asked to undergo a drug-dependency test or psychological evaluation to better assess his/her potential for rehabilitation.

a.2 Investigation of Board of Pardons and Parole Referrals

Objective:

To provide the Board of Pardons and Parole (BPP) with necessary and relevant information which can be used in determining a prisoner's fitness for parole or any form of executive clemency.

Scope and Beneficiaries:

All prisoners confined in jail or prison to serve an indeterminate prison sentence, who have already served the minimum period of said sentence; and those who are eligible for executive clemency.

This task involves the investigation and evaluation of the physical, mental and moral background and records of prisoners confined in jails and prisons to determine who are eligible for parole or executive clemency. This will provide the jail wardens and prison authorities with useful tool for better understanding of their wards and identifying the most appropriate rehabilitation programs and procedures for them, and provide the Supervising Officer with information necessary for the implementation of the treatment plan of the client-offender.

a.3 Suspended Sentence Investigation

Investigation of Dangerous Drugs Board (DDB) Referrals

Objective:

To provide the Dangerous Drugs Board (DDB) with relevant information and judicious recommendations for the selection of first-time minor drug offenders to be placed on suspended sentence.

Scope and Beneficiaries:

All offenders who are over fifteen (15) years of age acted with discernment at the time they violated Section 11 or 15 of Republic Act. No. 9165, "Comprehensive Dangerous Drugs Act of 2002" but not more than eighteen (18) years of age at the time they are found guilty of said offense.

Pursuant to the Memorandum of Agreement (MOA) entered into by DOJ-PPA with DDB, the Agency has an added task of conducting investigation of first-time minor drug offenders who apply for suspended sentence under Republic Act. No. 9165.

This task involves the investigation and evaluation of all aspects of the client's life that will be a crucial factor in the grant or denial of suspended sentence. The Suspended Sentence Investigation Report (SSIR) shall contain, among others, a narration of the circumstances surrounding the offense committed by the offender; a statement as to whether or not a suspended sentence will benefit the offender; and a recommendation to either suspend the sentence and the attendant conditions therefor, or to deny the application.

B. Supervision Services

The Probation and Parole Officers are considered the “Gate Keepers” in the Criminal Justice System.

Careful selection of offenders is essentially the key to the process of Community Correction as an alternative to imprisonment, sentence or as a reentry program after serving portion of their sentences.

In this major task of the Probation and Parole Officers (PPOs), they have to perform the following:

1. Undertake skillful management of conflict and utilize community resources to lead client-offender to a satisfactory level of self-development;
2. Assist the client-offender through proper protection and guidance to develop socially acceptable behavior;
3. Enforce the terms and conditions of client-offender conditional release order and see to it that compliance of conditions is satisfied during the period of community correction supervision.

The role of Probation and Parole Officer is very important because he is a part of the “change agent” of the offender. In this regard, the support of the community is very crucial in the rehabilitation and re-integration of offenders. PPOs represent the Agency and continuously network of the community.

In this particular major-final output, PPOs are assisted by our Volunteer Probation Assistants (VPAs) in monitoring and evaluating the behavior and activities of clients-offenders on community-based supervision.

In summary, there are key principles that the PPOs need to keep in mind in the supervision phase of the treatment:

1. They develop the relationship to assist the offenders help themselves;
2. They never condemn the offenders but they accept the offenders as they are and also their behavior;
3. They respect offenders right of self-determination that is, he/she assists them to think and feel through their problems and situations, but does not make basic decision for themselves.
4. They recognize that he/she has to study and understands normal behavior as well as anti-social behavior in order to comprehend the why of Criminality and should be done about it.
5. They provide physical and emotional security to client-offender while being supervised but not coddling them as many perceived; and
6. Their authority is used in a positive manner to help offender-client help themselves to face their problems and readjust their thinking and behavior.

C. Rehabilitation Program and Services

Rehabilitation Program and its Challenges

DOJ-PPA's mandate is to promote the reformation of criminal offenders who are placed under community correction, either as an alternative to imprisonment or as a re-entry program. In its rehabilitation initiative, the Agency employs the Individualized Community-Based treatment through a three-pronged intervention such as: Restorative Justice (RJ) as the Philosophical Framework; Therapeutic Community (TC) as its treatment modality of choice; and Volunteer Resource Management as the lead community resource.

Restorative Justice

Restorative Justice (RJ) is a process through which remorseful offenders accept responsibility for their misconduct to those injured and to the community which, in response, allows the reintegration of the offender into the said community. RJ treats crime as a violation of people and relationships. It creates an obligation to make things right through proactive involvement of victims, ownership of the crime by the offender and participation of the community in search for solutions which promote repair, reconciliation and reassurance.

Restorative Justice, then:

- is a different way of thinking about crime and our response to crime;
- focuses on the harm caused by crime: repairing the harm done to victims and reducing future harm by preventing crime;
- requires offenders to take responsibility for their actions and for the harm they have caused;
- seek redress for victims, recompose by offenders and reintegration of both within the community; and
- is achieved through a cooperative effort by communities and the government.

Basic Elements of Restorative Justice:

Unlike in the traditional justice system, a restorative effort is a holistic response to crime or conflict which needs to be attended to in all these relationships to be able to strengthen community fabric. The repairing relationships of stakeholders do not mean creating a friendly and positive attitude between them. It means restoring appropriate “balance of power” among stakeholders.

- **Encounter:** Create opportunities for victims, offenders and community members who want to meet and discuss the crime and its aftermath;
- **Amends:** Expect offenders to take steps to repair harm they have caused to their victims
- **Reintegration:** Seek to restore victims and offenders as a whole and help them become contributing members of society; and
- **Inclusion:** Provide opportunities for parties with a stake in a specific crime to participate in the resolution.

Goals of Restorative Justice:

The goal of RJ is to repair the harm. The criminal justice professional applying the philosophy needs to understand the impact of crime on the victims, and the latter’s family and future. By helping the victim, the system can:

- Exert efforts to appropriately respond to the victim’s harm;
- Accordingly hold offenders accountable;
- Reduce the victimization of the victim again; and
- Protect and empower victims.

Benefits of Restorative Justice:

- It views criminal acts more comprehensively: rather than defining crime as lawbreaking, it recognizes that offenders harm victims, communities and even themselves;
- It involves more parties: rather than giving key roles only to government and the offender, it includes victims and communities as well;
- It measures success differently: rather than measuring how much punishment has been inflicted, it measures how much harm has been repaired or prevented; and
- It recognizes the importance of community involvement and initiative in responding to and reducing crime, rather than leaving the problem of crime to the government alone.

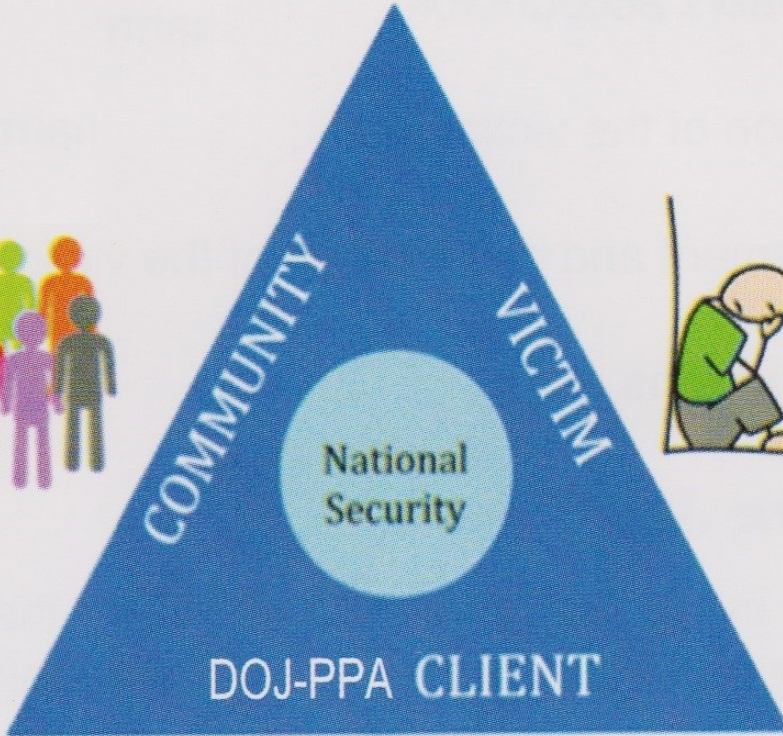
Principles of Restorative Justice:

- Justice requires that we work to restore those who have been injured;
- Those most directly involved and affected by crime should have the opportunity to participate fully in the response, if they wish;
- Government’s role is to preserve a just public order, and the community’s role to build and maintain a just peace.

RESTORATIVE JUSTICE

Public Safety

Accountability

Competency

RESTORATIVE JUSTICE IMPLEMENTATION

YEAR	NO. OF CLIENTS	NO. OF VICTIMS	RJ PROCESS (NO. of ACTIVITIES)				RJ OUTCOME			Payment of Civil Liability thru RJ Process AMOUNT PAID (PHP)
			MEDIATION	CONFE-RENCING	CIRCLE OF SUPPORT	OTHER INDIGENOUS PRACTICES	NO. OF CLIENTS for Community Work Service (CWS)	NO. OF CLIENTS ON RESTITUTION		
CY 2007	3,170	1,254	16	38	8	-	5,325	1,543	19,119,994.63	
CY 2008	2,335	1,108	425	595	82	-	7,256	1,278	5,657,167.76	
CY 2009	3,684	1,627	765	1,073	70	-	7,315	1,120	4,952,120.00	
CY 2010	2,818	515	173	302	31	-	1,381	1,186	25,324,050.63	
CY 2011	3,381	334	284	1,104	45	-	2,246	1,285	6,741,846.47	
CY 2012	3,208	236	434	797	96	-	10,548	1,115	11,201,548.65	
CY 2013	4,739	155	478	881	193	-	6,198	439	5,649,443.29	
CY 2014	3,101	561	476	2,086	212	-	3,401	390	7,207,509	
CY 2015	10,315	1,043	1,281	7,026	576	50	11,811	1,947	14,514,697.71	

Restorative Justice (RJ) Processes

Mediation

Family Support Group

Community Work Service

Therapeutic Community Modality:

Therapeutic Community (TC) in the DOJ-PPA program for rehabilitation of offenders is a Self-Help Social Learning Treatment Modality that uses the TC Family/Community of staff (PPOs and VPAs) and clients as the primary therapeutic vehicle to foster behavioral and attitudinal change. Its rules and norms, shared beliefs, tools and processes combine to enable clients to actively work toward their individual goals for “right living”.

Held in a community-based non-residential setting, it addresses clients’ individual and group needs through a holistic/multi-disciplinary range of activities/interventions within the five (5) treatment categories: Relational/Behavior Management, Affective/Emotional-Psychological, Cognitive/Intellectual, Spiritual, and Psychomotor/Vocational-Survival Skills.

It integrates RJ Principles and practices, and mobilizes involvement of the general public through VPA’s.

Underlying Therapeutic Community Principles

Salient Features of the Therapeutic Community Ladderized Program (TCLP)

The TCLP integrates TC tools, norms and methods with probation and parole requirements, implemented in progressive phases within the non-residential community-based setting of the DOJ-PPA rehabilitation program for clients.

It provides clients with success milestones through graduated completion criteria, and aims for more active involvement of clients and their families.

The TCLP has redefined program components. Several elements have been aligned, including organizational core values with TC norms, TC hierarchical structure with field office organizational structure, and clients' assessments and planning processes with probation and parole conditions and procedures.

Altogether, the TCLP seeks to give clients sustainable foundations for life after probation or parole, empower implementers, and raise the application of the TC modality to higher professional standards.

Therapeutic Community Modality

Treatment Categories

- Relational/Behavior Management
- Affective/Emotional-Psychological
- Cognitive/Intellectual
- Spiritual
- Psychomotor/Vocational-Survival Skills

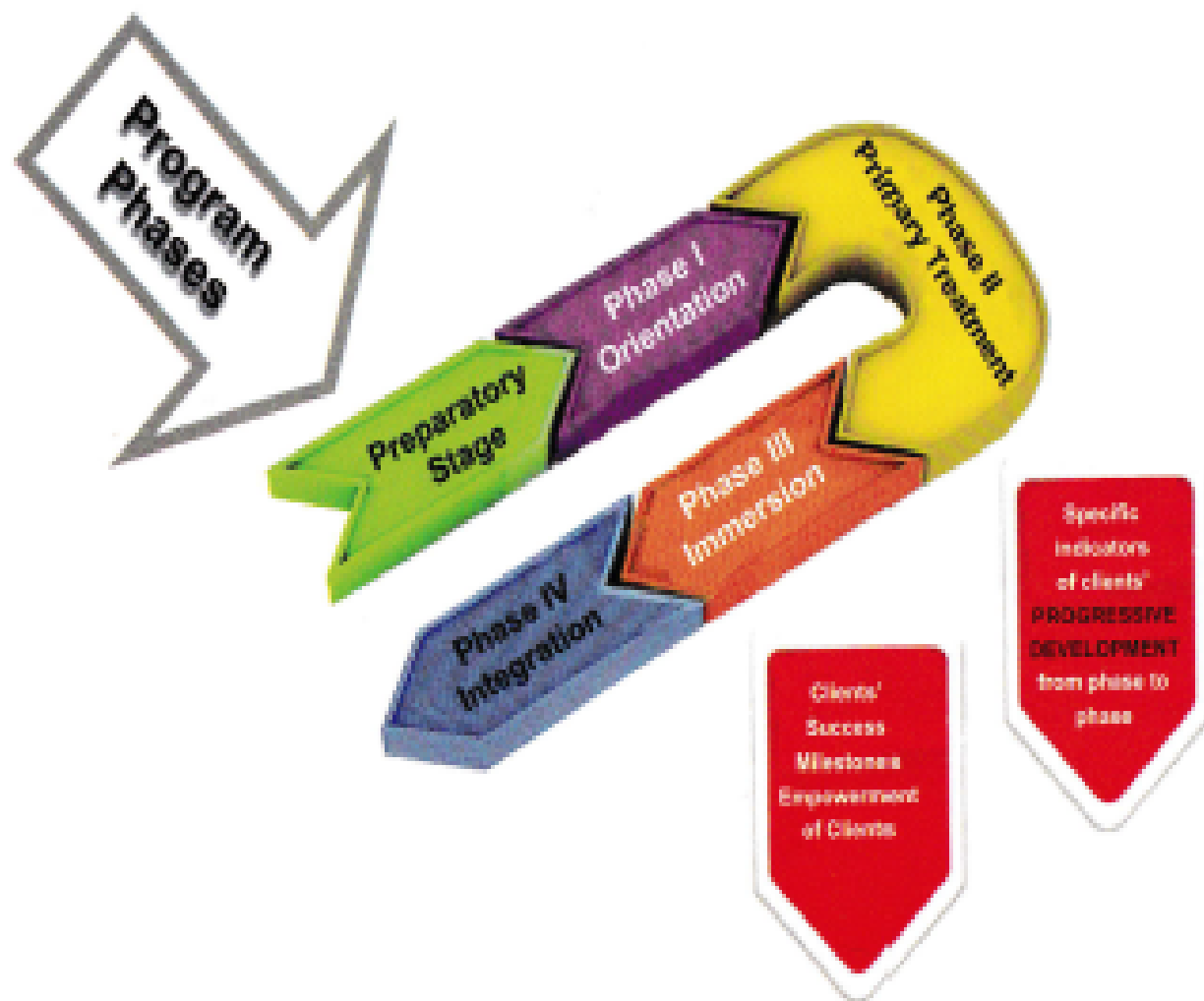
Cardinal Rules

- No drugs, no alcohol
- No sex or sexual acting out
- No violence or threat of violence
- No stealing
- No criminal liability

Integration of
RESTORATIVE JUSTICE
principles and processes in
the treatment program

INTEGRATION of TC tools,
norms and methods with
parole/probation
procedures and
requirements

Strong **FAMILY** support
Meaningful **VPA**
involvement

PREPARATORY STAGE

Description:

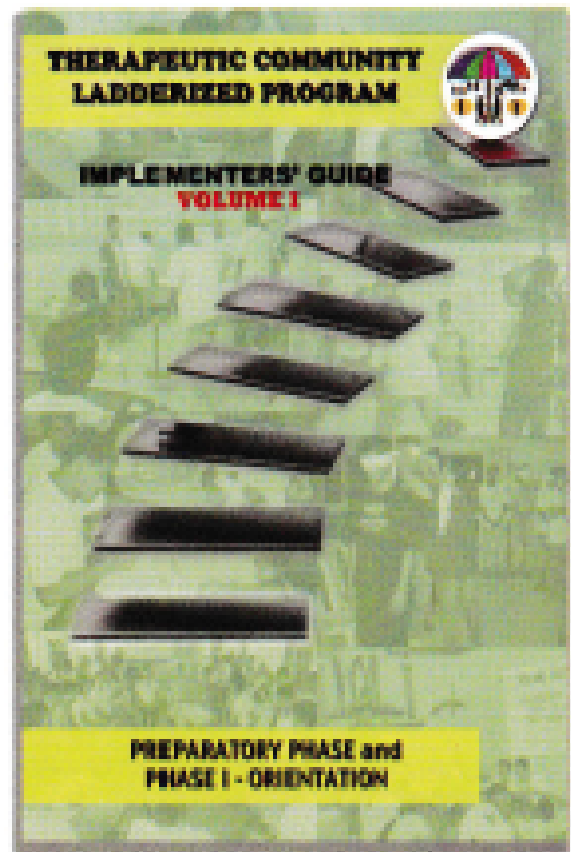
This stage corresponds to the sixty-day investigation period for petitioners for probation, parole or executive clemency. As part of the investigation, the assigned officer accomplishes the intake interview using the Worksheet, and secures additional relevant information through other investigation procedures. The Investigation Officer's (IO's) findings, together with the results of Client's Needs and Problem Checklist, will provide the initial general assessment that will, in turn, be used as a basis for preparation of Client's Personal Development Plan if probation/parole is recommended.

It is at this stage that the IO and CPPO/OIC should aim to create in the client and his/her family a mind-set of cooperation and support for the former's rehabilitation program. This is done by giving clear information about probation/parole requirements during intake and field interviews, followed by a more comprehensive program overview in the introductory Briefing. In the process, the IO and CPPO/OIC raise client's awareness of his /her obligations under the program, as well as secure commitment to participate and a pledge of support from the family.

Objectives:

By the end of this stage:

- Clients shall have accomplished the first Needs and Problems Checklist and initial Personal Development Plan, together with the IO.
- Clients shall have committed to comply with the conditions of their probation/parole, and to participate in the TC Program.
- Problems that may hinder clients' participation in the TC program shall have been identified and addressed (ex.: expenses, work, absences, literacy, etc.).
- Clients, family members and VPAs shall have attended the Introductory Briefing during the investigation period or within the 1st month of supervision.
- The Local Government Units Chief Executive and/or officials shall have been informed and invited to the Introductory Briefing.

Criteria for Entry into Phase I:

- My Needs and Problems Checklist (MNPC) accomplished
- MPDP initially accomplished
- Client committed in the PDP to comply with the conditions of probation/parole, and to participate in the TC Program
- Client and family member(s) attended Introductory Briefing
- Client's family expressed commitment to support his/her participation in the TC Program

PHASE I - ORIENTATION

Description:

Build Foundation

Client is assimilated into the TC culture during this phase. He/she acquires understanding of the program, philosophy and beliefs of TC, his/her role in the hierarchical structure, and rules to be observed as a TC Family member.

Client is familiarized with the TC unique terminology and introduced to the Behavior Shaping Tools with opportunities to practice, as well as actually uses the basic ones.

The process of enculturation also generates self-awareness, challenges denials, and begins client's journey to self-responsibility and accountability.

The phase culminates with drawing up his/her Behavior/Attitude/Traits/Habits (BATH) Plan and BATH Contract, and making an assessment of his/her progress through the Checklist for Promotion to Phase II.

Objectives:

By the end of this phase, clients shall have:

Relational/Behavior Management

- Complied with probation/parole conditions
- Used pull-ups, affirmations, elaboration and other behavior shaping tools
- Refrained from use of prohibited drugs
- Established bonding and trust with the TC Family
- Involved some family members in their rehabilitation activities

Affective/Emotional-Psychological

- Shown good grooming
- Begun to accept responsibility for their personal change

Cognitive/Intellectual

- Identified personal strengths and weaknesses and resolved to change specific negative behaviors and attitudes
- Acquired knowledge of the TC concepts, tools and processes

Spiritual

- Applied at least one TC Unwritten Philosophy
- Developed insights on their rehabilitation program through reflections
- Demonstrated understanding and appreciation of the TC Philosophy
- Expressed insights on their faith in God as the primary source of help in order to change

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Demonstrated responsibility through performance of assigned tasks

Criteria for Promotion:

Relational/Behavior Management

- Complied with conditions of probation/parole
- Completed 100% of TC Phase I sessions
- Performed an assigned role or participated in the required number of Morning Meetings
- Tested negative for prohibited drugs prior to promotion
- Became a member of the TC Family
- Client's family member (s) involved in pertinent Phase I sessions and/or reinforcing activities

Affective/Emotional-Psychological

- Improved and maintained hygiene and good grooming
- Declared their commitment to carry out their BATH Plan and BATH Contract

Cognitive/Intellectual

- TC Terminologies understood and used

Spiritual

- Used an Unwritten Philosophy to express concern for a TC brother or sister
- Accomplished at least 50% of required reflections
- Quoted and explained some lines of the TC Philosophy

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Performed the duties of their position in the TC Hierarchical Structure
- Participated in required reinforcing activities
- Reviewed and/or modified MPDP formulated in the Preparatory Stage
- Prepared a Road Map to Success prior to termination of probation/parole

PHASE II - PRIMARY TREATMENT

Description:

Focus and Develop

The focus of primary treatment is to effect behavioral change and develop client initiative and self-discipline. Through constant application of TC values and with regular use of TC tools, clients manifest a socially acceptable behavior and live an addiction-free lifestyle.

Equipped with basic literacy and employable skills and imbued with TC values and precepts, clients become more productive members of their community, gender sensitive, environment-conscious, and economically empowered.

Objectives:

By the end of this phase, clients shall have:

Relational/Behavior Management

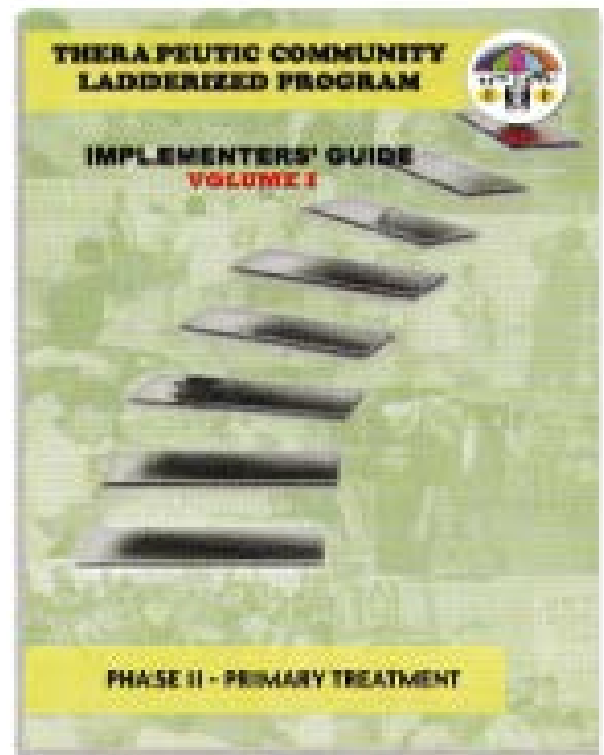
- Continued to comply with probation/parole conditions
- Demonstrated socially acceptable behavior
- Become familiarized with behavior shaping tools and applied them appropriately
- Become aware of and applied correct practices on environment issues
- Developed awareness of civic duties and responsibilities
- Refrained from use of prohibited drugs
- Identified triggers for relapse
- Understood and applied the concept of RJ and endeavored to reconcile with the victim and community

Affective/Emotional-Psychological

- Identified, accepted and respected personal feelings, and dealt with them appropriately
- Expressed realizations and insights into their behavior, attitudes and values
- Become familiarized with TC healing tools and applied them appropriately

Cognitive/Intellectual

- Gained awareness and knowledge of gender issues
- Acquired and/or enhanced literacy skills

Spiritual

- Understood TC Ups and applied them
- Memorized and explained the TC Philosophy
- Affirmed their faith in God as the primary source of help in order to change

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Sought and assumed responsibilities
- Identified and developed employable skills

Criteria for Promotion:

Relational/Behavior Management

- Substantially complied with probation/parole conditions
- Actively attended at least 80% of TC Phase II sessions, including mandatory sessions
- Participated in environment-related activities
- Rendered at least two community services
- Participated in RJ processes as needed
- Tested negative for prohibited drugs prior to promotion
- Used at least two appropriate Behavior Shaping Tools: (BST) to demonstrate concern

Affective/Emotional-Psychological

- Developed good feelings about self and others as manifested in reflections, counseling, encounters, peer confrontation, behavior, attitude, appearance, and interaction with others

Cognitive/Intellectual

- Attended gender-related TC sessions
- Acquired needed basic literacy skills

Spiritual

- Memorized and explained the TC Philosophy
- Accomplished at least 70% of required reflections

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Developed employable skills
- Learned to perform other roles/tasks satisfactorily in the TC Hierarchical Structure
- Participated in required reinforcing activities
- Substantially achieved MPDP for Phase II, including at least 50% of BATH Contract
- Prepared a Road Map To Success prior to termination of probation/parole

PHASE III - IMMERSION

Description:

Internalize and Apply

Phase III is a vital link between Phases II and IV. During this phase, clients apply their learnings from Phase II and are now internalizing the TC precepts and beliefs. In the process, clients become mature and responsible, endeavoring to fulfill their duties to their families and community.

Immersion in this phase is viewed as a total plunge into the TC program precepts and beliefs to bring about positive change in attitude and behavior. Clients undergo a difficult but sustained change that would need assistance of legitimate support groups to prevent relapse.

These, together with established self-sufficiency and utilization of skills and intellectual capacity, will lead them to become economically productive, contented and stable.

Clients' successful performance during this period makes them ready for the fourth and last phase which is integration.

Objectives:

By the end of this phase, clients shall have:

Relational/Behavior Management

- Continued to substantially comply with probation/parole conditions
- Developed harmonious relationship with the family and community
- Identified legitimate social support groups for relapse prevention
- Continued endeavoring to reconcile with the victim

Affective/Emotional-Psychological

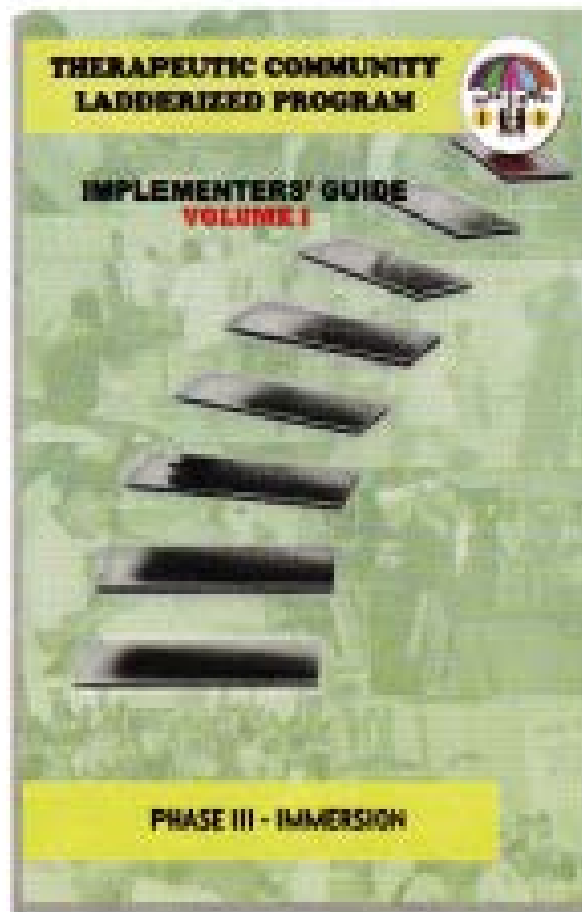
- Developed a sense of responsibility and maturity
- Learned to deal with issues leading to relapse
- Manifested positive personal change
- Managed critical life challenges

Cognitive/Intellectual

- Sustained basic literacy skills and/or developed other thought processes

Spiritual

- Attained genuine spiritual enhancement
- Internalized the TC precepts and belief system

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Enhanced/Utilized employable skills and/or engaged in other productive pursuits to increase self-sufficiency
- Demonstrated initiative and resourcefulness in performing functions in the Hierarchical Structure

Criteria for Promotion:

Relational/Behavior Management

- Substantially complied with probation/parole conditions.
- Attended at least 90% of TC Phase III sessions, including mandatory sessions
- Addressed and managed family conflicts and developed/maintained harmonious family relationships
- Developed peaceful relationships with members of the community
- Been oriented in activities of legitimate social support groups and identified those which they can join
- Continued openness/sincere participation in the RJ process
- Demonstrated concern for fellowmen thru community service
- Acted as big brothers/sisters to new members
- Assumed a lead role in behavior shaping processes (ex. Morning Meeting moderator, Peer Confrontation leader, Static Group leader) at least two times
- Satisfactorily met family and community responsibilities
- Tested negative for prohibited drugs prior to promotion

Affective/Emotional-Psychological

- Practised newly learned coping skills for relapse issues
- Portrayed enhanced personal attitude and behavior

Cognitive/Intellectual

- Enhanced basic literacy skills and/or developed ability to analyze and discern

Spiritual

- Practised values and moral principles and able to recognize God's important role in an individual's life
- Accomplished at least 80% of required reflections
- Known by heart and practised the TC Philosophy and principles of right living

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Secured lawful means of employment and/or engaged in other income-generating activities
- Participated in required reinforcing activities
- Substantially achieved MPDP for Phase III, including at least 70% of BATH Contract
- Prepared a Road Map to Success prior to termination of probation/parole

PHASE IV - INTEGRATION

Description:

Live and Sustain

It is in the INTEGRATION PHASE that client is expected to consistently behave in a responsible manner both in the family and in the community without the direct supervision of a Probation and Parole Officer.

In this phase, client manifests sustained positive changes in behaviors and attitudes that make him/her a TC strength and a role model to his/her fellow clients.

It is also during this phase that client sustains lawful means of livelihood, applies adequate literacy skills, and deals with others in positive ways, thus making him/her a productive member and an asset of the community.

Objectives:

By the end of this phase, clients shall have:

Relational/Behavior Management

- Continued to substantially comply with probation/parole conditions
- Maintained harmonious relationship with the family and community
- Become a role model to other clients
- Maintained peaceful relationship with the victim

Affective/Emotional-Psychological

- Manifested sustained positive changes in behavior and attitude
- Recognized that personal change is a continuing process even without supervision

Cognitive/Intellectual

- Attained and applied adequate functional literacy

Spiritual

- Continued to practise the TC precepts and belief system

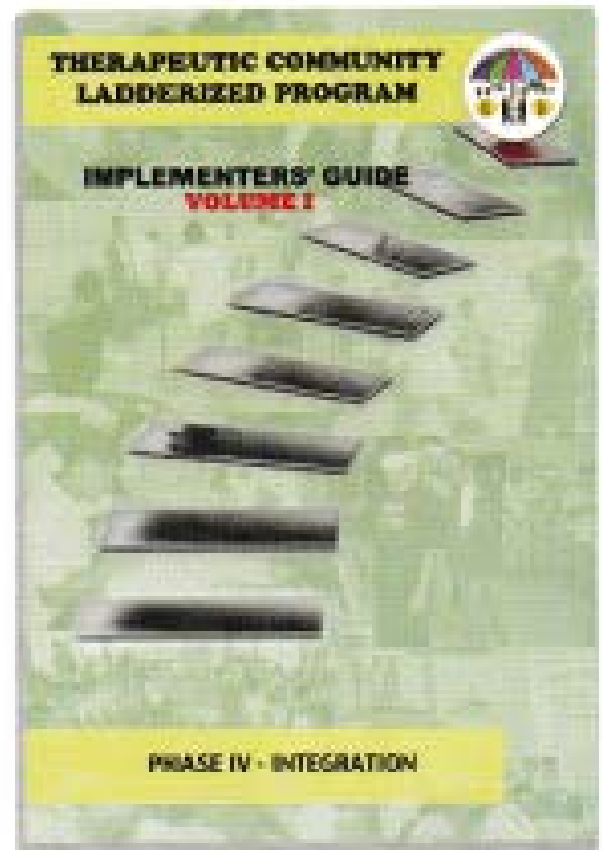
Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Become economically independent

Criteria for Graduation:

Relational/Behavior Management

- Substantially complied with probation/parole conditions
- Attended at least 90% of TC Phase IV sessions, including mandatory sessions
- Manifested sustained peaceful relationship with the victim and community. (If reconciliation not previously attained, made amends with the victim and community through RJ processes.)
- Participated in socio-civic activities in the community
- Joined appropriate support groups in the community

Relational/Behavior Management (Continuation)

- Assumed a lead role in behavior shaping processes at least four times
- Participated as strength in one or more RJ processes for other clients
- Lived a vice-free and drug-free lifestyle
- Complied with at least 80% of the RJ contract (as needed)

Affective/Emotional-Psychological

- Shown sustained positive changes in behavior and attitude

Cognitive/Intellectual

- Pursued academic or vocational/technical courses
- Satisfactorily manifested the ability to discern right from wrong
- Applied appropriate thought processes to cope with daily life challenges (e.g. solving problems, weighing consequences, identifying options, etc.)

Spiritual

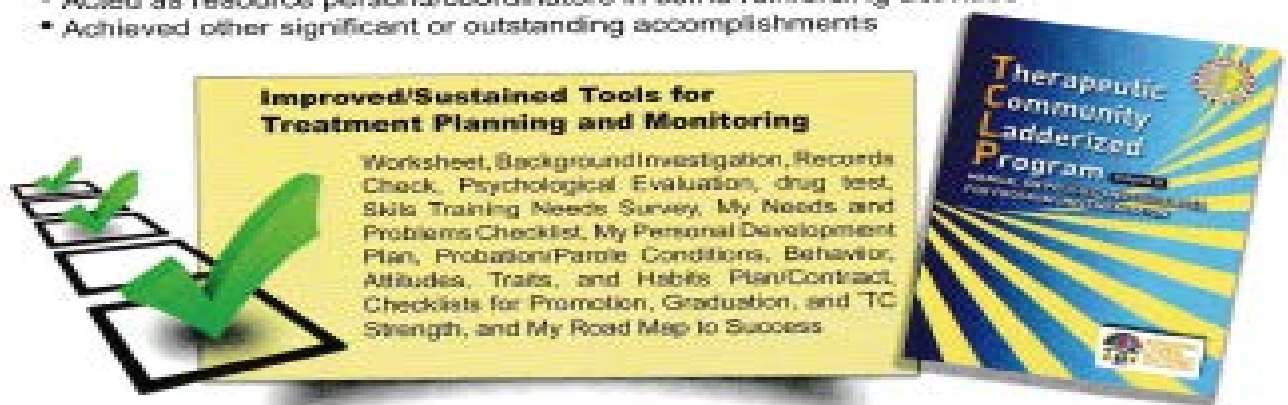
- Behaved in a morally upright manner
- Accomplished at least 90% of required reflections

Psychomotor/Vocational-Survival Skills

- Spent wisely and saved part of their income
- Secured a stable means of livelihood to support themselves
- Supported their families substantially (if needed)
- Participated in required reinforcing activities
- Substantially achieved MPDP for Phase IV, including at least 80% of BATH Contract
- Prepared a Road Map to Success prior to termination of probation/parole

Criteria for TC Strength:

- Consistently exhibited exemplary compliance with the requirements for promotion/graduation
- Acted as facilitators in one or more TC and/or RJ processes
- Showed exemplary behavior and performance in carrying out their duties in the Hierarchical Structure and in their job, if employed
- Acted as role models and big brothers/sisters to other clients
- Accomplished at least 90% of required reflections in applicable phases
- Actively participated in worthwhile community activities/service/support group(s)
- Acted as resource persons/coordinators in some reinforcing activities
- Achieved other significant or outstanding accomplishments

CLIENTS INVOLVED IN THERAPEUTIC COMMUNITY (TC) MODALITY

▪ Mandatory Therapeutic Community Sessions	61,910
▪ Reinforcing Activities	43,756
▪ Family Support Groups	37,085

Therapeutic Community (TC) Sessions

Spiritual Enhancement

Emotional Interview

Trust Walk

Commitment Ritual

Closing of Supervision Cases

Like other jurisdictions, the Philippine Community Correction, either as an alternative to incarceration or reentry program, reward client-offender for good behavior after successful immersion in the Individualized, community-based treatment. However, those who have violated or commit another offense deserves the full force of the law.

In probation, supervised surveillance and treatment of offenders, may end on the following grounds or situations:

1. Successful completion of probation,
2. Probation revoked for cause,
3. Death of Probationer,
4. Early successful termination due to meritorious considerations;
5. Other analogous cases.

In probation, effect of successful compliance of conditions whether regular or early termination, the probationer is entitled to a final discharge from probation by the Court. The final discharge from probation shall operate to restore all civil and political right lost or suspended as a result of his/her conviction and it will also totally extinguish his/her criminal liability as to the offense for which probation was granted.

As to parole supervision, after the expiration of the maximum sentence of a parolee/pardonee, the Probation and Parole Officer shall submit to the Board of Pardons and Parole a Summary Report on the outcome of treatment intervention. In the report, it shall indicate that client-offender has substantially complied with all the conditions of his/her released document. Clearance from the police, prosecution, and village authorities where the said client-offender resides shall be secured to attest to the fact that offender has behaved well and has not committed any violation.

If the Board of Pardons and Parole is satisfied with the report it shall issue a Certificate of Final Release and Discharge. Upon issued of the Certificate of Final Release and Discharge, client-offender shall be finally released and discharge from the Terms and conditions appearing in the Discharge on parole (released documents), but the accessory penalties of the law, which not expressly remitted shall subsist or remain.

Infraction / Violation of Terms and Conditions

As in other jurisdiction, the Philippines classified violations in three (3) ways:

1. **Law Violation** – Commission of another offense/crime.
2. **Technical Violation** – a Non-Criminal violation of the terms and conditions.
3. **Administrative Disciplinary Protocol** – Non observance of instruction or minor disregard/neglect of intervention requirements.

Revocation of Conditional Liberty

Revocation proceedings, whether under an alternative to imprisonment or sentence (probation, suspended sentence or community service) or as a reentry program (parole or pardon with parole condition), should be commenced from the violation Report of a Probation and Parole Officer.

In all those cases, the revocation proceedings, whether under an alternative to imprisonment or sentence or as a reentry program, should commence from the said Report of a Probation and Parole Officer.

Accordingly, the revocation proceedings shall require the said satisfaction of due process requirements of the Law and that like an accused in a criminal case, alleged client's violator is entitled to a lawyer of his/her choice or if unable to provide for himself/herself, a counsel shall be appointed to assist/defend him/her during the entire revocation proceedings.

Outcome of the Revocation Proceedings

After serious violations has been established, the Court or Board may order continuance of conditional liberty, modified or change some or all the conditions, revoked the conditional liberty, and consequently to serve the penalty originally imposed or to serve the unexpired or unserved portion of the sentence in use of parole or pardon in prison or jail.

Role and Power of Chief Probation and Parole Officer

The CPPO shall have the authority within their respective jurisdictions to administer oaths and acknowledgements, and to take deposition in connection with their duties and functions. They shall have, with respect to their clients-offenders under their care, the power of a Police Officer. As such, they shall be considered as "Persons in Authority".

Volunteerism

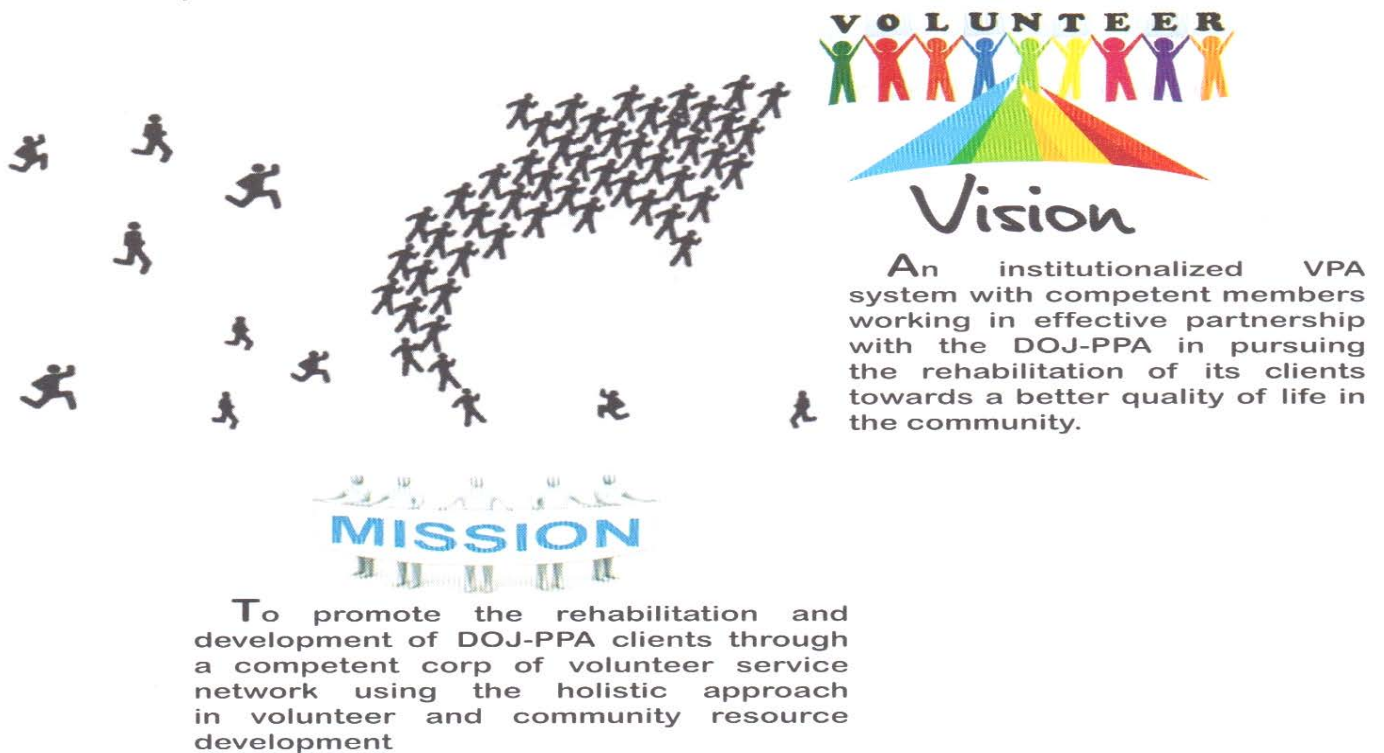
Volunteerism is a program of the DOJ-PPA aimed at generating maximum, effective and efficient citizen participation and community involvement in the over-all process of client rehabilitation.

What are its Advantages?

- Opens new fields for community involvement in corrections and for training youth leaders, barangay organizations, and civic groups in social development.
- Makes it possible for the correctional system to exercise supervision of offenders at less cost to the government.

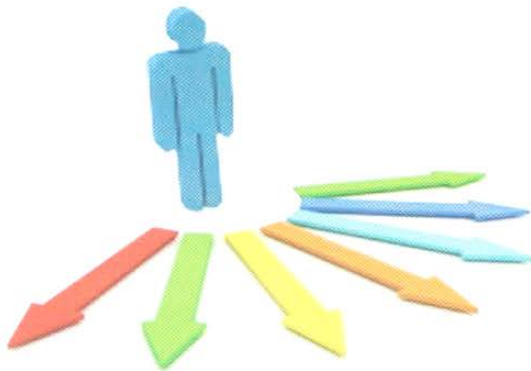
How do the VPAs differ with other Volunteers?

- VPA of PPA perform a highly specialized supervision service which directly have impact on the behavior of the clients.
- They serve as strengths and role models in ushering the reformation and treatment of offenders who are members of their own communities.

- ◆ To amplify the extent of services rendered to the clients in an effective yet economical means through the use of volunteers;
- ◆ To develop a competent corps of VPA who will assist the Agency's officers in the effective supervision of its clients;
- ◆ To inculcate greater citizen awareness and understanding of the criminal justice system and its components;
- ◆ To enhance community participation in crime prevention, treatment of offenders and criminal justice administration; and
- ◆ To foster an attitude of meaningful involvement in the social, economic, cultural and political affairs of the community.

Qualifications:

- ◆ Preferably 35 years old or older
- ◆ Reputable member of the community and of good moral character
- ◆ Preferably a resident of the same community as the client
- ◆ Preferably with adequate source of income or financially able
- ◆ Willing to serve without compensation
- ◆ Willing to prepare reports
- ◆ No criminal record or conviction except former clients with exemplary behavior fit to be role models
- ◆ With adequate good health

- ◆ Duly accomplished VPA application form with two ID pictures
- ◆ Certification of Barangay Chairman as to place of residence
- ◆ Indorsement of and/or certification of Chief Probation and Parole Officer (CPPO)/Officer-in-Charge (OIC) based on background investigation
- ◆ Recommendation of the Regional Director/Regional Officer-in-Charge

NUMBER OF VOLUNTEER PROBATION ASSISTANTS (VPAs) APPOINTED

No. of VPAs Appointed	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
	252	427	1,346	3,672	5,974	7,735	9,963	12,369	13,889	11,864	12,953	11,201	10,436

Volunteerism

Volunteer Probation Assistants (VPAs) meeting

VPA assisting client during TC Ritual

VPA guiding client during Trust Walk

RD/ARDS/PPOs as DDB Recognized Representatives Designated to Process Application for Voluntary/Compulsory Confinement Program of Drug Dependents

Objective:

Process and verify applications for voluntary/Compulsory confinement.

Scope and Beneficiaries:

Any drug dependent or any person who use dangerous drugs may, by himself/herself or parents/guardians/spouse/relatives within the fourth civil degree of consanguinity or affinity, apply to the Dangerous Drugs Board (DDB) or its duly recognized representative, for treatment and rehabilitation of the said drug dependent.

PPOs designated as DDB representatives have the following tasks:

1. Receive verified applications for voluntary confinement for treatment and rehabilitation;
2. Order Drug dependency examination of applicant by Department of Health Physicians;
3. Order temporary confinement not to exceed 15 days of the DD;
4. File petition for voluntary/compulsory confinement for treatment and rehabilitation for and in behalf of the Board with the appropriate Court;
5. Appear and represent the Board during the hearing of the petition with authority to make stipulations of facts;
6. Designate the Center where the DD shall be confined or DOH-accredited physician in whose care the DD shall be placed;
7. Receive reports from the head of the center or DOH-physician regarding the status of the DD; and
8. Furnish the DDB with copies of documents in connection with the exercise of the delegated functions or authority.

Supervision of Persons Released on Recognizance

Objective:

To monitor and evaluate the activities of the person released on recognizance

Scope and Beneficiaries:

All accused released on recognizance

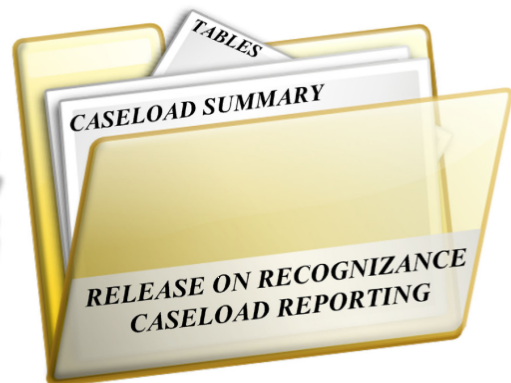
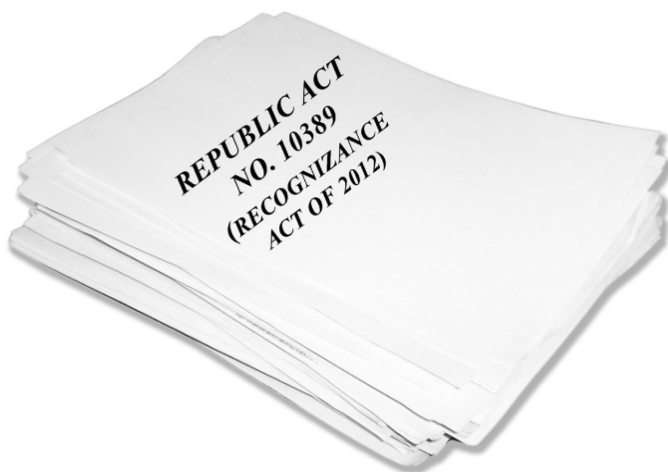
Upon release of the person on recognizance to the custodian, the court shall issue an order directing the Probation Office concerned to monitor and evaluate the activities of such person. The monitoring service of DOJ-PPA shall commence upon receipt of the Court Order requiring the Probation Office to monitor and evaluate the activities of persons released on recognizance. Said order shall include the following:

- a. The Order of the court placing the accused under release on recognizance with the attached conditions to be complied by the accused;
- b. The Motion for Release on Recognizance filed by the accused;
- c. The Resolution adopted by the Sanggunian of the City or Municipality in relation to the motion/application;
- d. The undertaking of the Custodian to produce the accused at least once a month before the proper Probation Office; and
- e. The documents pertinent to the personal circumstances of the accused.

The probation officer shall maintain a separate logbook and recording system for cases involving persons released on recognizance.

The supervising probation officer may visit the premises of the accused and interview any person within the community to determine any fact, condition or matter which may be necessary to monitor the activities of the accused.

The supervising probation officer shall submit to the court a monthly written report of his/her findings and recommendations on the activities of the accused. Said report shall likewise be forwarded to the prosecutor and the private offended party, if any.

Inter-Agency Allied Social Services

Objective:

To extend assistance through referral system to appropriate Agencies in Philippine Government Children and other minor dependents of clients-offender of the Agency. To promote the development of client's children to become self-reliant, economically productive and socially responsible citizens of the country so that they can contribute to the upliftment of their families, their communities and the country.

1. To encourage, facilitate and create opportunities for self – expression and behavior formation among the children for self – fulfillment and social awareness.
2. To engage client's children in various activities that will promote their social and economic development such as food production, volunteer community services, health and sanitation, population awareness, prevention of crimes, protection and conservation of natural resources.
3. To strengthen their basic, social, moral and cultural values, enhance social functions and develop human responsibility for the betterment of their respective communities.

Scope and Beneficiaries:

The idea behind the program is motivated by the Agency desire to guide those children of Offenders toward a productive endeavor of those children in crime commission. It is a program, utilizing constructive guidance and supportive supervision in a holistic, multidisciplinary, individualistic in its approach, taking into considerations the family of clients – offenders the primary object and subject of social assistance.

Accordingly, Children and other minor dependents of clients are the main targets of this program, considering their role in the lives of the Agency clients' vis-a-vis their ongoing supervision treatment program.

Program Components

1. Economic Productivity
2. Personality Enhancement
3. Leadership Training and social responsibility
4. Health, Nutrition and Personal Care
5. Spiritual, recreational and socio-cultural services
6. Educational Skills acquisition

Offender Rehabilitation System in Japan

Satoshi MINOURA

Professor, UNAFEI

United Nations Asia and Far East Institute
For the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders

I. INTRODUCTION

A. Major Elements of the Japanese Community-Based Offender Treatment System

The criminal justice system in Japan is composed of five elements: the police, prosecution, the courts, corrections (or institutional corrections) and rehabilitation (or community corrections). Rehabilitation services, including the community-based treatment of offenders of all ages and types, e.g. juveniles and adults, probationers and parolees, and offender rehabilitation services, cover the administration of the following five areas:

- (1) Probation (supervision and support of adult and juvenile probationers)
- (2) Parole (from granting parole to supervision and support of adult and juvenile parolees)
- (3) Aftercare services for discharged offenders (providing various kinds of support and helping them rehabilitate themselves)
- (4) Pardon (mainly working for individual pardons)
- (5) Crime prevention activities (locally and nationally)

B. Main Purpose and Standards of Offender Rehabilitation Services

1. Main Purpose

The purpose of offender rehabilitation services is to protect society and enhance the welfare of individuals and the public by (a) preventing the offenders and juvenile delinquents from reoffending, (b) assisting them to become self-reliant and sound members of society, to improve and rehabilitate themselves by treating them properly within society, (c) ensuring the appropriate issuance of pardons, and (d) promoting crime prevention activities, etc. (Art. 1, Offender Rehabilitation Act 2007).

2. Standards

Measures for supervision and support should be necessary and appropriate for the reformation and rehabilitation of offenders. This limit should be determined based on the needs and risk of each offender, e.g. character, age, career, mental and physical condition, home, friends and other circumstances (ibid, Art. 3).

II. OUTLINE OF JAPANESE OFFENDER REHABILITATION SERVICES

A. Legal Basis of the Services

1. The Fundamental Framework of the Services

The basic provisions of probation and parole are laid down by the Offender Rehabilitation Act (2007). The Offender Rehabilitation Act provides for: (a) the organization of rehabilitation services; (b) categories of persons under parole/probation supervision (adult offenders and juvenile delinquents), conditions for parole and probation and term of parole/probation supervision; (c) measures and procedures for parole/probation supervision, termination of probation supervision and application for review of dispositions; (d) aftercare for discharged offenders; and (e) crime prevention activities. The Offender's Rehabilitation Act was enacted in June 2007, combining and amending two laws: the Offender Prevention and Rehabilitation Act (1949), which provided the procedure for release on parole from prison or juvenile training school and supervision for parolees and juveniles; and the Act for Probation Supervision of Offenders under Suspension of Execution of Sentence (1954). The Offender Rehabilitation Act came into force on 1 June 2008.

2. Probation and Parole

(a) Juvenile Probation: The Juvenile Act (1948) provides protective measures for juvenile offenders which can be issued by the Family Court, including placing the juvenile under the probation supervision of the Probation Office (Art. 24).

(b) Juvenile Parole: The Offender Rehabilitation Act provides that a person released on parole from a juvenile training school shall be placed under parole supervision (Art. 42).

(c) Adult Probation: The Penal Code¹(1907) establishes adult probation as an available sentence and a possibility for its revocation (Art. 25 [Requirements for Suspension of Execution of Sentence], Art. 25-2 [Suspension of Execution of Sentence with Probation Supervision], Art. 26 [Mandatory Revocation of Suspension of Execution of Sentence], Article 26-2 [Discretionary Revocation of Suspension of Execution of Sentence]), Art. 27-2 [Partial Suspension of Execution of Sentence], Art. 27-3 [Partial Suspension of Execution of Sentence with Probation Supervision], Art. 27-4 [Mandatory Revocation of Partial Suspension of Execution of Sentence], and Art. 27-5 [Discretionary Revocation of Partial Suspension of Execution of Sentence].

---

¹ The Penal Code amendments of 1953 and 1954 incorporated adult probation with the suspended sentence. Moreover, the Penal Code amendment of 2013 established the provision of partial suspension of execution of sentence.

(d) Adult Parole: The Penal Code specifies the eligibility of prisoners for release on parole and the essential conditions for its revocation (Art. 28 [Requirements for Parole] and Art. 29 [Revocation of Parole]). The Offender Rehabilitation Act provides that a person released on parole from a prison shall be placed under parole supervision in the same way as a juvenile parolee (Art. 40).

3. Urgent Aid for Probationers and Parolees and Urgent Aftercare Services for Discharged Offenders

The Offender rehabilitation Services Act (1995) has two main purposes:

- (a) to regulate juridical persons for offender rehabilitation services;
- (b) to monitor the approval, supervision (including penal regulations) and financial assistance for offender rehabilitation services.

Ninety-eight juridical persons for offender rehabilitation services own and operate 100 halfway houses (Offenders Rehabilitation Facilities) nationwide, and one juridical person for social welfare services owns one halfway house for adults and juveniles, male and female offenders and delinquents. In addition, one non-profit organization was approved to run one halfway house for male juveniles on 3 August 2009, and one corporate juridical person was approved to run one halfway house for both adult and juvenile, male offenders on 26 March 2010.

These halfway houses accommodate offenders, provide support for finding jobs and provide various kinds of treatment such as social skills training (SST), meetings of Alcoholics Anonymous (AA) and Narcotics Anonymous (NA) and so forth. Other juridical persons also provide financial support for rehabilitation services.

4. Pardon

The Pardon Act (1947) defines two types of pardon such as the pardon by Cabinet Order and the individual pardon. The pardon by Cabinet Order is divided into three categories, and the individual pardon is divided into four categories with various effects. The Director of the Probation Office has the authority to make an application for an individual pardon.

5. Measures for Crime Victims

The Offender Rehabilitation Act stipulates that if there is a proposal from the victim or victim's family etc., the regional parole board shall, when determining whether to grant parole, hear his/her/their opinions and feelings related to the suffering the damage inflicted by the offence (Art. 38), and the probation office shall convey these opinions and feelings, and his/her life situation as a result of the offence or his/her opinion on the way of life or

behaviour of the assailant, to the probationer or parolee (Art.65). Each probation office posts at least one probation officer and both male and female VPOs in charge of measures for crime victims. These probation officers and VPOs are not responsible for handling probation or parole cases.

6. Extensive Participation of Volunteers

The Volunteer Probation Officer Law (1950) stipulates administrative conditions for serving as VPOs, including recommendation and appointment procedures, regulations for service, the maximum number of officers to be nominated throughout the country (52,500 persons), their duties and other relevant factors.

B. Organization of Offender Rehabilitation Services

Offender rehabilitation services in Japan are organized and administered by the Ministry of Justice. Neither the court nor other governmental agencies organize or administer offender rehabilitation services, contrary to administration in other countries.

Four governmental offices are concerned with the administration of the community-based treatment of offenders: (1) the Rehabilitation Bureau of the Ministry of Justice, (2) the National Offender Rehabilitation Commission, (3) the Regional Parole Board, and (4) the Probation Office (see Fig. 1).

1. The Rehabilitation Bureau

The Rehabilitation Bureau is one of the seven bureaus of the Ministry of Justice and is responsible for the overall administration of rehabilitation services, and it maintains single and uniform standards of administration. It serves as the headquarters of the rehabilitation services of Japan.

The Bureau handles probation and parole policy-making, the supervision of Regional Parole Boards and Probation Offices, the recruitment and transfer of probation officers, the editing of periodical publications on community-based treatment of offenders, etc.

2. The National Offender Rehabilitation Commission

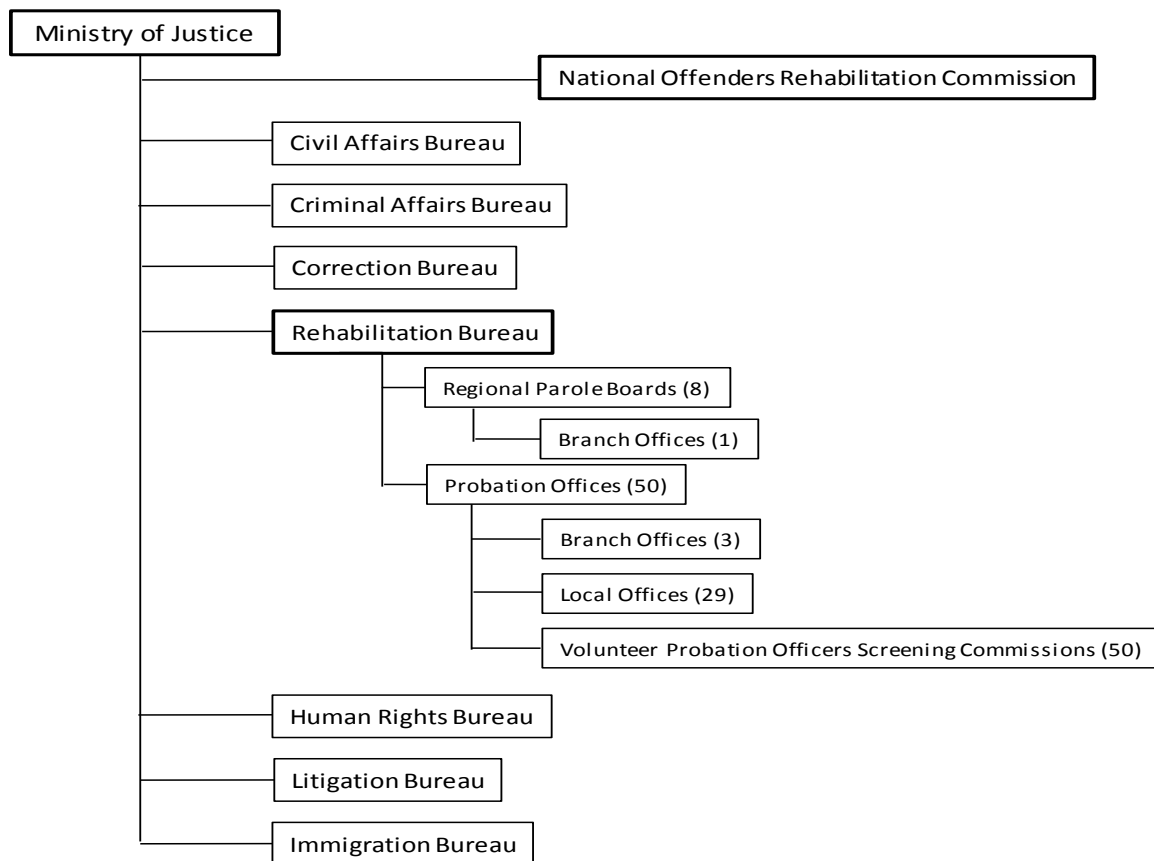
The National Offender Rehabilitation Commission is a central board attached to the Ministry of Justice. The Commission has two major functions:

- (a) To make recommendations to the Minister of Justice regarding special pardon, commutation of sentence, remission of execution of the sentence and the restoration of rights to a specific person.

- (b) To examine and review the rulings of the Regional Parole Board in accordance with the Offender Rehabilitation Act and the Administrative Appeal Law upon a complaint filed by a probationer or a parolee. Usually, most complaints are related to cases in which parole has been revoked.

The Commission consists of five members appointed by the Minister of Justice with the Diet's approval, and all of its decisions are made by majority vote. No more than three members of the Commission should belong to the same political party. As an independent organization, however, it is authorized to freely pass judgement and make recommendations to the Minister of Justice.

Fig. 1. Organization Chart

3. Regional Parole Board (RPB)

The Regional Parole Boards are located in the eight major cities in Japan where high courts and high public prosecutors offices are located. They perform the following duties:

- (a) Granting release on parole from juvenile training schools, prisons, women's guidance homes and workhouses.

- (b) Revocation of parole: The RPB is solely authorized to revoke parole that was granted from prisons and the women's guidance homes. However, in the case of a parolee from a juvenile training school, the RPB decides whether or not community-based treatment is effective for rehabilitation. When the RPB decides that institutional treatment is more effective and appropriate, it submits an application to a Family Court seeking recommitment to the juvenile training school.
- (c) Decision to terminate the indeterminate sentence² of a parolee who was sentenced to imprisonment when he/she was a juvenile.
- (d) Decision to provisionally suspend probation supervision for adult probationers (e.g. for good conduct).
- (e) Extension of parole period: The RPB may extend the parole period in effect by suspending the running of sentence of an absconding prison parolee until he/she is located and apprehended.

A council of three RPB members must collectively decide the disposition to be made by means of a ruling in accordance with Offender Rehabilitation Act. The verdict of the council is made by a majority vote. The number of RPB members varies in each region from three to fifteen. Probation officers attached to the RPB assist the board members by gathering information useful to their decision.

4. Probation Office

Probation Offices implement community-based treatment of offenders in Japan. There are 50 probation offices, 3 branches and 29 local offices throughout Japan. Their main duties in juvenile and adult cases are as follows:

- (a) Supervision of probationers and parolees;
- (b) Inquiry into and coordination of social circumstances of inmates and their families prior to release on parole from correctional institutions;
- (c) Aftercare for discharged offenders who apply for such services;
- (d) Investigation and application for individual pardons;

---

² The Juvenile Law provides that in case a Juvenile is to be punished with imprisonment with or without work for a definite term with the maximum term of three years or more, the Juvenile shall be given a sentence which prescribes the maximum and minimum imprisonment terms determined within the limit of said penalty; provided, however, in case the Juvenile is to be punished with imprisonment with the minimum term exceeding five years, the minimum term shall be reduced to five years. (Art. 52, para. (1)). No punishment imposed pursuant to the provisions of the preceding paragraph shall have a minimum term of longer than five years or a maximum term of longer than ten years. (Art. 52, para(2)). That law provides that the provision of the preceding paragraph shall not apply when the execution of a juvenile's penalty is suspended (ibid, para. (3)).

- (e) Promotion of crime prevention activities in the community;
- (f) Screening of volunteer probation officers;
- (g) Supervision of juridical person for offender rehabilitation and volunteer probation officers; and
- (h) Training for workers of halfway houses and volunteer probation officers.

Probation officers in close collaboration with volunteer probation officers from local communities carry out the first five functions. When housing and living assistance are required, the halfway houses run by non-profit organizations are utilized.

C. Personnel

1. Probation Officers

Probation Officers work for either Regional Parole Boards or Probation Offices. Both groups have the same qualifications, training and official status; thus officers assigned to work in these offices are routinely transferred and have experience working in both offices.

Probation officers are full-time government officials employed by the Ministry of Justice. The Offender Rehabilitation Act provides that probation officers shall be engaged in probation supervision, research, coordination of social circumstances and other work concerning rehabilitation of offenders and prevention of offences on the basis of medicine, psychology, pedagogy, sociology and other expert knowledge concerning rehabilitation (Art.31, para. (2)).

Table 1 shows the number of professional staff members dedicated to rehabilitation services.

Table 1 Staff Strength of the Rehabilitation Services (Whole Country)

The Rehabilitation Bureau of MOJ	29
Regional Parole Boards (Total)	269
Members of the Board	57
Senior Officers	60
Probation Officers	118
Other Officers	34
Probation Offices (Total)	1,501
Directors, Deputy Directors	55
Senior Officers	212
Probation Officers	966
Rehabilitation Coordinators	187
Other Officers	81
TOTAL	1,799

In Japan, probation officers working for the Ministry of Justice have no duty to perform pre-sentence investigations, but Family Court Investigating Officers working for the Family Court conduct social inquiries into juvenile offenders. The Japanese criminal courts lack a system of pre-sentence investigations for adult offenders. However, public prosecutors gather relevant information of the offender such as the offender's life and criminal history at the investigation stage and send this to the court. The court sends a summary of this to the probation office in a specific format for an adult probationer.

Since staff training is of vital importance to the effective implementation of the service, the Rehabilitation Bureau provides continuing in-service training to its staff. Training courses for rehabilitation staff including professional probation officers are as follows: (1) Primary Course, (2) Secondary Courses, (3) Special Courses, (4) Senior Courses, (5) Supervisor Courses, (6) Administration Courses and (7) Advanced Administration Courses.

2. Extensive Participation of the Voluntary Sector

Offender rehabilitation services in Japan are characterized by the extensive participation of volunteers and voluntary organizations, which consist of volunteer probation officers, juridical persons for offender rehabilitation services approved by the Ministry of Justice and other volunteers who contribute to the prevention of crime and rehabilitation of offenders.

(i) *Volunteer Probation Officers (VPO)*

(a) Who are VPOs (“Hogoshi”)?

Volunteer Probation Officers (VPOs) are private citizens, and they assist professional probation officers (PPOs), aid offenders of all ages in the process of rehabilitating themselves at all levels in the community and enhance crime prevention in the community. Legally, VPOs are defined as non-permanent government officials.

(b) Background

The precursors of the present halfway houses (Offender Rehabilitation Facilities) emerged in the 1880s, some of which appointed volunteer workers to provide ex-prisoners with counselling and assistance. When the old Juvenile Act established the probation system for juvenile delinquents, the shortage of regular staff was supplemented through an increased number of juvenile VPOs. In 1939, the Juridical Rehabilitation Service Law was enacted which provided a basic framework for “Rehabilitation Workers” (the predecessors of VPOs). At the beginning, approximately 13,000 Rehabilitation Workers were appointed.

After World War II there was a discussion over whether or not probation and parole

services should be established as a professional service, and the new organization (current system) came into being in the form of a combined system that consisted of professional staff (PPOs) and volunteer citizens (VPOs).

(c) Legal Basis

The Volunteer Probation Officers Act (1950, VPO Act) stipulates administrative conditions for VPO. The VPO Act was partially amended and came into force on 1 April 1999. The new law has three main points:

- (1) Community organizing and networking activities for crime prevention and the mobilization of social resources are defined as major activities of VPOs;
- (2) AVPO's association is defined as a public organization certified by the law, to which every VPO is affiliated without exception depending on their residence; and
- (3) Cooperation of municipal governments with the activities of VPOs and VPO associations is emphasized.

(d) Legal Status of VPOs

Legally, VPOs are defined as non-permanent government officials and are entitled to the benefit of national compensation when any bodily injury is inflicted on them in the performance of their duties. However, they are not paid any remuneration for their services. The government may pay only the total expenses incurred in discharging their duties, or a part thereof. In practice, VPOs are reimbursed a certain amount for their expenditures.

The term of service of VPOs is two years with the possibility of re-appointment. In practice, most of them are re-appointed repeatedly for a number of years, because the duties of VPOs require long-term experience with much knowledge and skill about the treatment of offenders.

As in any other field of volunteer work, what constantly motivates VPOs is a sense of mission and gratification from helping others.

(e) Recruitment of VPOs

A VPO's character and personality have a great effect on their role. The VPO Act requires that VPOs should be:

- (1) Evaluated highly with respect to their character and conduct in the community;
- (2) Enthusiastic and sufficiently available to work;
- (3) Financially stable and
- (4) Healthy and active.

To recruit VPOs, the directors of the 50 probation offices prepare a list of candidates based on the information gathered from various sources in the community. In effect, the list reflects to a great extent the opinions of representatives of the VPO's Association. Further screening is carried out by a VPOs' Screening Commission, an advisory committee to the Ministry of Justice that is established in 50 locations corresponding to probation offices. This committee consists of representatives of the court, prosecution, the bar association, correctional institutions, other public associations in the community and learned citizens. The Minister of Justice then appoints the candidates who pass the screening process as VPOs.

(f) Training

VPOs assist professional probation officers (PPOs) (Art. 32 of Offender Rehabilitation Act) and aid offenders of all ages and types to rehabilitate themselves in the community and enhance crime prevention in the community. To perform these duties effectively, probation offices regularly organize VPO training courses such as those for newly assigned VPOs, for VPOs who have served for less than two years and for VPOs who have served between two to four years. Each local VPOs association occasionally holds case conferences and other study meetings which are led by a probation officer.

(g) Activities of VPOs

The activities of VPOs are generally classified into two categories: (i) rehabilitation aid activities and (ii) crime prevention activities.

(i) Helping Offenders Rehabilitate Themselves in the Community

VPOs conduct the following rehabilitation aid activities based on the referral of cases from directors of probation offices. The case referral procedure is overseen by professional probation officers (PPOs).

- (1) To supervise and assist the probationers and parolees assigned to the VPO
- (2) To inquire into the environment where an inmate of a correctional institution is expected to live after release and solve any problems there;
- (3) To locate a probationer or parolee who has moved to the VPO's residential area, with or without permission of the director of the probation office in advance, and to take over their supervisory casework; and
- (4) To conduct a preliminary investigation into a candidate for individual pardon.

While the PPO is involved in the case as a specialist in the treatment of offenders, as well as a law enforcement official, the VPO works as a neighbour to the offender, assisting the offender on behalf of the community. Furthermore, some VPOs make use

of their special knowledge about community resources such as employment in a specific area.

VPOs are requested to submit a monthly progress report for each case to the probation office. In these reports, VPOs are required to explain their opinions about early discharge from supervision and revocation, although they are not involved in the decision-making process.

(ii) Crime Prevention Activities

To achieve effective crime prevention, the establishment and maintenance of a social/community support network for offender rehabilitation is emphasized. In addition, VPOs carry out many forms of crime prevention activities in the community in close collaboration with probation offices, the Ministry of Justice, local government, schools, police, other volunteers and voluntary organizations, such as the Women's Association for Rehabilitation Aid (WARA) and the Big Brothers and Sisters (BBS) Association.

(h) Characteristics of VPOs

The maximum number of VPOs allowed by the VPO Act is 52,500. As of 1 July 2016 there are 47,869 VPOs and average age is 64.9. The proportion of female VPOs is 26.1%.

As to their occupations, VPOs represent almost every sector of society. As of 1 July 2016, the largest group (12.2%) are housewives, followed by the religious profession (11.3%), executives of private companies or other organizations (9.9%), employees or officials of companies or other organizations(8.1%), those engaged in primary industries, such as farming and fishing (7.4%). Other individuals serving as VPOs include company owners, manufacturers, social workers, schoolteachers, medical doctors and lawyers in private practice, and so on.

Concerning the length of service, half of all VPOs have been working as such for more than eight years. In spite of the challenging and complicated nature of VPO's duties, many continue to do this work enthusiastically.

(i) Organization of VPOs

Volunteers are assigned on the basis of their place of residence to one of 886 administrative areas for offender rehabilitation (probation district) throughout country (as of 1 April 2016). VPOs have a VPO's association in each area. Every VPO is affiliated with one such association depending on their residence. A PPO is normally assigned in charge of one

to several areas. Presidents of local VPO's associations have organizations at the prefectural, regional and national levels, which play crucial roles in facilitating VPO activities by means of organizing systematic training, giving awards to outstanding VPOs and other services.

(j) Advantages of the VPO system

There are three main features of the VPO system: local knowledge, roles as neighbours and mentors, and continuity of activities. These features create the following advantages.

(i) Immediate Contact

Since both the VPO and the probationer/parolee live in the same community, a probationer/parolee can make immediate contact with a VPO .

(ii) Social Resources

The VPO can provide the offender with various social resources and useful information about the community to help them rehabilitate in the community.

(iii) Close Relationships

The offenders and their relatives look upon VPOs as neighbours, rather than as representatives of the government. As fellow citizens, VPOs can demonstrate genuine concern about the welfare of the offenders and even intervene in the offenders' family relationships. Experiencing such relationships with the volunteers encourages the offenders to regain their self-respect and identify themselves with a law-abiding culture, since most offenders have never experienced such warm concern.

(iv) Continuous Support

VPOs live in the community and, therefore, can establish relationships on a more continuous basis. PPOs are sometimes unable to maintain close relationships because they are transferred to other offices every two or three years. Furthermore, even after the expiration of the probation/parole period, private relationships between the offenders and the VPOs may continue in their community, and the VPOs may provide them with various types of advice even though there is no legal requirement to do so. This continuation of support may contribute to the rehabilitation of offenders.

(k) Challenges and Future Prospects

The average age of VPOs is now 64.9 years (as of 1 July 2016). On the other hand, approximately 60 percent of the delinquents/offenders under supervision are under 20 years of

age. Therefore, there is a considerable gap in the way of thinking between the VPOs and juvenile delinquents/offenders. This gap may inhibit effective communication and reduce the ability of the VPOs to have a positive influence on their clients. In order to help solve the generation gap, the Ministry introduced an age-limit on the reappointment of VPOs (a VPO under 76 years old can be re-appointed). But the ageing tendency and the difficulty in securing qualified candidates for VPOs in urban areas are difficult problems. To promote an appreciation of VPOs and their valuable role, it is suggested that each region initiate a campaign in order to recruit younger volunteers and specialists as VPOs. In addition, a systematic training scheme might be effective in helping the VPOs understand the younger generation and in minimizing the partiality in the treatment of offenders.

Recently, the VPO system has been facing some challenges, including the difficulty of recruitment and early retirement, the increase in the number of offenders with complex needs, and the difficulty in making regular interviews with offenders at VPOs' homes. With these problems in mind, the Ministry of Justice has implemented various measures to support VPO activities. One of them, the "**Offender Rehabilitation Support Centre**" was established in 2008 as a place for VPO activities, such as interviews with offenders, meetings of local VPO associations, and so on. They are located in public spaces where the experienced VPOs are stationed. As of March 2016, there were 446 Offender Rehabilitation Support Centres.

(ii) Juridical Person for Offender Rehabilitation Services

The Offender Rehabilitation Services Act established the category of juridical persons for offender rehabilitation services in the form of non-profit organizations providing offender rehabilitation services such as (1) accommodating offenders in halfway houses; (2) providing material aid; and (3) financially supporting other rehabilitation organizations. As of 1 July 2016, there are 164 juridical persons for offender rehabilitation, 97 of them run 100 adult and juvenile halfway houses. In addition, one juridical person for social welfare services was approved to run a halfway house on 30 March 2009, one non-profit organization was approved to run a halfway house on 3 August 2009 and one corporate juridical person was approved to run a halfway house on 26 March 2010. It was the first time that a body other than a juridical person for offender rehabilitation services took part in running a halfway house for offenders after the introduction of the Offender Rehabilitation Services Act.

(a) Basic Function of Halfway Houses (Offender Rehabilitation Facilities)

Halfway houses accommodate persons on probation/parole supervision and persons discharged from prisons or other correctional institutions after expiration of their sentences. The basic function of halfway houses is to promote aftercare and the smooth transition of

offenders back to society. The successful re-integration of offenders into society may be impossible without their smooth transition from custody to the community. Halfway houses can provide the opportunity for offenders to cope with sudden changes caused by their release. As the form of family has changed due to urbanization and industrialization, families provide less care and support for offenders than before. Halfway houses accommodate more than a quarter of prison parolees lacking a suitable place to live. Because inmates do not have a suitable place to return to after release from prison are not allowed to be released on parole, it is fair to say that it would be impossible to maintain the present parole system without halfway houses.

Halfway houses are important and special institutions for the treatment of offenders. They primarily provide room, board and guidance to juvenile and/or adult probationers, parolees and other discharged offenders. Moreover, halfway houses encourage their clients to work and help them get jobs cooperating with public employment agencies and cooperative employers.

In addition, a programme designating selected halfway houses for parolees serving sentences of eight years or more was launched in 1979. Under this scheme parolees are accommodated for the first month after release on parole and receive intensive group counselling, as well as assistance and guidance, for coping with ordinary social life from which they have been secluded for many years.

As mentioned earlier, at present, juridical persons for offender rehabilitation services run 100 halfway houses, one juridical person for social welfare services runs one halfway house, one non-profit organization runs one halfway house and one corporate juridical person runs one halfway house under the authorization of the Ministry of Justice. In total, there are 103 halfway houses nationwide. Among them, three houses accommodate only juveniles, 19 houses are only for adults, and 81 houses are for both juveniles and adults. In terms of gender, 89 houses accommodate only men, there are seven houses for women and seven houses for both men and women. The total capacity of the halfway houses is 2,363 individuals including adults and juveniles (as of 1 April 2016).

The national government (the Rehabilitation Bureau, Ministry of Justice) supervises and provides financial support to the halfway houses. Halfway houses receive around 75 % of their budget from the national government.

In terms of staff strength, there is a total of 718 employees nationally; an average of 7 regular staff per facility. More than 60% of them are concurrently appointed as VPOs (as of 1 April 2016) .

(b) Historical Development

Most of the halfway houses were established in the 1880s by volunteer individuals and organizations. Until the end of World War II, volunteer associations also operated juvenile institutions, which acted simultaneously as juvenile training schools. After World War II, these facilities accommodated mainly discharged prisoners for aftercare services under the Aftercare of Discharged Offenders Act (1950)³. However, since the 1970s, the number of the adult offenders who have been released on parole from prisons has exceeded that of the discharged offenders, approximately 71% of residents of halfway houses are composed of probationers and parolees these days. So, it is more important than ever before to improve and strengthen their functions for treatment and reintegration of offenders.

(c) Current Situation and Challenges of Halfway Houses

The main role of the halfway houses was originally, to provide accommodation and meals for ex-offenders. However, special treatment for offenders (residents of the halfway houses) who have problems such as alcohol dependence, drug addiction, lack of social skills and so on have also been required to overcome these problems to prevent them from recommitting offences. In recent years, treatment methods such as social skills training (SST) and education for alcohol and drug abuse have been developed in halfway houses. The MOJ is also carrying out training courses for staff of halfway houses concerning treatment methods.

(iii) Other Volunteers and Voluntary Organizations

In addition to VPOs, there are other volunteers and voluntary organizations that are not directly involved in the treatment of offenders and juvenile delinquents but which give much support to the offenders and juvenile delinquents. Probation Offices and Regional Parole Boards support and guide such organizations.

(a) Women's Association for Rehabilitation Aid (WARA)

This association is a voluntary organization that aims for the sound development of young people and cooperates in the rehabilitation of offenders, as well as providing public information activities designed for crime prevention. It is also engaged in a variety of activities, including spreading of the concept of rehabilitation, crime prevention activities, support and encouragement for those on probation or parole, and cooperation with VPOs, BBS, etc. Recently, in addition to conducting small group meetings of community residents ("mini-meetings"), it has become engaged in activities to support young mothers who

---

³ The Aftercare of Discharged Offenders Act (1950) was abolished and replaced by the Law for Offender Rehabilitation Services in 1995, which regulates juridical persons for offender rehabilitation services including halfway houses.

encounter difficulties in bringing up their children. As of April 1, 2016, there were 1,292 local associations and 165,775 members. Membership is open to any woman in the community.

(b) Big Brothers and Sisters (BBS) Association

The BBS Association is a voluntary organization of young people who assist in the sound development of juveniles and prevention of delinquency among juveniles by relating to them as their older sibling, as well as engaging in activities for eliminating crime and delinquency from the communities.

BBS members participate in characteristic activities such as “Friendship Activities”, designed to help juveniles overcome their problems or anxieties by befriending them and being good conversation partners for them. These activities are implemented at the request of probation offices as well as the request of child guidance centres, family courts, and so forth.

BBS associations have been formed not only at the regional and municipal level, but also by schools in their area of activity.

As of April 1, 2016, there were 4,738 BBS members and 477 associations.

(c) Cooperative Employers

Cooperative employers help adult offenders and juvenile delinquents by offering stable employment in spite of their history of crime or delinquency. There are 16,330 cooperative employers who can employ adult offenders and juveniles (as of 1 April, 2016). By type of industry, construction accounted for around half (49%), followed by the service industry with 15.6%, and manufacturing with 12.3% (as of 1 April, 2016).

III. PROBATION AND PAROLE

A. Subjects and Term of Probation and Parole Supervision

1. Juvenile Probationer

A juvenile who has committed an offence or has been adjudicated as a “pre-delinquent” may be placed on probation by the Family Court. Probation for juveniles is a protective measure stipulated in the Juvenile Act (Art. 24, para. (1), item 1).

The legally prescribed maximum period of supervision is up to the probationer’s twentieth birthday or at least two years, whichever is longer.

2. Juvenile Parolee

A juvenile parolee is a juvenile who has been conditionally released from a juvenile training school at the decision of the Regional Parole Board based on the Offender Rehabilitation Act (Art. 41).

The period of parole supervision is up to the parolee’s twentieth birthday or the last day of a fixed period of custody determined by the Family Court, which, however, cannot exceed his/her twenty-sixth birthday⁴.

3. Adult Parolee

An adult parolee is an offender who has been conditionally released from prison on parole by the decision of the Regional Parole Board based on Article 28 of the Penal Code.

The period of parole supervision is for the remaining term of his sentence, and in the case of a life sentence, the period of parole is for life unless he is pardoned.

4. Adult Probationer

An adult probationer is an offender who is placed on probation by the Criminal Court upon the pronouncement of suspended execution of sentence of imprisonment, partial suspended execution of sentence, or a fine based on the Penal Code (Art. 25-2, para. (1) or Art. 27-3).

The term of probation is fixed by the court between one and five years, corresponding the period of suspension of the execution of sentence specified by the sentencing court.

---

⁴ Article 11 of the Juvenile Training School Law stipulates as follows:
(Paragraph 2) If the superintendent of the Juvenile Training School deems it improper to release an inmate from the Juvenile Training School, because he is considerably defective physically or mentally or his criminal tendency has not been corrected, he shall make application to the Court for a ruling which orders the continuation of his custody. (Paragraphs 3, 4) If the Court, having received the application under the preceding paragraph, finds that inmate is in the conditions provided for in paragraph 2, it shall make a ruling which orders the continuation of his custody for a fixed period. However, such period shall not exceed the twenty-third year of his age.(Paragraph 5) If the Court finds, upon the application of the superintendent of the Juvenile Training School, that it is improper, for public welfare, to release the inmate who has become twenty-three years of age from the Juvenile Training School because he is mentally defective to a remarkable degree, it shall make a ruling which orders his continued custody in the Medical Juvenile Training School for a fixed period not over the twenty-sixth year of his age.

5. Women's Guidance Home Parolee

A women's guidance home parolee is a woman who has been conditionally released by the decision of the Regional Parole Board from the Women's Guidance Home, a non-punitive correctional institution for ex-prostitutes, based on the Anti-Prostitution Law (Art. 17 (2)).

The term of parole supervision is from the date of provisional release from the women's guidance home throughout the remainder of the guidance period.

B. Data on Probation and Parole

Table 2 shows the number and the proportion of juvenile probationers, juvenile parolees, adult parolees and adult probationers as of 31 December 2015.

Table 2 The Total Number of Probationers and Parolees (as of 31 Dec. 2015)

	Total	Juvenile Probationers	Juvenile Parolees	Adult Parolees	Adult Probationers
Real Number	36,100	16,108	4,077	5,184	10,731
Ratio	(100.0)	(44.6)	(11.3)	(14.4)	(29.7)

Source: Annual Report of Statistics on Rehabilitation

C. Some Features of Probation and Parole

1. Juvenile Probation and Parole

In Japan, all juvenile criminal cases are sent to a family court from a public prosecutor's office. There are many cases in the family courts, but the proportion of juveniles who are placed on probation or committed to juvenile training schools is not so large in comparison with the total number of cases. A major portion of the cases are terminated by the disposition of dismissal without or after hearing. Table 3 shows the dispositions made by the family courts in 2015.

Table 3 Final Dispositions of Juvenile Cases by the Family Courts (2015)

Type of Disposition	Number of cases (percentage)
Probation	18,320 (22.2)
Commitment to juvenile training school	2,777 (3.4)
Referral to public prosecutor for criminal trial	4,556 (5.5)
Dismissal without hearing	39,541 (48.0)
Dismissal after hearing	16,893 (20.5)
Others	354 (0.4)
Total	82,441 (100.0)

Source: Annual Report of Judicial Statistics

The parole requirements for juvenile training school inmates are as follows (Offender Rehabilitation Act, Art. 41).

- (1) He/she has reached the highest stage of treatment, that it is suitable for such person's improvement and rehabilitation to have the person released on parole, or
- (2) It is specially necessary for improvement and rehabilitation to have the person released on parole.

In comparison with adult prisoners, the rate of parolees among all juveniles who were released from Juvenile Training Schools (J.T.S.) was quite high, 99.9% (2,887 persons) in 2015, while adult prisoners released on parole accounted for 57.7% (13,570 persons) in 2015. The major reason for this difference is that commitment to a J.T.S. is considered as protective measures for juveniles and is therefore not a criminal sentence. Therefore, all the J.T.S. inmates are expected to be released on parole after receiving training at a J.T.S. for a certain period.

2. Adult Parole

The parole requirements for an adult prisoner are as follows (The Penal Code, Art. 28, the Offender Rehabilitation Act, Art. 34 and the Ministry of Justice Ordinance):

- (1) he/she has served one-third of the definite term sentenced or 10 years in the case of life imprisonment.
- (2) he/she proves repentance and motivation to rehabilitate him/herself;
- (3) there is no likelihood of recidivism during the prospective period of parole;
- (4) rehabilitation can be expected through supervision after release on parole; and
- (5) society will accept his/her parole.

But in practice, requirement (1) is a minimum standard and almost 80 percent of the parolees are not released until they have served 80 percent or more of the original sentence in correctional institutions.

Comparing recidivists and non-recidivists (that is, offenders with and without previous convictions), the latter have a lower sentence completion rate.

3. Adult Probation

In Japan, adult probation is used by the court as a measure complementary to the suspension of execution of sentence. It follows that the selection of offenders suitable for probation is made from among those offenders eligible for suspension of execution of sentence.

Eligibility for suspension of execution of sentence consists of three minimum requirements:

- (1) the sentence of imprisonment is three years or less, or a fine of 500,000 yen or less;
- (2) the offender has not been sentenced to imprisonment in the last five years; and,
- (3) the offence in question was not committed during a previous suspension of execution of sentence with probation order.

Ordinarily, probation is discretionary in suspended execution of sentence cases, but the court automatically mandates a probation order in suspended prosecution cases involving an offence which occurred during a previous suspension that was unaccompanied by supervised probation. The term of supervision ranges from one to five years, corresponding to that of suspension of execution of sentence specified by the sentencing court, with possible provisional cancellation of probation supervision for good behaviour. Around 10% of those who received the suspended execution of sentence are placed on supervised probation.

Moreover, the amendment of the Penal Code and the Offender Rehabilitation Act and the new legislation of the Act for Partial Suspension of Execution of Sentence of Drug Users implementing the partial suspension of execution of sentence was enacted in June 2013, and it came into force in June 2016. Under those laws, when a court orders a sentence of imprisonment of up to three years, a part of the sentence can be suspended for one to five years. This type of sentence can be applied for drug offenders which are limited to drug use and possession, no matter whether it is his or her first offence, while it also can be applied for first-time offenders with otherwise clean records or those on suspended prison terms, irrespective of crime type. According to the purpose of legislation, sufficient time is allocated to assist offenders to rehabilitate in the community after being released from prison while short time imprisonment often cannot secure enough time for their rehabilitation after release on parole. The drug offenders that receive this sentence will be obliged to complete the drug offender treatment programme as one of their special conditions during their probation supervision.

Since the “Saiban-in system (Japanese lay-judge system⁵)” was introduced in 2009, the percentage of the cases with probation supervision has increased. From 2006 to 2008, before the Saiban-in system was introduced, only 30.6% of suspended-execution-of-sentence cases involved probation supervision⁶. However, from 2009 to 2015, 53.1% of suspended

---

⁵http://www.courts.go.jp/english/judicial_sys/criminal_justice_index/criminal_justice/index.html

⁶ This rate is for certain types of serious crimes: (1) an intentional act resulting in death, or (2) the statutory punishment of the offence includes the death penalty or life imprisonment, to which the Saiban-in system is applied.

sentences rendered by the Saiban-in system involved probation orders and, in 2015, its proportion is 44.7%. This indicates an increase of the public's emphasis on offenders' rehabilitation rather than severe punishment.

D. Parole Procedures and Extensive Use of Parole

1. Introduction

The screening of inmates for release on parole is a major duty of the Regional Parole Board (RPB). The parole procedure is the same throughout Japan.

In Japan, an inmate has no right to apply for parole. The right to file an application for parole is vested in the head of the institution. The RPB will consider an individual for release upon the request of the warden or director of the institution where the prisoner is confined.

2. Coordination of Social Circumstances

In order to help offenders in correctional institutions make a smooth return to society, probation offices begin to carry out the assessment of living conditions as soon as the offenders' custody starts, and this assessment continues until release (the Coordination of Social Circumstances). For this purpose, the correctional institution sends a classification summary stating the offender's life and criminal history, physical and psychological traits and family background to the probation office which has jurisdiction over the prospective place where he/she will live.

Usually, the probation officer entrusts the duty of inquiry and coordination of social circumstances to a VPO living near the prospective place where the offender will live.

When no family is willing to accept the offender after his/her release, efforts are directed toward finding appropriate employers, friends, a halfway house or other resource person or agencies which will offer comparable assistance to the offender to reintegrate into the community. Through this process, the VPO often visits the inmate at the institution or writes letters to him/her in order to grasp and clarify his/her future plans.

The progress report of the inquiry and arrangement is regularly reported to the Regional Parole Board and the correctional institution in which the offender is incarcerated through the probation office. The result of the arrangement is taken into consideration in the parole application and for correctional treatment in the institution.

3. Parole Examination

On the receipt of the application for parole from the warden of a correctional institution, a member of the Regional Parole Board visits the institution and interviews the inmate in question. Later, a council, consisting of the three members of the board, examine the case and evaluate whether the individual really meets the requirements in view of observations at the

interview, as well as on the basis of the information gathered from the institutional record, and the result of the arrangement of living conditions assessment, carried out by the probation office (PPO and VPO).

4. Parole Decision

When the council of three board members finds that the inmate meets the requirements and that parole will better serve the goal of correctional efforts, it determines a definite date of parole, the place where he/she should return, and the conditions that the parolee should follow during the period of supervision.

5. Extensive Use of Parole

(i) Probation Officer's Visit or Secondment to Correctional Institutions

Parole aims to release inmates with a minimum possibility of re-offending and help them rehabilitate themselves for integration into society under adequate supervision and assistance. In order to ensure that parole is granted in appropriate situations, preparation should be started as early as possible. For this purpose, RPBs send probation officers of the secretariat of the RPB to correctional institutions to interview inmates and discuss their cases with correctional officers.

The functions of PPOs of the secretariat of RPBs are as follows:

- (1) Collection of factual information on the individual through interviews with inmates and examination of his/her institutional record.
- (2) Case conferences and discussions with correctional officers.
- (3) Providing the probation officer at the probation office with pertinent data to promote effective pre-release inquiry and arrangement.
- (4) Providing education and information to inmates in order to prepare for their early release from the correctional institution.
- (5) Through activities (1) to (4), determine which inmates are appropriate for release on parole.

Furthermore, some of the RPBs second one or two PPOs of the RPB to work full-time in prisons so as to strengthen these functions. This scheme began in 1981 and has been implemented in ten correctional institutions throughout Japan. The PPOs play the above-mentioned role more intensively and promote early release of inmates from correctional institutions.

(ii) Pre-parole Service Scheme for Long-term Prisoners⁷

This scheme aims to facilitate the release on parole of long-term prisoners and their eventual reintegration into society as they often have difficulty reintegrating after having been isolated from the community for a long time. For this purpose, the scheme offers such inmates an opportunity to be admitted into a specially arranged halfway house programme at certain designated halfway houses immediately after their release on parole. To improve coordination of this process, PPOs of the secretariat of RPBs are expected to regularly interview long-term prisoners with definite terms after having served one-third of their sentences, and the life sentences prisoners after having served for ten years.

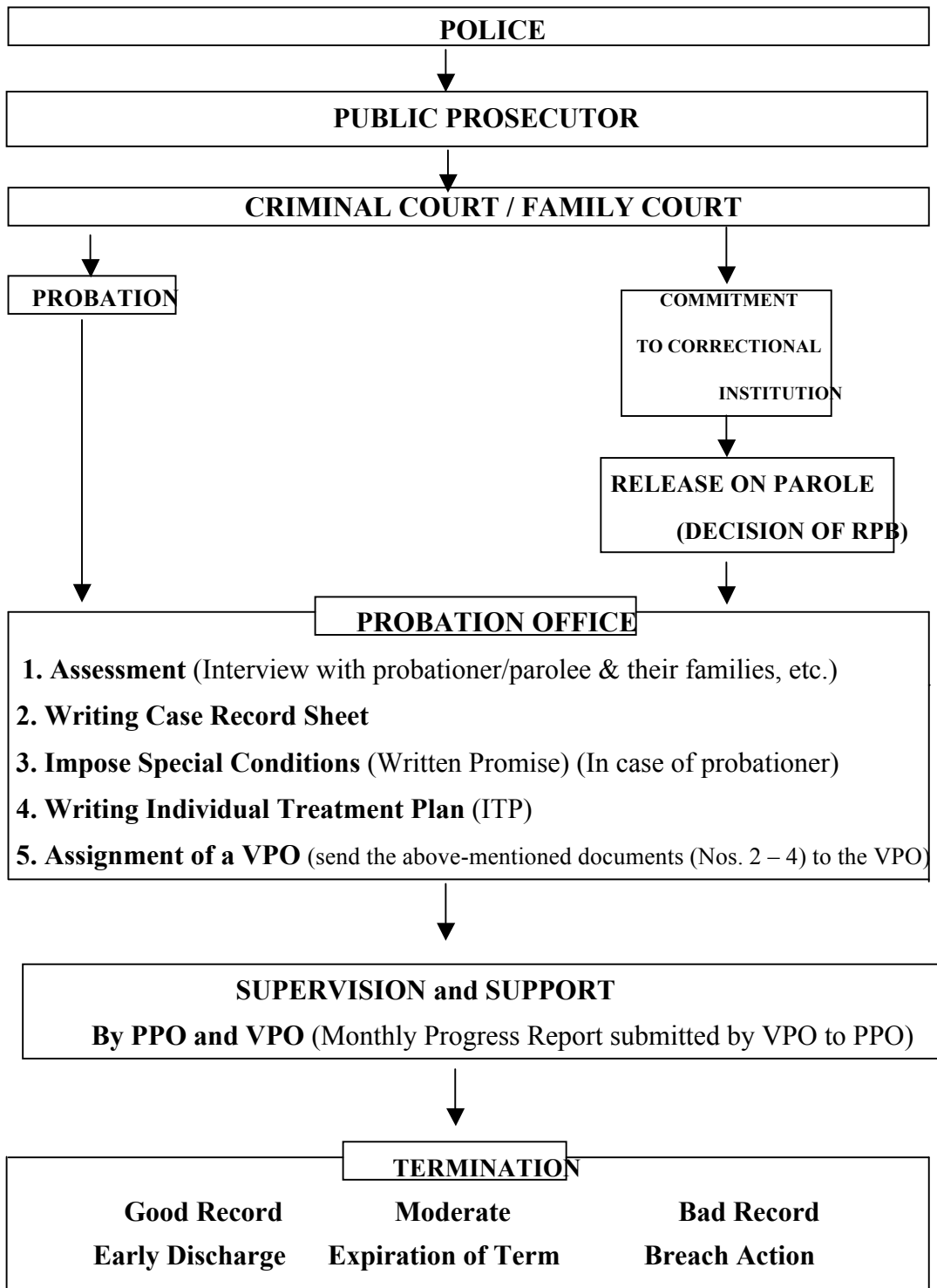
---

⁷ “Long-term Prisoners” referred to here are defined as the inmates serving a sentence of imprisonment of ten years or more, including those sentenced to life terms, though those with a sentence eight years and longer were also included when the scheme was first initiated in 1979.

E. Implementation of Probation and Parole Supervision

1. The Routine Process of Supervision

Fig. 2 FLOW CHART OF THE IMPLEMENTATION OF PROBATION AND PAROLE

Offenders who have been placed on probation or released on parole must report immediately to the probation office. At the office, each offender is interviewed and the

framework of probation or parole supervision is explained by a probation officer. The probation officer clarifies problem areas with respect to supervision and designs a treatment plan based on the interviews and relevant records of the offender. The Director of the Probation Office assigns a VPO as the day-to-day supervisor of the offender. The VPO provides guidance and support for the offender and his/her family members by contacting them directly through interviews and home visits in line with the treatment plan designed by the probation officer.

The progress of such treatment is reported by the VPO to the probation officer each month. In response, the probation officer, while maintaining contact with the VPO, takes necessary measures to address changes in the situation, such as interviewing the offender and related parties if necessary.

2. Probation and Parole Conditions

(i) *General and Special Conditions*

Certain conditions are imposed on every offender placed under supervision.

All the following general conditions, as provided by Offender Rehabilitation Act, are automatically imposed upon an adult/juvenile parolee and a probationer (Art. 50).

(1) Maintaining a sound attitude towards life so that he/she does not re-offend or so that delinquency is eliminated;

(2) Observing the following matters and undergoing the instruction and supervision of probation officers and volunteer probation officers sincerely:

(a) If he/she is summoned or receives a visit from probation officers or volunteer probation officers, he/she shall respond to such summons or visit and participate in an interview;

(b) If he/she is requested by probation officers or volunteer probation officers to clarify facts that show the actual conditions of life such as the state of work or attendance at school, the state of income or expenditure, the family environment, associates and other factors which need to be understood by the officers in order to conduct the instruction and supervision, he/she shall respond to such request, shall declare such facts or present materials relating to those facts.

(3) If he/she is placed under supervision, he/she shall choose a residence promptly and shall notify the director of the probation office with jurisdiction over the place (except for parole cases in which the residence is specified by the RPB).

- (4) Reside in the residence given in the notification of the preceding item (if the residence is specified by the RPB, said residence, or if a change of residence is permitted pursuant to the immediately following item, the residence pertaining to said permission) .
- (5) If he/she intends to change the residence or travel for more than seven days, he/she shall obtain permission from the director of the probation office in advance.

In addition to general conditions, special conditions may be given depending on the offender's individual problems, such as prohibition of contact with a certain person or group, or an order to attend a special programme prescribed by the Minister of Justice and so forth. In the case of probationers, special conditions are set forth and changed by the director of the probation office on the basis of the opinion of the family court judge or criminal court judge. With regard to parolees, special conditions are determined and changed by the RPB on the basis of a proposal submitted by the director of the probation office.

(ii) Violation of Conditions

For juvenile probationers, when failing to abide by the conditions, the director of the probation office can warn the juvenile to encourage compliance. If the juvenile fails or refuses to comply with the conditions, and his/her misconduct is serious, and the director of the probation office can file an application with the family court asking for a new disposition including commitment to juvenile training school.

In the case of a juvenile parolee, the family court has the authority to recommit the to a juvenile training school. RPBs only make an application to the family court for recommitment of juvenile parolees to juvenile training school based on a request of the director of the probation office.

If an adult parolee violates conditions of parole, it will invoke the parole revocation procedure. RPBs are the sole governmental organization which have the authority to revoke parole decisions based on an application of the director of the probation office.

If the probationer violates any of the conditions, his/her probation may be revoked by the court, but only when "the circumstances related to such failure are serious" (Article 26-2-(2)). This means that only a serious breach of the conditions can lead to the revocation of probation.

3. Measures for Probationers and Parolees with Good or Bad Records

(i) Juvenile Cases

a. Measures for Juveniles with Good Records

The following measures are taken for juveniles whose behaviour has been stabilized in the course of probation supervision such that a return to delinquency is deemed unlikely.

- (1) Juvenile probationers:
  - (a) Early discharge from probation supervision
(The director of the probation office is vested with the authority to determine early discharge.)
  - (b) Temporary cancellation of probation supervision
(The director of the probation office is also vested with the authority to determine an temporary cancellation.)
- (2) Juvenile parolees:

Early discharge from supervision on parole
(The parole board may discharge parole supervision early on the basis of an application from the director of the probation office.)

In recent years, the proportion of the early discharged juvenile probationers has been higher than 70%.

b. Measures for Juveniles with Bad Records

The following measures are taken against juveniles who have violated the conditions of parole or committed repeat delinquency, etc., in the course of probation supervision and supervision on parole.

- (1) Juvenile probationers:
  - (a) the above-mentioned application to the family court asking for a new disposition including commitment to a juvenile training school filed by the director of the probation office;
  - (b) notification to the family court demanding a new disposition by the director of the probation office.
- (2) Juvenile parolees:

the above-mentioned decision of recommitment to a juvenile training school by the family court based on the application of the RPB.

In 2015, there were 9 applications to the family court asking for a new disposition for juvenile probationers and there were 7 notifications to the family court for juvenile probationers, while 7 juvenile parolees were returned to juvenile training schools by the Family Court based on the application of the RPB.

(ii) Adult Cases

a. Measures for Adults with Good Records

The following measures (measures taken for good conduct) are implemented for probationers and parolees whose conduct is stable during the probation supervision term and who are considered unlikely to commit repeat offences.

- (1) Adult parolees

(a) Parolees with indeterminate sentences who have served their minimum term are granted termination of the indeterminate sentence, as if they had completed their sentences.

(The RPB is vested with the authority to terminate an indeterminate sentence.)

(b) Adult parolees under life sentences are only discharged from supervision through pardons.

(2) Adult probationers

Provisional cancellation of probation

(The RPB is vested with the authority to provisionally cancel probation supervision upon the application of the director of the probation office.)

In 2015, provisional cancellation was granted to 211 probationers and there was no termination of indeterminate sentences.

b. Measures for Adults with Bad Records

The following measures (measures taken for bad conduct) are implemented for parolees and probationers who have violated the conditions of their probation or parole, or who have committed offences again, etc., during their term of supervision.

(1) Adult parolees

(a) For parolees who go missing without permission, parole supervision will be suspended to halt the progression of their sentences.

(b) Revocation of parole to return parolees to correctional institutions

(The RPB revokes parole upon the application of the director of the probation office, and the parolee may be confined in the correctional institution for the original parole period, or he/she may be granted parole again in the future.)

(2) Adult probationers

Revocation of suspension of execution of the sentence to send probationers to correctional institutions.

In 2015, 242 parolees were disposed with suspension of parole supervision, 660 with revocation of parole, and 868 with revocation of suspension of execution of the sentence.

Any person who is dissatisfied with a ruling made by the RPB may apply to the National Offender Rehabilitation Commission for review of the disposition.

Meanwhile, the probationers and parolees who fail to live in their specified residences, or give sufficient grounds to suspect that they have not abided by the conditions and they have not obeyed or are likely not to obey the order of summons pursuant to the provision of the preceding paragraph without justifiable grounds can be apprehended with an arrest warrant issued by a judge. Then, following a decision to commence examination for bad conduct

measures, they are detained in the appropriate institution for a fixed term. In 2015, including juvenile probationers and juvenile parolees, 248 probationers and parolees were apprehended in this way, and 225 were detained.

F. Enhancement of Effective Treatment

1. Progressive Grade Treatment

Classified Treatment began in 1971 to classify probationers/parolees into two categories and to treat them depending on the difficulty of their treatment. When the Offender Rehabilitation Act came into effect in 2008, a new classification system called “**Progressive Grade Treatment**” was introduced. Offenders under supervision are classified into four grades, according to the scientific risk-needs assessment such as criminal record and the number of particular areas (family, employment, drug abuse, etc.) with which they have difficulty: Grade **S** requiring special and most intensive treatment for parolees whose sentences are ten years or more and juvenile delinquents who committed very serious crimes; Grade **A** requiring more intensive treatment for offenders under supervision who pose a very acute or serious problem; Grade **B** requiring intensive treatment for offenders who pose a serious problem; and Grade **C** representing no acute or serious problem. This grade system sets the various guidelines for the treatment, for example, the necessary frequency of interviews with the offender or required criteria for taking measures for either good or bad conduct. Probationers and parolees are upgraded or downgraded depending upon the outcome of treatment.

2. Categorized Treatment System

The **Categorized Treatment System** was introduced in 1990 to treat offenders according to their particular problems. The problematic nature and other characteristics of probationers/parolees (such as stimulant drugs and solvent abuse) are categorized according to the nature of the crime or delinquency, social conditions, and other circumstances. Specific treatment guidelines are set for each category, and treatment is focused on these characteristics. This system was revised in 2003. There are now 13 categories.

Tables 4 and 5 show the ratios of probationers and parolees belonging to major categories in the categorized treatment system as of December 31, 2015.

Table 4 Ratios of Adult Probationers and Parolees by Category (As of Dec. 31, 2015)

Category	Stimulant Drug Offences	Problematic Drinking	Organized Crime	Sexual Offences	Unemployed	Mental Disorders	Elderly
Ad. Parolees	31.4	10.5	1.6	6.3	36.7	9.0	10.2
Ad. Probationers	13.9	11.7	1.1	12.1	19.3	13.1	7.0

Source: Rehabilitation Bureau

Table 5 Ratios of Juvenile Probationers and Parolees by Category (As of Dec. 31, 2015)

Category	Abuse of Solvents	Stimulant Drug Offences	Mental Disorders	Sexual Offences	Junior High School Pupils	Unemployed	Hot-rodders
Jv. Probationers	0.1	0.4	4.6	5.0	7.4	10.5	6.5
Jv. Parolees	0.5	1.8	9.4	7.4	1.4	28.7	11.8

Source: Rehabilitation Bureau

3. Specialized Programmes for Specific Types of Offences

In 2006, the **sex offender treatment programme**, based on the theory of cognitive behavioural therapy, was introduced for adult parolees and adult probationers who committed sexual offences and other sexually motivated crimes. In the programme, carried out either individually or in a group, the probation officer facilitates the programme and helps the offenders to recognize the beliefs/cognitions that might contribute to their crimes, to change those beliefs/cognitions, to learn or develop their problem solving skills, and to understand the feelings of their victims, in order to reduce the risk that may cause them to commit another crime. In 2008, similar cognitive behavioural programmes were also developed for adult violent offenders (**violence prevention programme**) and adult stimulant drug abusers (**stimulant drug offender treatment programme**). In 2010, a programme for adult offenders for driving while intoxicated was also introduced (**impaired driving prevention programme**). Since they are obliged to attend the programme as a special condition of their parole or probation, absence from the programme may lead to the revocation of their parole or probation. Probationers and parolees who are obliged to attend the specialized programme for drug abusers are also required to undergo the simplified drug check test as well as the cognitive behavioural programme.

4. Other Approaches for Drug Abusers

Those who are not obliged to attend the programme may take a simplified drug test (e.g. urinalysis) based on the consent of the offender under supervision. The testing is a part of probation/parole supervision. The original targets of this programme were adult parolees who were committed to prison for violation of the Stimulant Control Law. However, this programme can be applied to other types of adult parolees and adult probationers if it is considered appropriate by a probation officer. Since drug testing is carried out on a voluntary basis, probation officers do not force the subject persons to take part. The main purpose of this programme is to provide an opportunity for such offenders to stop abusing drugs by creating a feeling of attainment through refraining from stimulant drugs and the praise they receive from probation officers and his/her relatives. In 2015, the drug check test was

conducted on 8,483 occasions.

Close collaboration with medical/health agencies in the community are also important for the successful completion of supervision for those offenders.

Some halfway houses collaborate closely with MAC/DARC. MAC/DARC is a nationwide organization providing support for alcoholics and drug addicts in the form of holding self-help meetings (AA, NA) and providing residential treatment.

Family programmes for the families of drug abusers are also carried out in probation offices.

5. Enhancing Employment

Finding an adequate job for offenders is definitely one of the most effective measures to reduce recidivism.

In 2006, in partnership with the Ministry of Health, Labour and Welfare, the Ministry of Justice introduced “**the Comprehensive Job Assistance Scheme**” and commenced the following measures to promote employment of probationers/parolees and other discharged offenders: (1) probation officers and/or VPOs assisting employment of each offender in close cooperation with professional officers attached to the employment agency; (2) a guarantor system to encourage cooperative employers to hire them⁸; (3) an internship and trial employment system for promoting their employment by subsidizing cooperative employers; (4) tours of business establishments and workshop seminars for improving their employability and so on.

In addition, the Ministry of Justice intends to increase the number of Cooperative Employers and encourage the business community to cooperate with employment assistance for probationers and parolees. The “National Organization for Employment of Offenders”, a non-profit organization, has been established, in an effort to ensure that probationers and parolees are employed in various type of businesses.

Moreover, since April 2015, Cooperative Employers can be paid by the Ministry of Justice when they employ and support a probationer or parolee for a certain period. This scheme is expected to boost the number of parolees and probationers employed by Cooperative Employers.

6. Securing Housing

Unstable residential situations are one of the risk factors for recidivism. To help ex-offenders secure housing, in addition to enhancing the housing capacity of offender

---

⁸ In 2006, Japanese rehabilitation services introduced the “system of compensation/guarantee for damage” to reduce the anxiety of employers who employ the offenders. This is a system whereby the MOJ will pay up to two million yen in compensation if an offender harms an employer’s business while he/she is employed.

rehabilitation facilities (or halfway houses), **National Centres for Offender Rehabilitation** were established in 2007.

Originally, all halfway houses were established and operated by private organizations. However, there are some offenders who are difficult for private halfway houses to accept, such as violent offenders, sex offenders, ageing or unwell people. The MOJ plans to construct halfway houses and to operate them where the following types of offenders are the anticipated residents:

- (1) Offenders who are not accepted by private halfway houses because of their character or their type of crime, and who therefore need intensive supervision and special treatment.
- (2) Offenders who prove difficult to deal with after being accepted by private halfway houses.

Intensive supervision will be provided in national halfway houses for such offenders, such as treatment programmes for individual problems like drug addiction and enhanced employment support.

In 2007, one facility for juveniles opened in the Hokkaido countryside where juveniles can receive special training or knowledge in agriculture (Numata-cho National Centre for Offenders Job Training and Employment Support). In 2009, a facility for adult parolees opened in Fukuoka prefecture where released parolees could be intensively supervised as well as undergo specialized programmes designed to address their problems (Kita-Kyushu National Centre for Offender Rehabilitation), and a facility for adult parolees also opened in Ibaraki prefecture where released parolees undergo vocational training focusing agriculture (Ibaraki National Centre for Offenders Job Training and Employment Support). In 2010, a facility for adult parolees also started operations in Fukushima prefecture where released parolees are intensively supervised as well as undergo specialized programmes designed to address their problems (Fukushima National Centre for Offender Rehabilitation). The MOJ is also planning to build more facilities expected to accommodate mainly parolees.

In addition, **Self-reliance Support Homes** started in 2011, to make effective use of accommodation facilities managed by non-profit organizations. Other than halfway houses, probation offices may entrust non-profit organizations to provide accommodations for probationers and parolees. As of April 1, 2016, 352 Self-reliance Support Homes were registered, and the actual number of probationers and parolees accommodated was nearly 1,500 between April 2015 and March 2016.

7. Treatment of Elderly and Mentally Handicapped

In Japan, the number of elderly offenders has been rapidly increasing as the aging of society has progressed. Also, there has been considerable public concern about mentally handicapped ex-offenders without any social welfare benefits. They are isolated with no family or social support. Therefore, the Ministry of Justice, the Ministry of Health, Labour and Welfare and other organizations have been cooperating to facilitate their smooth transfer to welfare services since 2009. Consequently, the **Community Settlement Support Centres** were established at the prefectural level by the Ministry of Health, Labour and Welfare. The probation offices develop living environments so that ex-offenders can receive welfare support in coordination with the centres and welfare agencies. Furthermore, staff members with experiences in welfare have been placed in 57 halfway houses.

G. Social Contribution Activities/Social Participation Activities

Social contribution activities have been implemented since fiscal year 2011 as part of the treatment involved in probation/parole supervision. These activities have been implemented as a special condition since June 2015. Social contribution activities aim to prevent reoffending and promote offender rehabilitation by helping offenders to acquire a sense of self-efficacy and develop greater moral awareness, and the ability to adapt to society through continued participation in social activities which benefit their local communities. These activities include cleaning activities at public places and volunteer activities at welfare facilities. Between April 2015 and March 2016, a total of 2,077 social contribution activities took place in which a total of 4,016 probationers and parolees participated throughout the country.

In addition, social participation activities have been implemented mainly for juvenile probationers and parolees from juvenile training schools with the aim of fostering appropriate socialization and enhancing their ability to adapt to society. Frequently implemented activities include “participating in cleaning and environmental beautification activities”, “participating in nursing care for the elderly, etc. and volunteer activities”, and “participating in creative activities, hands-on experience, and various classes, etc.”

H. Outcome of Probation and Parole

Table 6 below shows the re-offence ratio of offences while the individuals were under probation and parole supervision and the mode of termination in 2015. In 2015, probation and parole supervision was terminated for 13,213 juvenile probationers (excluding those under

short-term probation for traffic offences), 3,250 juvenile parolees, 13,751 adult parolees and 3,421 adult probationers.

Table 6: Re-offence Ratios and the Mode of Termination (2015)

	Terminated Number	Rate of Disposition for the re-offence	Disposition for the re-offence (Actual number)					
			Imprisonment	Suspension of Execution of Imprisonment	Fine	Commit to J.T.S.	Juvenile Probation	Others
Total	33,635	11.9	829	87	294	1,491	1,162	129
J. Pr	13,213	17.1	26	77	111	1,074	959	17
J. Pa	3,250	20.4	4	9	27	417	203	2
A. Pa	13,751	0.4	2	---	24	---	---	25
A. Pr	3,421	29.7	797	1	132	---	---	85

Note 1. J. Pr: Juvenile Probation, J. Pa: Juvenile Parole, A. Pa: Adult Parole, A. Pr: Adult Probation

2. Excluding those under short-term probation for traffic offences.

Source: Annual Report of Statistics on Rehabilitation

I. Material Aids in Probation and Parole

Many offenders on supervised probation or parole face financial difficulty. To meet the needs of such offenders, probation officers try to encourage and assist them along the lines of social work principles so that they may tackle more effectively their personal problems underlying the hardship, for example to help them find satisfying jobs or adjust their family relationship to get support for their rehabilitation.

However, material aid is indispensable when the offender faces acute financial difficulties. In 2015, 6,113 offenders received such assistance as food, clothing, medical treatment and travel expenses from probation offices. Also, halfway houses attempted to help such needy offenders. Additionally, the Japan Rehabilitation Aid Association⁹, the VPOs Associations, and the Rehabilitation Service Promotion Association in the community distribute special funds to supplement national funding.

⁹ Japan Rehabilitation Aid Association and Rehabilitation Service Promotion Associations are juridical persons for offender rehabilitation services.

VI. AFTERCARE OF DISCHARGED OFFENDERS

The state assumes full responsibility for providing supervision and aid to those offenders designated as subjects of probation or parole by the judiciary or the Regional Parole Board. Beside those, the Offender Rehabilitation Services Act declares the state responsible for providing services to the following categories of eligible offenders who are not generally on probation and parole supervision (Art.2, para (2)):

- (1) A person who has been placed on supervised probation or parole;
- (2) A person whose sentence of imprisonment with or without work or misdemeanour imprisonment without work has been served, or the execution thereof has been waived or suspended;
- (3) A person who has been granted suspension of execution of the sentence of imprisonment with or without work and released from physical restraint imposed through criminal procedures (any person falling under item (1) shall be excluded; the same shall apply to the next item);
- (4) A person who has been released from physical restraint imposed through criminal procedures upon the rendition of a judgement of a fine or minor fine;
- (5) A person who has been discharged or provisionally released from a workhouse;
- (6) A person who has been released from physical restraint imposed through criminal procedures upon a disposition not to institute prosecution because prosecution is unnecessary;
- (7) A person who has been discharged or released on parole from a juvenile training school (A person falling under item (1) shall be excluded. The same shall apply to the next item.);
- (8) A person who has been discharged or conditionally released from a Women's Guidance Home.

The Offender Rehabilitation Services Act was amended in 2002. The major purpose of these new strategies are as follows.

(1) To authorize halfway houses to attain the status of professional facilities for the treatment of offenders and to be able to entrust a case from the probation office to them for intensive treatment for rehabilitation.

(2) To widen the object of aftercare services for discharged offenders to accommodate (a) a person who has been sentenced to a fine or a minor fine, (b) a person who has been granted release or provisional release from a workhouse and (c) a person who has been granted release or release on parole from a juvenile training school.

(3) To extend the maximum period of aftercare services for discharged offenders from six months to one year so as to meet the needs of those who require lengthy support such as

elderly ex-offenders.

Aftercare services are strictly limited to a maximum period of one year from the date of release from confinement. Aftercare is provided only to those who apply for it in person at the probation office. The director of the probation office can conduct a background investigation and screen individuals in light of their urgency and willingness to rehabilitate themselves. The philosophy of aftercare is that the absence of adequate support may easily jeopardize the offender and the safety of society.

Various kinds of aid provided by the probation office include meals, clothing, medical care, travel fare, lodging and referral to public employment welfare agencies. The probation officer administers this assistance as required by each individual case. When lodging is necessary, the probation officer may refer the case to a halfway house. The national fund reimburses such expenses.

Table 7 shows the number of persons who received the above-mentioned aftercare services in 2015.

Table 7 Number of Persons Given Aftercare Services (2015)

Type of offender	Temporary aid at probation offices						Entrustment to halfway houses or other bodies for continuous aid
	Total	Main types of aid provided					
		Lodging	Food	Clothing	Medical treatment	Travel expenses	
Total	8,054	16	547	811	7	594	4,975
Sentence completed	5,122	16	222	296	3	269	3,025
Sentence suspended	1,115	0	117	196	3	108	747
Suspension of prosecution	1,197	0	144	230	1	155	823
Guidance disposition completed	0	0	0	0	0	0	0
Fine or minor fine	416	0	43	73	0	47	272
Released from work house	176	0	19	16	0	15	77
Released from J.T.S.	28	0	2	0	0	0	31

- Note 1 Persons receiving more than one type of aid are counted under each type.
 2 "Entrustment to halfway houses for continuous aid" includes cases carried over from the previous year.
 3 J.T.S. means juvenile training school.
 4 "Total applications" shows the total number of people applying for aid and "Main types of aid provided" shows the actual aid provided for offenders by the decision of the Director of the Probation Office. Some applicants received more than one type of aid.

Source: Annual Report of Statistics on Rehabilitation

V. PARDON

There are five types of pardons:

(1) General pardon (nullification of a conviction pronounced upon a defendant as well as the extinction of rights of prosecution against defendants who are yet to be convicted);

(2) Special pardon (nullification of a guilty sentence pronounced upon a specific defendant);

(3) Commutation of sentence (reduction of a sentence pronounced upon a defendant or mitigation of the execution of the sentence, or shortening the length of a suspended sentence together with reducing the sentence);

(4) Remission of execution of the sentence (remission of execution of a sentence pronounced upon a specific defendant); and

(5) Restoration of rights (restoration of capacity that has been deprived or suspended by law, owing to a judgement of conviction being rendered).

In terms of implementation methods, pardons can be roughly divided into two categories.

(1) Pardon by Cabinet Order, which is implemented uniformly for all persons who satisfy the conditions provided under Cabinet Orders regarding types of offence and sentence, date, and so forth (general pardon, commutation of sentence and restoration of rights).

(2) Individual pardons which are granted to specific persons based on individual examinations (special pardon, commutation of sentence, remission of execution of the sentence, and restoration of rights).

Individual pardons can be further divided into routine pardons and pardons by special standards. Routine pardons are implemented at any time while pardons by special standards are implemented, concurrently with pardons by Cabinet Order, for a fixed period of time based on criteria decided by the Cabinet, targeting persons who fail to satisfy the conditions of the pardons by Cabinet Order. Pardons by special standards are sometimes implemented independently from pardons by Cabinet Order.

Pardons by Cabinet Order come into force on the date of enforcement of the Cabinet Order concerned. In the case of individual pardons, persons listed in Table 8 make an application for pardon to the National Offender Rehabilitation Commission. If the Commission considers it reasonable to grant a pardon after examining the application, it makes a recommendation to the MOJ for a pardon. After the MOJ calls a Cabinet meeting in which a decision to grant the pardon is made, the pardon is finally validated with the approval of the Emperor.

Table 8 shows the number of persons granted routine pardons by Cabinet Decisions in 2015, by applicant and type of pardon. 34 persons were granted restoration of rights and 6 persons were granted remission of execution of the sentence.

Restoration of rights is a measure to restore capacity that has been deprived or suspended by law, owing to a judgement of conviction being rendered, where a person who is deemed to have already been rehabilitated is prevented from pursuing social activities due to the capacity being restricted on the grounds of his/her criminal record. Remission of execution of the sentence is mainly granted to terminate probation supervision for life-imprisonment parolees. Both of these measures, restoration of rights and remission of execution of the sentence, play a role in criminal policies designed to promote rehabilitation.

Table 8: Number of Persons Granted Individual Pardons by Type of Pardon (2015)

Applicant	Total	Applications Approved Total	Special Pardon	Commutation of Sentence	Remission of Execution of the Sentence	Restoration of Rights and Privileges	Applications Denied	Others
Total	77	40	-	-	6	34	36	1
Public Prosecutor	9	7	-	-	1	6	1	1
Prison Warden	14	-	-	-	-	-	14	-
Director of the Probation Office	54	33	-	-	5	28	21	-

Source: Annual Report of Statistics on Rehabilitation

VI. CRIME PREVENTION ACTIVITIES

An annual crime prevention campaign, called the “Movement Toward a Brighter Society”, is conducted under the auspices of the Ministry of Justice as a nationwide effort to promote public understanding of the rehabilitation of offenders, as well as to bring about a brighter society free of criminality and juvenile delinquency. Each prefectural, municipal or local government establishes a promoting committee to carry the Movement forward through various activities such as advertising campaigns, crime prevention meetings for residents in the community, educative meetings on drugs held in schools and so forth.

In brief, preventive activities in Japan were conceived as efforts directed toward community organization through the involvement of the public and the motivation of the potential human resources in the community.

VPOs and probation officers devote a part of their time helping to reduce the prejudice or resentment towards offenders through education campaigns which emphasize that public support is essential to achieve rehabilitative goals, which will eventually benefit the entire community.

The probation office continuously encourages the Rehabilitation Aid Association, the Women's Association for Rehabilitation Aid and the BBS to appeal to various community groups along these lines.

The following activities are carried out in the community as well as in campaigns to combat crime.

(1) Public relations activities in public places.

For example, parades, events such as music concerts, exhibitions, distributing various kinds of campaign goods, a crime prevention campaign slogan on TV, billboards in downtown areas and sports stadiums.

(2) Public symposia or fora about juvenile delinquency problems.

(3) Small discussion meetings in local neighbourhoods.

(4) Support activities in the community.

For example, support activities for child rearing, holding child guidance classes and operating counselling centres/clinics, organizing community service activities.

(5) Fundraising activities for rehabilitation aid.

For example, charity concerts, charity bazaars, requesting donations from big companies and so forth.

VPOs play an important role in these activities with their experience in helping offender rehabilitation utilizing their local knowledge as much as possible. Targets of these activities are residents in the local community, students/pupils of elementary, junior high and high schools and so forth.

These activities are held throughout the year. We also have a special period for strengthening these activities every July. This annual crime prevention event is held nationwide in collaboration with the above-mentioned individuals and bodies under the auspices of the Ministry of Justice to promote public understanding for the rehabilitation of offenders.

ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัว

- สาธารณรัฐสิงคโปร์
- สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- ประเทศมาเลเซีย
- สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ประเทศญี่ปุ่น

สาธารณรัฐสิงคโปร์

ระบบงานคุ้มครองประพฤติกและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวในสาธารณรัฐสิงคโปร์

บทนำ

ระบบงานคุ้มครองประพฤติกของประเทศสิงคโปร์เป็นการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลในรูปแบบของการใช้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นการให้อำนาจศาลในการใช้ทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการตัดสินให้รับโทษในสถานพินิจเด็กและเยาวชนหรือเรือนจำ เป้าหมายของงานคุ้มครองประพฤติก คือ การให้ผู้กระทำผิดมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสร้างวินัยในตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสุจริตและไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายหรืออาชญากรรม

ความเป็นมา

การพัฒนากระบวนการคุ้มครองประพฤติกของประเทศสิงคโปร์เริ่มต้นนับแต่ปี พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) ซึ่งในขณะนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกรมพัฒนาสังคม เมื่อปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) โดยพนักงานคุ้มครองประพฤติกจากสหราชอาณาจักรมาช่วยวางรากฐานการคุ้มครองประพฤติกให้มีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าการคุ้มครองประพฤติกนั้นเป็นมาตรการที่ไม่ใช่การลงโทษทางกฎหมาย ในปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) เยาวชนผู้กระทำผิดก็ได้รับการส่งตัวไปที่กรมพัฒนาสังคมเพื่อรับการกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติดังกล่าวช่วยให้เกิดการพัฒนารูปแบบการดำเนินการต่อเยาวชนผู้กระทำผิดในระดับศาลที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว นอกจากนี้ การดูแลผู้กระทำผิดกลุ่มดังกล่าวยังครอบคลุมไปถึงการควบคุมและสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเยาวชนแบบสมัครใจตามที่ครอบครัวหรือสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับงานสวัสดิการเด็กและเยาวชนร้องขอ

งานคุ้มครองประพฤติกในประเทศสิงคโปร์เริ่มมาจากพระราชบัญญัติเด็กและเยาวชน (Children and Young Persons Act, CYPA) ปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) พระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อให้เกิดการจัดตั้งระบบศาลเยาวชนและงานคุ้มครองประพฤติกเยาวชนผู้กระทำผิด และในปี พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) มีการออกกฎหมายกฤษฎีกาว่าด้วยการคุ้มครองประพฤติกพร้อมเริ่มมีการบังคับใช้ เป็นผลให้ระบบคุ้มครองประพฤติกนั้นถูกนำไปใช้ในระบอบศาลอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรมได้ พระราชบัญญัติการคุ้มครองประพฤติกได้รับการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2513 (ค.ศ. 1970) และปี พ.ศ. 2528 (ค.ศ. 1985)

ในปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) ได้มีความพยายามนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด งานคุ้มครองประพฤติกชุมชนจึงเริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยประชาชนที่สนใจสามารถอาสาสมัครมาเป็นพี่เลี้ยงของผู้ถูกคุ้มครองประพฤติก เพื่อที่จะคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) งานคุ้มครองประพฤติกชุมชนก็ได้ถูกเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นงานอาสาสมัครคุ้มครองประพฤติก เนื่องจากต้องการตอกย้ำแนวคิดด้านการทำงานอาสาสมัคร

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2001) พระราชบัญญัติเด็กและเยาวชน (Children and Young Persons Act, CYPA) ได้รับการปรับปรุง เพื่อขยายขอบข่ายและทางเลือกในการปฏิบัติต่อเยาวชนผู้กระทำผิดให้มากขึ้น ซึ่งการขยายขอบข่ายการปฏิบัตินี้ทำให้เยาวชนผู้กระทำผิดถูกเบี่ยงเบนเข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน

นับตั้งแต่มีการก่อตั้งศาลชุมชนขึ้นในเดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) ก็มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทศน์ใหม่ขึ้นในกระบวนการยุติธรรม โดยหันมาให้ความสำคัญกับมาตรการทางเลือกการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชนสำหรับผู้กระทำผิดกลุ่มพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มเยาวชนผู้กระทำผิด รวมถึงเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ และผู้กระทำผิดที่มีอาการทางจิต ซึ่งต่างจากในอดีตที่ผู้กระทำผิดเหล่านี้จะไม่สามารถเข้ารับการพิจารณาให้เข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติได้ หน่วยงานคุมประพฤติจึงได้รับมอบหมายหน้าที่ตามคำพิพากษาของศาลในการสอดส่องดูแลและควบคุมผู้กระทำผิดประเภทนี้มากขึ้น

โครงสร้างองค์การ

งานคุมประพฤติดำเนินงานภายใต้บทบัญญัติของแผนกการแก้ไขฟื้นฟู การป้องกันและบริการที่พิทักษ์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและครอบครัว

งานคุมประพฤตินี้มีการกิจกรรมครอบคลุมในเรื่องการประเมินความเหมาะสมของผู้กระทำผิดตามระเบียบการคุมประพฤติและระเบียบการบริการสังคม หรือรวมทั้งการเตรียมโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และการบริหารจัดการอาสาสมัครคุมประพฤติที่ทำหน้าที่ควบคุมและสอดส่องผู้กระทำผิด นอกจากนี้ งานคุมประพฤดียังครอบคลุมถึงการจัดโปรแกรม การเยี่ยมเยียนเยาวชนผู้กระทำผิดก่อนเข้าสู่ระบบศาล ซึ่งประกอบไปด้วย โปรแกรมการแนะแนวและโปรแกรมใช้ชีวิตความเป็นอยู่แบบสังคมเมือง (Streetwise Programme) ตลอดจนการสอดส่องดูแลเยาวชนผู้เสพยาเสพติดประเภทสารระเหย (อ้างอิงภาคผนวก 1 โครงสร้างองค์การคุมประพฤติ)

คณะกรรมการคุมประพฤติซึ่งนำโดยผู้แทนผู้พิพากษาหัวหน้าศาลผู้มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของพนักงานคุมประพฤติ โดยคณะกรรมการคุมประพฤตินี้ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการพิจารณาคดี (Case Committee) 2 คณะ คือ คณะกรรมการคดีคุมประพฤติผู้ใหญ่และคณะกรรมการคดีคุมประพฤติเยาวชน คณะกรรมการคดี มีภารกิจเบื้องต้น คือ การตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้ที่ถูกคุมความประพฤติ และกำหนดแนวทางการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติ นอกจากนี้ยังดูแลในส่วนของการประชุมรายกรณี (Case Conference) มีการสอดส่องดูแลผู้กระทำผิดแต่ละรายโดยพนักงานคุมประพฤติและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานบริการสังคม รวมทั้งการนำระบบบริหารคดีผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (Computerized Case Management) มาช่วยในการวางแผนการบริหารการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติและช่วยตรวจสอบความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้ถูกคุมความประพฤติในแต่ละราย

ภารกิจหลัก

งานคุมประพฤตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวของผู้กระทำผิดและชุมชนที่ผู้กระทำผิดอาศัยอยู่ หลักการต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กำหนดการออกแบบโปรแกรมและภารกิจต่าง ๆ ของงานคุมประพฤติประเทศสิงคโปร์

1. ผู้กระทำผิดทุกรายสามารถเปลี่ยนแปลงได้และสามารถเรียนรู้หากได้รับโอกาส การสนับสนุนและความเข้าใจ

2. ครอบครัวเป็นรากฐานสำคัญของสังคม ซึ่งสมควรได้รับการสนับสนุนเพื่อที่จะทำหน้าที่ในการสอดส่องดูแลผู้กระทำผิด
3. ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองและต่อกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูของตนเอง
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญในการสอดส่อง ดูแล ควบคุม และ สนับสนุนให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องแก่ผู้กระทำผิดในชุมชน
5. การใช้เรือนจำหรือสถานคุมขังถือเป็นเครื่องมือที่ใช้เป็นทางเลือกสุดท้าย
6. ความโปร่งใสในการดำเนินการ และ มาตรการรักษาความปลอดภัยถือว่าเป็นหลักสำคัญของการบริหารจัดการและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

กรอบทางกฎหมาย

การบริหารจัดการงานคุมประพฤติในชุมชนของผู้กระทำผิดนั้นมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 ฉบับคือพระราชบัญญัติเด็กและเยาวชน (Children and Young Persons Act, CYPA) และพระราชบัญญัติการคุมประพฤติผู้กระทำผิด (Probation of Offenders' Act) โดยเยาวชนผู้กระทำผิดนั้นอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติเด็กและเยาวชน (Children and Young Persons Act, CYPA) อันมีเนื้อหา ดังนี้

“ศาลทุกแห่งที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ถูกนำตัวมาขึ้นศาล ไม่ว่าจะในสถานภาพที่ต้องการการดูแลหรือการคุ้มครอง หรือในสถานภาพของผู้กระทำผิดหรือสถานภาพอื่นใด ควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับสวัสดิการเด็กหรือเยาวชน และในกรณีที่เหมาะสม ควรได้รับความช่วยเหลือให้ได้รับการนำตัวออกจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนา นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม” (มาตรา 28)

งานคุมประพฤตินั้นอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการคุมประพฤติผู้กระทำผิด (Probation of Offenders Act) มาตรา 5 ระบุให้ศาลเป็นผู้สั่งให้ผู้กระทำผิดได้รับการคุมประพฤติ ยกเว้นสำหรับฐานความผิดที่การตัดสินพิจารณาคดีของศาลได้กำหนดไว้เป็นการชัดเจนว่าไม่ได้รับการคุมประพฤติ ในการตัดสินให้ได้รับเงื่อนไขคุมประพฤติศาลจะพิจารณาจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ซึ่งรวมถึงลักษณะความผิดและอุปนิสัยของผู้กระทำผิด

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของหน่วยงานคุมประพฤติ 3 ประการ มีดังต่อไปนี้

1. ให้คำแนะนำที่มีคุณภาพภายในระยะเวลาที่กำหนดต่อศาล และการบริหารคดีอย่างมีประสิทธิภาพที่สามารถช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลและช่วยลดการกระทำผิดซ้ำ
2. การสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริการและจัดโปรแกรมให้แก่ผู้กระทำผิดและครอบครัว
3. วางแผนและบริหารทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพที่จะสามารถนำไปสู่การสร้างผลลัพธ์เชิงบวกในสภาพแวดล้อมการทำงาน เช่น สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและมีความเสมอภาค นอกจากนี้จะเน้นย้ำในเรื่องแนวปฏิบัติที่ดี ที่เป็นเลิศ (Best Practices)

หลักเกณฑ์การพิจารณาสำหรับผู้ที่ได้รับการคุมประพฤติ

การประเมินผู้กระทำผิดที่ควรได้รับการคุมประพฤตินั้นจะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ ความปลอดภัยของสังคม ความเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำและศักยภาพในการแก้ไขฟื้นฟู

กระบวนการสืบเสาะเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย การสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดในเชิงลึก การสัมภาษณ์สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับผู้กระทำผิด การเก็บข้อมูลจากการรายงานและการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ (เช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย สุขภาพจิต การบริการสังคม ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและนายจ้าง) ที่เคยมีความเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่าการประเมินเป็นไปอย่างครบถ้วนและมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จสูงสุด ปัจจัยที่จะถูกนำมาใช้ประเมินความเหมาะสมของผู้กระทำผิดในการเข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติ มีดังนี้

1. ความรุนแรงของฐานความผิด
2. ความรุนแรงของความเสียหายที่เกิดขึ้น
3. พฤติการณ์คดี
4. ประวัติอาชญากรรมและประวัติบุคคลของผู้กระทำผิด
5. ปัจจัยด้านความเสี่ยงและการป้องกัน
6. แรงจูงใจในการทำความผิดและศักยภาพของผู้กระทำผิดในการแก้ไขฟื้นฟู
7. การสนับสนุนจากครอบครัวและทรัพยากรในชุมชนที่ตอบสนองกับความเสี่ยงและประเด็น

ความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้กระทำผิด

หากผู้กระทำผิดได้เข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติ คำสั่งคุมประพฤติจะกำหนดระยะเวลาในการคุมประพฤติที่ผู้กระทำผิดต้องอยู่ภายใต้การสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติและระบุข้อตกลงพร้อมเงื่อนไขที่ผู้กระทำผิดต้องปฏิบัติตาม

1. ระยะเวลาของการคุมประพฤติ มีระยะเวลาอย่างน้อย 6 เดือนและสูงสุดไม่เกิน 36 เดือน
2. ระดับของการคุมประพฤติ มีพื้นฐานอยู่บนความรุนแรงของการกระทำผิดและประเด็นความเสี่ยงของผู้กระทำผิด ทั้งนี้ผู้กระทำผิดจะได้รับการจำแนกเพื่อเข้าสู่กระบวนการคุมความประพฤติที่มีระดับความเข้มงวดแตกต่างกัน ดังนี้ การบริหารจัดการทั่วไป (Administrative) การควบคุมและสอดส่องดูแลพฤติกรรม (Supervise) การเฝ้าติดตามพฤติกรรมในระดับเข้มงวด (Intensive) หรือแม้กระทั่งการคุมประพฤติแบบแยกจากกัน (Split Probation) (ระหว่างที่ถูกคุมความประพฤติอาจประกอบไปด้วยช่วงการควบคุมในระดับความเข้มงวดที่หลากหลาย)

3. เงื่อนไขการคุมความประพฤติ โดยผู้กระทำผิดต้องปฏิบัติตามภายใต้เงื่อนไขการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจจะรวมถึงเงื่อนไขการกำหนดเวลาที่ห้ามออกจากเคหสถาน (Curfew) เงื่อนไขการติดตามด้วยเครื่องมือการควบคุมแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) เงื่อนไขการทำงานบริการสังคม เงื่อนไขการให้เข้าเรียนหนังสือหรือทำงานที่เป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ และเงื่อนไขที่กำหนดให้พักอาศัยร่วมกับผู้กระทำผิดคนอื่น ๆ ในสถานที่พักฟื้นฟูชั่วคราว (Hostel) ของหน่วยงาน

แนวโน้มและความท้าทายของงานคุ้มครองประพฤติน

การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนผู้กระทำผิดที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองประพฤตินในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของผู้กระทำผิดที่ต้องใช้การดำเนินการดังนี้ 1. การสอดส่องดูแลในระดับเข้มงวด 2. เงื่อนไขที่เข้มงวด และ 3. ระยะเวลาในการคุ้มครองประพฤตินที่ยาวนาน (อ้างตามภาคผนวก 2 สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของงานคุ้มครองประพฤติน)

1. ลักษณะของผู้กระทำผิดที่หลากหลาย

ลักษณะผู้กระทำผิดและฐานความผิดได้รับการสังเกตว่ามีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น พนักงานคุ้มครองประพฤตินต้องแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแบบองค์รวมในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

1.1 ความต้องการเฉพาะด้าน เช่น อาการป่วยทางจิต ความพิการทางสติปัญญา การติดสารเสพติดและกระบวนการคิดที่ขาดวุฒิภาวะเนื่องจากวัยวุฒิที่น้อย (สำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่อายุต่ำกว่า 14 ปี)

1.2 สถานการณ์ความซับซ้อนในครอบครัว เช่น ปัญหาการดูแลเด็ก การขาดการสนับสนุนจากครอบครัวหรือมีการสนับสนุนในระดับต่ำ และการทำร้ายสมาชิกในครอบครัว

1.3 การมีทัศนคติการต่อต้านสังคมที่รุนแรงและการเข้าสมาคมกลุ่มองค์กรอาชญากรรม (Gang)

1.4 การก่ออาชญากรรมที่รุนแรง เช่น การทำให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวด บาดเจ็บรุนแรง การกระทำผิดในคดีเพศ และการปล่อยเงินกู้ยืมอย่างผิดกฎหมาย

ผู้กระทำผิดเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการดูแลที่เข้มงวด การบำบัดรักษาเชิงจิตวิทยาที่เหมาะสม ความช่วยเหลือทางด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และความช่วยเหลือทางด้านการศึกษาและการส่งเสริมให้มีอาชีพเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำหลังจากที่กลับมาดำรงชีวิตในสังคม ดังนั้นความจำเป็นในการดูแลผู้กระทำผิดกลุ่มดังกล่าวจึงอยู่ในอัตราที่สูง ปริมาณคดีส่วนใหญ่ที่พนักงานคุ้มครองประพฤตินดูแลจึงเป็นคดีที่ต้องการการดูแลในระดับเข้มงวดมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต (อ้างตามภาคผนวก 3 สำหรับมาตรฐานปริมาณคดีต่อพนักงานคุ้มครองประพฤตินและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานบริการสังคม)

2. วัฒนธรรมของเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบัน

เยาวชนในปัจจุบันนี้แสวงหาความตื่นเต้นและมีความคิดที่เป็นอิสระเสรีทั้งทางด้านทัศนคติ ความคิดและการกระทำต่าง ๆ นอกจากนี้เยาวชนยังใช้การติดต่อสื่อสารด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นจำนวนมากซึ่งล้วนแต่เป็นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในปริมาณที่มากในช่วงเวลาที่รวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้นเยาวชนในปัจจุบันมีการหันไปทำกิจกรรมนอกบ้านและสนใจงานศิลปะมากกว่าแต่ก่อนเนื่องจากการตอบสนองความต้องการของตนเองในด้านการมีปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงทางสังคม ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของพนักงานคุ้มครองประพฤตินและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการเพิ่มศักยภาพของตนเองให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นในระดับที่เท่าเทียมกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจของเยาวชน ครอบครัวต่างก็เผชิญปัญหาในการหาความพอดีระหว่างการให้ความสำคัญของงานกับครอบครัว การดูแลงานบ้านต่าง ๆ กับ การดูแลบุตรหลานที่เป็นเยาวชนผู้กระทำผิด ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้

เกิดความตึงเครียด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กจึงได้รับผลกระทบ และระดับการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานก็ลดน้อยลง

3. สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

การทำงานที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดและครอบครัวของผู้กระทำผิดต้องอาศัยการให้บริการที่ทันทั่วถึง เนื่องจากประเด็นด้านความเสี่ยงนั้นจำเป็นต้องได้รับการจัดการอย่างเร่งด่วนเพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยของสังคมโดยรวมเอาไว้ นอกจากนี้การรายงานต่อศาลและการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมเพื่อรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของผู้กระทำผิดที่มีความเสี่ยงสูงที่ได้รับการคุมประพฤติในระยะเวลาดำเนินการที่ผ่านมาเป็นความท้าทายในอนาคตเนื่องจากระดับความต้องการในการดูแลเยาวชนผู้กระทำผิดเฉพาะรายมีมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์การบริหารผู้กระทำผิด

งานคุมประพฤติเป็นการทำงานที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและตอบสนองต่อลักษณะธรรมชาติภายใน (The Intrinsic Nature) ของผู้กระทำผิด ขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้ผู้กระทำผิดรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้กระทำไป การคุมความประพฤติจึงเป็นโปรแกรมการแทรกแซงในหลายมิติที่ช่วยสร้างสมดุลระหว่างหลักการทางด้านการแก้ไขฟื้นฟูและหลักการด้านการป้องกันการกระทำผิด

1. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับคำสั่งการคุมประพฤติ

1.1 การจำแนกระดับการคุมประพฤติ- จำแนกผู้กระทำผิดตามระดับความเข้มงวดในการสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติ เช่น ความถี่ในการติดต่อสื่อสาร การตรวจสอบในช่วงเวลาที่ถูกลงโทษ จำนวนชั่วโมงที่ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม ฯลฯ

1.2 เงื่อนไขที่เข้มงวด ขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้กระทำผิดแต่ละรายเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ให้พิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นที่ตั้ง โดยดูจากมาตรา 5(2) แห่งพระราชบัญญัติการคุมประพฤติผู้กระทำผิด โดยศาลมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเข้มงวดพิเศษได้เพื่อเป็นการเสริมสร้างระเบียบการคุมประพฤติให้เกิดขึ้น เช่น การใช้เครื่องมือการควบคุมระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) กับผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อห้ามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการไม่อนุญาตให้ใช้โทรศัพท์มือถือที่มีกล้องหรือวิดีโอถ่ายภาพได้ หรือการห้ามเข้าในพื้นที่บางพื้นที่ เงื่อนไขการคุมประเวตินั้นมีเจตนาเพื่อการจำกัดขอบเขตของผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้เรียนรู้เรื่องการควบคุมตนเองและการสร้างวินัยในตนเอง เงื่อนไขดังกล่าวที่ยกตัวอย่างถูกกำหนดโดยคำสั่งศาลเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมไม่ให้ผู้กระทำผิดกระทำผิดซ้ำอีก

1.3 การจำกัดช่วงเวลา ใช้ระบบการตรวจสอบการจำกัดช่วงเวลาอัตโนมัติ (Time Restriction Automated Checks (TRAC) system) ซึ่งเป็นระบบการตรวจสอบช่วงเวลาห้ามออกนอกเคหสถานอัตโนมัติด้วยเทคโนโลยีการจับคลื่นความถี่เสียงของผู้กระทำผิด (Voice Biometric Technology) และระบบการตรวจสอบช่วงเวลาห้ามออกนอกเคหสถานโดยอาสาสมัครคุมประพฤติ (Physical Curfew check)

1.4 การกำหนดบทลงโทษ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤตินั้น จะต้องได้รับเงื่อนไขการคุมประพฤติเพิ่มเติมหรืออาจถูกเพิกถอนการคุมประพฤติ

2. การประเมินความเสี่ยงที่แม่นยำ

การประเมินความเสี่ยงตลอดกระบวนการคุมประพฤตินั้นเป็นไปอย่างแม่นยำ การนำแบบประเมินความเสี่ยงมาใช้เป็นเครื่องมือ ทำให้พนักงานคุมประพฤตินั้นใจที่จะระบุดังความเสี่ยงและปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมความประพฤติ ตลอดจนการมุ่งเน้นการแก้ไขฟื้นฟูในด้านที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ

จากการศึกษาโครงการนำร่องเรื่องการนำแบบประเมิน Youth Level of Service Inventory (YLS) และ Case Management Inventory (CMI) ที่ได้จากประเทศแคนาดามาใช้เมื่อปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ.2003) ทางหน่วยงานคุมประพฤติซึ่งได้จัดทำค่ามาตรฐาน (Norm) ของกลุ่มผู้กระทำผิดที่เข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติเพศชายที่มีอายุ 18 ปีและต่ำกว่า โดยการศึกษาวิจัยได้เปิดเผยว่าเครื่องมือดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงในด้านความเที่ยงตรงในการทำนาย (Predictive Validity) ความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มประชากรผู้ถูกคุมความประพฤติชายที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน การจัดทำค่ามาตรฐาน (Norm) สำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติหญิงนั้นกำลังอยู่ระหว่างการศึกษารายละเอียด

สำหรับผู้กระทำผิดอายุ 19 ปีและสูงกว่า มีการใช้แบบประเมิน YSL และ CMI สำหรับผู้ใหญ่ที่เรียกว่า Level of Service Inventory (LSI) และ แบบประเมิน Case Management Inventory (CMI) ซึ่งได้เริ่มใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012)

กระทรวงฯได้ทำการศึกษารายละเอียดเพื่อยืนยันความแม่นยำ (Validity) ในการวัดของเครื่องมือประเมินเพื่อที่จะสามารถเข้าใจประวัติของผู้ถูกคุมความประพฤติได้อย่างถ่องแท้ ตลอดจนสามารถระบุโปรแกรมที่เหมาะสมในการแก้ไขฟื้นฟูเป็นการเฉพาะรายได้อย่างถูกต้อง

3. วิธีการแก้ไขฟื้นฟูเชิงประจักษ์ (Evidence-Based Intervention Approaches)

งานคุมประพฤติถูกใช้เป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมของผู้กระทำผิด ผ่านกระบวนการกลุ่มและรายบุคคล เป็นการสร้างความตระหนักรู้ถึงความผิดที่ผู้กระทำผิดได้ก่อขึ้น ตลอดจนเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้ผู้กระทำผิดไม่ให้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

การวางโครงสร้างด้านการบริหารความเสี่ยงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความปลอดภัยของสังคม อีกทั้งยังเป็นการยับยั้งไม่ให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้อีกในอนาคต ทั้งนี้จากการศึกษาวิจัยและจากประสบการณ์ที่ผ่านมาที่ยังแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการในด้านการคุมประพฤติโดยแนวทางที่เข้มงวดสามารถเพิ่มศักยภาพการแก้ไขฟื้นฟูได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นหน่วยงานจึงนำรูปแบบการดำรงชีวิตที่ดี (Good Life Model) ประสานกับกรอบการสนองตอบทั้งทางด้านความเสี่ยงและความต้องการ (Risk-Need-Responsibility Framework) มาใช้เป็นต้นแบบในการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ ยังมีการเน้นย้ำเรื่องการนำแนวทางการเยียวยาผู้กระทำผิด (Restorative Practice) มาใช้ในการสร้างความตระหนักรู้ของผู้กระทำผิดถึงผลจากการกระทำที่ตนได้ก่อขึ้น โดยชี้ให้เห็นในประเด็นด้านการรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการให้ออกาสผู้กระทำผิดได้สำนึกและพยายามแก้ไขตนเอง การประชุม

เพื่อการเยียวยา (Restorative Conferencing) ถูกใช้ในกระบวนการประสานสัมพันธ์ภาพของผู้กระทำผิดที่พักอยู่ในสถานที่พักฟื้นชั่วคราว (Hostel) และในกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การที่หน่วยงานมีความเข้าใจว่าบุคคลมีความต้องการและกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หน่วยงานจึงตระหนักถึงมาตรการแทรกแซงที่เหมาะสมกับพื้นฐานความแตกต่างของวัฒนธรรม ดังนั้นแทนที่หน่วยงานจะใช้การแก้ไขฟื้นฟูที่มีรูปแบบอย่างเดียวกันที่ตอบสนองได้ทุกสาย (One-size Fits All) ก็ได้พยายามปรับโปรแกรมที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดในกลุ่มอายุต่างๆ และจัดสรรพนักงานคุมประพฤติที่มีทัศนคติสอดคล้องกับกลุ่มผู้กระทำผิดนั้นๆ ให้ปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งพบว่าผลการคุมประพฤติอยู่ในระดับต่ำจากการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่มีความเสี่ยงสูง

ปัจจัยด้านความเสี่ยงส่วนใหญ่ที่ปรากฏอยู่ คือการขาดแคลนกลุ่มเพื่อน/กลุ่มทางสังคมที่ดีและการขาดกิจกรรมนันทนาการที่ดีมีความสร้างสรรค์ ดังนั้นหน่วยงานจึงได้พยายามเพิ่มเติมกิจกรรมประเภทศิลปะและกีฬาเข้าไปในกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูของผู้กระทำผิด นับตั้งแต่การเล่นฟุตบอลไปถึงการร้องเพลง และยังเพิ่มโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้เรียนรู้ทักษะใหม่ๆ เรียนรู้ที่จะทำกิจกรรมยามว่างเพื่อเป็นการสร้างกลุ่มเพื่อนและสัมพันธ์ภาพที่ดีอันเป็นพื้นฐานในการเข้ากับสังคมอย่างสร้างสรรค์

4. การมีส่วนร่วมของครอบครัว

การสร้างรากฐานครอบครัวที่เข้มแข็งเป็นงานหลักของงานคุมประพฤติ ในการทำงานร่วมกับผู้กระทำผิด หน่วยงานยังคงเชื่อว่าครอบครัวควรเป็นหลักเป็นที่พึ่งพิงให้กับผู้กระทำผิด การเสริมสร้างความเข้มแข็งในครอบครัวเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชนนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของกระบวนการจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการคุมประพฤติ

โปรแกรมที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่พ่อแม่ตลอดจนการสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่ให้พ่อแม่ของผู้กระทำผิดได้เข้าร่วมโครงการด้วยนั้น เป็นการพัฒนาทักษะการเป็นพ่อแม่ที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างสายใยความผูกพันในครอบครัวและยังช่วยในการดูแลปกครองบุตรที่เป็นผู้กระทำผิดและบุตรคนอื่นๆ นอกเหนือจากการทำงานกับครอบครัวของผู้กระทำผิดแล้ว โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูอื่นๆ ยังสอดแทรกบริบทที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ด้วย

5. การยกระดับการทำงานบริการสังคมเพื่อเพิ่มคุณค่าของกระบวนการแก้ไขฟื้นฟู

ผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติจำนวนประมาณร้อยละ 85 ต้องทำงานบริการสังคมเนื่องจากเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการคุมประพฤติ อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการขยายบริบทและเพิ่มประโยชน์ของการทำงานบริการสังคม หน่วยงานมีความพยายามที่จะออกแบบการทำงานบริการสังคมให้มีความหมายตรงกับความต้องการของผู้กระทำผิดและเพิ่มประโยชน์ที่หน่วยงานภาคีจะได้รับให้มากขึ้น จากการทำงานบริการสังคมจำพวกงานทำความสะอาดทั่วไป ผู้กระทำผิดได้รับโอกาสมากขึ้นในการทำงานบริการสังคมที่มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่อโอกาสในสังคม และการวางแผนโครงการตลอดจนการนำแผนมาสู่การปฏิบัติ การขยายบริบทของการทำงานบริการสังคมโดยมุ่งเน้นให้ผู้กระทำผิดเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในการกระทำของตน และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อชุมชนมากขึ้น

6. โปรแกรมเกี่ยวกับที่พักอาศัย

ผู้กระทำผิดประมาณร้อยละ 20 ที่ได้รับการประเมินว่ามีโอกาสกระทำผิดซ้ำด้วยความเสี่ยงสูง มีความจำเป็นที่จะต้องอยู่พักอาศัยในสถานที่พักฟื้นผู้ชั่วคราว (Hostel) ของหน่วยงาน หรือสถานที่ที่หน่วยงาน จัดหาให้ เจตนาของกรมของการให้พักอาศัยในสถานที่พักฟื้นผู้ชั่วคราวก็เพื่อเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมจำลองที่ เอื้อ ต่อผู้กระทำผิดในการฝึกฝนระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีสถานที่พักฟื้นผู้ชั่วคราว ที่ได้รับการรับรองเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนองค์การสวัสดิการสังคมที่อาสาทำให้การ สนับสนุนในการจัดสถานที่พักฟื้นผู้ชั่วคราว และให้การสนับสนุนในด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการคดีอื่น ๆ

7. พันธมิตรการทำงานที่สร้างสรรค์

งานคุมประพฤตินั้นแสวงหาการมีส่วนร่วมจากชุมชนเสมอ ทั้งในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ และการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อรองรับการกลับเข้าสู่ชุมชนของบรรดาผู้กระทำผิด ผ่านระบบการศึกษาที่พยายาม ให้โรงเรียนและเครือข่ายของโรงเรียนต่าง ๆ ช่วยเหลือด้านการให้ความรู้และการศึกษา บางโปรแกรมใช้ความ ชำนาญในการปฏิบัติงานกับชุมชนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติ และครอบครัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ หน่วยงานได้เพิ่มศักยภาพของอาสาสมัครคุมประพฤติ 286 คน เพื่อให้สามารถมาช่วยพนักงานคุมประพฤติปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการคดี (อ้างตาม ภาคผนวก 4 สำหรับ ข้อมูลเกี่ยวกับอาสาสมัครคุมประพฤติ)

นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือกับหน่วยงานที่ให้บริการภาคสังคม องค์การและภาคเอกชนต่าง ๆ ที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดโอกาสการพัฒนาในการทำงานบริการสังคม และการ ทำงานที่เกี่ยวกับศิลปะและกีฬา การให้ความรู้แก่พันธมิตรในชุมชนผ่านกิจกรรมการสร้างเครือข่ายต่างๆ เกี่ยวกับคุณค่าของงานแก้ไขฟื้นฟู และความสำคัญของการมีส่วนร่วมของภาคชุมชนในกระบวนการแก้ไขฟื้นฟู เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

8. การวิจัยและการประเมินผลโปรแกรม

ในการสร้างระบบการคุมประพฤติที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยและประเมินผลโปรแกรมการ ปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ความเข้าใจว่างานอะไรก่อให้เกิดประสิทธิผล (What Works) และการวัด ประสิทธิภาพของงานสามารถสร้างความมั่นใจให้ชุมชนในการบริการของหน่วยงาน หน่วยงานยังมีการ ประเมินผลที่ต่อเนื่องสำหรับโปรแกรมบางส่วน

9. การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี

เพื่อผลลัพธ์ที่ดีของการดำเนินงานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด (เช่น ทรัพยากร บุคคล เวลา งบประมาณ และความต้องการต่าง ๆ) ทางออกที่สร้างสรรค์สำหรับกรณีดังกล่าวก็คือ การพัฒนา ระบบการให้บริการที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เทคโนโลยีจึงถูกนำมาใช้ในสถานะที่เป็น เครื่องมือในการสร้างเสถียรภาพให้กับกระบวนการคุมประพฤติ ระบบขั้นตอนการทำงาน การสร้างผลผลิต และการพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้แก่พนักงานคุมประพฤติ ตัวอย่างต่าง ๆ มีปรากฏดังต่อไปนี้

9.1 ระบบการบริหารคดีเชิงบูรณาการ

ด้วยศักยภาพของเทคโนโลยี กระทรวงฯ ได้พัฒนาระบบการบริหารจัดการคดีแบบบูรณาการ (Integrated Case Management System) ขึ้นในปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ.2005) เพื่อปรับปรุงระบบปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ด้วยการเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติ เพิ่มความสามารถในการบริหารคดีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสนองต่อต้นนโยบายได้อย่างทันที่ตามสถานการณ์และความท้าทายต่าง ๆ ที่รายล้อมอยู่ ทั้งนี้ระบบยังถูกออกแบบมาให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน ทำให้การปฏิบัติงานและการบริการนั้นไร้รอยต่อ มีประสิทธิภาพสูงสุดและมีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวขึ้น

9.2 การใช้เครื่องมือควบคุมตัวแบบอิเล็กทรอนิกส์

การใช้เครื่องมือควบคุมตัวแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) สำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติกลุ่มที่ต้องได้รับการสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดนั้น เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ.2003) สำหรับกลุ่มที่มีฐานความผิดหรือกลุ่มที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขการจำกัดช่วงเวลาออกนอกเคหสถาน ซึ่งการดำเนินการในกรณีดังกล่าวหากเกิดขึ้นอีก ผู้กระทำผิดจะถูกส่งตัวไปยังศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนหรือเรือนจำ ระบบการใช้เครื่องมือควบคุมตัวแบบอิเล็กทรอนิกส์ ถือว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการคุมประพฤติซึ่งมีการบังคับใช้ระหว่างระยะเวลา 4-6 เดือน

9.3 ระบบสุ่มตรวจสอบการรายงานตัวอัตโนมัติ (TRAC)

ระบบสุ่มตรวจสอบการรายงานตัวอัตโนมัติ (Time Restriction Automated Checks (TRAC) System) ได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยเทคโนโลยีการจับคลื่นความถี่เสียงของผู้กระทำผิด เพื่อตรวจสอบว่าผู้กระทำผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดให้ผู้กระทำผิดปฏิบัติหรือไม่ ซึ่งแทนที่พนักงานคุมประพฤติจะใช้วิธีการโทรศัพท์หาผู้กระทำผิดเหล่านี้เวลากลางคืน (ตั้งแต่สามทุ่มถึงเที่ยงคืน) ระบบสุ่มตรวจสอบการรายงานตัวอัตโนมัติ ก็จะสามารถโทรหาผู้กระทำผิดเหล่านี้ได้มากกว่า 500 ครั้งในแต่ละคืน ซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติและครอบครัวของผู้ถูกคุมความประพฤติมีหน้าที่คอยรับโทรศัพท์และปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติดังกล่าว

10. หน่วยงานสนับสนุนด้านอาชีพและการกลับเข้าสู่สังคม

ด้วยการตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน การทำงานและการฝึกอบรมทักษะด้านต่าง ๆ ที่เยาวชนผู้กระทำผิดเห็นว่ามีความสำคัญกับชีวิตของตนเองว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการลดโอกาสและความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ กระทรวงฯ จึงได้จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนด้านอาชีพและการกลับเข้าสู่สังคมขึ้นอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ.2010) ซึ่งทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือในการกลับเข้าสู่สังคมด้วยการสนับสนุนการศึกษา การจัดหางานให้ทำและการฝึกอาชีพ แก่เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-21 ปี ที่อยู่ระหว่างการคุมประพฤติ อยู่ในสถานพินิจ และอยู่ในบ้านเด็กระบบสมัครใจ

1. การพัฒนาโปรแกรม

โปรแกรมด้านวิชาชีพ จะรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการทำอาหาร ทักษะด้านการเสริมสวย และการพลศึกษา ล้วนแล้วแต่ช่วยให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่หลากหลาย และเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสายอาชีพ และทักษะทางอาชีพของตนเอง

นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่เตรียมไว้เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน และหลักสูตรที่สอนเรื่องทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่จะช่วยให้เยาวชนมีความพร้อมก่อนเข้าสู่โลกการทำงาน

2. การบริการคดี

การให้การบริการด้านวิชาชีพ เช่น การแนะแนวด้านอาชีพ การจัดหางาน และบริการอื่นๆ ที่เยาวชนกลุ่มนี้สามารถเข้ารับบริการได้

3. กลุ่มวิฮับ (V-Hub)

ถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012) และบริหารงานภายใต้หน่วยงานที่มีชื่อเรียกว่า *SCAPE กลุ่มวิฮับเป็นศูนย์แนะแนวอาชีพซึ่งทำหน้าที่เสริมสร้างการให้บริการในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัว หรือพ้นการคุมประพฤติไปแล้ว

การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และพันธมิตรหลัก

การมีคณะเจ้าหน้าที่ที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงและมีความสามารถรอบตัวนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากพนักงานคุมประพฤติต้องพัฒนาตนเองและค้นหาวิธีที่สร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ

เพื่อยืนยันว่าเจ้าหน้าที่เข้าใจแนวปฏิบัติที่เรียกได้ว่าเป็นแนวทางที่ใช้ได้ผล (What works) ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด หน่วยงานจึงมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาช่วยสร้างองค์ความรู้ด้านการประเมินความเสี่ยงและการแก้ไขฟื้นฟูให้กับเจ้าหน้าที่ ภายใต้การทำงานที่กดดันและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสนับสนุนการทำงานของพนักงานคุมประพฤติโดยการจัดให้มีระบบให้คำปรึกษาทางคลินิก (Clinical Supervision) เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง

นอกเหนือจากการรับคดีสืบเสาะและคดีสอดส่อง พนักงานคุมประพฤดียังปฏิบัติหน้าที่ในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานคุมประพฤติ เช่น การพัฒนาโปรแกรมและการประเมิน การศึกษาวิจัย การบริหารโครงการ ฯลฯ การรับผิดชอบงานที่แตกต่างออกไปนั้นทำให้เกิดโอกาสที่จะก้าวหน้าในสายอาชีพ มีโอกาสที่จะได้เห็นมุมมองที่กว้างขึ้น และเป็นการสร้างความรู้สึกรับผิดชอบที่จะนำไปสู่ความต้องการที่จะช่วยพัฒนาระบบคุมประพฤติต่อไป

นอกจากนี้ หน่วยงานยังทุ่มเทเวลาในการพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการบริหารจัดการผู้กระทำผิดให้ดียิ่งขึ้น เช่น การจัดอบรมการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงให้แก่ผู้จัดการสถานที่พักฟื้นผู้ชั่วคราว (hostel) ทั้งนี้เพื่อเป็นการเน้นย้ำว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในงานคุมประพฤติทุกคน มีความเข้าใจในการบริหารจัดการความเสี่ยงของผู้กระทำผิดที่ตรงกัน

การริเริ่มอื่น ๆ ในการยกระดับงานคุมประพฤติ

1. มาตรฐานแห่งชาติด้านการคุมประพฤติและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน

นับจากที่มีการจัดตั้งโดยศาลชั้นต้นและกระทรวงฯ เมื่อปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ.2001) หน่วยงานคุมประพฤติมุ่งมั่นที่จะสร้างมาตรฐานการบริการด้วยความโปร่งใสและเป็นที่น่าเชื่อถือของสังคมในการดำเนินการด้านการสืบเสาะและการสอดส่องดูแลผู้กระทำผิด เอกสารว่าด้วยมาตรฐานฉบับดังกล่าวจึงเป็นการสร้างกรอบแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการงานคุมประพฤติอย่างครอบคลุม รวมถึงกรอบระยะเวลาที่ดำเนินการแล้ว

เสร็จ ขั้นตอนการทำงาน และการประสานงานกับส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรมทั่วไปและของเยาวชน ข้อมูลเหล่านี้ยังถูกเปิดเผยต่อสาธารณะชนและบุคคลทั่วไปที่เข้ามาสู่กระบวนการการคุมประพฤติ

เมื่อปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ.2006) มาตรฐานแห่งชาตินี้ได้รับการทบทวนเพื่อเป็นการนำไปสู่การยกฐานะเป็นเกณฑ์มาตรฐานเปรียบเทียบสำหรับการสร้างแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด มีการตีพิมพ์มาตรฐานฉบับปรับปรุงนี้ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 (ค.ศ.2007)

2. การรับรองมาตรฐานโดยไอโซ (องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน)

เมื่อปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ.2003) กรมคุมประพฤติได้ริเริ่มการรับรองมาตรฐานโดยไอโซ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งพันธมิตร ผู้กระทำผิดและครอบครัวได้ตระหนักถึงความมุ่งมั่นในการรับรองคุณภาพของการดำเนินงานตลอดจนการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง กระบวนการรับรองมาตรฐานของงานคุมประพฤติทั้ง 6 ด้านหลักทำให้พนักงานคุมประพฤติและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานบริการสังคมเข้าใจขั้นตอนการทำงานอย่างถ่องแท้และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานคุมประพฤติประกอบด้วย 6 ด้านหลัก ได้แก่ (1) งานสืบเสาะ (2) งานควบคุมและสอดส่อง (3) งานบริหารจัดการอาสาสมัคร (4) งานบริการสังคม (5) โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูต่าง ๆ (6) งานแรกรับเข้าคุมประพฤติ/งานส่งต่อไปยังศาล และงานต้อนรับ/ทะเบียนและการรับฟังความคิดเห็นด้านการบริการ

หน่วยงานคุมประพฤติได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 9001: 2000 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ.2003) และนับจากนั้นเป็นต้นมาก็ได้รับการรับรองมาตรฐานอีกหลายครั้ง

ประสิทธิภาพของงานคุมประพฤติ

ความสำเร็จของงานคุมประพฤติประเมินจากอัตราการฟื้นคืนความประพฤติ และ อัตราการกระทำความผิดซ้ำภายหลังการคุมประพฤติ การติดตามว่าผู้กระทำผิดดำรงชีวิตโดยปราศจากการยุ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดอีกหรือไม่นั้นยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องภายหลังจากการคุมประพฤติเป็นระยะเวลาที่ยาวนานสูงสุดถึง 3 ปี นับจากวันที่พ้นการคุมความประพฤติ

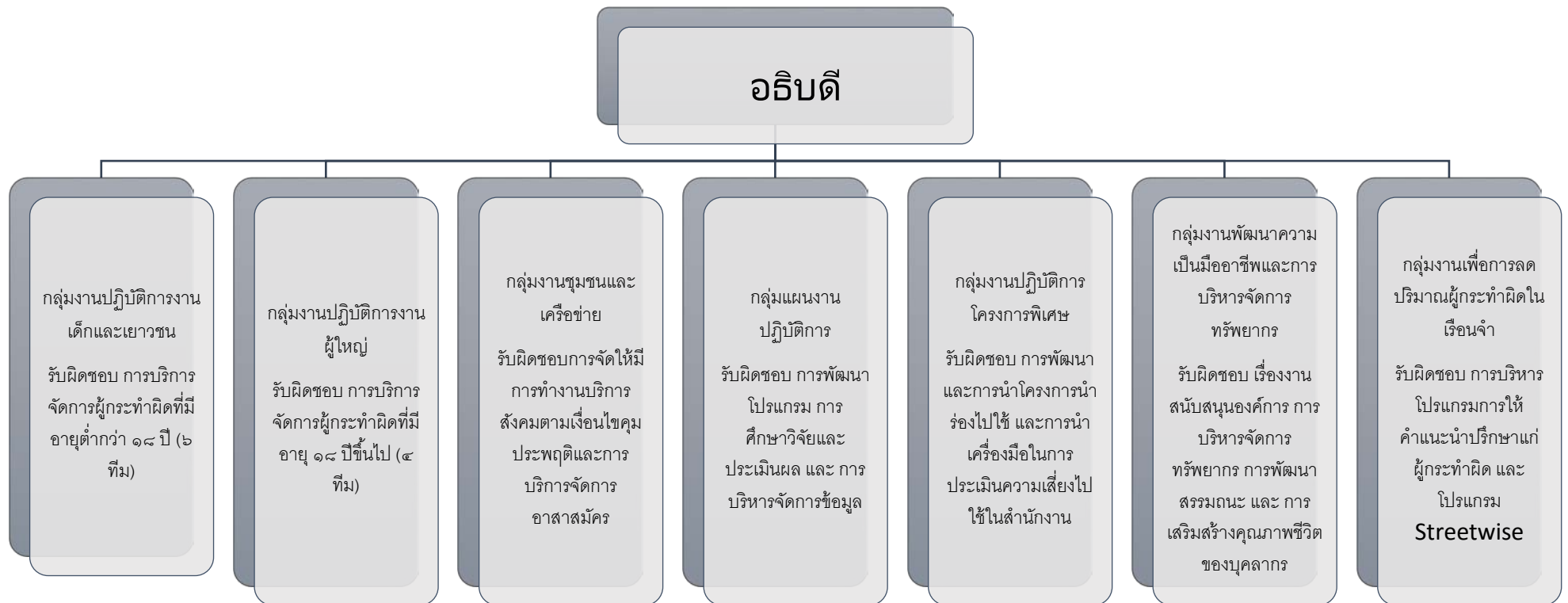
งานคุมประพฤติประสบความสำเร็จอย่างมากในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและการอบรมให้ผู้กระทำผิดมีทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม

1. อัตราการฟื้นคืนความประพฤติเฉลี่ย (พ.ศ. 2553-2555 (ค.ศ. 2510-2012)) เท่ากับร้อยละ 87
2. อัตราการกระทำความผิดซ้ำของกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติโดยเฉลี่ย 3 ปีภายหลังจากที่พ้นคุมประพฤติในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ.2008) เท่ากับร้อยละ 13.8

ก้าวต่อไปของงานคุมประพฤติ

การเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงในอนาคต หน่วยงานคุมประเวตินำหลัก R³ คือ Relevant (ความเกี่ยวข้อง) Responsive (การตอบสนองอย่างทันท่วงที) และResourceful (ทรัพยากรและเครื่องมือต่าง ๆ ที่เพียงพอ) มาใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด เพื่อเป็นการตอกย้ำความมุ่งมั่นในการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูที่มีคุณภาพ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงบริบทของงานคุมประพฤติ

ภาคผนวก 1 : โครงสร้างหน่วยงานคุมประพฤติ

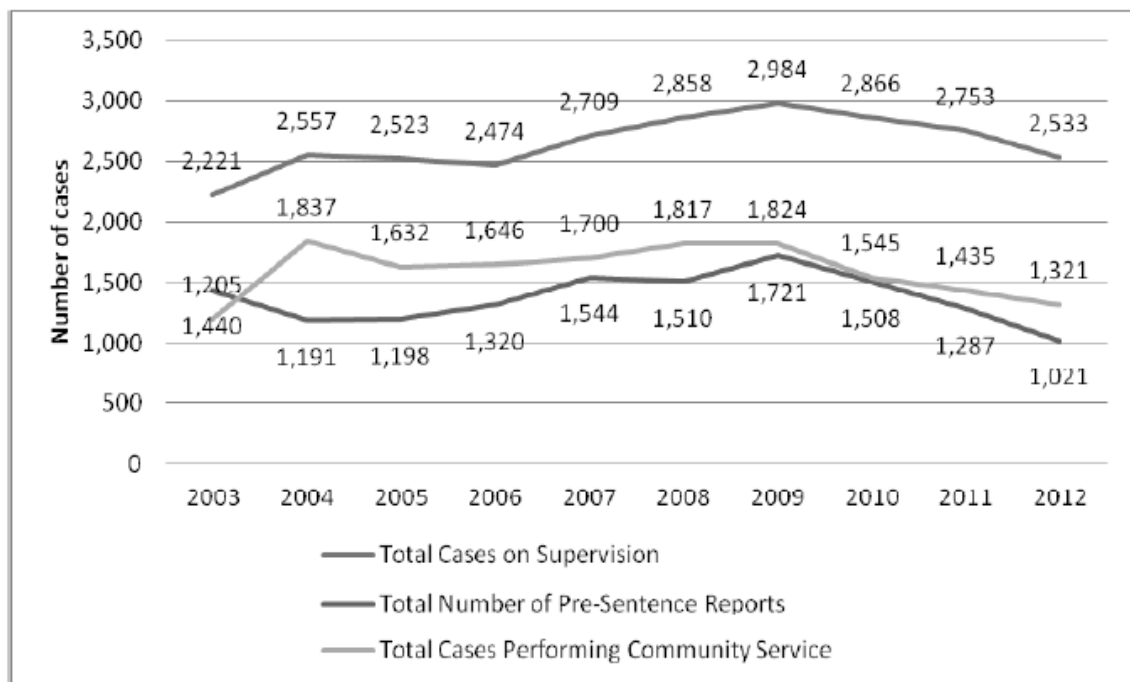

ภาคผนวก 2 : แนวโน้มของงานคุมประพฤติ

1. ปริมาณคดี

จากแผนภูมิที่ 1 ในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012) มีผู้ถูกคุมความประพฤติในงานควบคุมและสอดส่องจำนวน 2,533 ราย โดยที่ผู้ถูกคุมความประพฤติจำนวน 1,021 ราย เป็นคดีที่ศาลสั่งให้ทำรายงานการสืบเสาะ¹ ซึ่งแบ่งเป็นคดีที่เป็นการสืบเสาะเด็กและเยาวชน 235 คดีและแบ่งเป็นคดีที่เป็นการสืบเสาะผู้ใหญ่ 786 คดี

แผนภูมิที่ 1: จำนวนและประเภทของคดีที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานคุมประพฤติ

¹ รายงานการสืบเสาะเป็นสิ่งที่ศาลสั่งให้จัดทำขึ้นในกระบวนการก่อนการพิพากษา รายงานจะประกอบไปด้วยข้อมูลประวัติภูมิหลังครอบครัว ประวัติการศึกษา การทำงาน กิจกรรมทางสังคมและทัศนคติของผู้กระทำผิด ทั้งนี้รายงานอาจประกอบไปด้วยข้อมูลหรือบันทึกต่างๆจากผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานอื่นๆที่ผู้กระทำผิดเคยมีการติดต่อกับในอดีต จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการประเมินความเสี่ยง และพนักงานคุมประพฤติจะเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะว่าผู้กระทำผิดมีความเหมาะสมที่จะเข้าสู่ระบบคุมประพฤติหรือไม่

2. ลักษณะผู้กระทำผิดที่ถูกคุมความประพฤติ

ผู้กระทำผิดที่ถูกสั่งให้คุมความประพฤติในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012) ร้อยละ 80 เป็นผู้กระทำผิดเพศชาย และคดีที่รับใหม่ ร้อยละ 65 เป็นคดีที่ผู้กระทำผิดมีอายุ 18 ปี หรือน้อยกว่าในวันที่ได้รับคำสั่งให้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 83 ของผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นมีระดับการศึกษาสูงสุดคือระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61) ที่เพิ่งได้รับคำสั่งให้ถูกคุมความประพฤติจะมาจากครอบครัวที่บิดา-มารดาอยู่ด้วยกันและเป็นครอบครัวเดี่ยว

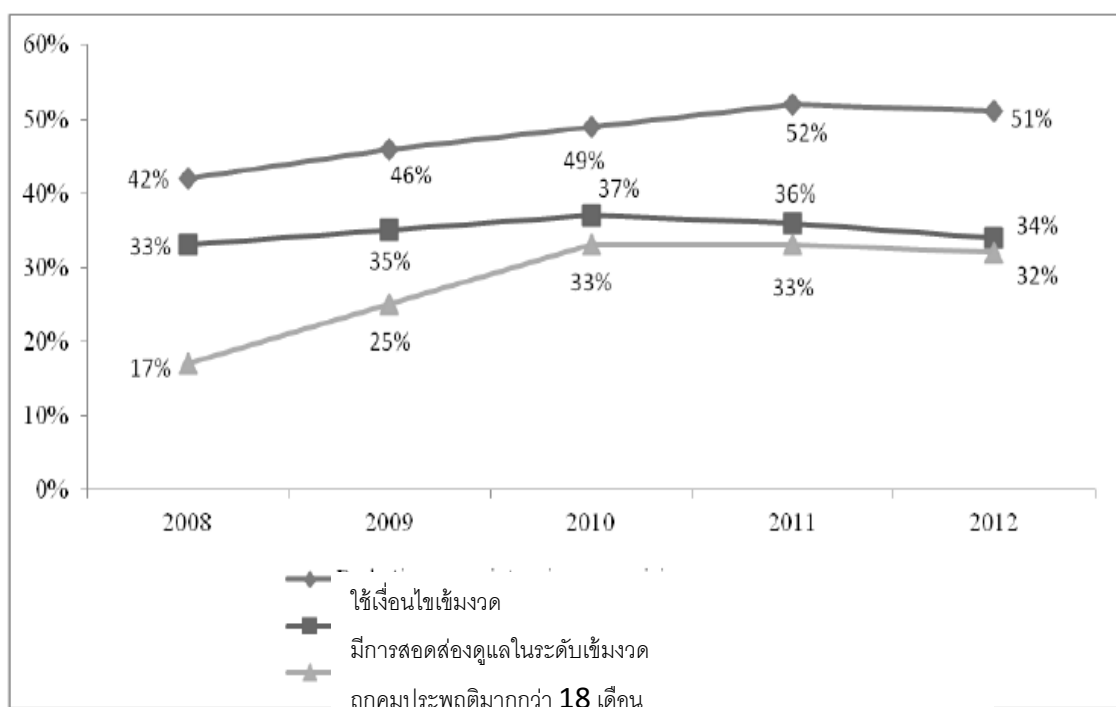
ร้อยละ 85 (787 คดีจาก 931 คดี) ของผู้ถูกคุมความประพฤติจะได้รับเงื่อนไขให้ทำงานบริการสังคม จำนวนชั่วโมงให้การทำงานบริการสังคมนั้นจะอยู่ระหว่าง 80 ถึง 150 ชั่วโมง

3. ระดับความต้องการในการควบคุมและสอดส่อง

ถึงแม้ว่าจะมีการลดลงของจำนวนคดีสอดส่องเนื่องจากการลดลงของปริมาณคดีที่ศาลมีคำสั่งให้สืบเสาะ อย่างไรก็ตามระดับความต้องการในการควบคุมและสอดส่องก็ยังคงเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย ทั้งนี้ก็เพราะว่าผู้กระทำผิดที่ศาลมีคำสั่งให้คุมความประพฤตินั้นยังคงเป็นผู้กระทำผิดที่ได้รับการจำแนกว่าเป็นกรณีที่มีระดับความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำสูงถึงปานกลาง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมสอดส่องให้มากขึ้น ซึ่งจากแผนภูมิที่ 2: แสดงการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติระหว่างปี พ.ศ. 2551-2555 (ค.ศ.2008-2012) โดยเป็นผู้ถูกคุมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีการสอดส่องดูแลในระดับเข้มงวด (เช่น การให้ติดต่อกับพนักงานคุมประพฤติทุกวัน และการเข้ามารายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติที่สำนักงานคุมประพฤติทุกสัปดาห์)
2. มีการใช้เงื่อนไขอย่างเข้มงวด แบบให้เข้าพักอาศัยในสถานฟื้นฟูชั่วคราว และใช้เงื่อนไขการควบคุมแบบใช้เครื่องมือการควบคุมระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring)
3. ถูกคุมความประพฤติมากกว่า 18 เดือน

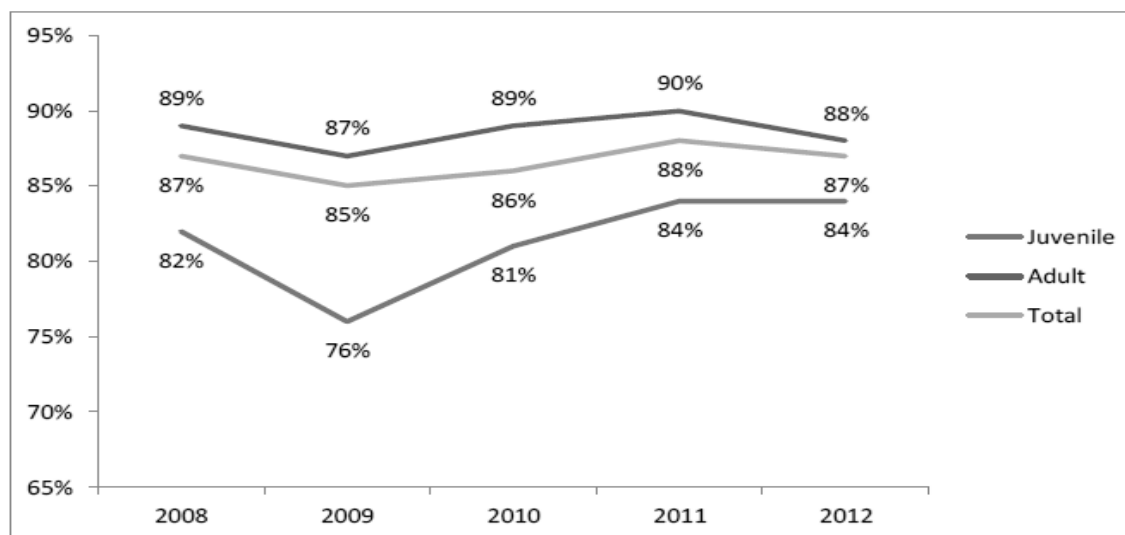
แผนภูมิที่ 2: ปริมาณคดีสอดส่องสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับความเสี่ยงสูง

4. ผลการแก้ไขฟื้นฟู

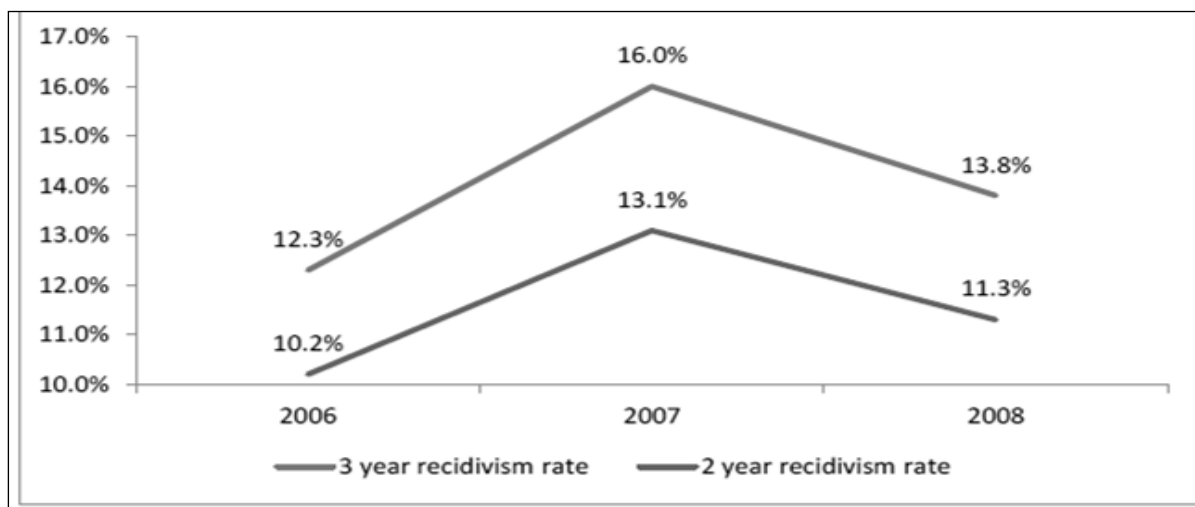
ถึงแม้ว่าผู้ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง อย่างไรก็ตามในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาอัตราการฟื้นความประพฤติยังถือว่าอยู่ในระดับที่สูง คือ เฉลี่ยร้อยละ 87 รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3: อัตราการฟื้นความประพฤติ

ผลการติดตามผู้ฟื้นความประพฤติในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เป็นระยะเวลา 3 ปีหลังจากสิ้นสุดการคุมประพฤติ ร้อยละ 86.2 ของผู้กระทำผิดกลุ่มนี้ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวหรือกระทำความผิดในคดีอาชญากรรมใดๆอีก อย่างไรก็ตามอัตราการกระทำผิดซ้ำระหว่าง 3 ปีหลังจากสิ้นสุดการคุมประพฤติของผู้ฟื้นในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) คิดเป็นร้อยละ 13.8 รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4: อัตราการกระทำผิดซ้ำ

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

วิสัยทัศน์

ระบบการราชทัณฑ์ของประเทศฟิลิปปินส์มุ่งที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้กระทำผิดโดยอาศัยโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ (multi-disciplinary) ประกอบกับการใช้ทรัพยากรด้านต่าง ๆ การเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ และการมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นมืออาชีพสูงซึ่งเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่น ในการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมและการพัฒนา

ภารกิจ

แก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ได้รับการพักการลงโทษ และผู้ได้รับการอภัยโทษ ตลอดจนสนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวพัฒนาเป็นพลเมืองที่ดี ผ่านการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูอย่างสร้างสรรค์และเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และตระหนักถึงสิทธิมนุษยชน

การบริหารงานคุมประพฤติ

สำนักงานบริหารการคุมประพฤติ จัดตั้งขึ้นภายใต้คำสั่งประธานาธิบดีที่ 968 หรืออีกชื่อหนึ่งคือ “กฎหมายคุมประพฤติ พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976)” (The Probation Law of 1976) เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการงานคุมประพฤติ ต่อมาเมื่อมีคำสั่งฝ่ายบริหารฉบับที่ 292 “ประมวลกฎหมายการบริหาร พ.ศ. 2530 (ค.ศ. 1987)” ประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) สำนักงานบริหารการคุมประพฤติ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานบริหารการพักการลงโทษและการคุมประพฤติ” และเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแลผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกมาระยะเวลาหนึ่งแล้วและได้รับการพักการลงโทษ หรือได้รับการอภัยโทษโดยมีเงื่อนไขของการพักการลงโทษ

เมื่อไม่นานมานี้ ได้มีการเพิ่มงานสืบเสาะและงานสอดส่องผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ไม่ร้ายแรงและถูกดำเนินคดีเป็นครั้งแรก บรรจุไว้ในพระราชบัญญัติยาอันตราย พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) มาตรา 66, 68 และ 81 (b) RA 9165 และบรรจุไว้ในมติคณะกรรมการยาอันตราย ที่ 2 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) (Dangerous Drugs Board - DDB) รวมถึง และบันทึกข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการยาอันตรายและสำนักงานบริหารการพักการลงโทษและการคุมประพฤติ ลงวันที่ 17 สิงหาคม ค.ศ. 2005 นอกจากนี้ จากคำสั่งของฝ่ายบริหารที่ 468 ลงวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2598 (ค.ศ. 2005) (Executive Order) มีการกำหนดรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูโดยโปรแกรมอาสาสมัครคุมประพฤติขึ้น (Volunteer Probation Aide Program – VPA Program) ทำให้สำนักงานฯ เป็นหน่วยงานหลักในด้านการป้องกันอาชญากรรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายในชุมชนและการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ข้อบัญญัติ

สำนักงานบริหารการพักการลงโทษและการคุมประพฤติ เป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแลและ/หรือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและผู้ต้องขัง ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการคุมประพฤติหรือการพักการลงโทษเพื่อกลับคืนสู่สังคม

เป้าหมาย

โปรแกรมของสำนักงานฯ จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

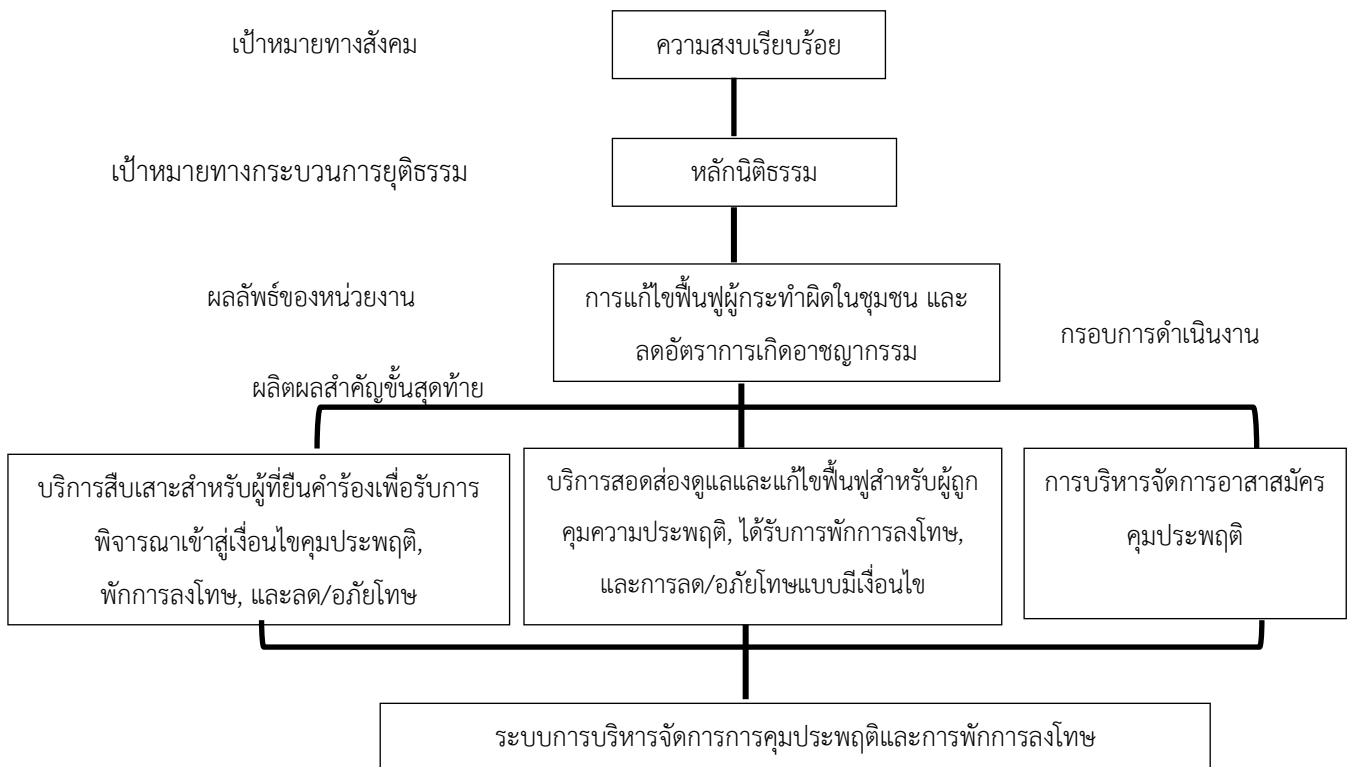
1. สนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้กระทำผิดและลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ
2. เป็นมาตรการทางเลือกที่มีต้นทุนต่ำสำหรับผู้กระทำผิดครั้งแรกซึ่งมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยโดยโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน (Community-based Treatment) หรือโปรแกรมสำหรับผู้กระทำผิดเฉพาะราย (Individualized) แทนการคุมขังในเรือนจำ

หน้าที่

ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น เจ้าหน้าที่พักการลงโทษ พนักงานคุมประพฤติ และหน่วยงานเครือข่ายในระดับภูมิภาค มีหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. บริหารจัดการระบบการพักการลงโทษและคุมประพฤติ
2. สอดส่องดูแลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้ได้รับการอภัยโทษ ผู้ถูกคุมความประพฤติ และผู้กระทำผิดครั้งแรกในคดีอาชญากรรมให้โทษที่มีอาชญากรรมปริมาณน้อย ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการรอการลงโทษ และผู้ทำงานบริการสังคม
3. สนับสนุนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

กรอบตัวชี้วัดผลการดำเนินงานขององค์การ

เป้าหมายทางสังคม : ความสงบเรียบร้อย

ความสงบเรียบร้อยเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะทำให้พัฒนาการทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยถือเป็นเงื่อนไขที่จะส่งเสริมการลงทุน และสร้างโอกาสต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายนี้ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการร่วมกับชุมชนทั้งในด้านการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดโดยการนำโปรแกรมอาสาสมัครคุมประพฤติมาใช้ และสร้างบทบาทของหน่วยงานให้มีความชัดเจน ในฐานะหน่วยงานหลักในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน สำนักงานฯ มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

เป้าหมายทางกระบวนการยุติธรรม : หลักนิติธรรม

ในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการคุมประพฤติและการพักการลงโทษ สำนักงานฯ มีหน้าที่อำนวยความสะดวกและรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ ผู้กระทำผิดซึ่งอยู่ภายใต้การคุมประพฤติหรือการพักการลงโทษจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นจะต้องได้รับผลจากการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว

เป้าหมายของหน่วยงาน : การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และ การลดอาชญากรรม

จากวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน “ระบบการราชทัณฑ์ของประเทศฟิลิปปินส์มุ่งที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้กระทำผิดโดยอาศัยโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ (multi-disciplinary) ประกอบกับการใช้ทรัพยากรด้านต่าง ๆ การเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ และการมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นมืออาชีพซึ่งเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่น ในการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมและการพัฒนา” สำนักงานฯ ได้เริ่มดำเนินการโดยนำแผนยุทธศาสตร์มาใช้ ซึ่งรวมถึงการบูรณาการโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูรูปแบบต่างๆ ภายใต้หลักของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ชุมชนบำบัด และงานอาสาสมัคร การดำเนินการโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูแบบผสมผสาน (Harmonized Rehabilitation Program-HRP) อย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้ได้รับการอภัยโทษ และผู้กระทำผิดครั้งแรกในคดีอาชญากรรมให้โทษที่มีอาชญากรรมปริมาณน้อยซึ่งได้รับการรอกการลงโทษ ในชุมชน

ความสำเร็จของปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012)

1. การสืบเสาะ (การคุมประพฤติ, ก่อนได้รับการพักการลงโทษ/การลดโทษ และการรอกการลงโทษของและผู้กระทำผิดครั้งแรกในคดีอาชญากรรมให้โทษที่มีอาชญากรรมปริมาณน้อย)

การคุมประพฤติ

- ปริมาณคดีที่รับผิดชอบทั้งหมด	8,810 คดี
- ปริมาณคดีที่เสร็จสิ้น/ส่งให้ศาล	8,052 คดี
- อัตราคดีที่เสร็จสิ้น	ร้อยละ 91.4

ก่อนได้รับการพักการลงโทษ/การลด/อภัยโทษ

- ปริมาณคดีที่รับผิดชอบทั้งหมด 2,115 คดี
- ปริมาณคดีที่เสร็จสิ้น/ส่งให้คณะกรรมการ 1,913 คดี

พิจารณาการอภัยโทษและการพักการลงโทษ

- อัตราคดีที่เสร็จสิ้น ร้อยละ 90.45
- ปริมาณคดีที่ได้รับการสืบเสาะทั้งหมด 10,925 คดี
- อัตราความสำเร็จเป้าหมาย ร้อยละ 99.45

2. การควบคุมและสอดส่อง (ผู้ถูกคุมความประพฤติ, ผู้ได้รับการพักการลงโทษ, ผู้ได้รับการอภัยโทษแบบมีเงื่อนไข และผู้กระทำความผิดครั้งแรกในคดียาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดปริมาณน้อย ซึ่งได้รับการรอการลงโทษ)

การคุมประพฤติ

- ปริมาณคดีที่รับผิดชอบทั้งหมด 29,768 คดี
- ยุติ 5,431 คดี
- เพิกถอน 490 คดี
- การเพิกถอนโดยวิธีอื่น 1,328 คดี

การพักการลงโทษ/อภัยโทษ

- ปริมาณคดีที่รับผิดชอบทั้งหมด 14,337 คดี
- ปลดปล่อย/ปลดปล่อย 1,290 คดี
- กระทำความผิดซ้ำ/ถูกจับกุม 217 คดี
- การเพิกถอนโดยวิธีอื่น 526 คดี

ปริมาณคดีที่ดำเนินการการสอดส่องดูแลทั้งหมด

- อัตราความสำเร็จเป้าหมาย ร้อยละ 99.89
- อัตราการเพิกถอนการคุมประพฤติ ร้อยละ 1.65
- อัตราการกระทำความผิดซ้ำระหว่างการคุมประพฤติ ร้อยละ 1.50

3. ผู้เข้ารับบริการในรูปแบบชุมชนบำบัดแยกตามประเภทของการบำบัด

- การบริหารจัดการพฤติกรรม (Behavior Management) 28,295 คน
- อารมณ์และจิตวิทยา 20,364 คน
- จิตวิญญาณและปัญญา 20,265 คน
- ทักษะอาชีพและทักษะดำรงชีวิต 15,173 คน

4. ผู้เข้ารับบริการในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

- การไกล่เกลี่ย 1,705 คน
- การประชุมปรึกษา 3,392 คน
- การใช้กลุ่มช่วยเหลือ 252 คน

5. อาสาสมัครคุมประพฤติ

- อาสาสมัครทั้งหมดที่ได้รับการแต่งตั้ง (ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013))	11,864 คน
- จำนวนอาสาสมัครที่มีผู้รับบริการในความรับผิดชอบ	3,691 คน
- จำนวนผู้ที่ได้รับการสอดส่องดูแลจากอาสาสมัคร	7,290 คน
- จำนวนกลุ่มของอาสาสมัคร	218 กลุ่ม
งบประมาณที่ประหยัดได้	230.34 ล้านบาทฟิลิปปินส์เปโซ

โครงการการแก้ไขฟื้นฟูและบริการต่าง ๆ

สำนักบริหารการทัณฑ์ลงโทษและการคุมประพฤติดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ได้แก่ “การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายในชุมชนและลดอัตราการเกิดอาชญากรรม” ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของโครงการและบริการของสำนักงานฯ ดังปรากฏในคำกล่าวที่ว่า “แนวทางการดำเนินงานในชุมชนซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล ในการป้องกันและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดประกอบไปด้วย 3 แนวทางหลัก คือ 1. การใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นปรัชญาพื้นฐาน 2. การใช้โปรแกรมชุมชนบำบัดเป็นรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูต้นแบบ และ 3. การใช้อาสาสมัครเป็นแหล่งทรัพยากรหลักในการดำเนินงาน

1. กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ – รูปแบบการสร้างความปลอดภัย

กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นทั้งปรัชญาและกระบวนการซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามา ร่วมกันหาวิธีการจัดการกับผลกระทบของอาชญากรรม และวิธีการดำเนินการเพื่อเยียวยาความเสียหายต่าง ๆ ให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำความผิดดังกล่าว ซึ่งได้แก่เหยื่ออาชญากรรม ผู้กระทำผิด ครอบครัว และชุมชน เป็นต้น

ในปีนี้ สำนักงานฯ จัดโครงการการเยียวยาระหว่างกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมและผู้กระทำผิดโดยการเจรจา การไกล่เกลี่ย ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมและผู้กระทำผิด การประชุม การใช้กลุ่มช่วยเหลือ การชดใช้ค่าเสียหาย การทำงานบริการสังคม และการดำเนินการรูปแบบอื่นตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อตกลงตามข้อมูลดังนี้

จำนวนผู้กระทำผิด	1,327 คน
จำนวนเหยื่ออาชญากรรม	268 คน
จำนวนโครงการการเยียวยาแต่ละประเภท	
- การไกล่เกลี่ย	1,705 ครั้ง
- การประชุมปรึกษา	3,392 ครั้ง
- การใช้กลุ่มช่วยเหลือ	252 ครั้ง

การจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์และการที่ผู้กระทำผิดจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและชดใช้ค่าเสียหายในทางแพ่งให้แก่เหยื่อตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาซึ่งพนักงานคุมประพฤติและพักการลงโทษมีหน้าที่บังคับตามคำพิพากษานั้น ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

การจัดการเพื่อให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย

- ผู้กระทำผิดที่ชดใช้คืน 1,115 คน
- จำนวนเงินที่ชำระคืนให้แก่เหยื่ออาชญากรรม/
ญาติของเหยื่ออาชญากรรม 11,201,548 ฟิลิปปินส์เปโซ

เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมของการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ความร่วมมือ การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบ ผู้กระทำผิดจะต้องเข้าร่วมในโครงการปลูกต้นไม้ ซึ่งหลักการที่สำคัญของโครงการนี้คือผู้กระทำผิดจะต้องดูแลต้นไม้ตั้งแต่เป็นต้นกล้าและดูแลต้นไม้ดังกล่าวให้เจริญเติบโต ในปีนี้ต้นไม้จำนวน 303,846 ต้น หลากหลายสายพันธุ์ได้ถูกปลูกขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ โดยผู้กระทำผิดจำนวน 25,327 คน เช่นเดียวกันผู้กระทำผิดจำนวน 32,825 คน ได้มีโอกาสบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ โดยการทำความสะอาดและปลูกต้นไม้บริเวณตลิ่งแม่น้ำและชายฝั่ง เพื่อเป็นการแสดงความพยายามที่จะทำการซ่อมแซมความสัมพันธ์ที่ถูกทำลายไประหว่างผู้กระทำผิดและชุมชนให้กลับคืน

2. รูปแบบของชุมชนบำบัด (Therapeutic Community)

ชุมชนบำบัดคือรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูโดยกระบวนการกลุ่มในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีรากฐานบนหลักการ ความรับผิดชอบ ความรัก และความห่วงใย ความซื่อสัตย์ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การให้อภัย ความภาคภูมิใจในศักยภาพ ไม่มีอะไรได้มาโดยไม่ใช้ความพยายาม และเป้าหมายสูงสุดของโครงการคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิดจาก “การใช้ชีวิตที่ผิดพลาด” เป็น “การใช้ชีวิตที่ถูกต้อง”

ส่วนประกอบหลักและประเภทของโปรแกรม ได้แก่ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริหารจัดการพฤติกรรม อารมณ์ จิตวิทยา ปัญญา จิตวิญญาณ และ อาชีพ การดำรงชีวิต ตารางด้านล่างแสดงจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ โดยจำแนกตามลักษณะกิจกรรมที่เข้าร่วม

ตารางที่ 1: จำนวนกิจกรรมและจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมชุมชนบำบัดแต่ละประเภท

กิจกรรม	บริหารจัดการพฤติกรรม	ปัญญาและจิตวิญญาณ	จิตวิทยาและอารมณ์	อาชีพและการดำรงชีวิต
จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้น	11,967	7,793	7,828	4,944
จำนวนผู้เข้าร่วม	28,295	20,165	20,364	15,173

ในระหว่างระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานทั้งหมดจำนวน 226 คน ได้จัดกิจกรรมชุมชนบำบัด ซึ่งผู้ทำความผิดที่อยู่ภายใต้ระยะเวลาการควบคุมและสอดส่อง และมีคุณสมบัติที่จะเข้าร่วมโปรแกรมได้ เข้าร่วมโปรแกรมร้อยละ 100

เมื่อผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนบำบัดแล้ว ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะถูกส่งตัวไปยังหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่เป็นผู้สนับสนุน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมดังต่อไปนี้

- การจัดหางาน 8,364 คน
- การฝึกวิชาชีพ 15,378 คน

การศึกษาในระบบ	1,135 คน
การศึกษาผู้ใหญ่	3,718 คน

3. อาสาสมัครคุมประพฤติ (Volunteer Probation Aids)

หนึ่งในปัจจัยที่สร้างความเข้มแข็งในกระบวนการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล คือการเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามคำสั่งประธานาธิบดีที่ 968 หรือในอีกชื่อหนึ่งคือ กฎหมายคุมประพฤติ พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976) ให้อำนาจในการแต่งตั้งพลเมืองที่เป็นคนดีมีความซื่อสัตย์ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ เพื่อช่วยเหลือในโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของหน่วยงาน และด้วยคำสั่งของฝ่ายบริหารที่ 468 โปรแกรมอาสาสมัครคุมประเดิตนี้ ได้รับการปรับปรุงประสิทธิภาพภายใต้การสนับสนุนเงินทุนและความช่วยเหลือทางเทคนิคจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency - JICA) นอกจากนี้ยังมีการจัดโครงการฝึกอบรมภายในประเทศร่วมกับ UNAFEI และ JICA เรื่องโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน การปรับปรุงประสิทธิภาพดังกล่าวก่อให้เกิดการจัดตั้งองค์กรอาสาสมัครระดับประเทศขึ้น ได้แก่ องค์กรความร่วมมืออาสาสมัครเพื่อสนับสนุนความสงบสุขแห่งฟิลิปปินส์ (Alliance of Volunteers for Peace Advocates of the Philippines - AVPAP) และ องค์กรความร่วมมือระดับท้องถิ่นอีกจำนวน ๒๑๘ แห่ง เพื่อทำหน้าที่สนับสนุน ดำเนินการ และ จัดโปรแกรมต่าง ๆ ด้วยความยั่งยืน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัจจุบันมีอาสาสมัครจำนวน 11,851 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ตารางที่ 2: จำนวนอาสาสมัครคุมประพฤติที่ได้รับการแต่งตั้ง ผ่านการฝึกอบรม และ พร้อมปฏิบัติหน้าที่

ปี พ.ศ.	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555
ได้รับการแต่งตั้ง	252	427	1,346	3,672	5,974	7,735	9,963	12,369	13,889	11,851
ผ่านการฝึกอบรม	-	405	1,214	2,301	4,092	5,219	5,725	6,909	7,703	7,819
พร้อมปฏิบัติหน้าที่	-	473	1,417	2,619	4,095	4,940	3,693	4,512	5,374	3,515

ตารางที่ 3: การบริการอื่น ๆ โดยอาสาสมัครคุมประพฤติ

ประเภท	จำนวน
บริการที่จัดขึ้นโดยอาสาสมัครคุมประพฤติภายในสำนักงานจัดกิจกรรม (Office Initiated Activities)	8,315 ครั้ง
ทรัพยากรที่ได้รับจากอาสาสมัคร	2,531 ครั้ง
การบริการ/การให้ความช่วยเหลือที่จัดขึ้นโดยอาสาสมัคร	2,957 ครั้ง
จำนวนอาสาสมัคร	1,263 คน

4. การประหยัดงบประมาณภาครัฐ

ระบบการคุมประพฤติและพักการลงโทษของฟิลิปปินส์ถูกบัญญัติขึ้นให้เป็น “มาตรการทางเลือกที่มีต้นทุนต่ำสำหรับผู้กระทำผิดแทนการจำคุก” สำหรับปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012) รัฐบาลคาดว่าจะต้องใช้งบประมาณจำนวน 576,781,427 ฟิลิปปินส์เปโซ ให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ได้รับการพักการลงโทษ และผู้ได้รับการอภัยโทษจำนวน 44,105 คน แต่เนื่องจากการใช้วิธีการคุมประพฤติ ทำให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณจำนวน 230,340,072 ฟิลิปปินส์เปโซ แทนที่จะใช้งบประมาณจำนวนนี้ในการก่อสร้างเรือนจำและจ้างเจ้าหน้าที่เรือนจำเพิ่มเติม

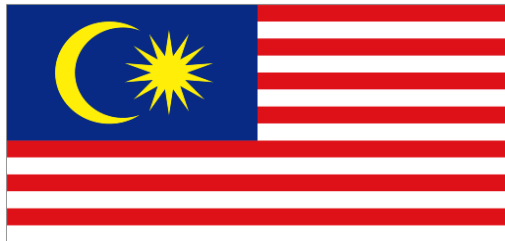
ตามบันทึกข้อตกลงของสำนักงานฯ กับคณะกรรมการอภัยโทษและพักการลงโทษ สำนักบริหารเรือนจำและทัณฑวิทยา สำนักงานนายความสาธารณะ สำนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติและพักการลงโทษทั่วประเทศ จะเข้าตรวจเยี่ยมเรือนจำเป็นประจำ เพื่อสัมภาษณ์ผู้ต้องขังและพิจารณาส่งต่อผู้ต้องขังเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายสิทธิประโยชน์ในการคุมประพฤติ การพักการลงโทษ และการลดโทษในแบบอื่น ๆ ปัจจุบันมีผู้ต้องขังจำนวน 10,462 คนได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับการคุมประพฤติหรือการลดโทษ และผู้ต้องขังจำนวน 14,367 คน ได้รับการย้ายเรือนจำหรือช่วยเหลือด้วยเหตุอื่น ๆ

5. การเพิ่มทรัพยากร

สำนักงานบริหารการพักการลงโทษและการคุมประพฤติ โดยสำนักงานท้องถิ่น ได้ใช้เครือข่ายเพื่อประสานความร่วมมือ ทั้งด้านข้อมูล การขยายเครือข่าย และการมีส่วนร่วม ทั้งในโปรแกรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อรวบรวมความช่วยเหลือต่างๆโดยเฉพาะทางการเงิน จากหน่วยงานของรัฐบาลทั้งระดับชาติและท้องถิ่น กลุ่มธุรกิจ องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มศาสนาและองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ ประโยชน์ของการขยายเครือข่ายโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน คือ การดำเนินการร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ภาคสนามและอาสาสมัครคุมประพฤติ การได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบของการช่วยเหลือด้านการเงิน (จำนวน 1,427,917 ฟิลิปปินส์เปโซ) ด้านอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์สำนักงาน ยานพาหนะ การสนับสนุนด้านทรัพยากรบุคคล/แพทย์ เป็นต้น (1,247,550 ฟิลิปปินส์เปโซ)

ประเทศมาเลเซีย

ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวในประเทศมาเลเซีย

บทนำ

ในอดีต ประเทศมาเลเซียใช้วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยการคุมขังจนครบกำหนดปล่อย แต่เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติเรือนจำปี พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995) จึงได้นำเอามุมมองที่หลากหลายในเรื่องการแก้ไขฟื้นฟูซึ่งรวมไปถึงการใช้มาตรการแบบไม่ควบคุมตัวมาพิจารณาด้วย

ในประเทศมาเลเซียไม่มีหน่วยงานคุมประพฤติ อย่างไรก็ตามกรมราชทัณฑ์ซึ่งรับผิดชอบได้มีการนำมาตรการทางเลือกหนึ่งมาใช้ในกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน นั่นก็คือ การพักการลงโทษ (Parole)

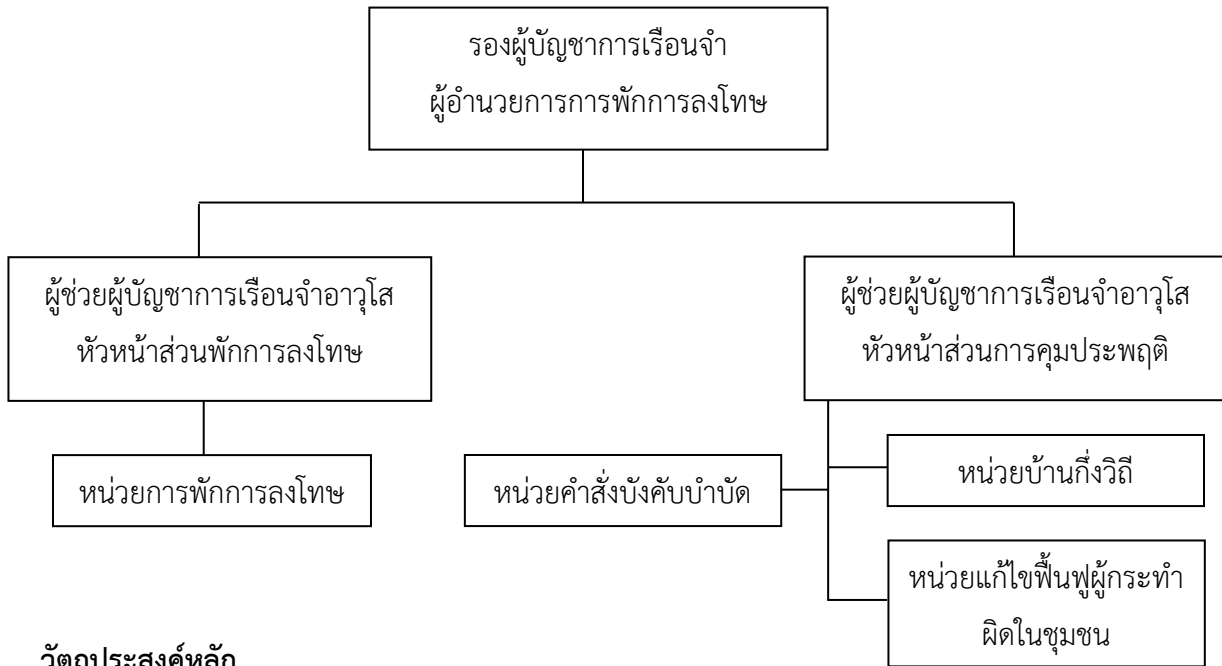
โดยมีโปรแกรมต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน คือ 1. โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของกรมราชทัณฑ์ 2. โปรแกรมบังคับบำบัด และ 3. โปรแกรมบ้านกึ่งวิถี

การพักโทษการลงโทษ

ประเทศมาเลเซียมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำระบบการพักการลงโทษมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 1990) และในปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) มีการเดินทางไปศึกษาดูงานในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร แคนาดา และออสเตรเลียเพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการนำระบบการพักการลงโทษมาใช้และการดำเนินงานในระบบยุติธรรมของประเทศเหล่านี้ โดยพบว่าผู้ต้องขังที่เข้าหลักเกณฑ์สำหรับการปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขนั้นต้องเป็นกลุ่มที่จำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของโทษจำคุกทั้งหมด ผ่านโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟู และต้องมีโทษเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี การพักการลงโทษในประเทศมาเลเซียมีขึ้นในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) มีผู้ต้องขังจำนวน 64 คนที่ได้รับการปล่อยตัว ปัจจุบันมีผู้ต้องขังจำนวน 5,203 คนที่ผ่านเงื่อนไขการพักการลงโทษ ในจำนวนนี้มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่ฝ่าฝืนหรือผิดเงื่อนไข

ปัจจุบันในระบบราชทัณฑ์ของประเทศมาเลเซีย ระบบพักการลงโทษถือว่าเป็นวิธีการใหม่ในการบริหารงานสมัยใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง การแก้ไขผู้กระทำผิดในชุมชนถือระบบพักการลงโทษถูกออกแบบขึ้นสำหรับกลุ่มผู้ต้องขังที่แสดงพฤติกรรมที่ดีในระหว่างการถูกควบคุมให้เห็นว่าจะเป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องถูกคุมขัง ส่วนกระบวนการนี้มีส่วนในการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ต้องขังในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกและการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

โครงสร้างองค์การการพักการลงโทษและงานบริการสังคม กรมราชทัณฑ์ ประเทศมาเลเซีย

วัตถุประสงค์หลัก

- ลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำ
- ส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี
- สร้างโอกาสให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้รับการจ้างงาน
- กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในสังคม
- ลดงบประมาณของเรือนจำ
- ช่วยลดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ

การพัฒนาที่ผ่านมา

- สาธารณชนให้การยอมรับผู้ถูกพักการลงโทษให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
- ผลสำเร็จจำนวนมากที่ทำให้เกิดเป็นตัวอย่างแห่งความสำเร็จไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ การค้าขาย เกษตรกรรม การตัดเย็บเสื้อผ้า การผลิตและอื่น ๆ และการสร้างรายได้ที่พวกเขาได้สามารถนำมาเลี้ยงชีวิตและครอบครัวได้

การนำไปใช้

จุดประสงค์ของการใช้ระบบพักการลงโทษในประเทศมาเลเซียก็เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ต้องขังในการกลับเข้าสู่สังคม ระบบนี้ช่วยลดการกระทำผิดซ้ำได้ในกลุ่มผู้กระทำผิดและทำให้ผู้กระทำผิดได้รับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูได้อย่างต่อเนื่องแม้ออกมาอยู่นอกเรือนจำแล้วก็ตามอีกทั้งยังช่วยลดความแออัดในเรือนจำได้อีกด้วย โปรแกรมนี้จะช่วยให้กระบวนการการกลับเข้าสู่สังคมของผู้ต้องขังเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตลอดจนการกลับคืนสู่ครอบครัวซึ่งเสมือนเป็นอีกมิติหนึ่งของกระบวนการแก้ไขฟื้นฟู ซึ่งทุกฝ่ายคาดหวังว่าการมีส่วนร่วมของสมาชิกในครอบครัวและสมาชิกของชุมชนจะช่วยสนับสนุนผู้กระทำผิดให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมภายหลังการปล่อยตัวได้อย่างปกติสุข

กรมราชทัณฑ์ ประเทศมาเลเซีย โดยกองการบริการชุมชนและพักการลงโทษได้นำระบบดังกล่าวไปใช้ โดยการจัดตั้งสำนักงานพักการลงโทษของรัฐในจำนวน 14 แห่ง และสำนักงานพักการลงโทษประจำเมืองจำนวน 50 แห่งทั่วประเทศ

ผู้ได้รับการพักโทษจะอยู่ภายใต้การสอดส่องดูแลของเจ้าพนักงานพักโทษระหว่างระยะเวลาพักการลงโทษ ภารกิจหลักของเจ้าหน้าที่คือการเยี่ยมบ้าน การเข้าพบนายจ้างของผู้ได้รับการพักการลงโทษ การจัดโปรแกรมกิจกรรมการแก้ไขฟื้นฟู และการจัดการเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมของผู้ได้รับการพักโทษ โดยเจ้าหน้าที่ต้องมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นผู้ที่มีลักษณะน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้แก่ผู้ได้รับการพักการลงโทษและครอบครัวของเขา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้ไขฟื้นฟูและการให้ร่วมมือของผู้กระทำผิดตลอดจนครอบครัวชุมชนด้วย

การควบคุมและสอดส่องผู้ได้รับการพักโทษจะขึ้นอยู่กับระดับของโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูที่กำหนด โดยระดับความเข้มงวดของการควบคุมและสอดส่อง ได้แก่ ระดับสูง กลางและต่ำ สำหรับผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกเป็นระยะเวลานานก็จะได้รับการพักการลงโทษที่มีระดับความเข้มงวดสูง แต่สำหรับผู้ต้องขังโทษต่ำก็จะได้รับการพักโทษในระดับความเข้มงวดต่ำ เจ้าหน้าที่พักโทษจะต้องประสานความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยงานรัฐบาล ภาคเอกชน และหน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐอื่น ๆ เพื่อที่จะได้รับความร่วมมือที่ดีในการจัดโปรแกรมการพักการลงโทษและกิจกรรมการค้นหาอาชีพต่าง ๆ ให้ผู้ได้รับการพักโทษต่อไป หน่วยงานเหล่านั้นได้แก่ หน่วยงานป้องกันยาเสพติด กระทรวงสาธารณสุข กรมสวัสดิการ กรมพัฒนาศาสนาอิสลาม กรมตำรวจ กรมตรวจคนเข้าเมือง สภาค้ำให้ความช่วยเหลือแห่งมาเลเซีย หน่วยงานที่เกี่ยวกับการดูแลประชาชนของมาเลเซีย หน่วยงานที่เกี่ยวกับคนฮินดู เป็นต้น

จุดแข็งของโปรแกรม

- สังคมจะยอมรับผู้พักการลงโทษว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ด้วยการได้รับการยอมรับจากครอบครัว ชุมชน และนายจ้างก่อน
- ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการพักการลงโทษจะเป็นบุคคลต้นแบบให้แก่ผู้อื่น โดยความสำเร็จนี้เห็นได้จากการที่บุคคลเหล่านี้ได้เข้าไปทำงานในภาคธุรกิจ การค้า การเกษตร การออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การผลิต รายได้ที่เกิดจากการทำงานนั้นจะสามารถสนับสนุนความเป็นอยู่ของตนเองและจุนเจือครอบครัวได้
- ผู้พักการลงโทษที่ประสบความสำเร็จในโปรแกรมมีจำนวนมากขึ้นตลอดหลายปีที่ผ่านมา เห็นได้จากตารางแสดงร้อยละของผู้ประสบความสำเร็จในโปรแกรมห่างต่อไป

ปี พ.ศ.	ประสบความสำเร็จ (ร้อยละ)	ถูกเพิกถอน (ร้อยละ)
2551	97.99	2.01
2552	96.95	3.05
2553	97.28	2.72
2554	97.91	2.09
2555	98.03	1.97
ค่าเฉลี่ย	97.63	2.37

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนได้ถูกนำมาใช้ในฐานะที่เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ชาติที่มีชื่อว่า National Blue Ocean Strategy (NBOS) โดยความพยายามร่วมกันระหว่างกรมราชทัณฑ์ กองทัพ และหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ โปรแกรมจะเน้นถึงความสำคัญในการสร้างความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ต้องขังกลุ่มที่เรียกว่า ODS หรือ Orang DiSelia เพื่อเตรียมความพร้อมพวกเขา ก่อนและหลังการปล่อยตัว อีกทั้งโปรแกรมยังเน้นไปถึงวิธีในการเพิ่มโอกาสสำหรับผู้ต้องขังที่แสดงความก้าวหน้าในการแก้ไขฟื้นฟูซึ่งบ่งชี้ว่าเขาสามารถเอาตัวรอดได้เมื่อพ้นกำแพงเรือนจำไปแล้ว

ด้วยความร่วมมือของกองทัพมาเลเซีย ผู้ต้องขังจะอยู่ในศูนย์แก้ไขฟื้นฟู (Correctional Rehabilitation Centre) โดยศูนย์ฯดังกล่าวถูกสร้างขึ้นในค่ายทหาร ผู้ต้องขังที่อยู่ในศูนย์ฯนี้จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ผู้ต้องขังที่ใช้ชีวิตในนี้จะต้องทำงานอยู่ในค่ายทหารก่อนถูกปล่อยตัวกลับสู่สังคม ผู้ต้องขังสามารถที่จะเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูอื่น ๆ ที่จัดขึ้นโดยบุคลากรจากกรมราชทัณฑ์และกองทัพ นอกจากนี้ผู้ต้องขังยังมีโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรระยะสั้นที่จัดขึ้นโดยกรมแรงงานมาเลเซียและวิทยาลัยชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งมีโอกาสในการเข้าร่วมหรือมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนรอบ ๆ ค่ายทหารระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

วัตถุประสงค์หลัก

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้ต้องขัง
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้แก่ผู้ต้องขังในการกลับเข้าสู่สังคมก่อนที่จะถูกปล่อยตัว
3. เพื่อแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ
4. เพื่อให้การดูแลที่ต่อเนื่องระหว่างที่อยู่ในศูนย์แก้ไขฟื้นฟู ทั้งนี้เพื่อสร้างความแน่ใจว่าผู้ต้องขังจะมีความพร้อมที่จะกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติหลังได้รับการปล่อยตัว
5. เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถกลับเข้าสู่ครอบครัวและชุมชนได้โดยผ่านโปรแกรมต่อเนื่องดังกล่าว โดยที่โปรแกรมจะเป็นตัวสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ครอบครัวหรือชุมชนมากขึ้น
6. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ และองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐในกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูให้กับผู้ต้องขัง

การพัฒนาที่ผ่านมา

นับตั้งแต่ที่มีการเริ่มต้นใช้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน ในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการจัดตั้งศูนย์แก้ไขฟื้นฟูทั้งสิ้น จำนวน 5 แห่ง ทั่วประเทศ

1. ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูค่าย Mahkota ในเขต Kluang, Johor
2. ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูค่าย Sultan Abdul Halim Mu'adzam Shah, ในเขต Jitra Kedah
3. ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูค่าย Desa Pahlawan ในเขต Kota Bharu, Kelantan
4. ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูค่าย Syed Sirajuddin ในเขต Gemas, Negeri Sembilan

5. ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง Batu 10 ในเขต Kuantan, Pahang

โดยมีผู้ต้องขังชายจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,200 คน ซึ่งมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ต่างได้รับโอกาสในการเข้าร่วมโปรแกรมต่าง ๆ เช่น การทำงานเกี่ยวกับการซ่อมบำรุงในค่าย การออกแบบจัดพื้นที่ภายนอกอาคาร และงานช่างเล็ก ๆ น้อย ๆ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมและการประมงร่วมด้วย ผู้ต้องขังจะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนเงิน 200 ริงกิตต่อเดือนจากการทำงาน พร้อมทั้งได้รับสวัสดิการประกันชีวิตด้วย

การนำไปใช้

การลดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำ จำเป็นต้องใช้โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูใหม่ ๆ เพราะวิธีการใหม่นี้ สามารถทำได้ทั้งนอกเรือนจำและมีการเชิญหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วม โปรแกรมจึงมีความครอบคลุมกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังและการกลับคืนสู่สังคม ยิ่งไปกว่านั้นการทำงานในค่ายยังทำให้ผู้ต้องขังสามารถเข้าร่วมในหลักสูตรระยะสั้นหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ได้รับการรับรองโดยอธิบดีกรมราชทัณฑ์ (Commissioner General of Prisons)

การนำโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูหรือการแทรกแซงไปใช้กับผู้ต้องขังนั้น จะต้องอาศัยกรมราชทัณฑ์แห่งประเทศมาเลเซีย กองทัพบก ทั้งฝ่ายการศึกษาและฝ่ายการศาสนา และหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่ภาครัฐ ซึ่งเนื้อหาของโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูประกอบไปด้วยหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด กระบวนการทางจิตสังคม ศาสนาและความแตกต่างทางวัฒนธรรม โปรแกรมการให้คำปรึกษากับครอบครัว และโปรแกรมที่ให้ความช่วยเหลือกับครอบครัวของผู้ต้องขังในการสอดส่องดูแล ทั้งนี้เพื่อเป็นการหล่อเลี้ยงค่านิยมของความเป็นครอบครัวและความรับผิดชอบ นอกจากนี้องค์การที่ไม่ใช่ภาครัฐในระดับท้องถิ่นก็เข้ามาทำหน้าที่สอนศาสนาให้แก่ผู้ต้องขังอีกเช่นกัน ทั้งศาสนาอิสลาม คริสต์ พุทธและฮินดู

นอกจากการร่วมมือกับกองทัพบกมาเลเซีย ยังมีอีกสองหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมได้แก่ กรมการเกษตรและกรมประมง ทั้งสองหน่วยงานให้การสนับสนุนด้านการฝึกทักษะในการประกอบอาชีพด้านการทำเกษตรกรรมและการทำประมงให้แก่ผู้ต้องขัง นอกจากนี้กรมราชทัณฑ์ยังร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมแรงงาน กระทรวงทรัพยากรบุคคล และวิทยาลัยชุมชน ในการฝึกอาชีพให้ผู้ต้องขัง

จุดแข็งของโปรแกรม

นับแต่ที่มีการดำเนินงานในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) จวบจนกระทั่งปัจจุบันนี้ (14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) ผู้ต้องขังที่ผ่านการเข้าร่วมโปรแกรมนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 3,763 คน และจำนวน 2,051 คน ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์แก้ไขฟื้นฟู (Correctional Rehabilitation Centre) ในขณะที่มีผู้ต้องขังจำนวน 512 คน ที่ถูกปล่อยตัวเนื่องจากพ้นการพักการลงโทษ และจากผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวทั้งหมดนั้น มีผู้ที่ได้รับการจ้างงานจำนวนถึง 1,853 คน คิดเป็นร้อยละ 90.34 ในขณะที่อีกร้อยละ 9.66 นั้นกำลังอยู่ในช่วงหางาน ซึ่งในระหว่างนี้จะมีพนักงานพักการลงโทษคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและการสนับสนุน ที่ผ่านมามีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างต่ำ คือมีเพียงร้อยละ 0.24

จากการดำเนินโครงการนี้ทำให้รัฐบาลไม่จำเป็นต้องสร้างเรือนจำใหม่ขึ้น เนื่องจากศูนย์แก้ไขฟื้นฟูดังกล่าว สามารถรองรับโดยผู้ต้องขังทั้งสิ้น 1,200 คน งบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างศูนย์แก้ไขฟื้นฟูขึ้น

ภายในพื้นที่ค่ายทหารคิดเป็นเงินเท่ากับ 22,884,300.06 มาเลเซียริงกิต ซึ่งเป็นการใช้งบประมาณที่น้อยกว่า การก่อสร้างเรือนจำใหม่อย่างมาก ตัวอย่างที่เปรียบเทียบได้ชัดเจนคือ การก่อสร้างเรือนจำเพอร์ลิสที่สามารถรองรับผู้กระทำผิดได้เพียง 800 คน แต่ใช้งบประมาณในการก่อสร้างไปถึง 135 ล้าน มาเลเซียริงกิต ดังนั้น โปรแกรมนี้จึงสามารถช่วยประหยัดงบประมาณของภาครัฐได้เป็นอย่างมาก

ตารางที่ 1: สถิติจำนวนผู้ต้องขังกลุ่ม ODS ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)

ลำดับ ที่	ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดใน ชุมชน(Community-Based Rehabilitation Centre)	ปัจจุบัน	ได้รับคำสั่ง พักการ ลงโทษ	ปล่อยตัว	รวม	กระทำผิด ซ้ำ
1	Mahkota Camp, Kluang, Johor	200	129	328	657	01
2	Sultan Abdul Halim Camp, Jitra, Kedah	200	97	403	700	-
3	Syed Sirajudin Camp, Gemas, N Sembilan	400	129	611	1140	03
4	Desa Pahlawan Camp, Kota Bharu, Kelantan	200	80	380	660	-
5	Batu 10 Camp, Kuantan, Pahang	200	77	329	606	01
	รวม	1200	512	2051	3763	05

ตารางที่2: จำนวนเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ ศูนย์แก้ไขฟื้นฟู

ลำดับที่	ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน (Community-Based Rehabilitation Centre)	จำนวน (คน)
1	ค่าย Mahkota, Kluang, Johor	43
2	ค่าย Sultan Abdul Halim, Jitra, Kedah	41
3	ค่าย Syed Sirajudin, Gemas, N Sembilan	74
4	ค่าย Desa Pahlawan , Kota Bharu, Kelantan	41
5	ค่าย Batu 10 , Kuantan, Pahang	43
	รวม	242

คำสั่งบังคับรับการบำบัด (Compulsory Attendance Order)

คำสั่งบังคับรับการบำบัดนั้นเป็นการลงโทษที่เป็นทางเลือกแทนการรับโทษจำคุก โดยศาลจะเป็นผู้ออกคำสั่งดังกล่าวเพื่อให้ผู้กระทำผิดเข้ามาสู่กระบวนการบังคับรับการบำบัดเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน โดยผู้กระทำผิดต้องใช้เวลา 4 ชั่วโมงต่อวันอยู่ในสถานที่ที่เจ้าหน้าที่กำหนด กรมราชทัณฑ์มาเลเซียเป็นผู้ดำเนินการตามคำสั่งบังคับรับการบำบัดภายใต้พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2497 (ค.ศ. 1954)

วัตถุประสงค์หลัก

คำสั่งบังคับรับการบำบัดมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดในการรับโทษอื่นแทนการจำคุก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้ตามปกติ
- เป็นการสร้างความตระหนักรู้และเป็นการปลูกฝังความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดต่อชุมชนและประเทศ ตลอดจนเป็นการสร้างประโยชน์แก่ชุมชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมในระบบบังคับรับการบำบัด
- เพื่อเป็นการลดผลกระทบทางลบที่เกิดจากการถูกคุมขังในเรือนจำสำหรับผู้กระทำผิดที่ได้รับโทษสถานเบา
- เพื่อเป็นการป้องกันการตกงานเนื่องจากการถูกจำคุก

การพัฒนาที่ผ่านมา

ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 2010 เป็นต้นมา รัฐในมาเลเซียจำนวนทั้งสิ้น 12 รัฐและ 54 เขตเริ่มใช้คำสั่งบังคับรับการบำบัด การบังคับใช้ที่ประสบความสำเร็จและทำให้รัฐบาลมาเลเซียสามารถขยายอำนาจการบังคับใช้คำสั่งนี้ไปยังพื้นที่อื่น ๆ เช่น ซาบาห์ และซาราวัก เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2011 รัฐบาลได้ทำการขยายการบังคับใช้ไปยังพื้นที่ที่ห่างไกลออกไปและเป็นการขยายกรอบอำนาจตาม พระราชบัญญัติในปัจจุบันนี้มีทั้งสิ้น 65 เขตที่ดำเนินการใช้โปรแกรมนี้และมีผู้กระทำผิดทั้งสิ้น 954 คนที่เข้าร่วมโปรแกรมนี้และประสบความสำเร็จด้วยดี

การนำไปใช้

การบังคับใช้คำสั่งบังคับรับการบำบัดของกรมราชทัณฑ์เต็มไปด้วยความท้าทาย ซึ่งได้แก่ การพยายามในการดำเนินการให้โปรแกรมนั้นเป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในระเบียบ นอกเหนือจากนี้ยังมีความท้าทายอื่น ๆ ได้แก่

1. การรับรู้ของสาธารณชนต่อผู้กระทำผิด รวมถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับประเด็นเรื่องประสิทธิภาพของโปรแกรม
2. ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการให้ผู้กระทำผิดได้เข้ารับกิจกรรมการบังคับรับการบำบัด
3. การจัดกิจกรรมและหลักสูตรต่าง ๆ ควรเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับฐานความผิดเป็นหลัก
4. ระดับของความรู้และทักษะของผู้ดูแลต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

กรมราชทัณฑ์ประเทศมาเลเซียได้ดำเนินงานเชิงรุกซึ่งเจ้าหน้าที่เรือนจำในเขตต่าง ๆ สามารถติดต่อโดยตรงกับหน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชน หน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐและอื่น ๆ เพื่อขอข้อเสนอแนะและความร่วมมือ โดยมีผลตอบรับที่ได้เกินความคาดหมาย คือ ทางหน่วยงานได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการดำเนินการตามคำสั่งบังคับรับการบำบัดซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95 นอกจากนี้กรมราชทัณฑ์ยังได้ทำหน้าที่เสริมสร้างความรู้ผ่านการจัดอบรมด้านการดำเนินการในหลักสูตรต่าง ๆ ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จุดแข็งของโปรแกรม

จากการบังคับใช้คำสั่งบังคับรับการบำบัด กรมราชทัณฑ์ประเทศมาเลเซียสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงทางบวกต่อประเทศและสังคมได้ ดังต่อไปนี้

1. เมื่อเทียบกับการควบคุมตัวในเรือนจำเป็นระยะเวลา 3 เดือน การใช้คำสั่งบังคับรับการบำบัดสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายการดำเนินการสำหรับผู้ต้องขังเป็นจำนวน 3,005,100.00 มาเลเซียริงกิต ต่อผู้ต้องขังจำนวน 954 คน
2. การขยายบทบาทของกรมราชทัณฑ์ในการทำโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูดังกล่าวสามารถลดอัตราการกระทำผิดซ้ำและความแออัดในเรือนจำได้
3. ช่วยให้การดำเนินคดีในชั้นศาลเร็วขึ้น โดยเฉพาะคดีความผิดเล็กน้อย และลดคดีค้างในศาล
4. สามารถเพิ่มความเชื่อมั่นจากสังคมและกลุ่มองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐว่าผู้กระทำผิดเหล่านั้นสมควรได้รับการช่วยเหลือ เพื่อที่จะไม่ให้เขาเหล่านั้นกลับไปกระทำความผิดอีก
5. ให้โอกาสผู้กระทำผิดในการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและสร้างความรู้สึกรับผิดในการกระทำของตน ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดสามารถใช้ชีวิตต่อไปอย่างปกติได้และมีรายได้จากการทำงาน

ตารางที่ 3: จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งบังคับรับการบำบัด ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013

ลำดับที่	รัฐ	ปัจจุบัน	เพิกถอนคำสั่ง คุมประพฤติ	พ้นคุม	รวม
1	PERLIS	0	0	32	32
2	KEDAH	22	0	71	93
3	P.PINANG	1	1	67	69
4	PERAK	9	0	119	128
5	SELANGOR	1	0	93	94
6	WILAYAH PERSEKUTUAN	17	0	116	133
7	NEGERI SEMBILAN	1	0	22	23
8	MELAKA	4	0	64	68
9	JOHOR	7	0	180	187
10	PAHANG	4	0	55	59
11	TERENGGANU	0	0	11	11
12	KELANTAN	5	0	46	51
13	SABAH	4	0	1	5
14	SARAWAK	4	0	6	10
	รวม	79	1	883	963

บ้านกึ่งวิถี

ความเป็นมา

บ้านกึ่งวิถีเป็นสถานที่ชั่วคราวที่กรมราชทัณฑ์สร้างไว้สำหรับอดีตผู้ต้องขังและสำหรับผู้ที่เหลือโทษหนึ่งในสี่ของโทษทั้งหมด พิธีเปิดโครงการบ้านกึ่งวิถี จัดขึ้นในวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) โดยผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานในพิธีเปิด

วัตถุประสงค์หลัก

- 2.1 เพื่อให้โอกาสอดีตผู้ต้องขังเตรียมตัวเข้าสู่กระบวนการกลับเข้าสู่สังคม
- 2.2 เพื่อให้เกิดกระบวนการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน
- 2.3 เพื่อให้โอกาสกับอดีตผู้กระทำผิดในการมีอาชีพที่สอดคล้องกับทักษะมากขึ้น
- 2.4 เพื่อให้ที่พักพิงชั่วคราวสำหรับอดีตผู้ต้องขังระหว่างที่กำลังหาที่พักอาศัยที่เหมาะสม

การพัฒนาที่ผ่านมา

ตั้งแต่มีการดำเนินการโครงการนี้จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ได้มีบ้านกึ่งวิถีจำนวนทั้งสิ้น 14 แห่งได้แก่

1. บ้านกึ่งวิถี Penang
2. บ้านกึ่งวิถี Perak
3. บ้านกึ่งวิถี Pahang
4. บ้านกึ่งวิถี Terengganu
5. บ้านกึ่งวิถี Selangor
6. บ้านกึ่งวิถี Perlis
7. บ้านกึ่งวิถี Johor
8. บ้านกึ่งวิถี Melaka
9. บ้านกึ่งวิถี Negeri Sembilan
10. บ้านกึ่งวิถี Kelantan
11. บ้านกึ่งวิถี Kuala Lumpur
12. บ้านกึ่งวิถี Kedah
13. บ้านกึ่งวิถี Sarawak
14. บ้านกึ่งวิถี Sabah

ปัจจุบันมีอดีตผู้ต้องขังที่ผ่านการเข้าพักในบ้านกึ่งวิถีแล้วทั้งสิ้น 512 คน และในขณะนี้ยังมีจำนวน 52 คนที่ยังคงพักอาศัยอยู่

การนำไปใช้

กรมราชทัณฑ์ประเทศมาเลเซียตระหนักถึงปัญหาที่ผู้ต้องขังประสบภายหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวกลับสู่สังคม คือการปรับตัวเมื่อเข้าไปอยู่ในสังคม ดังนั้นบ้านกึ่งวิถีจึงเป็นกลไกหนึ่งในการให้ที่พักพิงกับผู้กระทำผิดเพื่อปรับตัวก่อนกลับเข้าสู่ชุมชน

ผู้ที่อยู่ในบ้านกึ่งวิถีได้รับการแนะนำในการปรับตัวกลับเข้าสู่สังคมในฐานะบุคคลที่มีประสิทธิภาพและเคารพกฎหมาย นักจิตวิทยามีบทบาทในการแนะแนวทางและให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในบางครั้งบางคราว รวมทั้งการให้บริการปรึกษาแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม และ การบำบัดยาเสพติด

จุดแข็งของโปรแกรม

ตั้งแต่มีการเปิดบ้านกึ่งวิถีจนกระทั่งปัจจุบันนับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เนื่องจากประมาณร้อยละ 95 ของสมาชิกสามารถออกไปมีอาชีพที่มั่นคงซึ่งทำให้สถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมลดลง

ตารางที่ 4: สถิติจำนวนของสมาชิกที่อาศัยอยู่ในบ้านกึ่งวิถี ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)

ลำดับที่	บ้านกึ่งวิถี	ปัจจุบัน	สิ้นสุด	รวม
1	RP PERLIS	1	19	20
2	RP KEDAH	4	37	41
3	RP P.PINANG	6	61	67
4	RP PERAK	2	5	7

ลำดับที่	บ้านกิ่งวิถิ	ปัจจุบัน	สิ้นสุด	รวม
5	RP SELANGOR	5	47	62
6	RP WILAYAH PERSEKUTUAN	3	101	104
7	RP NEGERI SEMBILAN	6	22	28
8	RP MELAKA	1	18	19
9	RP JOHOR	1	29	30
10	RP PAHANG	4	41	45
11	RP TERENGGANU	4	25	29
12	RP KELANATAN	16	79	95
13	RP SABAH	0	20	20
14	RP SARAWAK	1	6	7
รวม		54	510	564

ตารางที่ 5: อัตราเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่บ้านกิ่งวิถิ

ลำดับที่	บ้านกิ่งวิถิ	จำนวนเจ้าหน้าที่
1	RP PERLIS	3
2	RP KEDAH	3
3	RP P.PINANG	3
4	RP PERAK	3
5	RP SELANGOR	3
6	RP WILAYAH PERSEKUTUAN	3
7	RP NEGERI SEMBILAN	3
8	RP MELAKA	3
9	RP JOHOR	3
10	RP PAHANG	3
11	RP TERENGGANU	3
12	RP KELANATAN	3
13	RP SABAH	3
14	RP SARAWAK	3
รวม		36

สรุป

ระบบพักการลงโทษในประเทศมาเลเซียให้ผลในทางบวกกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ระบบการพักการลงโทษได้ถูกพัฒนามาจากระบบของประเทศออสเตรเลียซึ่งให้ประโยชน์กับผู้ต้องขังเป็นอย่างมาก ภายหลังจากที่ได้นำระบบนี้มาใช้เพียง 5 ปี มีเพียง 35 คดีที่พบว่ามีการกระทำความผิดซ้ำ

หลักการของระบบพักการลงโทษให้ความสำคัญกับผู้ต้องขังได้มีโอกาสรับโทษอื่นแทนโทษจำคุก การปล่อยตัวด้วยเงื่อนไขการพักการลงโทษสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวซึ่งบางครั้งอาจถูกบั่นทอนหรือเป็นความสัมพันธ์ที่เปราะบางเพราะเป็นผลมาจากการที่ผู้กระทำผิดต้องรับโทษในเรือนจำ

ด้วยกระบวนการการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน การเข้าร่วมโปรแกรมนี้จะไม่ถือว่าเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เพราะช่วงระยะเวลาการจำคุกในเรือนจำก็จะมีเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับทักษะและความรู้ด้านต่างๆ ผู้ต้องขังที่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขฟื้นฟูก็สามารถกลับตัวมาเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ สามารถประกอบอาชีพซึ่งในทางอ้อมก็ถือว่าเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและลดปัญหาสังคมได้ ดังนั้นความปลอดภัยของชุมชนก็จะมีมากขึ้นเพราะผู้ต้องขังที่ได้รับการแก้ไขฟื้นฟูจะมีความพร้อมในการรับมือกับความท้าทายต่างๆที่จะเกิดขึ้นในชีวิตได้

ประโยชน์ของคำสั่งบังคับรับการบำบัดต่างจากการใช้มาตรการควบคุมตัวระยะสั้น เนื่องจากสามารถประหยัดงบประมาณและไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา การทำงาน และความสัมพันธ์ในครอบครัวและชุมชนของผู้กระทำผิด นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ที่จะจัดกระบวนการการเยียวยาต่อเหยื่ออาชญากรรม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับและเพื่อบรรเทาปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ

หากมองดูสถานการณ์ปัจจุบัน การจัดตั้งบ้านกึ่งวิถีก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพราะบ้านกึ่งวิถีสามารถตอบสนองความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและเป็นสถานที่พักพิงให้ผู้กระทำผิดได้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูของผู้กระทำผิด และการที่มีการจัดตั้งบ้านกึ่งวิถีขึ้นในหลายประเทศทั่วโลกก็เป็นการพิสูจน์ถึงประโยชน์ของบ้านกึ่งวิถีต่อประเทศชาติ

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ความเป็นมา

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า การถูกคุมขังในเรือนจำก่อให้เกิดผลทางลบต่อผู้ต้องขัง เช่น ผู้ต้องขังอาจเรียนรู้วิธีการก่ออาชญากรรมรูปแบบใหม่จากผู้ต้องขังคนอื่น หรือเผชิญปัญหาด้านจิตใจ (psychological problems) จากการถูกคุมขังแต่ในทางปฏิบัติ การให้คำแนะนำและช่วยเหลือเยียวยาผู้ต้องขังในเรือนจำมีอุปสรรคในหลายด้าน เช่น เรือนจำไม่สามารถนำโปรแกรมบำบัดไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ ความแออัดหนาแน่นของจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำโดย ประสบปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ทำให้การแก้ไขฟื้นฟูในเรือนจำไม่สามารถทำได้เกือบทุกเรือนจำในประเทศอินโดนีเซีย

สภาพการณ์ดังกล่าวเป็นสาเหตุหลักที่ต้องการหน่วยงานซึ่งจะทำหน้าที่แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด โดยปราศจากอิทธิพลจากเรือนจำ ในอินโดนีเซีย จึงมีหน่วยงานหนึ่งที่ให้คำแนะนำและฟื้นฟูผู้ต้องขังนอกเรือนจำ รู้จักกันในชื่อ “คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษ (Probation and Parole Board)” ผู้กระทำผิดทุกคนที่อยู่ภายใต้หน่วยงานนี้จะถูกเรียกว่า Correctional Clients อันประกอบด้วยผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ได้รับการพักการลงโทษ โดยผู้ได้รับการพักการลงโทษ คือ ผู้ต้องขังจะได้รับการพักโทษหลังจากได้รับโทษในเรือนจำแล้ว 2 ใน 3 ของโทษทั้งหมด เป็นผู้มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎของเรือนจำ ส่วนผู้ถูกคุมความประพฤติ คือ ผู้กระทำผิดที่ศาลตัดสินให้อยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษ

โปรแกรมการพักการลงโทษนี้ก่อให้เกิดผลดีเป็นอย่างมาก โดย โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของคณะกรรมการชุดนี้สนับสนุนให้ผู้กระทำผิดมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เชื่อว่ายิ่งพวกเขาได้กลับไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเร็วขึ้นเท่าไร จะส่งผลดีให้พวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้เร็วขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้การให้ผู้กระทำผิดได้รับการฟื้นฟูในชุมชนยังช่วยลดโอกาสที่ผู้กระทำผิดจะถูกถ่ายถอดหรือเรียนรู้การก่ออาชญากรรมในเรือนจำและลดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำอีกด้วย

หลังจากการก่อตั้งหน่วยงานดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษ ได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง แบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้

1. ยุคล่าอาณานิคมของดัตช์ (Dutch Colonialism Period)

ในยุคแรกหน่วยงานนี้ถูกเรียกว่า Reclassering (เป็นภาษาดัตช์ แปลว่า การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด) เป็นสถาบันที่รับผิดชอบการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน (Community Based Corrections) หลังการบังคับใช้กฎหมาย Staadblad พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1926) ฉบับที่ 251 ในปี พ.ศ. 2597 (ค.ศ. 1927) ได้มีการสร้างสถาบันดังกล่าวในเมืองต่างๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยตรวจสอบพิเศษในเรือนจำสำนักงานใหญ่ กฎหมายที่เกี่ยวกับสถาบันที่รับผิดชอบด้านการฟื้นฟูนี้ถูกเขียนไว้ใน The Dwang Opvoedign Regeling

2. ยุคล่าอาณานิคมของญี่ปุ่น (Japan Colonialism Era)

ในสมัยนี้ แม้ว่าสถาบันเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดยังคงมีอยู่ในเรือนจำสำนักงานใหญ่ แต่กิจกรรมต่าง ๆ ได้หยุดชะงักไป จนกระทั่งปี พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1950) กิจกรรมการแก้ไขฟื้นฟูได้รับความสนใจอีกครั้ง ซึ่งจะเห็นได้จากที่มีการจ้างผู้ช่วยสำหรับพนักงานแก้ไขฟื้นฟูในทุกภาค

3. หลังจากวันประกาศอิสรภาพของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (The Independence day of Republic of Indonesia)

เนื่องจากคำว่า Reclassering มีนัยของระบบเรือนจำ (prison system) จึงคิดว่าเป็นคำที่ไม่เหมาะสมอีกต่อไป ดังนั้นในวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1964) ระบบเรือนจำจึงเปลี่ยนมาเรียกว่าระบบราชทัณฑ์ (Correctional system) ตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีในสมัยนั้น (Ampera Cabinet Presidium decision No. 75/U/Kep/11/66) ในช่วงของการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรนี้เอง ชื่อ Reclassering ได้ถูกเปลี่ยนมาเรียกว่า การแก้ไขฟื้นฟูและให้คำแนะนำทางสังคมแก่เยาวชน (social guidance and juvenile treatment) ตามคำสั่งประธานาธิบดีที่ 75/V/1966 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 (ค.ศ. 1966) ตั้งแต่นั้นมาการบริหารงานจึงแบ่งได้เป็น 2 สาย คือ สายราชทัณฑ์ และสายการแก้ไขฟื้นฟูและให้คำแนะนำ

สืบเนื่องจากคำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ที่ E.PR.07.03 -17 ลงวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) และคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ M.02-PR.07.03 เกี่ยวกับองค์กรและขั้นตอนการแก้ไขฟื้นฟูและให้คำแนะนำแก่ผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน ชื่อของหน่วยงานนี้จึงได้ถูกเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษ

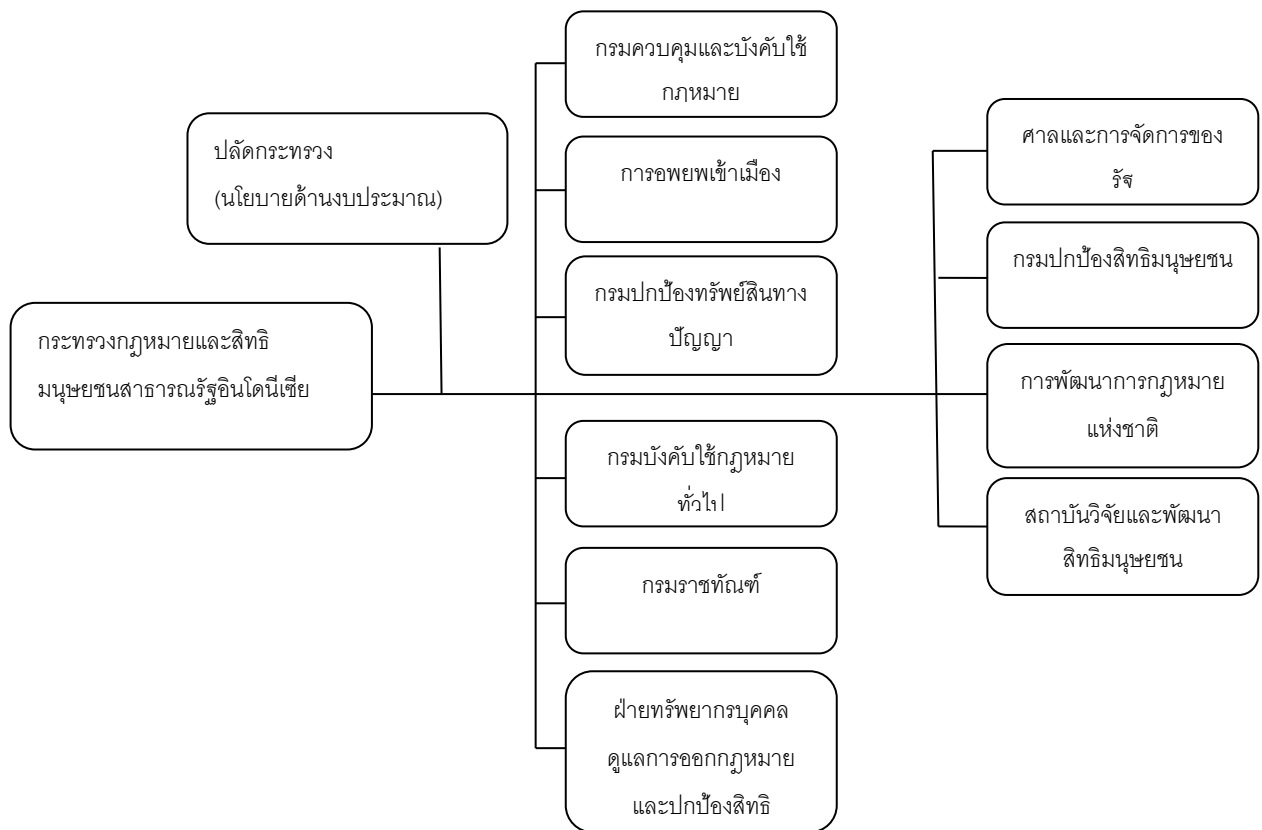
โครงสร้างองค์กรของคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

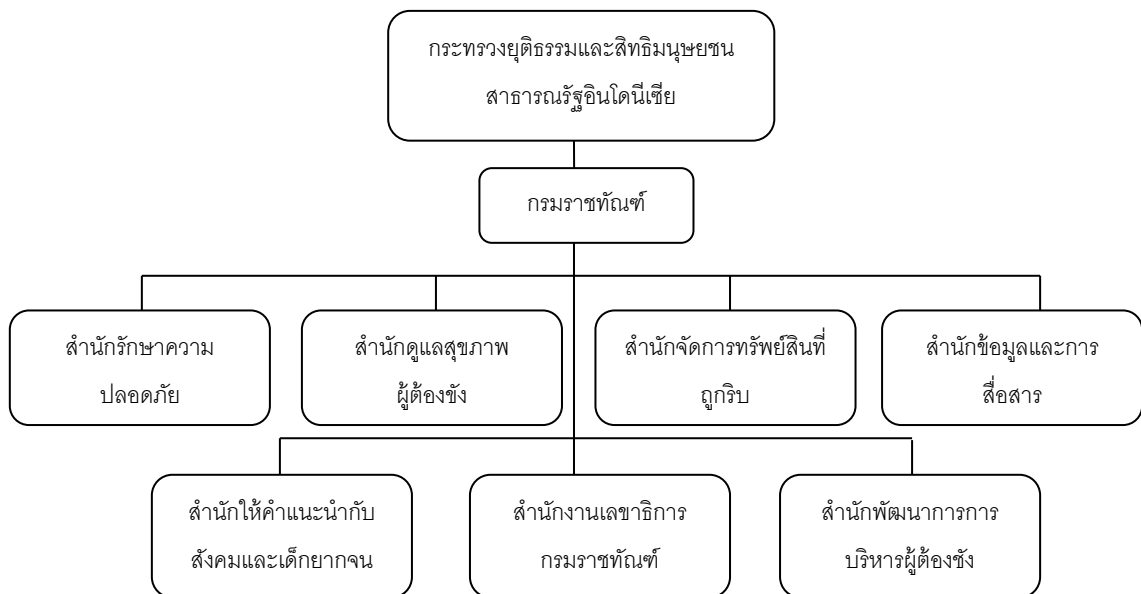
โดยโครงสร้างแล้วคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษสังกัดภายใต้กรมราชทัณฑ์ กระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน แต่ในทางปฏิบัติแล้วคณะกรรมการนี้ทำงานภายใต้สำนักงานส่วนภูมิภาค (Regional office) ของกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน โดยมีภารกิจหลักของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันดังนี้:

- กระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน ดูแลเรื่องกฎหมายและสิทธิมนุษยชนของประเทศ และให้คำแนะนำด้านกฎหมายแก่ประธานาธิบดีในการบริหารประเทศ
- กรมราชทัณฑ์ รับผิดชอบการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย
- สำนักงานส่วนภูมิภาคของกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน มี Kantor Wilayah เป็นตัวแทนกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชนในทุกจังหวัด

1. โครงสร้างองค์กรของกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน

2. โครงสร้างองค์กรของกรมราชทัณฑ์

ภารกิจหลัก

คณะกรรมการพิจารณาการคุ้มครองประพฤติกุณและพักการลงโทษ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบำบัดแก้ไขผู้กระทำผิด โดยมีภารกิจหลัก ดังนี้

1. การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับบุคลิกภาพและทักษะที่จำเป็นในการช่วยเหลือตนเอง โดยพนักงานคุ้มครองประพฤติกุณจะไปพบผู้กระทำผิดที่บ้าน หรือนัดหมายให้มาพบที่สำนักงาน โดยในช่วงนี้ผู้กระทำผิดจะถือว่าอยู่ในโปรแกรมการให้การคำแนะนำ ซึ่งประกอบไปด้วย

1.1 การให้คำแนะนำทางสังคม เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม

1.2 การให้คำแนะนำด้านบุคลิกภาพและความเชื่อทางศาสนา เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิดในแง่ของการจัดการกับอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์ และการจัดการกับความทุกข์ ความยากลำบากทางเศรษฐกิจ

1.3 การฝึกทักษะ เป็นการให้คำแนะนำหรือฝึกอบรมในด้านต่างๆ ที่ผู้กระทำผิดสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

กิจกรรมที่คณะกรรมการพิจารณาการคุ้มครองประพฤติกุณและพักการลงโทษนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิด ได้แก่

- การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา
- การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม
- การให้คำปรึกษารายบุคคลและรายกลุ่ม
- การศึกษาต่อ
- ค่ายาลูกเสือ
- การฝึกอาชีพ
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอยู่ในสังคม
- การบำบัดปัญหาทางจิตใจ
- วรรณกรรม
- การบำบัดอาการทางจิต
- อื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2. การจัดทำรายงานของผู้กระทำผิด (Social Case Report) โดยสามารถแบ่งประเภทของรายงานได้ ดังนี้:

- 2.1 รายงานเพื่อเตรียมการสำหรับคดีที่ผู้กระทำผิดเป็นเยาวชน
- 2.2 รายงานเพื่อประกอบการพิจารณาคดีของศาลสำหรับคดีที่ผู้กระทำผิดเป็นเยาวชน
- 2.3 รายงานสำหรับผู้ต้องขัง ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ประเภทตามวัตถุประสงค์

- รายงานสำหรับการรับตัวและปฐมนิเทศ
- รายงานสำหรับการจำแนกเพื่อเข้าสู่โปรแกรมบำบัด
- รายงานเพื่อเตรียมเข้าสู่การคุมประพฤติ
- รายงานสำหรับเตรียมการก่อนปล่อยตัว
- รายงานสำหรับเตรียมการช่วงปรับตัว
- รายงานสำหรับการปล่อยตัวเพื่อไปเยี่ยมบ้าน

2.4 รายงานที่หน่วยงานอื่นร้องขอ

3. การควบคุมและสอดส่องผู้กระทำผิด

การพัฒนาในปัจจุบัน

ในขณะนี้ กรมราชทัณฑ์กำลังประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงานในส่วนราชการ โดยคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษซึ่งอยู่ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ก็เป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนโครงสร้างดังกล่าวด้วย จุดประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงระบบและนวัตกรรมในการทำงาน นั้นมีเป้าหมายเพื่อ การคืนคนดีสู่สังคมอย่างแท้จริง

ตัวอย่างเช่น จนถึงขณะนี้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษยังไม่ได้ทำงานร่วมกับเรือนจำอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นพนักงานคุมประพฤดียังคงทำงานตามหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการยุติธรรมแบบเดิม ทั้งการเปลี่ยนแปลงระบบที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษกำลังวางแผนที่จะลดขั้นตอนการทำงาน เพื่อลดความล่าช้าและซ้ำซ้อน อีกความพยายามหนึ่ง คือ การให้พนักงานคุมประพฤติไปประจำที่เรือนจำ สถานพินิจ และสถานีตำรวจ เพื่อทำการประเมินผู้กระทำผิดในเบื้องต้น

การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าอีกประการหนึ่งของงานแก้ไขผู้กระทำผิดในชุมชน คือ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักโทษหรือลดโทษจากเรือนจำมีจำนวนมากขึ้น ผู้ถูกคุมความประพฤติเหล่านี้ได้แก่

1. ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนด (Inmates on Pre-release Leave)

การปล่อยตัวก่อนกำหนดจะให้กับผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกน้อยกว่าหนึ่งปี สำหรับผู้ที่มีความประพฤติดี และได้รับโทษจำคุก 9 เดือน จะถูกให้คุมประพฤติ 3 เดือน และสำหรับผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุก 8 เดือน จะถูกให้คุมประพฤติ 8 เดือน ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวในกรณีดังกล่าว จะอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติ และพักการลงโทษ

2. การได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนด (Pre-release Leave)

การได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องมีความประพฤติดีอย่างน้อย 9 เดือน ผู้กระทำผิดจะได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดเท่ากับจำนวนเดือนที่ได้รับการลดโทษ ซึ่งอย่างมากที่สุดคือ 6 เดือน

2.1 การปล่อยตัวเพื่อไปเยี่ยมบ้าน (Visiting Family Leave) ผู้ต้องขังที่รับโทษจำคุกมาแล้ว เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด และมีความประพฤติดีจะได้รับอนุญาตให้กลับไปเยี่ยมบ้านได้ 2 วัน (48 ชั่วโมง) แต่ต้องอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่เรือนจำในพื้นที่นั้นๆ

2.2 ช่วงปรับตัวของผู้กระทำผิด (The Offender Assimilation) ผู้ต้องขังจะได้รับสิทธิให้ พบปะพูดคุยกับสมาชิกชุมชนหลังจากรับโทษมาแล้วครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องมีความ ประพฤติดีขณะอยู่ในเรือนจำ

2.3 เรือนจำเปิด (Open Prisons) เรือนจำเปิดเป็นเรือนจำที่มีการรักษาความปลอดภัยน้อย ที่สุดในกระบวนการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ผู้ต้องขังที่จะอยู่ในเรือนจำเปิด ต้องเคยอยู่ในการรักษาความ ปลอดภัยระดับกลาง (medium security) และเคยได้รับสิทธิปรับตัวในชุมชนมาแล้ว

การพัฒนาของงานคุมประพฤติ

1. ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์กำลังพัฒนาระบบฐานข้อมูล โดยมีเป้าหมายที่จะสามารถตรวจสอบและ ระบุตัว (Identify) ผู้กระทำผิดทั่วประเทศอินโดนีเซียได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เพื่อสามารถที่จะติดตามเรียกใช้ ข้อมูลของผู้กระทำผิดได้อย่างเป็นปัจจุบัน (real time)

2. กรมราชทัณฑ์กำลังพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงและความต้องการของผู้กระทำผิดและ ผู้ต้องขัง ซึ่งแบบประเมินนี้จะช่วยเจ้าหน้าที่ในการคัดกรองและเลือกโปรแกรมบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมกับ ผู้กระทำผิดรายนั้น ๆ

อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษเป็นหน่วยงานที่ให้คำแนะนำผู้กระทำ ผิด และให้การบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่และเยาวชน พนักงานคุมประพฤติในฐานะที่เป็นผู้ดูแล ผู้กระทำผิดซึ่งได้รับการปล่อยตัวภายใต้เงื่อนไขการดูแลของคณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพัก การลงโทษ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้ 2 วิธี คือ 1. การให้คำแนะนำผู้ถูกคุมความประพฤติที่บ้าน และ 2. การให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมาพบที่สำนักงาน ซึ่งในการดำเนินงานทั้ง 2 วิธีดังกล่าว ประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้

1. งบประมาณ

งบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้เพื่อการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวภายใต้ เงื่อนไขนั้นไม่สอดคล้องกับภาระงานที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก

2. ทรัพยากรบุคคล

พนักงานคุมประพฤติต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพ เนื่องจากมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีทักษะใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่นเดียวกับด้านปริมาณ ที่พบว่าปัจจุบันอินโดนีเซียมีจำนวนพนักงาน คุมประพฤติไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน คุณภาพและปริมาณของพนักงานคุมประเวตินั้นกำลังเป็นความท้าทาย ของประเทศอินโดนีเซียในการให้การบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดอย่างมีประสิทธิภาพ

3. โครงสร้างพื้นฐาน

สำนักงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชนกำลังประสบปัญหาในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ไม่เพียงพอ เช่น พาหนะในการเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่มีน้อยไม่เพียงพอกับปริมาณงานและพนักงานคุ้มครองสิทธิ

4. ความแตกต่างด้านเชื้อชาติและภาษา

เนื่องจากประชาชนในประเทศอินโดนีเซียมีความหลากหลายในด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรมและภาษา พนักงานคุ้มครองสิทธิจึงประสบกับความยากลำบากในการสื่อสารกับผู้กระทำผิดที่ไม่สามารถพูดภาษาประจำชาติได้

5. ที่อยู่ของผู้กระทำผิด

ผู้กระทำผิดจำนวนมากพักอาศัยในพื้นที่ห่างไกล บางครั้งพนักงานคุ้มครองสิทธิประสบความยากลำบากในการติดตาม

6. การสนับสนุนด้านกฎหมาย

กฎหมายสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ละเมิดเงื่อนไขการคุมประพฤตินี้ยังไม่มี ความรุนแรงเพียงพอที่จะป้องปรามพฤติกรรมดังกล่าว

ความพยายามในการแก้ปัญหา

1. ด้วยงบประมาณที่มีจำกัด คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษยังต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในการให้คำแนะนำกับผู้ถูกคุมความประพฤติ และทำงานร่วมกับหน่วยงานภาคีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้โปรแกรมบำบัดฟื้นฟูที่มีอยู่สามารถดำเนินการได้ตามความคาดหวัง

2. ด้วยปริมาณพนักงานคุมประพฤติที่มีจำกัด ทำให้พนักงานคุมประพฤติที่ทำหน้าที่การให้คำแนะนำในชุมชนต้องรับภาระผู้ถูกคุมความประพฤติมากกว่าหนึ่งคน คณะกรรมการพิจารณาการคุมประพฤติและพักการลงโทษควรมีการรับสมัครอาสาสมัครชุมชนเพิ่มขึ้น

3. แม้ว่าขบวนรถแคลนรถยนต์เพื่อใช้ในการเดินทาง พนักงานคุมประพฤตินี้ยังคงต้องแก้ปัญหาผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้มารายงานตัวเป็นเวลานาน โดยการไปเยี่ยมบ้านด้วยรถโดยสารสาธารณะ

4. พนักงานคุมประพฤติที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในชุมชน ควรที่จะสามารถพูดภาษาถิ่นได้ เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารระหว่างพนักงานคุมประพฤติและผู้ถูกคุมความประพฤติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. พนักงานคุมประพฤติต้องมีที่อยู่ของผู้ถูกคุมที่ชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการติดตาม

6. สำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ผิดเงื่อนไขคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติทำได้แค่เพียงจูงใจ และตักเตือนไม่ให้นำผิดอีก แต่สำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ทำผิดกฎหมายซ้ำ จะถูกส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัจจัยในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านงานคุมประพฤติในประเทศอาเซียน

1. ด้านพื้นที่

เนื่องจากแต่ละประเทศสมาชิกในอาเซียนตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน จะทำให้ง่ายต่อขยายความร่วมมือดังกล่าว

2. วัฒนธรรม

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะทำให้ง่ายและเอื้อต่อการทำงานร่วมกันในทุกด้าน รวมถึงงานคุ้มครองประพฤติก

3. ความเท่าเทียมกันในด้านความรู้และความตระหนักในปัญหาการแก้ไขผู้กระทำผิด

เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน พนักงานคุ้มครองประพฤติกแต่ละประเทศควรที่จะมีความรู้และความตระหนักที่ใกล้เคียงกันในเรื่องการแก้ไขผู้กระทำผิด

4. เทคโนโลยีและอุปกรณ์สื่อสารของงานคุ้มครองประพฤติกในแต่ละประเทศจะช่วยส่งเสริมการสื่อสารและการร่วมมือกัน

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูล

ทุกประเทศมีความตั้งใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขผู้กระทำผิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองประพฤติกซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการขยายความร่วมมือระหว่างกัน

6. การแลกเปลี่ยนความรู้

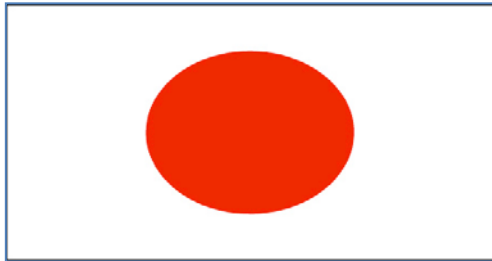
การประชุมและแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนการอภิปรายระหว่างพนักงานคุ้มครองประพฤติกแต่ละประเทศ มีความสำคัญต่อการพัฒนางานคุ้มครองประพฤติกในภูมิภาคให้ก้าวหน้า

สรุป

การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนมีส่วนช่วยลดปัญหาความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ มาตรการนี้เป็นทางเลือกอันดับต้นๆ ในการลงโทษผู้กระทำผิด อย่างไรก็ตามการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนควรได้รับการสนับสนุนในหลายด้าน เช่น การฝึกอบรมพนักงานคุ้มครองประพฤติก สถานที่จัดอบรม การฝึกทักษะชีวิต พลังชุมชน และการให้ความรู้กับบุคคลทั่วไปเพื่อให้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการคุ้มครองประพฤติก และให้การสนับสนุนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และจำนวนของคณะกรรมการพิจารณาการคุ้มครองประพฤติกและพักการลงโทษ ควรมีเท่าๆ กับจำนวนเมืองในประเทศอินโดนีเซีย อย่างน้อย 1 หน่วยต่อ 1 เมือง เพื่อให้การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนประสบความสำเร็จ ในขณะที่การปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละเมืองก็ควรให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ของเรือนจำในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

ประเทศญี่ปุ่น

ระบบงานคุมประพฤติและมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวในประเทศญี่ปุ่น

ความเป็นมา

เมื่อครั้งที่ยังไม่มีบ้านกึ่งวิถี (Halfway House) เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเช่นในปัจจุบัน ในช่วงปี พ.ศ. 2423 (ค.ศ. 1880) อาสาสมัครได้มีบทบาทในการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาผู้ที่พ้นโทษจากเรือนจำ และจากเดิมที่กฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน (Juvenile Law) ฉบับเก่ายังมีผลบังคับใช้ ซึ่งได้สร้างระบบงานคุมประพฤติสำหรับเด็กและเยาวชนขึ้น แต่ต้องประสบปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ การเพิ่มจำนวนอาสาสมัครเป็นทางออกหนึ่งในสมัยนั้น ในปี พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939) มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยงานแก้ไขฟื้นฟู (Juridical Rehabilitation Service Law) ซึ่งได้วางกรอบการทำงานของอาสาสมัครขึ้น โดยเรียกอาสาสมัครเหล่านั้นว่า “นักแก้ไขฟื้นฟู” (Rehabilitation Workers) ในระยะแรก มีนักแก้ไขฟื้นฟูที่ได้รับการแต่งตั้งมากถึงราว 13,000 คน

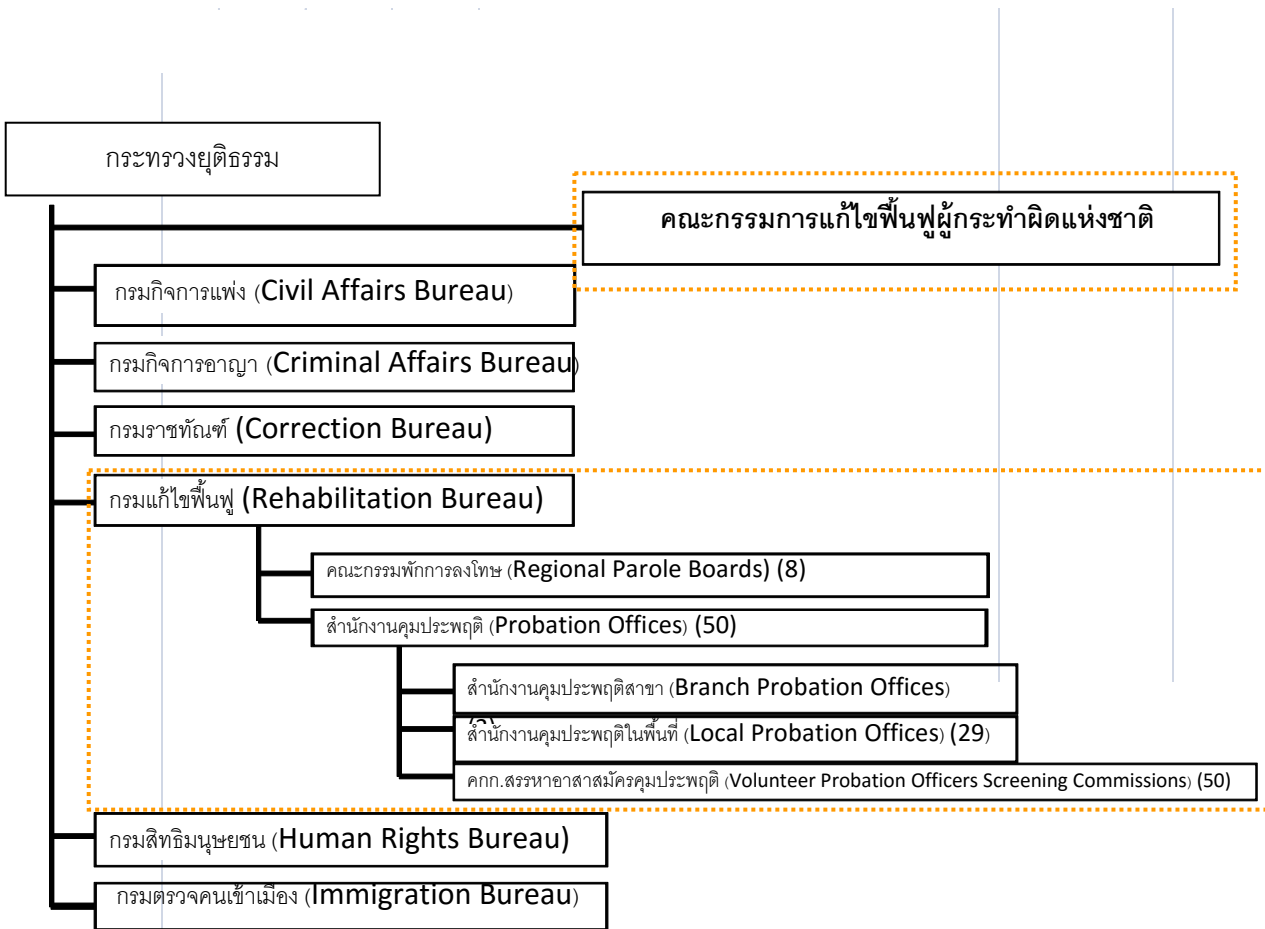
ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นที่ถกเถียงกันว่า ควรกำหนดให้ผู้ที่ทำงานด้านการคุมความประพฤติเป็นวิชาชีพหนึ่งหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานคุมประพฤติจึงได้ถือกำเนิดขึ้นในรูปแบบขององค์กรที่ผสมผสานระหว่างการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งได้ดำเนินงานจากนั้นเป็นต้นมาจวบจนปัจจุบัน

โครงสร้างองค์กร

ในประเทศญี่ปุ่น งานคุมประพฤติหรืองานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม และเมื่อกล่าวถึงการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน (community-based treatment of offenders) จะมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสิ้น 4 หน่วยงาน ได้แก่ (1) กรมแก้ไขฟื้นฟู กระทรวงยุติธรรม (Rehabilitation Bureau of Ministry of Justice) (2) คณะกรรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ (National Offenders Rehabilitation Commission) (3) คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค (Regional Parole Board) และ (4) สำนักงานคุมประพฤติ (Probation Offices) (ดูแผนภาพ 1)

งานคุมประพฤติในญี่ปุ่นมีลักษณะพิเศษเนื่องจากมีอาสาสมัครและองค์กรอาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง อันประกอบด้วย อาสาสมัครคุมประพฤติ (volunteer probation officers: VPOs) ผู้ดูแลด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (juridical persons for offender rehabilitation services) ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจากกระทรวงยุติธรรม และอาสาสมัครอื่น ๆ ซึ่งช่วยเหลือในการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

โครงสร้างองค์การ

1. กรมแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation Bureau)

กรมแก้ไขฟื้นฟูคือหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม จากทั้งหมด 6 หน่วยงาน ซึ่งรับผิดชอบในการบริหารงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

กรมแก้ไขฟื้นฟูรับผิดชอบด้านการวางนโยบายงานคุมประพฤติและผู้ได้รับการพักการลงโทษ การควบคุมดูแลการดำเนินงานของคณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค การสรรหาพนักงานเจ้าหน้าที่ การโอนย้ายของพนักงานคุมประพฤติ ฯลฯ

2. คณะกรรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ (The National Offenders Rehabilitation Commission)

คณะกรรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ คือ คณะกรรมการกลาง ซึ่งทำงานร่วมกับกระทรวงยุติธรรม โดยมีหน้าที่หลัก 2 ประการดังนี้

1. มีข้อเสนอแนะต่อกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับการอภัยโทษ (Pardon) การเปลี่ยนคำพิพากษา (Commutation of a Sentence) การลดวันต้องโทษ (Remission of Execution of a Sentence) และการคุ้มครองสิทธิของบุคคล (Restoration of Rights)

2. ตรวจสอบและตัดสินการทำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Offenders Rehabilitation Act) และกฎหมายว่าด้วยการ

อุทธรณ์คำวินิจฉัย (Administrative Appeal Law) หากมีกรณีร้องเรียนโดยผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ได้รับการพักการลงโทษ ส่วนมากข้อร้องเรียนมักเกี่ยวข้องกับกรณีที่มีการเพิกถอนการพักการลงโทษ

คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยองค์คณะ 5 ท่าน แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา (The Diet) แต่กระนั้นก็ตามคณะกรรมการฯ ดำเนินงานในฐานะองค์กระอิสรระซึ่งมีอำนาจในการทำคำวินิจฉัยและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจะตัดสินจากเสียงส่วนใหญ่

3. คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค (Regional Parole Board: RPB)

คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาคมีสำนักงานตั้งอยู่ใน 8 เมืองใหญ่ของญี่ปุ่น ในบริเวณที่ตั้งของศาลสูงและสำนักงานอัยการ โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาปล่อยตัวผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษจากศูนย์ฝึกอบรมเยาวชน (Juvenile Training Schools) เรือนจำ (Prisons) บ้านอบรมหญิง (Women's Guidance Homes) และสถานฝึกอาชีพ (Workhouses)
2. เพิกถอนการพักการลงโทษผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใหญ่
3. พิจารณาการยุติโทษระดับกลาง (Intermediate Sentence) ของผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ (Parolees) ซึ่งต้องโทษจำคุกขณะที่ยังเป็นเยาวชน
4. พิจารณาพักการคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่ อาทิ รางวัลสำหรับผู้มีความประพฤติดี (Good Conduct Award) และ
5. พิจารณาพักการนับระยะเวลาการรับโทษของผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษที่หลบหนี จนกว่าจะพบตัว

คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค ประกอบด้วยองค์คณะ 3 ท่าน โดยต้องดำเนินการพิจารณาและทำคำตัดสินโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Offender Rehabilitation Act) การตัดสินคำชี้ขาดต้องได้รับความเห็นชอบโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ขององค์คณะ

4. สำนักงานคุมประพฤติ (Probation Offices)

สำนักงานคุมประพฤติคือหน่วยงานหลักในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชนในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้น 50 แห่ง มีสาขา (branches) 3 แห่ง และมีสำนักงานคุมประพฤติในแต่ละพื้นที่ (Local Probation Offices) จำนวน 29 แห่งทั่วประเทศ สำนักงานคุมประพฤตินี้มีหน้าที่หลักดังต่อไปนี้

1. ควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติ (Probationers) และผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ (Parolees)
2. ประสานงานและสอบปากคำเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของผู้ต้องขังและครอบครัวก่อนได้รับการพิจารณาพักการลงโทษและปล่อยตัวออกจากทัณฑสถาน

3. ให้การสงเคราะห์หลังปล่อยกับผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวซึ่งได้ร้องขอ
4. สืบเสาะข้อเท็จจริงและดำเนินการขออภัยโทษรายบุคคล
5. สนับสนุนกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมในชุมชน
6. คัดเลือกอาสาสมัครคุมประพฤติ (Screening of VPOs)
7. กำกับดูแลผู้ดูแลด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (juridical persons for offender rehabilitation services) และอาสาสมัครคุมประพฤติ (VPOs)
8. ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในบ้านกึ่งวิถี (halfway houses) และอาสาสมัครคุมประพฤติ (VPOs)

5. อาสาสมัครคุมประพฤติ “โฮโกชิ” (Volunteer Probation Officers: VPO - “Hogoshi”)

อาสาสมัครคุมประพฤติคือประชาชนทั่วไป ซึ่งร่วมมือกับพนักงานคุมประพฤติในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติทุกประเภทเพื่อให้กลับตัวเป็นคนดีของสังคม อีกทั้งสนับสนุนการจัดกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ในทางกฎหมาย อาสาสมัครคุมประพฤติหมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้เจ้าหน้าที่ประจำ (Non Permanent Government Officials) อย่างไรก็ตาม พวกเขาปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ส่วนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานนั้นสามารถเบิกจ่ายจากรัฐได้ทั้งหมด หรือบางส่วน ข้อดีของระบบงานอาสาสมัครคุมประพฤตินี้มี 3 ประการที่สำคัญ คือ 1. เข้าใจบริบทของพื้นที่ 2. สถานภาพที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และ 3. ความต่อเนื่องของการดำเนินกิจกรรม

เนื่องจากอาสาสมัครคุมประพฤติอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกับผู้ถูกคุมความประพฤติ/ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ พวกเขาจึงสามารถติดต่อกับอาสาสมัครคุมประพฤติได้ทันที ในฐานะที่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน อาสาสมัครคุมประพฤติจะไปเยี่ยมเยียน ดูแลถามไถ่ทุกข์สุขของผู้ถูกคุมความประพฤติ การปฏิบัติต่อกันเช่นนี้ช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นตนเองได้อีกครั้ง เพราะพวกเขาไม่เคยได้รับความห่วงใยที่อบอุ่นเช่นนี้ (ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด - Close Relationship) แม้แต่ภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาคุมความประพฤติ ความสัมพันธ์ระหว่างกันเช่นนี้อาจยังดำเนินต่อไป และสิ่งเหล่านี้สามารถส่งผลต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้พวกเขากลับตัวเป็นคนดีของสังคมได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือที่ต่อเนื่อง (Continuous Support)

จากข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) อาสาสมัครคุมประพฤติญี่ปุ่นมีจำนวนทั้งสิ้น 48,221 คน และมีอายุเฉลี่ย 64.1 ปี

6. บ้านกึ่งวิถี (Halfway Houses)

บ้านกึ่งวิถีเป็นที่พักอาศัยของผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ซึ่งได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำหรือทัณฑสถานอื่นภายหลังพ้นโทษแล้ว

บ้านกึ่งวิถีจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้านการหางาน และการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น การฝึกทักษะทางสังคม (Social Skills Training: SST) การพูดคุยในกลุ่มผู้ติดแอลกอฮอล์ และยาเสพติดโดยไม่มีการเปิดเผยชื่อ (Alcoholics Anonymous: AA; and Narcotics Anonymous: NA) เป็นต้น

ซึ่งผู้ดูแลด้านการแก้ไขฟื้นฟู (Juridical Persons) อาจให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

พระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995) (Offenders Rehabilitation Services Act 1995) ได้กำหนดให้มีผู้ดูแลด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Juridical Persons) ในรูปแบบของหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไร (Non-profit Organization) ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด อาทิ 1. การจัดหาที่พักพิงในบ้านกึ่งวิถีให้กับผู้กระทำผิด 2. การช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องใช้ และ 3. การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณให้กับองค์กรแก้ไขฟื้นฟูอื่นๆ จากข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) พบว่ามีผู้ดูแลด้านการแก้ไขฟื้นฟู (Juridical Persons) แล้วจำนวน 165 ท่าน โดยในจำนวนนี้มี 98 ท่านที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินกิจการบ้านกึ่งวิถีสำหรับเด็กและผู้ใหญ่จำนวนทั้งสิ้น 101 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีผู้ดูแลด้านสวัสดิการสังคม (Juridical Persons for Social Welfare Services) 1 ท่านและองค์กรไม่แสวงหากำไรอีก 1 แห่งที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการบ้านกึ่งวิถีในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) อีกทั้งมีผู้ดูแล ซึ่งอยู่ในรูปแบบของบริษัท ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการบ้านกึ่งวิถีในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010)

7. สมาคมสตรีเพื่อช่วยเหลือด้านการแก้ไขฟื้นฟู (Women's Association for Rehabilitation Aid)

สมาคมนี้เป็นองค์กรอาสาสมัคร ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้หันมามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด รวมทั้งเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้กับสาธารณชนในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ผู้ที่ถูกคุมความประพฤติ และผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ โดยจะมีการประสานความร่วมมือในการทำงานกับอาสาสมัครคุมประพฤติ (VPOs) สมาคมบิกบราเธอร์ส (BBS) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้กิจกรรมการจัด “ประชุมกลุ่มย่อย” (Mini-Meetings) ที่สมาคมจัดขึ้นเป็นประจำ ง่ายๆ นี้ยังได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือคุณแม่รุ่นใหม่ได้เรียนรู้วิถีเลี้ยงลูกที่ถูกต้อง

จากข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) มีสมาคมสตรีในท้องถิ่นแล้ว 1,313 แห่ง โดยมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 179,575 คน ซึ่งสมาคมนี้เปิดรับเฉพาะสมาชิกที่เป็นผู้หญิงในชุมชนนั้น

8. สมาคมบิกบราเธอร์สแอนด์ซิสเตอร์ส (Big Brothers and Sisters Association: BBS)

สมาคมบิกบราเธอร์ส (BBS Association) เป็นองค์กรอาสาสมัครในกลุ่มคนรุ่นใหม่ซึ่งช่วยเหลือในการพัฒนาเยาวชนและการป้องกันการกระทำผิดของเยาวชน โดยการให้ความดูแลเสมือนเป็นพี่ใหญ่ อีกทั้งร่วมมือในการจัดกิจกรรมเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในชุมชน

สมาชิกเหล่านี้จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อาทิ “กิจกรรมแห่งมิตรภาพ” (Friendship Activities) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อช่วยเยาวชนในการแก้ปัญหาและลดความเครียด โดยการให้ความเป็นมิตรและเป็นที่ปรึกษา เป็นเพื่อนคุยปรับทุกข์ให้กับพวกเขา กิจกรรมเหล่านี้จัดขึ้นหากพนักงานคุมประพฤติ (Probation Officers) ศูนย์ให้คำแนะนำเด็ก (Child Guidance Centres) ศาลครอบครัว (Family Courts) ฯลฯ ร้องขอ

9. นายจ้างที่ให้ความร่วมมือ (Cooperative Employers)

นายจ้างเหล่านี้ยินดีช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน และที่เป็นผู้ใหญ่ ให้มีโอกาสได้รับตำแหน่งงานที่มั่นคง แม้เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน ปัจจุบันมีนายจ้างที่รับผู้กระทำผิดเข้าทำงานแล้วจำนวน 9,953 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012)) หากแยกตามประเภทงานพบว่า ส่วนมากเกือบครึ่งหนึ่ง (46.5%) เป็นการรับเข้าทำงานก่อสร้าง รองลงมาคืองานด้านการผลิต (15.5%) และงานด้านบริการ (15.7%) (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012))

ภารกิจหลัก

กรมคุมประพฤติญี่ปุ่นรับผิดชอบงานภารกิจหลัก 5 ด้านดังต่อไปนี้

1. การคุมความประพฤติและการพักการลงโทษ (Probation and Parole)

หน่วยงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลผู้กระทำผิดในชุมชน ได้แก่

1. การคุมความประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน (Juvenile Probation) 2. การพักการลงโทษผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน (Juvenile Parole) 3. การคุมความประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ (Adult Probation) และ 4. การพักการลงโทษผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ (Adult Parole)

2. การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ (Aftercare Services for Discharged Offenders)

สำนักงานคุมประพฤติอาจให้การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ หากมีการยื่นคำร้อง เช่น ความช่วยเหลือด้านเครื่องนุ่งห่ม อาหาร การดูแลทางการแพทย์ ค่าพาหนะ ที่พักอาศัย และการส่งต่อไปยังหน่วยงานสวัสดิการทางสังคมอื่นๆ หากผู้กระทำผิดต้องการรับการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย พนักงานคุมประพฤติอาจส่งผู้ถูกคุมความประพฤติไปยังบ้านกึ่งวิถี โดยการสงเคราะห์ผู้กระทำผิดให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนแห่งชาติ

การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีภายหลังได้รับการปล่อยตัว ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เคร่งครัดและผู้กระทำผิดต้องยื่นคำร้องด้วยตนเอง ณ สำนักงานคุมประพฤติ

3. การอภัยโทษ (pardon)

พระราชบัญญัติอภัยโทษ พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) (Pardon Act 1947) กำหนดให้มีการอภัยโทษ 2 ประเภท คือ การอภัยโทษโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี (Cabinet Order) และการอภัยโทษรายบุคคล (Individual Pardon) การอภัยโทษโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และการอภัยโทษรายบุคคล แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งมีผลที่แตกต่างกันไป โดยผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการคุมประพฤติเป็นผู้ที่มีอำนาจในการยื่นขอการอภัยโทษรายบุคคล

4. การช่วยเหลือผู้เสียหาย (Victim Support)

พระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Offenders Rehabilitation Act) กำหนดว่าหากผู้เสียหายหรือครอบครัวผู้เสียหายได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาพักการลงโทษผู้กระทำผิดในคดี คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค (Regional Parole Board) ต้องรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว และคำนึงถึงผลกระทบที่ผู้เสียหายได้รับจากการกระทำผิดนั้น (มาตรา 38) และพนักงานคุมประพฤติต้อง

สื่อสารกับผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ได้รับการพักการลงโทษให้รับทราบถึงผลกระทบของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย (มาตรา 65) ในสำนักงานคุมประพฤติจะมีพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติ ทั้งชายและหญิงทำหน้าที่ดูแลผู้เสียหาย (Victim Support) เป็นการเฉพาะ โดยไม่ต้องรับผิดชอบและสอดส่องหรือพักการลงโทษ

5. กิจกรรมป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention Activities)

กระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่น จะมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันอาชญากรรม ที่รู้จักกันในชื่อว่า “การมุ่งไปสู่สังคมที่สดใสขึ้น” (Movement towards Brighter Society) ซึ่งจัดขึ้นทั่วประเทศ เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ความรู้กับประชาชนในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและลดปัญหาอาชญากรรมในสังคม โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรณรงค์ผ่านสื่อและกิจกรรมต่างๆ เช่น การรณรงค์โฆษณา การประชุมป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่อาศัยในชุมชน การจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน เป็นต้น

กิจกรรมเชิงป้องกันของประเทศญี่ปุ่นมักเน้นที่การทำงานกับองค์กรในชุมชน เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและการตื่นตัวของทรัพยากรบุคคลในชุมชนที่มีศักยภาพ

อาสาสมัครคุมประพฤตินับมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมเหล่านี้ ด้วยประสบการณ์ที่มีในการให้ความช่วยเหลือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งต้องอาศัยคนในพื้นที่เป็นสำคัญ กลุ่มเป้าหมายของการจัดกิจกรรมดังกล่าวคือประชาชนทั่วไป ผู้ที่อาศัยในชุมชนนั้น นักเรียนทุกระดับชั้น ตลอดจนนิสิตและนักศึกษา เป็นต้น

การพัฒนาในปัจจุบัน

ปัจจุบัน กฎหมายที่ใช้ในงานคุมประพฤติและพักการลงโทษ คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) (Offenders Rehabilitation Act 2007) กฎหมายฉบับนี้มีกำหนดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ไว้ดังนี้ 1. องค์กรด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด 2. ประเภทของผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ (เช่น ผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชน ฯลฯ) 3. เงื่อนไขและระยะเวลาการพักการลงโทษและการคุมความประพฤติ 4. การสงเคราะห์หลังปล่อย และ 5. กิจกรรมป้องกันอาชญากรรม พระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้มีประกาศใช้เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ซึ่งเป็นการแก้ไขและรวมกฎหมาย 2 ฉบับเข้าด้วยกัน กฎหมายฉบับแรกคือ กฎหมายว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด พ.ศ. 2492 (ค.ศ. 1949) (Offender Rehabilitation Law 1949) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาพักการลงโทษผู้ต้องขังจากเรือนจำ หรือผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรม ตลอดจนการควบคุมและสอดส่องผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษและเยาวชนเหล่านั้น และกฎหมายฉบับที่สองคือ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติที่รอการกำหนดโทษ พ.ศ. 2457 (ค.ศ. 1954) (Law for Probationary Supervision of Offenders under Suspension of Execution of Sentence 1954) และพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เป็นต้นมา

จากสถิติ พบว่า อัตราการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism Rate) ของผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษที่ว่างงาน (Unemployed) สูงกว่ากลุ่มที่มีงานทำ (Employed) ถึง 5 เท่า และผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะกระทำผิดซ้ำภายหลังได้รับการปล่อยตัว เนื่องจากพวกเขามีปัญหาเรื่องการหาที่

พักอาศัยที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ กระทรวงยุติธรรมจึงได้เน้นในการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำในการหางานและที่พักอาศัยที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือพวกเขาในการปรับตัวกลับเข้าสู่สังคม (Reintegration Into Society) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงยุติธรรมได้ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (Ministry of Health, Labor, and Welfare) ในการดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในเรื่องการจ้างงาน (Comprehensive Employment Assistance Measures) สำหรับผู้ที่ได้รับการปล่อยตัว ทั้งนี้ ได้ร่วมมือกับองค์กรเอกชนในการให้ความช่วยเหลือด้านการจัดหางาน (Employment Assistance Services) จำนวน 3 แห่ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) และขยายเป็น 6 แห่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) ตามโครงการต้นแบบการให้ความช่วยเหลือด้านการจัดหางานเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Employment Assistance Model Project for Offenders Rehabilitation) เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้กระทำผิดจนกระทั่งพวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับสถานที่ทำงานได้หลังจากได้เข้าทำงาน

ในการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย นอกจากการเพิ่มจำนวนที่จะสามารถรองรับได้ในศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแล้ว ยังมีความพยายามที่จะใช้ศูนย์พักพิงที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การส่งเข้าอาศัยใน “Self-reliance Support Homes” ซึ่งดำเนินงานโดย NPOs ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้มีการก่อตั้งศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติ (National Centers for Offender Rehabilitation) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำและให้ผู้กระทำผิด ซึ่งไม่มีผู้อุปการะหรือผู้ซึ่งบ้านกึ่งวิถีของเอกชนไม่สามารถรับไว้ ได้เรียนรู้ที่จะอยู่อย่างพอเพียง (Self-Sufficiency) ในฐานะที่เป็นศูนย์แก้ไขฟื้นฟูเฉพาะด้านตามสภาพปัญหาของผู้กระทำผิด ปัจจุบันมีศูนย์แก้ไขฟื้นฟูแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง คือ ศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติในเมืองคิตะเคียวชู (National Center for Offender Rehabilitation in Kitakyushu) ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) โดยสามารถรองรับผู้กระทำผิดชายที่เป็นผู้ใหญ่ได้จำนวน 14 คน และศูนย์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแห่งชาติในเมืองฟุกุชิมะ (National Center for Offender Rehabilitation in Fukushima) ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) โดยสามารถรองรับผู้กระทำผิดชายที่เป็นผู้ใหญ่ได้จำนวน 20 คน นอกจากนี้ยังมีศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกวิชาชีพทางการเกษตร เรียกว่า ศูนย์ช่วยเหลือด้านการจัดหางานและการฝึกวิชาชีพสำหรับผู้กระทำผิดแห่งชาติในเขตนิวมะตะ-โช เมืองฮอกไกโด (National Center for Offender Job Training and Employment Support in Numata-Cho, Hokkaido) ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) โดยสามารถรองรับผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชนชายได้จำนวน 12 คน และศูนย์ช่วยเหลือฯ ในเขตอิบารากิ (Ibaraki) ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) โดยสามารถรองรับผู้กระทำผิดชาย ที่เป็นผู้ใหญ่ได้จำนวน 12 คน

อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

1. โปรแกรมให้ความช่วยเหลือเพื่อกลับสู่ชุมชนสำหรับผู้กระทำผิดสูงอายุและผู้กระทำผิดที่มีความบกพร่องทางจิตซึ่งต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ (Resettlement Assistance Scheme for elderly offenders and mentally handicapped offenders with special needs)

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้มีการตระหนักถึงความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการทางสังคม (Social Welfare Services) ให้กับผู้ที่ออกจากเรือนจำและกลับเข้าสู่ชุมชน จากสถิติในประเทศญี่ปุ่นพบว่า ผู้กระทำผิดสูงอายุที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีในแต่ละขั้นตอน มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่สังคมมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นสังคมจึงเกิดความกังวลและต้องการให้รัฐมีมาตรการช่วยเหลือเป็นพิเศษให้กับผู้กระทำผิดกลุ่มนี้ รวมถึงกลุ่มที่มีความบกพร่องทางจิต ซึ่งพ้นโทษแล้ว เนื่องจากพวกเขา มักกระทำผิดซ้ำ เช่น ลักขโมยอาหารราคาเพียง 100 เยน หลังจากได้รับการปล่อยตัวไม่นาน ซึ่งเขาอาจต้องรับโทษอีกถึง 3 ปีเนื่องจากเคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน และมักไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัวหรือสังคม ดังนั้น กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงได้ร่วมมือในการช่วยเหลือให้การกลับคืนสู่สังคมของบุคคลเหล่านี้เป็นไปด้วยความราบรื่น ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือผู้ใหญ่ โดยเน้นช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ เช่น ผู้สูงวัยผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย/จิตใจ หรือคนในกลุ่มนี้ซึ่งไม่มีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่ง หลังจากได้รับการปล่อยตัว ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009)

ในการช่วยเหลือคนในกลุ่มเหล่านี้ สำนักงานคุมประพฤติจะประสานงานอย่างใกล้ชิดกับทัณฑสถานก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังรายนั้น นอกจากนี้ยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานด้านสวัสดิการ อาทิตศูนย์ช่วยเหลือในชุมชน (Community Settlement Support Centers) ซึ่งจัดตั้งโดยกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ เพื่อจัดหาสวัสดิการด้านต่างๆ สำหรับผู้กระทำผิดสูงวัยหรือพิการทางกาย/จิต นอกจากนี้ โดยทั่วไปแล้วหากผู้กระทำผิดต้องการได้รับการช่วยเหลือหรือสวัสดิการทันทีภายหลังปล่อยตัวจากเรือนจำ ก็สามารถขอเข้าพักที่บ้านกิงวีสได้ เพื่อเข้ารับการอบรม/ฝึกทักษะด้านต่างๆ และเตรียมความพร้อมที่จะกลับเข้าสู่ชุมชน ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการจัดหาเจ้าหน้าที่ด้านสวัสดิการ ที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์สำหรับให้ความช่วยเหลือคนกลุ่มเหล่านี้โดยเฉพาะ สำหรับปฏิบัติงานในบ้านกิงวีส 57 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009)

2. โปรแกรมเฉพาะด้าน สำหรับผู้กระทำผิดในบางคดี อาทิ ผู้ติดยาเสพติด (Specialized Programs for Specific Types of Offenses including Drug Abusers)

ในปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) ได้มีการเริ่มดำเนินโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะด้าน ตามแนวทางการบำบัดทางจิตวิทยาด้านพฤติกรรมและการรู้คิด (Cognitive Behavioral Therapy) สำหรับผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษและผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่ในคดีเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ (Sex Offences) และคดีอื่นที่มีความต้องการทางเพศเกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) มีการพัฒนาโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูลักษณะคล้ายกัน สำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ในคดีความรุนแรง (Adult Violent Offenders) และผู้ใช้สารกระตุ้น ในกลุ่มเป็นผู้ใหญ่ (Adult Stimulant Drug Abusers) และในปีพ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) ได้

เริ่มดำเนินโปรแกรมเฉพาะด้านสำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ในคดีเมาแล้วขับเช่นกัน (Adult Offenders of Driving while Intoxicated) ผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษที่จะเข้าสู่โปรแกรมแก้ไขเฉพาะด้าน ต้องผ่านการพบปะพูดคุยกับพนักงานคุมประพฤติ จำนวน 5 ครั้ง โดยพนักงานคุมประพฤติจะใช้แบบประเมินที่ช่วยให้พวกเขาได้ตระหนักถึงปัญหาตนเอง (เช่น การรู้คิดที่บิดเบือน การควบคุมตนเองต่ำ เป็นต้น) หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เอื้อต่อการกระทำผิดอีก โดยใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) (ซึ่งวิธีการหนึ่งช่วยให้ผู้กระทำผิดได้เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมที่พึงแสดงออก โดยการจำลองสถานการณ์ทั่วไปที่พบในชีวิตจริง และให้พวกเขาได้แสดงตามบทบาทที่กำหนด)

ทั้งนี้ เนื่องจากการเข้ารับการบำบัดด้วยโปรแกรมเฉพาะด้านนี้เป็นเงื่อนไขพิเศษของการคุมความประพฤติหรือพักการลงโทษ ดังนั้น หากผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษไม่เข้ารับการบำบัดตามที่กำหนด อาจมีผลให้มีการเพิกถอนการคุมความประพฤติหรือพักการลงโทษได้ (Revocation)

3. โปรแกรมบำบัดผู้ติดสารกระตุ้น (Stimulant Drug Offender Treatment Program)

ผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษที่สามารถเข้ารับการบำบัดยาเสพติดในโปรแกรมเฉพาะด้านนี้ต้องเข้าโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟู (Cognitive Behavioural Program) และผ่านการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ (Urinanalysis)

เนื้อหาโปรแกรมบำบัดผู้ติดสารกระตุ้น (Stimulant Drug Offender Treatment Program) ประกอบด้วย

บทที่ 1 ความสำคัญของการบังคับใจตนเองไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Abstinence)

บทที่ 2 วิธีการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เอื้อต่อการเสพ ล่วงหน้า(Beforehand)

บทที่ 3 วิธีหลบหนีจากสถานการณ์ที่เอื้อต่อการเสพ ในระยะเตือนภัย (Yellow Zone)

บทที่ 4 วิธีหลบหนีจากสถานการณ์ที่เอื้อต่อการเสพ ในระยะฉุกเฉิน (Red Zone)

บทที่ 5 แผนป้องกันการเสพซ้ำ (Relapse Prevention Plan)

วัตถุประสงค์หลักของโปรแกรมนี้ออกแบบมาเพื่อให้โอกาสผู้กระทำผิดเลิกใช้ยาเสพติด โดยการสร้างความมั่นใจว่าพวกเขาสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาสารกระตุ้นเหล่านั้น โดยมีการให้คำชมหรือกำลังใจจากครอบครัวและพนักงานคุมประพฤติ ในปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2010) มีการตรวจสอบสารเสพติดรวมทั้งสิ้น 7,741 ครั้ง

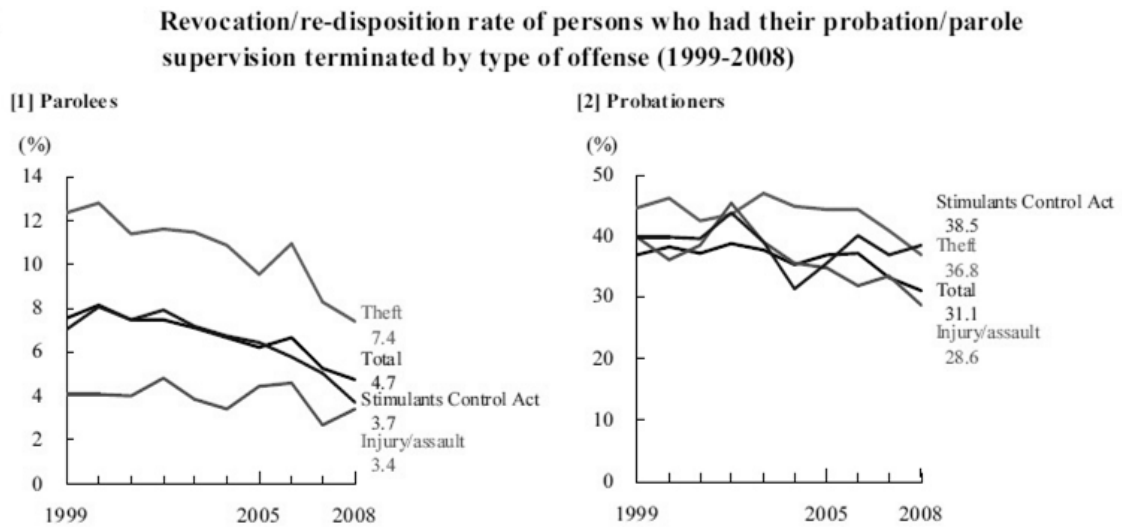
นอกจากนี้ การประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานสาธารณสุข/โรงพยาบาลในชุมชนถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการคุมความประพฤติ สำนักงานคุมประพฤติหรือบ้านกึ่งวิถีบางแห่งยังได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับ MAC/DARC ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อให้ความช่วยเหลือในการบำบัดผู้ติดยาเสพติด (Drug Addicts) หรือแอลกอฮอล์ (Alcoholics) ด้วยรูปแบบของการจัดพูดคุยในกลุ่มผู้ติดแอลกอฮอล์และยาเสพติด (Alcoholics Anonymous: AA; and Narcotics Anonymous: NA) และเข้าศูนย์บำบัด นอกจากนี้ สำนักงานคุมประพฤติบางแห่งยังมีโปรแกรมสำหรับครอบครัวผู้ติดยาเสพติด

สรุป

ภายใต้รัฐบาลปัจจุบัน มติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการแก้ปัญหาอาชญากรรม (Ministerial Meeting on Countermeasures against Crimes) ได้เห็นชอบให้ดำเนินมาตรการทั่วไปฉบับใหม่ว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (New General Measures to Prevent Recidivism) เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) ซึ่งมีเป้าหมายที่ลดอัตราผู้กระทำผิดที่กลับเข้าสู่เรือนจำ เนื่องจากกระทำผิดซ้ำในคดีใหม่ ภายในระยะเวลา 2 ปีหลังได้รับการปล่อยตัว ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 20 ภายในปี พ.ศ. 2564 (ค.ศ. 2021) นโยบายดังกล่าวประกอบด้วยมาตรการลดการกระทำผิดซ้ำ โดยการเพิ่มความดูแลในกระบวนการควบคุมและสอดส่อง และให้ความช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติมากขึ้นตามสภาพความต้องการ (Needs) อาทิ ผู้กระทำผิดทางเพศ (Sex Offenders) ผู้ติดยาเสพติด (Drug Addicts) ผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน (Youth/juvenile Offenders) และผู้กระทำผิดสูงวัย/พิการ และดำเนินการโดยอาศัยหลักฐานสนับสนุน (Evidence-Based) นอกจากนี้ หน่วยงานด้านการคุมประพฤติญี่ปุ่นยังได้เห็นความสำคัญของการจัดหางาน และที่พักอาศัยให้กับผู้กระทำผิด โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนาโปรแกรมและแนวทางปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานคุมประพฤติในภูมิภาคอาเซียน หน่วยงานคุมประพฤติญี่ปุ่นมีความยินดีที่จะร่วมแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ด้านงานคุมประพฤติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

แผนภูมิที่ 1: อัตราการกระทำผิดซ้ำ แยกตามประเภทของผู้กระทำผิด

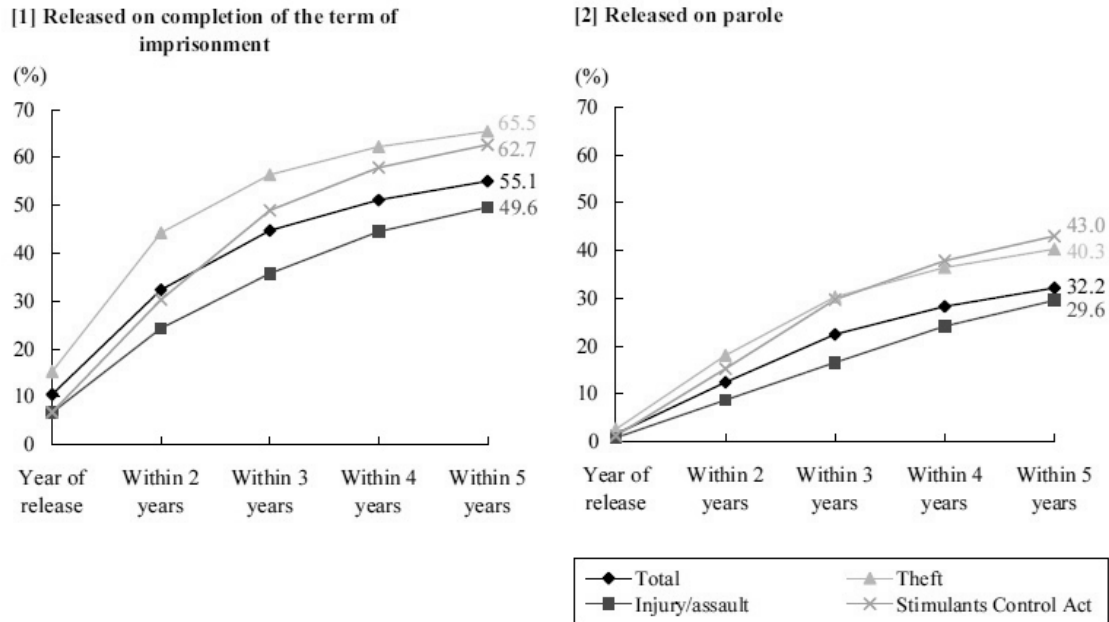

หมายเหตุ: “อัตราการถูกจับกุมในคดีใหม่” หมายถึง ร้อยละของผู้ที่กระทำความผิดในคดีใหม่ หรือถูกเพิกถอนการพักการลงโทษฯลฯ (หากบุคคลใดเข้าข่ายทั้งสองกรณีจะนับเป็นหนึ่งรายเท่านั้น) ของผู้ที่พ้นการคุมความประพฤติทั้งหมด

ที่มา: ฝ่ายระบบงานศาล สำนักงานเลขาธิการกระทรวงยุติธรรม (Judicial System Department, Minister’s Secretariat, Ministry of Justice)

แผนภูมิที่ 2: ร้อยละสะสมของผู้ต้องโทษจำคุกซ้ำในคดีใหม่ ภายใน 5 ปี จากจำนวนผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวทั้งหมด (แยกตามสาเหตุในการปล่อยตัว/ฐานความผิด) พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)

Cumulative percentage of reimprisonment within five years among released inmates (by reason for release / type of offense) (2004)

หมายเหตุ: 1. ไม่นับรวมผู้กระทำความผิดที่กลับเข้าสู่เรือนจำเนื่องจากคดีที่ก่อขึ้นก่อนได้รับการปล่อยตัวจากคำพิพากษาคดีครั้งก่อน และผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวในคดีก่อนด้วยเหตุผลอื่น ที่มีไซ้เพราะได้รับโทษจำคุกหรือพักการลงโทษจนครบระยะเวลาแล้ว

2. “ร้อยละสะสมของผู้ต้องโทษจำคุกซ้ำในคดีใหม่” หมายถึง ร้อยละสะสมของผู้ต้องขังที่กลับเข้าสู่เรือนจำเนื่องจากกระทำความผิดในคดีใหม่ ในแต่ละปี นับแต่ปี พ.ศ. 2547-2551 (ค.ศ. 2004-2008) หลังจากได้รับการปล่อยตัวในปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)

ที่มา: ฝ่ายระบบงานศาล สำนักงานเลขาธิการกระทรวงยุติธรรม (Judicial System Department, Minister’s Secretariat, Ministry of Justice)

ตารางที่ 2: จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012))

ตำแหน่ง	จำนวน
คณะกรรมการพักการลงโทษในระดับภาค (Regional Parole Boards)	รวม 256
คณะกรรมการ (members of the board)	56
พนักงานคุมประพฤติอาวุโส (senior probation officers)	60
พนักงานคุมประพฤติ (probation officers)	104
อื่นๆ (other officers)	34
สำนักงานคุมประพฤติ (Probation Offices)	รวม 1,467
ผู้อำนวยการ (Directors)	55
พนักงานคุมประพฤติอาวุโส (senior probation officers)	195
พนักงานคุมประพฤติ (probation officers)	980
อื่นๆ (other officers)	83
ผู้ประสานงานการแก้ไขฟื้นฟู (rehabilitation coordinators)	154
(ให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์กรณีผู้กระทำผิดก่อเหตุร้ายแรง)	
อาสาสมัครคุมประพฤติ (VPOs, "Hogoshi")	48,221
	(ข้อมูล ณ วันที่ 1 ม.ค. พ.ศ. 2555 (ค.ศ.2012))

พนักงานคุมประพฤติ ในคณะกรรมการพักการลงโทษระดับภาคและสำนักงานคุมประพฤติ

ชาย	1,232 (71.6%)
หญิง	489 (28.4%)

อาสาสมัครคุมประพฤติ

ชาย	35,736 (74.1%)
หญิง	12,485 (25.9%)

สถิติปริมาณคดีเฉลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (พนักงานคุมประพฤติในสำนักงานคุมประพฤติ) ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2001)

ผู้ถูกคุมความประพฤติ/ผู้ได้รับการพักการลงโทษ	44
การประสานงานและสอบปากคำเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของผู้ต้องขัง	60

กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาฯ อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น 6
เลขที่ 120 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
0 2141 4835 , 0 2141 4832